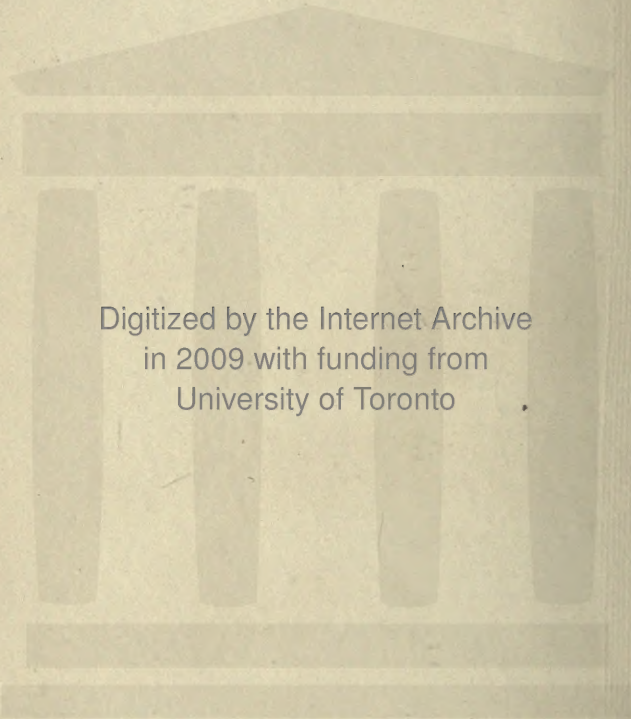
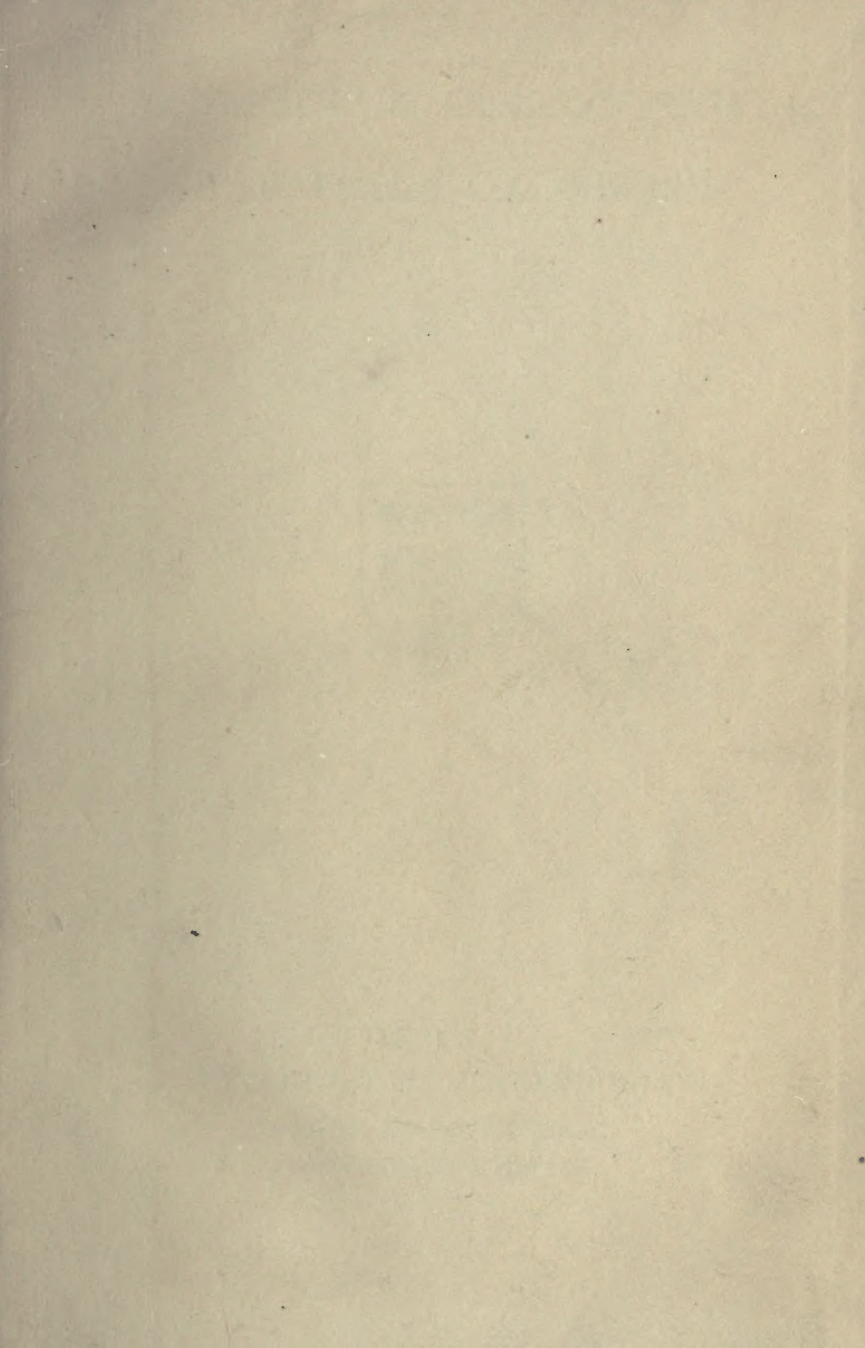


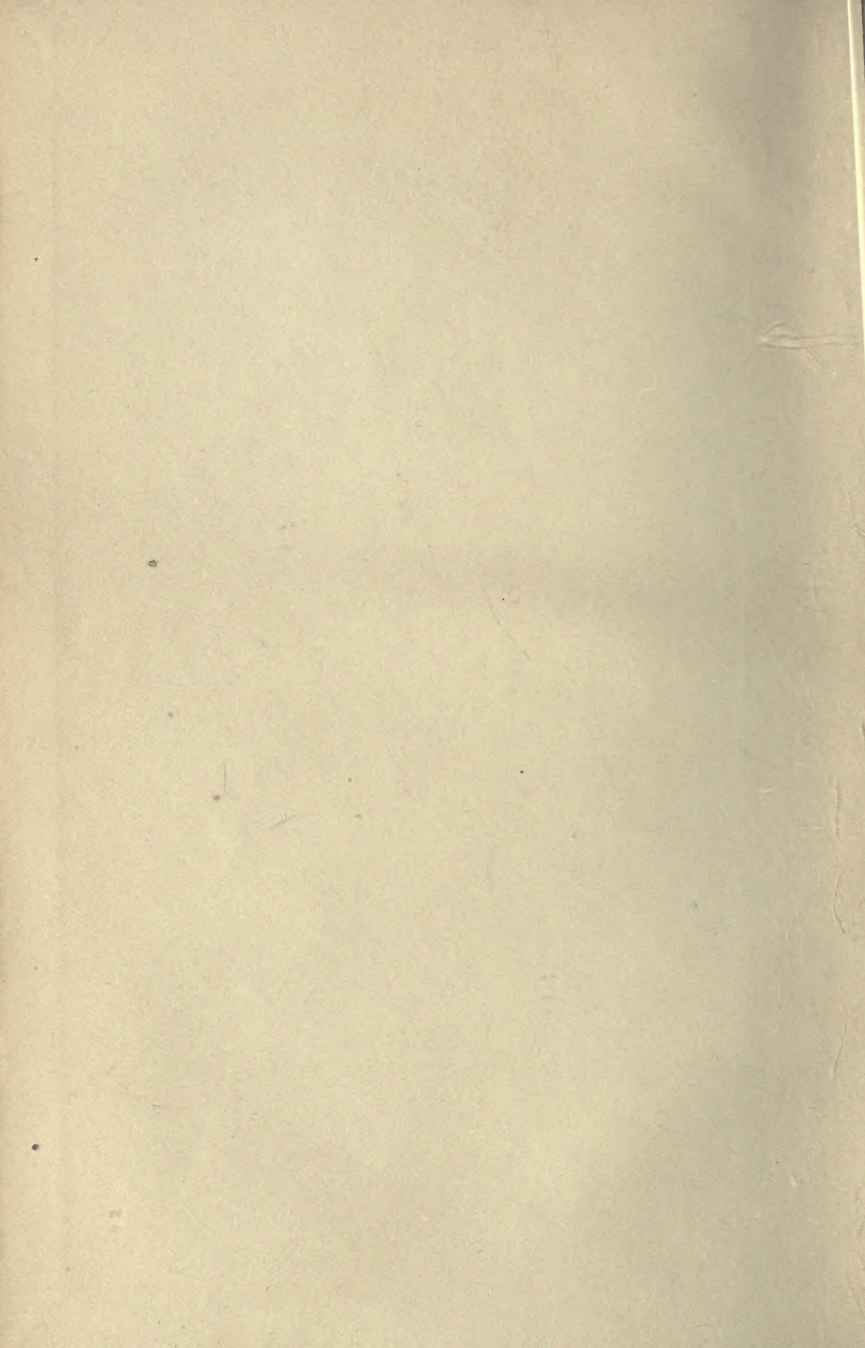
3 1761 04473 0059

BVCOLICI GRAECI



Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto





SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS



OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI
APUD HENRICUM FROWDE

RECTORIUM CIVITATIS

RECTORIUM CIVITATIS



RECTORIUM CIVITATIS

RECTORIUM CIVITATIS

RECTORIUM CIVITATIS

BVCOLICI GRAECI

RECENSVIT ET EMENDAUIT

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

EDITIO ALTERA CORRECTIOR

118932
5/10/11

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO



OXONII

Excudebat Horatius Hart

Typographus academicus

PA

4442

A2

1905

PRAEFATIO

THEOCRITVS cum carmina sua collecta non edidisset, singula et in manibus hominum versabantur et in bibliothecarum laterculis recensebantur, quamvis exigua, tamen suo quodque nomine instructa: hoc est cur etiam nunc in codicibus appellentur idyllia, sicut singula Pindari carmina εἶδη sunt. plerumque compluria uno volumine fuisse comprehensa, prout scribae libuerit, facile credimus, sed nec demonstrari hoc potest nec momentum facit. Sullana demum aetate Artemidorus Pseudaristophaneus, haud ignobilis grammaticus, Bucolicorum syllogam composuit gloriaturque hoc facto in epigrammate, quod in prolegomenis scholiorum Theocriteorum servatum locum sibi flagitavit etiam in huius editionis fronte. nam ad Artemidorum tantum non omnia redeunt quae edimus. qui Bucolicorum nomine, licet multis Theocriti potissimum carminibus parum conveniret, haud inepte usus est, siquidem Moschus Siculus, Aristarchi familiaris, et post eum Bio Smyrnaeus volumina sua βουκολικά appellaverant, in quibus praeter heroica multa βιωτικῶς temperata etiam lusus amatorii inerant a Bione ipso ἐρωτικά vocati. quorum exemplo ducti cum haud pauci poetae se in eadem area exercuissent exercerentque, larga Artemidoro suppetebat materia, cum in unum stabulum Bucolica congregaret,

fuitque ille, ut solent qui aequalium poetarum flores colligunt, indulgentior quam posteritatis iudicium approbare potest. quaecumque Artemidori collectio praeter Theocritea continebat, et grammaticorum curae manebant expertia nec multum omnino legabantur; tamen haud exigua pars eorum per aliquot codicum Theocriteorum familias (quas signis Π et Φ significavi) usque ad Byzantinos et per eos ad nos pervenit; qua de causa Appendicem Bucolicorum eam nominavi. sunt autem haec carmina omnia anonyma, vel ea quae Moschi aut Bionis esse aliunde constat; nam ultimis Byzantinorum fidem cautus homo habebit nullam.

Artemidorus cum Theocritea colligeret duobus saeculis interiectis, fieri non poterat quin nonnulla Theocriti carmina non iam reperiret, alia reciperet minime genuina. desideratur Berenice, cuius aliquot versus grammatico fere aequali Artemidori debemus, atque in operum tabula Suidiana, cuius haec quidem pars ad veteres bibliothecarum laterculos redire videtur, recensentur Ἐλπίδες Προϊτίδες Ἡρωῖναι Ἐπικήδεια, quae carmina sive genuina sive spuria penitus interiere. contra legimus inter Theocritea carmina octavum et nonum vulgo numerata a Theocrito alienissima; plura etiam falso eidem tribuuntur epigrammata. nam horum quoque collectionem confecisse Artemidorus demum censendus est, quoniam Meleager Gadarenus in Corona sua texenda Theocriti virtutem in hoc quoque carminum genere spectatam omnino ignoravit. contextus verborum quantum inter Theocriti et Artemidori tempora perpessus sit, nullo pacto valemus aestimare; quamquam intactus certe non

mansit. nobis necessario Theocritus is est quem Artemidorus edidit.

Theo Artemidori f. cum multos alios saeculi tertii poetas, tum Theocritum edendum curavit docto commentario illustratum. quae editio statim diripi coepta tantam Theocrito gloriam conciliavit, quanta ne vivus quidem floruerat, maxime per Vergilium rusticae poeseos imitatore. nam ex hoc demum tempore inter summos Graecorum poetas habetur Theocritus, legunturque vulgo carmina separata ab imitatoribus, quos Artemidorus addiderat, instructa argumentis et scholiis, ornata epigrammate ἄλλος ὁ Χῖος, quod servatum per prolegomena cum Artemidori epigrammate suo loco restituimus. succedebant, uti par erat, Theoni alii editores, inter quos Munatius, criticus Trallianus, et Amarantus excellunt, quem sub Marco fere eam cuius reliquias tenemus editionem comparasse satis certo colligitur. aut Amarantus aut Munatius Technopaegnia addidit; inest enim Ara Ionica Hadriano dedicata. venerunt deinde saecula quae artem non iam promoverent, mox thesauros litterarum hereditate acceptos dilapidarent. itaque bucolicorum studia, postquam saeculis quinto et sexto multa imitatorum conamina excitarunt, obmutescunt plane usque ad Tzetzae et Eustathii tempora. interim vero Technopaegnia, Epigrammata, Moschi Amor recepta sunt in Anthologiam Palatinam. quod factum Technopaegniis unum erat saluti: nam qualia in bucolicorum codicibus tradita sunt ad unum redeunt exemplum funditus corruptum. contra Moschi Amor longe corruptiorem bucolicis codicibus refert recensionem; videtur e Moschi ipsius libello ex-

cerptus esse, qui saec. v. certe superstes fuerat. ad eundem redit Europa seorsim a bucolicis servata. inde a saeculo xii Byzantini grammatici bucolica carmina sedulo conquirunt, describunt, emendant. horum demum nos utimur libris, praeterquam quod Hylae pauca verba Oxyrhynchi inventa sunt, scripta in papyro, sed corruptiora nostris; quae suo loco subnotavi. scio alias extare Theocriteae papyri lacinias; sed haec a possessoribus officii sui neglegentibus abdita tenentur.

Sunt sane permulti codices¹ quos quantumvis studeam brevitati commemorare necesse habui. Ambrosianus K ceteros omnes semper aequiparat auctoritate unus coniunctos, sed incedere uno hoc duce nequaquam licet. in primis duodecim carminibus proximum locum occupat M, nec laude sua fraudandi aut P Q T coniuncti (P ipse proterve interpolatus) aut H S; A E U fortasse praestabat omnino abicere. B etiam in his primis carminibus **eximius** fuisse videtur, sed per Call. et Iunt. editiones parum notus est. bona etiam V et D praebent, per haec carmina fortasse parum noti, et Triclinius, sed obruta erroribus. omnino vero pluris aestimandus est consensus codicum quam rarissima quae unus alterve contra reliquos conservavit genuina, sive coniectura attingit verum. secuntur carmina 14, 2, 15-18, ad quae in nonnullis libris se applicat Epitaphius Bionis; sensim magis inter se dissident familiae, codices modo pauciores, modo plures iam in his carminibus praesto sunt. itaque inde a 16 singulis subscripsi, quibus codicibus

¹ Codicum signa explicata habes in siglorum conspectu huic praefationi subnexo.

usus essem. K eandem fere servat virtutem, nec minus B, sed magis magisque praevallet familia $\Phi = V L Tr.$; H S vero exiguam, M P T A E U vix ullam adferunt utilitatem. Φ familia, ad quam in Dioscuris et Hercule M referendus est, multa deinceps carmina ex Artemidori sylloga servavit, sive cum Π , sive cum S (Megaram et Moschi Amorem) sive sola. Bacchas et Oaristyn sola praebet familia $\Pi = B C D$, ad quam in Paedico 1 et Epigrammatis K, in Colo H accedit; sed Paedicon 2 in B D, Paedici 1 maior pars in B deest. memorabile quam diversam speciem offerant carmina in eodem libro servata, velut in Φ Piscatores et Amor fugitivus, in Π Bacchae et Oaristys. item diversa est virtus familiarum; modo Π , modo Φ praestat, quamquam Φ cum omnino plures praebet errores tum in dialecticis saepe Doridem proterva intrudit interpolatione. configimus enim in his omnibus cum incuria et cum fraude librariorum; multa vitia nos latere probabile est, saepe iudicium cohibendum. alia res in Theocrito, quem doctae grammaticorum curae debemus acceptum. hoc ne umquam obliviscamur longe gravius est quam codicum corradere lectiones. tenendum est, a nobis demum scholia a textu secerni, varias lectiones in textu a grammaticis tractato semper fuisse traditas, nimirum eodem consilio quo nos apparatus criticum subscribimus. itaque memoriam archetypi ut ita dicam fuisse duplicem, ac librariorum modo utramque descripsisse modo alteram utram lectionem; ergo in eis quidem quae ad antiquitatem pertinent lectionibus optionem nobis datam esse, contra ea quae singuli libri singularia contra scholia praebeant plerumque erroris aut fraudis con-

vinci. haec multo multorum librorum scholiorumque usu didicerit necesse est qui artis criticae subsidia ad recensendos emendandosque poetas Graecos olim a grammaticis tractatos recte adhibere voluerit. apparatus criticum autem componimus, ut legentes ipsi recensionis documenta praesto habeant, minime vero ut ipsi eandem operam denuo impendant quam editor praestitit. huius est cavere, nequid boni metalli pereat, huic omnia quamvis sordida diligenter sunt examinanda: sed nefas est omnes promere scorias. quas cum effunderet, ipse Ahrens effecit ut obscuraret quam egregie instituerat recensionem. ego igitur ne in dialecticis quidem nisi monito lectore quidquam novavi contra consentientem librorum memoriam, sed singulorum errores huius generis et quae similia sunt scitu omnino indigna constanter abieci. est sane ardua res, nec facile contingit ut aequis iudicibus satis facias, nedum tibi ipsi; spero tamen effectum esse ut legentibus ea praesto sint quae pro vere traditis haberi possunt. rationes autem quas in recensendis emendandisque Bucolicis sequendas esse didici, accurate exposui in libro qui prela iam exercet *Textgeschichte der griechischen Bukoliker*. Theocriti carmina quae proximo saeculo plerisque visa sunt pessime corrupta, ita ut emendaturo nihil non liceret, hodie intellegentes homines consentiunt grammaticorum curis semper fuisse defensa: itaque emendatoris officium plerumque eo continetur, ut recta eligat et scriptionis antiquae apices recte interpretetur. praeterea Theocritum satis habemus cognitum, ut et a linguae vitiis eum fuisse immunem sciamus et omnino recte cogitandi dicendique peritissimum; sed

pro mimico poeseos genere minime sibi constantem, ne in dialecto quidem. pleraque igitur aut intellegi aut cur non intellegantur intellegi aio, sive per corruptelam hoc accidit, sive quod aut rusticus aut docta imitatione obscuratus sermo explicatione extrinsecus petenda eget. longe alia res in Appendice. ibi nec larga nec constans suppetit memoria, defuerunt semper grammaticorum studia, multa igitur etiam ex eis quae toleramus vera non esse suspicandum est, alia penitus sunt corrupta, ex parte tantum ingenio emendantium sanata aut sanabilia. itaque philologi nova periclitari numquam desistent; ego vero sicubi ad verum perveniri posse desperavi, in traditis me cohibui, veluti in dialecticis non inconstantem solum, sed adeo falsam sciens conservavi memoriam.

Quandoquidem omnino a vulgatis ad tradita redire et debui et volui, in ordine carminum auctorumque nominibus conservare non poteram quae ad arbitrium constituta plerisque vel hodie pro traditis sunt. ac Theocritea quidem quamvis diverso loco tradita composui, sed hoc erat editionis antiquae ordinem restituere. cetera vero in Appendice proposui libros nobis servatos secutus. secuntur Moschi et Bionis fragmenta e Florilegiis excerpta; agmen claudunt Technopaegnia. quae quamvis rectius Theocrito subicerentur, e cuius editione sumpta sunt, tamen huc reicere malui, cum sine damno tantum quidem consuetudini condonari posse videretur. novos numeros Appendicis carminibus adscripsi, sed in Theocrito certe veteres semper tenendos esse censeo, quamvis non iam convenientes. mihi quidem veterum grammaticorum mos maxime arridet, qui suo quodque

idyllium nomine laudant; sed ne vulgati quidem numeri molestiam cuiquam parabunt, modo conspectu carminum uti voluerit quem in fronte libri proposui.

Et in ordinandis carminibus et omnino in recensionis munere administrando quamvis olim aliunde profectus nunc vestigia premo Henrici Ludolfi Ahrens, viri multo maioris quam clarioris, gratissimoque animo profiteor, si quam haec editio laudem meretur, eam illi deberi tantum non omnem. etiam codicum et editionum lectiones permultas ab Ahrente sumpsi, quamquam Italicos certe codices omnes ipse inspexi et quatenus opus esse videbatur contuli; nonnulla etiam alii viri amica ope oblata inspexerunt.

Interpretatio ab his editionibus aliena est. cum vero argumenta a veteribus grammaticis singulorum carminum scholiis praemissa vulgo adderentur, haec quidem repetenda non duxi, sed eorum loco ipse omnibus carminibus scripsi argumenta, ea fere sectatus quae probatissimi grammatici in hoc scribendi genere legentibus proponere soliti erant. quae haud incommoda visum iri spero; sed ab afferendis aut propriis aut alienis scriptis omnino abstinui. praeterea Syrix et Ara utraque per aenigmata tam obscura scripta sunt, ut sine paraphrasi legi vix possint. hic quoque commodum visum est pro veteris paraphrasis reliquiis novam conficere. denique numeros versuum minime faciles breviter indicavi.

Studia Theocritea cum adulescens ardentissime coluissem, nuper novo impetu capessiveram, cum a viris gravissimis qui prelis Clarendonianis praesunt Bucolicos Graecos edere iussus sum. parvi libentissime: nam et privatim obstrictus tenebar almae matris

Oxoniensis beneficio, et Germanum philologum, si potest, gratiam referre decet Britanniae, e qua ante hos centum annos accurata linguae Graecae cognitio nobis tradita est. imprimis autem viro bono et patriae et humanitatis amanti nihil sanctius est colendum communiōne illa bonarum artium, per quam quicumque inter omnes gentes vero investigando vitam impendimus, vel ut breviter dicam, quicumque γνησίως φιλοσοφοῦμεν, regibus populisque viam praeimus quae sola ad mundi salutem et concordiam ducit.

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

*Dabam Berolini,
Id. Aug. 1905.*

Novis exemplis cum opus esset, praefationis et adnotationis supplementum in calce libelli collocavi, in quo prostant quaecumque in fixa typorum compage mutari non poterant; supplementum adeundum esse singulis locis notat asteriscus.

V. DE W.-M.

A. d. xii Kal. Iul.

CONSPECTVS CARMINVM

Ordo vulgaris	Nomen	Pagina
Theocriti		
1	Θεοκρίτου Θύρσις	1
2	Θεοκρίτου Φαρμακεύτριαι	42
3	Θεοκρίτου Κῶμος	12
4	Θεοκρίτου Νομείς	14
5	Θεοκρίτου Αἰπολικόν	17
6	Θεοκρίτου Βουκολιασταί α'	22
7	Θεοκρίτου Θαλύσια	7
8	[Θεοκρίτου] Βουκολιασταί β'	24
9	[Θεοκρίτου] Βουκολιασταί γ'	28
10	Θεοκρίτου Ἐργατίνα	29
11	Θεοκρίτου Κύκλωψ	32
12	Θεοκρίτου Ἀίτης	35
13	Θεοκρίτου Ἔγλας	36
14	Θεοκρίτου Κυνίσκας ἔρωσ	39
15	Θεοκρίτου Ἀδωνιάζουσαι	48
16	Θεοκρίτου Χάριτες	58
17	Θεοκρίτου Πτολεμαῖος	53
18	Θεοκρίτου Ἑλένη	62
19	Append. 9 Κηριοκλέπτης	121
20	Append. 6 Βουκολίσκος	115
21	Append. 7 Ἀλιεῖς	117
22	Θεοκρίτου Διόσκουροι	69
23	Append. 12 Ἐραστής	127
24	Θεοκρίτου Ἡρακλίσκος	64
25	Append. 2 Ἡρακλῆς	96
26	Append. 4 Λῆναι	111
27	Append. 5 Ὅαριστύς	112
28	Θεοκρίτου Ἡλακάτη	77
29	Θεοκρίτου Παιδικόν α'	78
30	Θεοκρίτου Παιδικόν β'	80
	Θεοκρίτου Ἐπιγράμματα	82
	Θεοκρίτου fragmentum Βερενίκη	89

Ordo vulgaris	Nomen	Pagina
Bionis 1	Append. 10 Βίωνος Ἀδώνιδος Ἐπιτάφιος	122
„ 2	Append. 13 Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως .	130
„	Fragmenta	140
Moschi 1	Append. 8 Μόσχου Ἔρωσ δραπέτης .	120
„ 2	Append. 14 Μόσχου Εὐρώπη .	131
„ 3	Append. 1 Βίωνος ἐπιτάφιος .	91
„ 4	Append. 3 Μεγάρα	106
„	Fragmenta	138
Technopaegnia		
	Σιμίον Πέλεκυς	146
	Σιμίον Πτέρυγες	147
	Σιμίον Ὠιόν	148
	Θεοκρίτου Σύριγξ	150
	Δωσιάδου Βωμός	152
	Βησαντίνου Βωμός	154
Olim Theocriti 30	Append. 11 εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν	126

SIGLA

A = AMBROSIANVS G 32, saec. xiv. Theocr. 1-18.

B = Codex deperditus Bucari (Pauli Capodivacca) Patavinus, usurpatus a M. Musuro (Mus.), cuius apographa vel excerpta passim prostant in editionibus anni 1516, Romana Zachariae Calliergis (Call.) et Florentina Iuntae (Iunt.). continebat Theocriti omnia praeter 29 inde a v. 26 et 30, Simiae Alas et Securim, carmina appendicis II.

C = AMBROSIANVS B 75, saec. xv/xvi. usu venit, ubi Π signo utor, etiam Theocr. 28, 29, 30, et in Simiae Ovo. reliqua descripta sunt sive de Triclinio sive de Aldina.

D = PARISINVS 2726, saec. xv. usu venit sicut C, ubi Π signo utor; habet etiam Theocritea priora, in quibus raro commemoratur.

E (5 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 42, saec. xiv. Theocr. 1-18, Syrinx.

F = AMBROSIANVS B 99, saec. xiii, Moschi Europa. pars recentior continet Technopaegnia quaedam.

H (6 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 913, saec. xiii/xiv. Theocr. 1-15, 18, 28, 29 1-8. Epitaph. Bionis.

K = AMBROSIANVS 222, saec. xiii. Theocr. 1-17, 29. Epigr. Simiae Alas et Securim.

L = PARISINVS 2831, saec. xiv. Theocr. 14-17. Epitaph. Bion.

M (9 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 915, saec. xiii. Theocr. 1-17 (valde lacunosa), Syrinx. familiae Φ habet Theocr. 22 et Herculem; denique Moschi Europam.

O (b Dorvillii, 8 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 40, saec. xii. Theocr. 5 62-8.

P = LAVRENTIANVS 32, 37, saec. xiv. Theocr. 1-17. Bionis Epitaph., Syrinx, et familiae Φ Theocr. 22 1-18, sed haec inutilia.

Q = PARISINVS 2887 anni 1298. Theocr. 1, 3-13.

S = LAVRENTIANVS 32, 16, anni 1281. Theocr. 1-18. Bionis Epitaphius, Moschi Amor et Europa, Megara.

T (3 Sanctamand. Ahrens, c Dorvillii) = VATICANVS 38, saec. xiv. Theocr. 1-14, 16.

U (4 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 1825, saec. xiv. Theocr. 1-18.

V (23 Sanctamand. Ahrens, Hiller) = VATICANVS 1824 (pars prior est in Vat. 1825). habuit Theocr. 1-18 et carmina in quibus Φ signo utor. multa periire, in quibus plerumque suppetunt apographa W et X. saeculi est xiv.

W = LAVRENTIANVS *conv. soppr.* 15, saec. xv, descriptus ex V.

X (11 Sanctamand. Ahrens, Hiller) = VATICANVS 1311, descriptus ex V; alia negligenda sumpsit ex H, praeterea incertum unde Theocr. 24, 1-87.

Y = VATICANVS 434, saec. xiv. Technopaegnia aliquot.

Tr (M Sanctamand. Ahrens, Hiller) = PARISINVS 2832, Demetrii Triclinii. paucis omissis eadem praebet quae V habuit, praeterea Syringem et Dosiadae Aram.

edd. ant. Mediolanensem et Aldinas significat aut omnes aut ex parte, quae ante 1516 prodierunt.

Π et Φ , familiarum signa, quos codices comprehendant, singulis carminibus subscriptum est.

Iunt = editio Florentina Ph. Iuntae anni 1516.

Call = editio Romana Z. Calliergis anni 1516.

Alii libri siquando advocantur pleno nomine significantur.

Σ = Scholia, Σ^k Scholia Ambrosiana.

Consentiens codicum memoria sine omni signo in adnotatione prostat.

Accedunt in ed. 2 de quibus confer supplementum

R = codicis membranacei, saec. v, laciniae Parisinae et Vindobonenses.

Z = Laurentianus Ashburnhamiensis 1174, saec. xvi. Technopaegnia ab Holobolo edita.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

Traditum cum scholiis ; inde receptum in Anth. Pal. ix. 205

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

Ἄλλος ὁ Χίος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὃς τάδ' ἔγραψα
εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
μοῦσαν δ' ὀθνεῖην οὔτιν' ἐφέλκυσάμην.

Traditum cum scholiis ; inde receptum in Anth. Pal. ix. 434, ubi
Theocriti nomen adcrevit. singulorum librorum errores mentione
indigni 1 ὁ Χίος : Homerus, cf. 7. 47 ; 22. 218 2 cf. 16. 101
4 cf. περὶ ὕψους 33

[I] ΘΥΡΣΙΣ

ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΛΙΠΟΛΟΣ

- Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἅ πίτυς, αἰπόλε, τήνα
 ἅ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται, ἄδὺ δὲ καὶ τύ
 συρίσδες· μετὰ Πάνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισήη.
 αἶ κα τήνος ἔληι κεραὸν τράγον, αἶγα τὸ λαψήη·
 αἶ κα δ' αἶγα λάβηι τήνος γέρας, ἔς τὲ καταρρεῖ 5
 ἅ χίμαρος· χιμάρωι δὲ καλὸν κρέας, ἔστε κ' ἀμέλξηςις.
- ἄδιον, ὦ ποιμήν, τὸ τεὸν μέλος ἢ τὸ καταχές
 τήν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
 αἶ κα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται,
 ἄρνα τὸ σακίταν λαψήη γέρας· αἶ δέ κ' ἀρέσκη 10
 τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἀξήη.
- λήις ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λήις αἰπόλε τήδε καθίξας,
 ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι,
 συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῶιδε νομευσῶ.
- οὐ θέμις, ὦ ποιμήν, τὸ μεσαμβρινὸν οὐ θέμις ἄμμιν 15
 συρίσδεν. τὸν Πάνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
 τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,
 καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
 ἀλλὰ τὸ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἄειδες

2 μελίξεται Σ 3 scribendum συρίσδεις 6 κρής codd.,
 corr. V² alii recentes 7 ποιμήν H²: ποιμάν vulg. 11 ἀξή H² S²:
 ἀξής (-είς) cett. 12 τῶδε K 13 ἐς τὸ S H² A E Tr. ἅ (ἅι)
 codd.; cf. 5. 101 15 γρ. ἀμῖν K 17 ἔστι Stob. 20. 23, H²:
 ἔντι codd. δὲ H A¹ T Stob.: γε cett. 18 γρ. ἐπὶ H 19 ἄειδες,
 ἄειδε, εἶδες vv. ll. Σ et inde codd.

καὶ τὰς βουκολικὰς ἐπὶ τὸ πλεόν ἵκεο μοίσας, 20
 δεῦρ' ὑπὸ τὰν πετέαν ἐσδώμεθα τῷ τε Πιρήπῳ
 καὶ τὰν κρανίδων κατεναντίον, ἄπερ ὁ θῶκος
 τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἱ δὲ κ' αἰέσις,
 ὡς ὄκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμῳ αἴσας ἐρίσδων,
 αἶγά τέ τοι δωσῶ διδυματοκόου ἐς τρὶς ἀμέλξαι, 25
 ἂ δὴ ἔχουσ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺν κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδέι κηρῶι,
 ἀμφῶες νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
 τῷ ποτὶ μὲν χεῖλη μαρῦεται ὑψόθι κισσός,
 κισσὸς ἐλιχρῦσῳ κεκουιμένος· ἂ δὲ κατ' αὐτόν 30
 καρπῶι ἔλιξ εἰλείται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά τι θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλωι τε καὶ ἄμπυκι. πὰρ δὲ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἔθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικέουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτῶν· 35
 ἀλλ' ὄκα μὲν τῆνον ποτιδέρεται ἄνδρα γέλαισα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ρίπτει νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δηθὰ κυλοιδιῶντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
 λεπράς, ἐφ' αἱ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει 40
 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἕοικῶς.
 φαίης κα γυῖων νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν·
 ᾧδὲ οἱ ᾧδήκαντι κατ' ἀνχένα πάντοθεν ἴνες
 καὶ πολιώι περ ἔόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἦβας.
 τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἀλιτρύτοιο γέροντος 45
 Πυρναλαῖς σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλώα,
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
 ἦμενος· ἀμφὶ δὲ νιν δὴ ἄλώπεκες ἂ μὲν ἀν' ὄρχως

23 ποιμενικός H² Tr. Iunt.: πωμ. cett. 24 ὄκα KH Iunt.:
 πόκα K v.l. cett. (ποτὲ glossa H) 25 δὲ KAE: νυ S: γε in
 ras. H 29 περὶ PTQU Tr.: ποτὶ cett. Σ^κ 30 κεκουιμένος
 PT Tr. Et. Sorb. (Gud.) ἀκόνιτον: κεκοιμισμένος cett.: non intellegitur
 36 γέλαισα scripsi: γελοῖσα (-ῶσα, -εῦσα, -ᾶσα P) 42 κεν
 48 μιν

φοιτῆ σιωμένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πῆραι
 πάντα δόλον τεύχοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν 50
 φατὶ πρὶν ἢ ἀκρατισμὸν ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
 αὐτὰρ ὄγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
 σχοίνωι ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πῆρας
 οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεί.
 παντᾶι δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὕγρὸς ἄκανθος. 55
 αἰπολικὸν θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
 τῷ μὲν ἐγὼ πορθμῆϊ Καλυδνίωι αἰγὰ τ' ἔδωκα
 ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 ἄχραντον. τῷι κά τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60
 αἶ κά μοι τὸ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσης.
 κοῦτι τυ κερτομέω. πόταγ' ὠγαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδᾶν
 οὐ τί παι εἰς Ἄϊδαν γε τὸν ἐκλεάθοντα φυλαξείς.

— Ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Θύρσις ὄδ' ὠξ Αἰτνας, καὶ Θύρσιδος ἀδέα φωνά. 65
 πῆ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνης ἐτάκετο, πῆ ποκα Νύμφαι;
 ἦ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα; ἦ κατὰ Πίνδω;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπω,
 οὐδ' Αἰτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 70
 τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
 τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἐκλαυσε θανόντα.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

50 κεύθοισα Σ v. l. 51 ἀκρατισμὸν Σ unus: ἀκράτιστον Σ codd.
 52 ἀνθερίκοισι K Eustath. ad T 227: ἀνθερίκεσσι cett. 56 αἰολικὸν
 Σ v. l. Hesych. s. v.: αἰολίχον Σ v. l. θάημα legerunt Alpheus A. P.
 ix. 101, Ausonius ep. 14. 33, Hesych. (θήημα cod.): τι θάημα codd.
 57 πορθμῆϊ Καλυδνίωι Σ v. l.: πορθμεῖ (-μῆ H) Καλυδωνίῳ Σ codd.
 60 καί vel κεν 61 κεν 62 τυ Iunt.: τοι vel inde nati errores
 in codd. 64 intercalarem formavi secundum Σ^κ: codd. aut
 ignorant πάλιν (S H A E) aut inconstanter ponunt (K P T Q); λήγετε
 habent ab 127 deinceps 65 ἄδε ἃ (ἦ) v. l. P Q U 71 ὠδύραντο
 K H T 72 ἐκλαυσε K (Σ): ἂν ἐκλαυσε Σ v. l., inde ἀνέκλ. cett.
 codd.

πολλάι οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλάι δὲ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. 75

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἦνθ' Ἐρμᾶς πρᾶτιστος ἀπ' ὤρεος, εἶπε δέ ' Δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει; τίως ὠγαθὲ τόσσον ἔρασαι;'

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ὠιπόλοι ἦνθον· 80

πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος
κῆφα ' Δάφνι τάλαν τί τυ τάκει; ἅ δὲ τὲ κῶρα
πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεια ποσσὶ φορεῖται

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ζάτεισ'· ἃ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἔσσι. 85

βοῦτας μὲν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλωι ἀνδρὶ ἔοικας.
ὠιπόλος ὄκκ' ἔσορῆι τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγευτο.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
καὶ τὺ δ' ἐπεὶ κ' ἔσορῆις τὰς παρθένος οἷα γελᾶντι, 90
τάκειαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.'

τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξασθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
ἄννε πικρὸν ἔρωτα καὶ ἐς τέλος ἄννε μοῖραν.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ ἅ Κύπρις γελάοισα, 95

λάθρη μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
κεῖπε ' τύ θην τὸν Ἐρωτα κατεύχεο Δάφνι λυγιξέιν·
ἦ ρ' οὐκ αὐτὸς Ἐρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;'

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμείβετο· ' Κύπρι βαρεῖα, 100
Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιw ἀπεχθής·

75 δ' αὐ H S Tr., cf. Europ. 34 78 ἔρασσαί S¹ P T² Q A; cf.
2. 149. productio permira 82 τί νυ T Q U τέ S Tr. (γε H): τοι
(i. e. τυ) K A E: τι P Q T U 83 πᾶσαν . . . κράναν K A E P² Tr.
85 ζάτεισα K¹: ζατεῖς ἃ K²: ζατοῖσ' ἃ vel ζατοῖσα cett.: et ζάτεισα
et ζατοῖσα Σ 93 μοῖραν scripsi: μοῖρας Σ codd. 95 ἃ δια Σ v. l.
96 λάθρια P

ἤδη γὰρ φράσθῃ πάνθ' ἄλιον ἄμμι δευκεῖν;

Δάφνις κῆν Ἄϊδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἐρωτι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
οὐ λέγεται τὰν Κύπριον ὁ βουκόλος; ἔρπε ποτ' Ἰδαν, 105
ἔρπε ποτ' Ἀγχίσαν. τῆνεὶ δρῦες ἠδὲ κύπειρος,
αἱ δὲ καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ῥαῖος χῶδωνις, ἐπεὶ καὶ μῆλα νομεύει
καὶ πῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
αὐτῖς ὅπως στασῆ. Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα,
καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχου μοι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὄρεα φωλάδες ἄρκτοι, 115
χαίρεθ'. ὁ βουκόλος ἕμμιν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν,
οὐκέτ' ἀνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεια. χαῖρ' Ἀρέθειοσα
καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὄδε τήνος ὁ τὰς βόας ὦδε νομεύων, 120
Δάφνις ὁ τὼς ταύρωσ καὶ πόρτιας ὦδε ποτίσδων.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ὦ Πὰν Πάν, εἴτ' ἐσσι κατ' ὄρεα μακρὰ Λυκαίω,
εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νῦσσον
τὰν Σικελάν, Ἐλίκας δὲ λίπε ρίον αἰπύ τε σάμα 125
τῆνο Λυκαουίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.
'ἐνθ' ὦναξ καὶ τάνδε φέρου πακτοῖο μελίπνονν
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἐλικτάν·

102 φράσθῃ K² H¹ V Iunt. : φράσδει cett. ἄλιον K¹ S Eustath. ad
X 13 et v 357 : ἔλιος cett. δεδύκει K S² V Tr. 103 κείν
105 οὐδ legunt Σ codd. contra dialectum 106 ἠδὲ Plutarchus qu.
nat. 36 (vertit Longolius) : ὦδε codd. 107 αἱ δὲ Plutarchus : ὦδε
codd. e 5. 45, 46 108 om. K P Q T 109 μᾶλα : corr. H²
118 Θύβριδος P Q T, Serv. ad Aen. iii. 500 : Δύβριδος Asclepiad. Myrl.
in Σ (inde K) : Τύμβριδος Σ v. l. 125 λίπερριον S 126 γρ.
ἀγαστόν H (ἀγατόν P T Q U Tr.) 128 φέρ' εὐπάκτοιο Σ v. l.

ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄιδος ἔλκομαι ἤδη. 130

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγεται' αἰοιδᾶς.
 νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
 ἃ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
 πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο, καὶ ἃ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,
 Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὠλαφος ἔλκοι, 135
 κῆξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι δηρίσαιτο.'

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγεται' αἰοιδᾶς.
 χῶ μὲν τόσος εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
 ἦθελ' ἀνορθῶσαι· τὰ γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
 ἐκ Μοιρᾶν, χῶ Δάφνις ἔβα ῥόον. ἔκλυσε δῖνα 140
 τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισι ἀπεχθῆ.
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγεται' αἰοιδᾶς.

καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὡς κεν ἀμέλξας
 σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,
 χαίρετ', ἐγὼ δ' ὕμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον αἰσῶ. 145

— πλήρες τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
 πλήρες δὲ σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις
 ἀδειῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον αἰδεῖς.
 ἦνιδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει·
 Ὀρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς. 150
 ὦδ' ἴθι Κισσαίθα, τὸ δ' ἄμελγέ νιν. αἰ δὲ χίμαιραι
 οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὕμμιν ἀναστῆι.

130 Ἄιδος v. l. HS: αἶδαν cett. 132 νῦν H¹ PQT: νῦν δ'
 ceteri 136 δηρίσαιτο e Vergil. Ecl. viii. 35 Scaliger: γαρύσαιτο
 (γῆρ. P) 138 ἀνεπαύσατο Σ v. l. QD, cf. 7. 90 143 ὡς νιν (μιν)
 PQT H² 147 δὲ PQTU: τοι cett. et Galen. viii. 971 K
 151 Κιναιῖθα Σ v. l. (e 5. 102) 152 σκιρτασῆτε

[VII] ΘΑΛΥΣΙΑ

Ἦς χρόνος ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ Εὐκρίτος εἰς τὸν Ἄλευτα
 εἶρπομες ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας.
 τῆι Δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
 κ' Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκωπέος, εἴ τί περ ἐσθλόν
 χαῶν τῶν ἐπάνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ 5
 Χάλκωνος, Βούρωαν ὅς ἐκ ποδὸς ἄννε κράναν
 εὖ ἐνερεισάμενος πέτραι γόνυ· ταὶ δὲ παρ' αὐτάν
 αἵγειροι πετέλαι τε εὐσκίον ἄλλος ὕφαινον
 χλωροῖσιw πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι.
 κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄννυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα 10
 ἄμιν τὸ Βρασίλα κατεφαίνεται, καὶ τιν' ὀδίταν
 ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὐρομες ἄνδρα,
 οὔνομα μὲν Λυκίδαν, ἧς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τίς νιν
 ἠγνοήσεν ἰδῶν, ἐπεὶ αἰπόλωι ἕξοχ' ἑώικει.
 ἐκ μὲν γὰρ λαιοῖο δασύτριχος εἶχε τράγοιο 15
 κνακὸν δέρμ' ὥμοιο νέας ταμίσιοιο ποτόσδον,
 ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
 ζωστήρι πλακερῶι, ροικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
 δεξιτερᾶι κορύναν. καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρῶς
 ὄμματι μειδιῶντι, γέλως δέ οἱ εἶχετο χεῖλευς· 20
 Ἕμιχίδα, πᾶι δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις,
 ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρός ἐν αἰμασιαῖσι καθεύδει,
 οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνονται;

Titulus. Λυκίδας ἢ Θαλύσια Amarantus Et. gen. διεκρανώσατε, Θ. ἢ
 ἔαρινοι (θερινοὶ D²) ὁδοιπόροι PQS Tr. 2 ἄμιν Apollon. de pron.
 p. 42 Schn., de synt. 127 Bekk. : ἄμιν P 5 ἐπάνωθεν Reiske, cf.
 epigr. 22. 3 : ἔτ' ἄνωθεν 6 ἄννεσε Σ v. l. ? (inde P) 7 εὖ
 Hermann : εὖ γ' 8 ὕφαινον Heinsius e Vergil. Ecl. ix. 42 :
 ἔφαινον II τὸν δ. K M P Q T 13 μιν 15 λαιοῖο Graefe :
 λασίοιο 16 ὥμοιο Kaibel : ὥμοισι 18 πλακερῶι Σ v. l. 21 τὸ
 Σκ (in vita) T² Q : τυ, τοι, συ cett. 22 ἐν K P Q : ἐφ' cett. 23 ἐπι-
 τυμβίδιοι T (sed -οι in scholio), K in lemmate scholii, Galen. ἠλαί-
 νονται Galen. xii. 361 K. : -ονται; corr. et Iunt.

ἢ μετὰ δαίτ' ἄκλητος ἐπέγειαι ἢ τιως ἀστῶν
 λανὸν ἐπι θρώϊσκεις; ὥς τευ ποσὶ νισσομένοιο 25
 πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰεῖδει.
 τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην 'Λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες
 ἦμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἐν τε νομεῦσιν
 ἐν τ' ἀματήρεσσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν λαίνει
 ἀμέτερον· καί τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν 30
 ἔλπομαι. ἃ δ' ὁδὸς ἄδε θαλυσιᾶς· ἢ γὰρ ἑταῖροι
 ἀνέρες εὐπέπλωι Δαμάτερι δαῖτα τελευντι
 ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ σφισι πίοιμι μέτρωι
 ἃ δαίμων εὐκριθὸν ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ· ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἰώσ· 35
 βουκολιασδόμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ἴνασεῖ.
 καὶ γὰρ ἐγὼ Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
 οὐ Δᾶν· οὐ γὰρ πω κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω οὔτε Φιλίταν 40
 αἰεῶν, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκριδᾶς ὥς τις ἐρίσδω.
 ὡς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἀδὺν γελάσσας
 'τάν τοι' ἔφα 'κορύναν δωρύττομαι, οὔνεκεν ἔσσι
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείαι πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἕρνος.
 ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνηῖ 45
 ἴσον ὄρειν κορυφαῖ τελέσαι δόμον Ὀρομέδοντος,
 καὶ Μοισᾶν ὄρνηχες, ὅσοι ποτὶ Χίον ἀοιδόν
 ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς,
 Σιμιχίδα· κῆγὼ μὲν, ὄρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει 50
 τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.'

'Ἐσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος εἰς Μιτυλήναν,

24 δαῖτα κλητός : recte distinx. Σ 25 τευ Η Tr. : σου glossa S :
 τοι cett. 28 ἔμμεν 29 ἀμητήρ. 39 γὰν Κ Μ¹ Η 40 οὐδὲ
 Κ Ρ Φιληταν vario accentu codd. corr. Crönert 42 γελάσσας Ο :
 γελάσας vel γελάξας cett. 43 δωρύττομαι Κ Τ Ο : δωρήσομαι cett.
 46 ἐρυμέδοντος coniectura in Σ (inde Κ¹ Α¹ Ε V²) 49 ἀρξώμεθ'
 Κ Τ Ο : ἀρχώμεθ' cett.

χῶταν ἐφ' ἔσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκη
 κύματα, χ' Ὠρίων ὄτ' ἐπ' ὠκεανῶι πόδας ἴσχει,
 αἶ κα τὸν Λυκίδαυ ὀπτεύμενον ἐξ Ἄφροδίτας 55
 ῥύσηται· θερμὸς γὰρ ἔρωσ αὐτῶ με καταίθει.
 χάλκυνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
 τόν τε νότου τόν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ,
 ἄλκυνες, γλαυκαῖς Νηρηῖσι ταὶ τὰ μάλιστα
 ὀρνίχων ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα. 60
 Ἄγεάνακτι πλόον διζήμενῶι ἐς Μιτυλήναν
 ὦρια πάντα γένοιτο, καὶ εὖπλοος ὄρμον ἴκοιτο.
 κήγῳ τήνο κατ' ἄμαρ ἀνήτινον ἢ ῥοδόευντα
 ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων
 τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυζῶ 65
 πὰρ πυρὶ κεκλιμένος, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυεῖ.
 χά στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 κνύζαι τ' ἀσφοδέλωι τε πολυγνάμπτωι τε σελίνωι.
 καὶ πίομαι μαλακῶς μεμναμένος Ἄγεάνακτος
 αὐταῖσι κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 70
 αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἰς μὲν Ἀχαρνεύς,
 εἰς δὲ Λυκωπέιτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν αἰσεῖ,
 ὥς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνις ὁ βούτας,
 χῶς ὄρος ἀμφεπονεῖτο καὶ ὥς δρυές αὐτὸν ἐθρήνευν,
 Ἰμέρα αἶτε φύοντι παρ' ὄχθαισι ποταμοῖο, 75
 εὔτε χιῶν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἴμον
 ἢ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα.
 αἰσεῖ δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 ζῶν ἐόντα κακαῖσι ἀτασθαλίαισι ἄνακτος,
 ὥς τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβρον ἰοῖσαι 80
 κέδρον ἐς ἀδείαν μαλακοῖς ἀνθεσσι μέλισσαι,

55 κεν ὀπτεύμενον recte Call. 59 τὰ Η (qui ταὶ omissum
 ipse add.) Call.: τε cett. 60 ἐφίληθεν 62 ὦρια Σ v. l.,
 εὖπλοον: corr. Schaefer 69 μεμνημένος 72 Λυκωπέιτας, sed recte Σ
 unus ἀπὸ Λυκωπέος ἔχων τὴν κλήσιν 73 ξανθὰς Σ v. l. 74 ἀμφε-
 πονεῖτο K P H: -λείτο O S Q A E Tr.: utrumque M T

οὔνεκά οἱ γλυκὴ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
 ὦ μακάριστε Κομᾶτα, τύ θην τάδε τερπνὰ πεπόνθεις,
 καὶ τὸ κατεκλείσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὸ μελισσᾶν
 κηρία φερβόμενος ἔτος ὄριον ἐξεπόνασας. 85
 αἶθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὄφελος ἦμεν,
 ὡς τοι ἐγὼν ἐνόμενον ἀν' ὄρεα τὰς καλὰς αἶγας
 φωνᾶς εἰσαΐων, τὸ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
 ἀδὸν μελισσόδομος κατεκέκλισο θεῖε Κομᾶτα.'

Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μέτ' αὐτίς 90
 κῆγὼν τοῖ' ἐφάμαν· Ἄγκιδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
 Νύμφαι κῆμὲ δίδαξαν ἀν' ὄρεα βουκολέοντα
 ἐσθλά, τά που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
 ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ὦ τι γεραίρειν
 ἀρξεῦμ'. ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοῖσαις. 95

Σιμιχίдай μὲν Ἐρωτες ἐπέπταρον· ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
 τόσσον ἐραῖ Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἶγες ἔραται.
 Ὄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίματος ἀνέρι τήνῳ
 παιδὸς ὑπὸ σπλάγχχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἄριστις,
 ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀεΐδων 100
 Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
 ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἶθετ' ἔρωτι.
 τὸν μοι Πάν, Ὀμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
 ἄκλητον τήνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσας,
 εἶτ' ἔστ' ἄρα Φιλίνος ὁ μαλθακὸς εἶτε τις ἄλλος. 105
 κεῖ μὲν ταῦτ' ἔρδοις, ὦ Πάν φίλε, μήτι τυ παῖδες
 Ἄρκαδιοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμων
 ταῖκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρεῖη·
 εἰ δ' ἄλλως νεύσας, κατὰ μὲν χροᾶ πάντ' ὀνύχεσσι
 δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις, 110

85 ἐξετέλεστας Σ v. l. (inde M O γρ. Tr. Q¹) 86 ἐμεῦ P: ἐμοὶ
 cett. (ἐμὴν S) 90 ἀπεπαύσατο K, cf. I. 138 αὐτίς 94 ὅτι
 γ' ἀεΐδων Σ v. l. (inde O Tr.) 97 ἐρατὶ K P Q T 98 ὄρατος
 S A² Tr. edd. ant.: ἄρατος cett. 105 εἶτε Φ. ἄρ' ἐστὶν S 106 κεί
 S: κῆν ἔρδοις H S E¹ 107 ὤμους

εἷς δ' Ἠδωνῶν μὲν ἐν ὥρεσι χεῖματι μέσσωι
 Ἐβρον παρ ποταμὸν τετραμμένος ἐγγύθεν ἄρκτω,
 ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις
 πέτραι ὑπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὄρατός.
 ὕμμες δ' Ἰετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδὺ λιπόντες 115
 νᾶμα καὶ Οἰκοῦντα, ξανθᾶς ἔδος αἰπὺ Διώνας,
 ᾧ μάλοισιν Ἐρωτες ἐρευθομένοισιν ὅμοιοι,
 βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἡμερόεντα Φιλῖνον,
 βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξείνων ὁ δύσμορος οὐκ ἔλεει μεν.
 καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναῖκες 120
 'αἰαῖ' φαντί 'Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.'
 μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε,
 μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
 κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη,
 εἰς δ' ἀπὸ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας.
 ἄμμω δ' ἀσυχία τε μέλοι, γραία τε παρεῖη, 126
 ἄτις ἐπιφθύζουσα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.'
 Τόσσ' ἐφάμαν· ὃ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἀδὺ γελάσσας
 ὡς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὤπασεν ἡμεν.
 χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας 130
 εἶρφ' ὀδόν, αὐτὰρ ἐγὼ τε καὶ Εὐκритος ἐς Φρασιδάμω
 στραφθέντες χῶ καλὸς Ἀμύντιχος ἐν τε βαθείαις
 ἀδείας σχοῖνοιο χαμεννίσω ἐκλίνθημες
 ἐν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναράεασι.
 πολλαὶ δ' ἄμμω ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο 135
 αἴγειροι πτελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυξε.
 τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
 τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἃ δ' ὀλολυγῶν

111 οὔρεσι 112 κεκλιμένος K γρ. M P T Q¹ H 116 οἰκεῦντα
 Σ S : οἰκεῦντας O : οἰκεῦντες cett. : corr. Hecker 120 δὴ μάλ'
 K M P T Q 121 ὑπορρεῖ O A² 125 ἀπὸ Σ K M T Q γρ. : ἐπὶ
 Σ P Q H S : ὑπὸ O A E T r. 127 -σοῖσα T Q T r. : -ζουσα cett.
 128 ὄν ἐφ. M P Q γελάσσας H O : γελάξας cett. 134 οἰναράεασι
 O : -ρησι S M² : -οισι cett.

τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύξεσκει ἀκάνθαις. 140
 ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγῶν,
 πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' ὦσθεν θέρεος μάλα πίνους, ὦσδε δ' ὀπώρας.
 ὄχλαι μὲν πὰρ ποσσὶ, παρὰ πλευραῖσι δὲ μᾶλα
 δαψιλέως ἀμὴν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο 145
 ὄρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραζε·
 τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνασίον αἶπος ἔχουσαι,
 ἀρά γέ παι τοιόνδε Φόλω κατὰ λάινον ἄντρον
 κρατῆρ' Ἑρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο Χίρων; 150
 ἀρά γέ παι τήνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ,
 τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὥρεσι νᾶας ἔβαλλε,
 τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσσὶ χορευῆσαι,
 οἶον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι
 βωμῶι πὰρ Δάματρος ἀλωίδος; ἄς ἐπὶ σωρῶι 155
 αὐτίς ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον, ἃ δὲ γελάσσαι
 δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχουσα.

[III] ΚΩΜΟΣ

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
 Τίτυρ' ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλημένε βόσκει τὰς αἶγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν,
 τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα, φυλάσσεο μὴ τυ κορύψῃ. 5

ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 παρκύπτουσα καλεῖς; τὸν ἐρωτύλον ἢ ῥά με μισεῖς;

146 ἔραζε Athen. ii. 50^a Et. βράβηλα, V²: ἔρασδε 150 χείρων
 152 νᾶας Heinsius: λᾶας 154 διεκρανάσατε K P Q T¹ H: -νώσατε
 cett. et Amarantus Et. gen. 155 ἀλωάδος M¹ H² A F

Titulus. Κῶμος Δωρίδι S H T qui addunt Ἀμαρυλλίς ἢ Αἰπόλος ἢ
 Κωμαστής: hoc P alii: Αἰπολικὸν ἢ Ἀμαρυλλίς K ex argumento suo
 3 πεφιλημένε Gellius ix. 9: πεφιλαμένε 4 ἐνόρχαν Σ v. l.

ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν;
νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποησεῖς.

ἦνῖδε τοι δέκα μάλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον, 10

ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τυ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.

θάσαι μάν. θυμαλγὲς ἐμὴν ἄχος. αἶθε γενοίμαν

ἀ βομβεύσα μέλισσα καὶ ἐς τεδὸν ἄντρον ἰκοίμαν

τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέρην, αἶ τυ πυκάσδεις.

νῦν ἔγνων τὸν Ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἦρα λεαίνας 15

μαζὸν ἐθήλασεν, δρυμῶι τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,

ὡς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρῖς ἰάπτει.

ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λίθος, ὦ κύνανοφρυ

νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὡς τυ φιλήσω.

ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἀδέα τέρψις. 20

τὸν στέφανον τῖλαί με κατ' αὐτίκα λεπτὰ ποησεῖς,

τόν τοι ἐγών, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω

ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐδῶμοισι σελίνοις.

ἴμοι ἐγών, τί πάθω, τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις.

τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τηνῶ ἀλεῦμαι, 25

ὥπερ τὼς θύννωσ σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς·

καὶ κα δὴ ἴποθάνω—τό γε μάν τεδὸν ἀδὺ τέτυκται.

ἔγνων πρᾶν, ὄκα μεν μεμναμένω εἰ φιλέεις με,

οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο, τὸ πλατάγημα,

ἀλλ' αὐτως ἀπαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη· 30

εἶπε καὶ Ἀγροῖῶ τᾶλαθέα κοσκινόμαντις,

ἀ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὔνεκ' ἐγὼ μέν

τὴν ὄλος ἐγκειμαι, τὸ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῆ.

ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,

τάν με καὶ ἁ Μέρμνωνος ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως 35

10 τηνῶ δὲ P Q T 12 ἐμὸν Σ codd.: corr. ed. Mediol.

14 πυκάσδεις H¹: πυκάσδη (-δει) cett. *16 μαστὸν Stob. 64. 23: μασδὸν codd., cf. 48 νιν Stob.: μιν ἔτραφε Stob. A E Tr.: ἔτρεφε cett.

18 λίπος Σ v. l. 23 ἀμπλέξας K P Q V: ἐμπλ. cett. 25 τηνῶ

Σ K P V¹: τῆνα cett. 27 δὴ Graefe: μὴ Σ codd. 28 ἔμοιγε

μεμναμένω K Q T V¹ 29 ποτιμαξάμενον πλατάγησεν Σ v. l. 31 ἁ

Γροῖῶ vel ἄγροῖῶ legunt Σ codd. 32 πρὶν K T

αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρήπτῃ.

ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἀρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν; αἰσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ᾧδ' ἀποκλιθεῖς.
καὶ κέ μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντῖνα ἐστίν.

Ἰππομένης ὄκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γάμαι, 40
μᾶλ' ἐν χερσὶν ἐλῶν δρόμον ἄννευ· ἃ δ' Ἀταλάντα
ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα.

τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρυος ἄγε Μελάμπους
ἐς Πύλον· ἃ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνοισιν ἐκλίνθη,
μάτηρ ἃ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεισιβοίας. 45

τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ᾧρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὕτως Ὠδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
ᾧστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι;

ζαλωτὸς μὲν ἐμῖν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίων, ζαλῶ δέ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα, 50
ὅς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.

ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τιν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' ἀεῖδω,
κεισεῦμαι δὲ πεσῶν, καὶ τοὶ λύκοι ᾧδὲ μ' ἔδονται.
ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

[IV] NOMEIS

ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ

- Εἰπέ μοι ᾧ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦρα Φιλώνδα;
- οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.
- ἦ πάι ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγεις;
- ἀλλ' ὁ γέρων ὑφήτητι τὰ μοσχία κῆμὲ φυλάσσει.
- αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ᾧχετο χῶραν; 5

42 ἄλατ' K Tzetzes Chil.

xii. 947 : ἄλλετ' (ἄλετ' P) cett. : corr. Hemsterhuys 44 ἀγκοίνησιν
46 μῆλα P : μᾶλα cett. 48 μασοῖο Q T V Tr. 51 τοσσῆν' P
53 ἔδονται H S T' Tr. : ἔδοντι cett.

Titulus. Νομεῖς K : βουκολιασταὶ ἢ νομεῖς (e titulo 5) P S, alii alia
inepta, Αἴγων argum. 3 5 οὔτος v. l. K H S : ωύτὸς A E Tr.

- οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ὄιχετο Μίλων.
 — καὶ πόκα τήνος ἔλαιον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;
 — φαντί νιν Ἑρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.
 — κῆμ' ἔφασθ' ἅ μάρτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.
 — κῶιχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἵκατι τουτόθε μῆλα. 10
 — πείσαι κα Μίλων καὶ τῶς λύκος αὐτίκα λυσσην.
 — ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἶδε ποθεῦντι.
 — δειλαῖαί γ' αὐται, τὸν βουκόλον ὡς κακὸν εὔρον.
 — ἦ μὰν δειλαῖαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.
 — τήνας μὲν δὴ τοι τὰς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται 15
 τῷστία. μὴ πρῶκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ;
 — οὐ Δᾶν, ἀλλ' ὄκα μὲν νιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω
 καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι,
 ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.
 — λεπτὸς μὰν χῶ ταῦρος ὁ πυρρίχος. εἶθε λάχοιεν 20
 τοὶ τῷ Λαμπριάδα, τοὶ δαμόται ὄκα θύωντι
 ταῖ Ἑραι, τοιόνδε· †κακοχράσμων† γὰρ ὁ δᾶμος.
 — καὶ μὰν ἐς στομάλιμνον ἐλαύνεται ἐς τε τὰ Φύσκω,
 καὶ ποτὶ τὸν Νήαιθον, ὅπη καλὰ πάντα φύονται,
 αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ εὐώδης μελίτεια. 25
 — φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ ταὶ βόες, ᾧ τάλαν Αἴγων,
 εἰς Ἀἶδαν, ὄκα καὶ τὸ κακᾶς ἠράσσοιο νίκας,
 χά σῦριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἄν ποκ' ἐπάξα.
 — οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων
 δῶρον ἐμίν νω ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς, 30
 κεῦ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὔ δὲ τὰ Πύρρω.
 αἰνέω τάν τε Κρότωνα· καλὰ πόλις, ἃ τε Ζάκυνθος
 καὶ τὸ ποταῶιον τὸ Λακίνιον, ἄπερ ὁ πύκτας
 Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας.
 τῆνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας 35

10 τουτόθε Σ S : τουτόθι μᾶλα codd. et Σ (mala sive oves)
 11 κα Ahrens : κε K : τοι vel τι cett. 12 αἶδε K : ᾧδε cett.
 13 γ' P H S Tr. : δ' cett. 17 γᾶν K H 21 θύωντι
 Valckenaer : θύωντι 22 ὁ ταῦρος Σ v. l. 24 γρ. Ναύαιθον H
 3πη K P H S : 3πα(ι) cett. 34 κατ[αἰ]δάσσοιο R¹

- τὰς ὄπλᾶς κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι, ταὶ δὲ γυναῖκες
μακρὸν ἀνύσαν, χῶ βουκόλος ἐξεγέλασεν.
- ᾧ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ'. ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσον ἀπέσβησ.
αἰαὶ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει. 40
- θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσειτ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ἦει.
- θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τὰς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγουσι τὰ δύσσοα. — σίτθ' ὁ Λέπαργος,
σίτθ' ἂ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἔσακούεις; 46
ἦξῶ ναὶ τὸν Πᾶνα κακὸν τέλος αὐτίκα δῶσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἴδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθήρπει.
εἴθ' ἦς μοι ῥοικόν τι λαγωβόλον, ὥς τυ πάταξα.
- θᾶσαι μ' ᾧ Κορυῶν ποτῶ Διός· ἂ γὰρ ἄκανθα 50
ἄρμοι μ' ᾧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὥς δὲ βαθεῖαι
τάτρακτυλλίδες ἐντί. κακῶς ἂ πόρτις ὄλοιτο.
εἰς ταύταν ἐτύπην χασμεύμενος. ἦ ῥά γε λεύσσεις;
- ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσσι νῦν ἔχω τέ νιν· ἄδε καὶ αὐτά.
- ὀσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάζει. 55
- εἰς ὄρος ὄκχ' ἔρπηις, μὴ νήλιπος ἔρχεο Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοί τε καὶ ἀσπάλαθοι κομῶντι.
- εἴπ' ἄγε μ' ᾧ Κορυῶν, τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυάνοφρον ἐρωτίδα, τὰς ποκ' ἐκνίσθη;
- ἀκμάν γ', ᾧ δειλαίε· πρόαν γέ μεν αὐτὸς ἐπενθῶν 60
καὶ ποτὶ τᾷ μάνδρῳ κατελάμβανον, ἄμος ἐνήργει.
- εἴ γ' ὄνθρωπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἦ Σατυρίσκοις
ἐγγύθεν ἦ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

46 σίτθ' ἂ edd. ant. : σίττ' ᾧ codd. Κυμαίθα ΗΡQΤU (e 5.
102) 48 ᾧδε ΡΤ (om. Q) 49 ἦν τι Hermann: τὸ
codd. (τυ Ρ) πάταξα K¹: πατάξω 53 ἐτύπαν χασμῶμενος ΗS
recte ἦ ἄρα S¹ ΡQΤ: ἦρατε cett. : corr. edd. ant. 56 νήλιπος
K: ἀνήλ(vel -άλ-)ιπος 57 κομῶντι T: κομῶνται Q¹ Et. M. s. v.
ἀσπάλαθος 60 πρόαν E: πρῶαν vel πρᾶν 61 μάκτραι Σ v. l.
63 ἐρίσδει K¹

[V] ΑΙΠΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ

ΚΟΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΛΑΚΩΝ

- Αἶγες ἔμαί, τήνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν
φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μεν νάκος ἐχθὲς ἔκλειψεν.
- οὐκ ἀπὸ τὰς κράνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἔσορητε
τόν μεν τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν;
- τὰν ποίαν σύριγγα; τὴ γάρ ποκα δῶλε Σιβύρτα 5
ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχουσι;
- τάν μοι ἔδωκε Λύκων ὠλεύθερε. τὴν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβα νάκος; εἶπε Κομάτα·
οὐδὲ γὰρ Εὐμάραι τῶι δεσπότηι ἦς τι ἐνεύδειν. 10
- τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκ' ἔθυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὴ δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκευ
βασκαίνων καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.
- οὐ μαῦτόν τὸν Πάνα τὸν ἄκτιον, οὐ τέ γε Λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Κυλαιθίδος, ἧ κατὰ τήνας 15
τὰς πέτρας, ὦνθρωπε, μαρεῖς εἰς Κρᾶθιν ἀλοίμαν.
- οὐ μὰν οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας ὡγαθὲ Νύμφας,
αἴτε μοι Ἰλαοὶ τε καὶ εὐμενέες τελέθειεν,
οὗ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε Κομάτας.
- αἶ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν. 20
ἀλλ' ὦν αἶ κα λῆις ἔριφον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδέν
ιερόν, ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπέιπης.
- ὅς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. ἠνίδε κείται
ὄριφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὴν τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ἔριειδε.
- καὶ πῶς, ὦ κίναδος τυ, τὰδ' ἔσσεται ἐξ ἴσω ἄμμιν; 25

Titulus : sic codd. plerique et argumentum et Σ 7. 21. βουκολιασταί
(e carm. 6) add. K P alii; ὀδοιπόροι (e 7) K B 4 πρώαν 9 ἔβαν
A E 10 εὐμάρα sine iota Σ codd. 14 σέ γε 15 Κυλαιθίδος
Bechtel ex Heroda 6, 50: Καλαιθίδος 21 οὖν ἐντὶ 25 κίναδεῦ
vel κίναδε (H S T²) codd. : κίναδος σὺ Wordsworth τὰδ' H S A E :
τάδε γ' cett. (τάγ' P) ἴσου

- τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
αἰγὸς πρατοτόκοιο κακὰν κύνα δῆλετ' ἀμέλγειν;
— ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὡς τὴν πεποίθεις,
σφαῖξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτι
ᾠριφος ἰσοπαλῆς τοι, ἴδ' ὁ τράγος οὔτος· ἔρισδε. 30
— μὴ σπεύδ'· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπειαι. ἄδιον αἰσῆι
τῆδ' ὑπὸ τὰν κότιων καὶ τάλσεα ταῦτα καθίζας.
ψυχρὸν ὕδωρ τῆναι καταλείβεται· ὦδε πεφύκει
ποία, χά στιβάς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὦδε λαεῦντι.
— ἀλλ' οὔτι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὴν με τολμῆις 35
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὅν ποκ' ἔοντα
παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἂ χάρις ἐς τί ποχ' ἔρπει.
θρέψαι τοι λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὡς τυ φάγωντι.
— καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθῶν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας
μέμναμ'; ὦ φθουερὸν τυ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίου αὐτῶς. 40
— ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὴν δ' ἄλλεες· αἱ δὲ χίμαιραι
αἶδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.
— μὴ βάθιον τῆνω πυγίσματος ὕβε ταφείης.
ἀλλὰ γὰρ ἔρφ', ὦδ' ἔρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξήη.
— οὐχ ἔρφῶ τῆναι· τουτέϊ δρύες, ὦδε κύπειρος, 45
ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι,
ἐνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο, ταῖ δ' ἐπὶ δένδρει
ὄρνιθες λαλαγεῦντι, καὶ ἂ σκιὰ οὐδὲν ὀμοία
ταῖ παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἂ πίτυς ὑψόθε κώνοις.
— ἢ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἶρια τῆδε πατησεῖς, 50
αἱ κ' ἐνθηῖς, ὕπνω μαλακώτερα· ταῖ δὲ τραγείαι
ταῖ παρὰ τὴν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τὴν περ ὄσδεις.
στασῶ δὲ κρατήρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω.

27 πρωτοτ. 30 τοι Ahrens : τυ 32 τῆ(ι)δ' H² O
Tr. : τεῖδ' KAQ² : τεῖνδ' PTQ¹ : τάνδ' S 33 τουτέϊ (-τι)
HPQAE, utrumque S 36 ὄμμασι τοῖς suspectum 37 ποθ'
38 τοι Meineke : om. PAE Stob. Ecl. ii. 46. 7 Wachsm. : καὶ
cett. : κα Σ Ahrens 39 τεῦς Apollon. de pron. 96^a Iunt. : τευ
49 ὑψόθι KPQE κώνοις KPQH S¹ : κώνους cett.

- αἱ δέ κε καὶ τὴν μόλην, ἀπαλὴν πτέρην ὧδε πατησεῖς 55
καὶ γλάχων' ἀνθεύσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χμμαιρᾶν
δέρματα τῶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκις ἀρνῶν.
στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλῶς τῶι Πανὶ γάλακτος,
ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.
- αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάσδεν· 60
τὰν σαυτῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε,
τίς κρινεῖ; αἶθ' ἔνθοι ποχ' ὁ βουκόλος ὧδε Λυκώπας.
- οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
αἱ λῆις, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρίκας
τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων. 65
— βωστρέωμες. — τὴν κάλει νιν. — ἴθ' ὦ ξένε μικκὸν
ἄκουσον
τῆδ' ἐνθῶν· ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
βουκολιαστάς ἐστι, τὴν δ' ὦγαθὲ μήτ' ἐμὲ Μόρσων
ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσηις.
- ναὶ ποτὶ τῶν Νυμφᾶν Μόρσων φίλε μήτε Κομάται 70
τὸ πλέον ἰθύνηις, μήτ' ὦν τύγα τῶιδε χαρίζῃ.
ἄδε τοι ἅ ποίμνα τῶ Θουρίῳ ἐστὶ Σιβύρτα,
[Εὐμάρα δὲ τὰς αἴγας ὀρήις φίλε τῶ Συβαρίτα.]
- μή τί τις ἠρώτη ποτῶ Διός, αἶτε Σιβύρτα
αἴτ' ἐμόν ἐστι, κάκιστε, τὸ ποίμνιον; ὡς λάλος ἐσσί. 75
- βέντισθ' οὔτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω
κοῦδὲν καυχέομαι· τὴν γὰρ μὰν φιλοκέρτομος ἐσσί.
- εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐθις
ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιάν, ἧ στωμύλος ἦσθα Κομάτα.
- ταὶ Μοῖσαι με φιλεῦντι πολὺν πλέον ἢ τὸν αἰοδόν 80
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χμμάρωσ δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσσα.

55 δέ κε καὶ H² A E T¹ Q 57 πολλάκις K O H² A E 62 ποθ'
 ἄδ' ὁ K, cf. 6. 1; *Lycotam* appellat Propertius iv. 3, Calpur-
 nius 6. 26; 7. 4 64 ἐρείκας 65 Μόρσων Bio fr. 14,
 Epithal. Achill. 4 67 τεῖδ' K: τεῖνδ' P Q T 68 ὦ φίλε K O
 A E Tr. 71 εὐθύνης P 73 delevi 77 καυχῶμαι H S
 recte γὰ μὰν H¹: γε μὰν M S P T Q V: δ' ἄγαν K H² O A E Tr.
 (ex I. 85)

- καὶ γὰρ ἔμ' Ὀπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῶι
κρίον ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.
- πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματοκός αἶγας ἀμέλω,
καὶ μ' ἅ παῖς ποθορεῦσα 'τάλαν' λέγει 'αὐτὸς ἀμέλγεις';
- φεῦ φεῦ· Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πληροῖ 86
τυρῶ καὶ τὸν ἄνηβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.
- βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίστα
τὰς αἶγας παρελάντα καὶ ἀδύ τι ποπυλιάσδει.
- κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λείος ὑπαντῶν 90
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.
- ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόςβατος οὐδ' ἀνεμῶνα
πρὸς ῥόδα, τῶν ἄνθηρα παρ' αἱμασιαῖσι πεφύκει.
- οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὄρομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί. 95
- κῆγῶ μὲν δωσῶ τῆι παρθένω αὐτίκα φάσσαν
ἐκ τῆς ἀρκεύθω καθελών· τηρεῖ γὰρ ἐφίσδει.
- ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὀππόκα πέξω
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδαι δωρήσομαι αὐτός.
- σίττ' ἀπὸ τῆς κοτίνω ταὶ μηκάδες· ὦδε νέμεσθε, 100
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεῶλοφον αἶ τε μυρῖκαι.
- οὐκ ἀπὸ τῆς δρυὸς οὔτος ὁ Κῶναρος ἅ τε Κιναίθα;
τουτεῖ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὡς ὁ Φάλαρος.
- ἐστὶ δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἐστὶ δὲ κρατήρ,
ἔργον Πραξιτέλεως· τῆι παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω. 105
- χάμῃν ἐστὶ κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει,
ὄν τῶι παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.
- ἀκρίδες, αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπαῆτε τὸν ἀμόν,
μῆ μεν λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος· ἐντὶ γὰρ αἶναι.
- τοὶ τέττιγες ὀρήτε, τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίσω· 110

87* 89 παρελάντα TV Gellius ix. 9: -λῶντα (-λεῦντα, -λαῦντα) cett.
ποπυλιάσει Gellius 94 ὄρομάλ. KP T Q: ὄριμ. MOHS Tr.
(ὄρυγμ. AE): ὄρομαλ. con. Asclepiades 95 μελιχροὶ Σ v. l.
placet, sed distichon non intellegitur 101 ἀ(ι)τε 102 Κιναίθα
Σ K P Q H¹: Κυναίθα cett. 109 αἶναι Σ codd. (ἄβαι vel ἄβαι HS² T
idem est): ἄβαι, αὐταὶ Σ v. l., non intellegitur

- οὕτως κῦμμες θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμεντάς.
 — μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος
 αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ραγίζοντι.
 — καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὼς καυθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα
 σῦκα κατατρῶγοντες ὑπανέμιοι φορέονται. 115
 — ἢ οὐ μέμνασ', ὅκ' ἐγὼ τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρῶς
 εὔ ποτεκιγκλίζεν καὶ τὰς δρυὸς εἶχεο τήνας;
 — τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'. ὅκα μάν τοι τῆδέ τυ δήσας
 Εὐμάρας ἐκάθαρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.
 — ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται ἢ οὐχὶ παράισθεν; 120
 σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν.
 — κῆγῶ μάν κνίζω, Μόρσων, τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
 ἐνθῶν τὰν κυκλάμιων ὄρυσσέ νυν ἐς τὸν Ἄλευτα.
 — Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ρείτω γάλα, καὶ τὸ δὲ Κρᾶθι
 οἴνωι πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνεΐκαι. 125
 — ρείτω χά Συβαρίτις ἐμὴν μέλι, καὶ τὸ πότορθρον
 ἅ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾶι κάλπιδι κηρία βάψαι.
 — ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἶγυλον αἶγες ἔδοντι,
 καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
 — ταῖσι δ' ἐμαῖς ὀλέσσει πάρεστι μὲν ἅ μελίτεια 130
 φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κισθὸς ἐπανθεῖ.
 — οὐκ ἔραμ' Ἀλκίπας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε
 τῶν ὠτων καθελοῖσ', ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.
 — ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήθευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῶι
 τὰν σύριγγ' ὤρεξα, καλόν τί με κάρτ' ἐφίλησεν. 135
 — οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν,
 οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὸ δ' ᾧ τάλαν ἐσσί φιλεχθής.

111 χῦμμες K: χῦμμες P Q H A 115 ποτέονται M P Q T V v. l.
 116 ἢ om. O P T Q¹ Tr. γρ. ἢ ῥα μέμνα σκ μέμνα K v. l. M H A¹ E
 ὅκ' Tr.: ὅτ' 118 μάν τοι scripsi (μέντοι reddit Σ): μάν ποκα
 K γρ. M² P Q T¹ H¹ S² Tr.: μάν cett. τεῖδε K: τεῖνδε P T: τῆνδε Q
 119 ἐκάθηρε 120 ἢ K: om. cett. παρήσθεν 121 τίλλειν
 v. l. Σ O H S: τίλλοις Σ cett. 122 μάν K: μὲν cett. 123 νυν
 A² Tr. Mus.: νυν cett. 127 τᾶ καλπιδι K P T Q Σ: τὰν καλπίδα
 cett. 128 κύτισον K M¹ P T Tr.: κύτιλον vel κίτυλον cett.
 129 κέονται K M A E: κέοντι et κέχυνται V: κέχυνται Q T¹ 131 κισθὸς
 Σ O M: κισθὸς cett.: ῥοδόκισσος Σ v. l.

ΜΟΡΣΩΝ

παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὴν δὲ Κομάτα
 δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὸ δὲ θύσας
 ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον. 140
 — πεμψῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
 νῦν ἀγέλα· κήγων γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ
 καπτῶ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὅττι ποκ' ἤδη
 ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὠρανὸν ὕμμιν ἀλεῦμαι.
 αἴγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερούτιδες· αὔριον ὕμμε 145
 πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθι λίμνας.
 οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὄχευσεῖς
 τᾶν αἰγῶν, φλασσῶ τυ πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι
 ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὁ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν,
 αἰ μὴ τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα. 150

[VI] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΔΑΜΟΙΤΑΣ

Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἓνα χῶρον
 τὰν ἀγέλαν ποκ', Ἄρατε, συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
 πυρρός, ὁ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
 ἐσδόμενοι θέρεος μέσῳ ἄματι τοιάδ' αἶειδον.
 πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν. 5
 — Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἅ Γαλάτεια
 μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῖσθα·
 καὶ τὺ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι

142 κηγῶ(ν) μὲν Σ v. l. M H S A E 143 ὦδέ ποκ' K in textu,
 Γ γρ. 144 τὰν K²: τὸν cett. 145 κερούτιδες Ahrens: κερου-
 χίδες Σ codd.: κερουλίδες, κερουκίδες Σ v. l. 146 λίμνας M A E:
 κράνας cett. 148 ἢ M¹ P Q Tr.: ἧγ' cett. 149 τὰν K: τὸν
 cett.

1 Δ. χῶ Δ. K S² H (?), cf. 13. 5, 5. 6a 4 μέσω vel μέσῳ Σ

ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει,
 ἃ τοι τὰν ὀίων ἔπεται σκοπός· ἃ δὲ βαῦσδει 10
 εἰς ἄλα δερκομένα, τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
 ἄσυχχα καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο θεόισαν,
 φράζεο μὴ τὰς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούση
 ἐξ ἄλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χροά καλὸν ἀμύξηι.
 ἃ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται· ὡς ἀπ' ἀκάνθας 15
 ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει,
 καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
 καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῶς κινεῖ λίθον· ἦ γὰρ ἔρωτι
 πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

τῶι δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τὰδ' ἄειδεν. 20
 — Εἶδον ναὶ τὸν Πάνα, τὸ ποίμνιον ἀνίκα' ἔβαλλε,
 κοῦ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν (ὦι ποθορῶμι
 ἐς τέλος, αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
 ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι),
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθόρημι, 25
 ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχεν· ἃ δ' αἰοῖσα
 ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσας
 οἰστρεῖ παπταίνουσα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας.
 σίξα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τῶι κνυί· καὶ γὰρ ὅκ' ἦρων,
 αὐτὰς ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία ρύγχος ἔχοισα. 30
 ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
 ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλαιξῶ θύρας, ἔστε κ' ὀμόσση
 αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τῆσδ' ἐπὶ νάσω.
 καὶ γὰρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὡς με λέγοντι.

9 ἀδὲ τὰν Σ v. l. 11 φαίνει Σ v. l. 12 καχλάζοντος Σ S Iunt.
 (in H latet sub rasura): καχλάζοντα cett. 15 αὐτόθε KM Q
 TAE 20 καλὸν ἀείδεν S.P: utrumque KHT 22 κοῦτ'
 ἔ. K τὸν alterum om. KO ποθορῶμαι HS Q: -όρημι OA²:
 -ορῆμαι cett.: indicativum legit Σ: corr. Heinsius 24 φέροι
 ποτὶ O: φέροι ποτὶ KATr.: φέροιο ποτ' cett. 25 ποθόρημι
 OAE: -ορῶμαι HS (hic in ras.): -ορῆμαι cett. 29 σίξα
 Ruhnken: σιγα(ι) vario accentu codd. ὑλακτεῖ vario accentu
 Σ v. l., alia corrupta Σκ 30 ἐκνυζῆτο HS Gregor. Corinth. 79:
 -εῖτο K² P: -ἄτο cett.

ἦ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἧς δὲ γαλάνα, 35
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μοι ἅ μία κώρα,
ὡς παρ' ἐμὴν κέκριται, κατεφαίνετο, τῶν δέ τ' ὀδόντων
λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.

ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον·
ταῦτα γὰρ ἅ γραία με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξε. 40

[ἅ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποκίῳνι ποταύλει].

Τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλησε,
χῶ μὲν τῷ σύριγγ', ὃ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὐλεὶ Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βούτας·
ὠρχεῦντ' ἐν μαλακῇ ται πόρτιες αὐτίκα ποίαι. 45
νίκη μὰν οὐδάλλος, ἀνήσασται δ' ἐγένοντο.

[VIII] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ Β'

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνάντετο βουκολέοντι
μᾶλα νέμων, ὡς φαντί, κατ' ὄρεα μακρὰ Μενάλκας.
ἄμφω τῷ γ' ἤστην πυρροτρίχῳ, ἄμφω ἀνήβῳ,
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένῳ, ἄμφω ἀείδεν.

πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας 5

'μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆις μοι ἀεῖσαι;

φαμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω αὐτὸς ἀεῖδων.'

τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῶιδ' ἀπαμείβετο μύθῳι

— ποιμῆν εἰροπόκων ὀίῳν συρικτὰ Μενάλκα,

οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις, τύγ' ἀεῖδων. 10

35 γαλάνα K fortasse recte 37 τοῖς δέ τ' ὀδοῦσιν Σ v. l.
41 = 10. 16 : om. K : post 42 habet M πρὶν ΜΡΘΗΑ ἀμάντ. Ο
Ἴπποκίῳνι Μ' ΟΒ : -να ΡΘΤ : -κῶνι Τρ. : -κῶντι Μ² ΗΣΑΕ 46 μὲν
Κ ΡΘ ΗΣ

Carmen Theocriti non esse primus intellexit Valckenaer. β' addidi
1 συνήμετο 3 ἀνάβῳ, cf. 93 8 ἀμ. Μ 10 εἰ παθέοις Κ Ρ Σ¹ Η v. l.

- χρήσιδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσιδεις καταθεῖναι ἄεθλον;
- χρήσιδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσιδω καταθεῖναι ἄεθλον.
- καὶ τίνα θησεύμεσθα, τίς ἅμῃν ἄρκιος εἶη;
- μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὸ δὲ θῆς ἰσομάτορα ἁμνόν.
- οὐ θησῶ ποκα ἁμνόν, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ με 15
χὰ μάτηρ, τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.
- ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλεον ἐξεί ὁ νικῶν;
- σύριγγ' ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω ἴσον ἄνωθεν,
ταύταν κα θεῖην· τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ. 20
- ἦ μὰν τοι κήγῶ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω ἴσον ἄνωθεν.
πρώαν νιν συνέπαξ'. ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός με διασχισθεῖς νιν ἔτμαξεν.
- ἀλλὰ τίς ἅμμε κριεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων; 25
- τήνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον, ἦν, καλέσωμες,
ὦι ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.
χοῖ μὲν παῖδες ἄνσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακούσαι,
χοῖ μὲν παῖδες αἰδεύειν, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρίνειν.
πράτος δ' ὦν αἶειδε λαχὼν ἰυκτὰ Μενάλκας, 30
εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδάν
βουκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος.
- ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἶ τι Μενάλκας
πήποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς αἶσε μέλος,
βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας· ἦν δέ ποκ' ἐνθη 35
Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχου.
- κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἶπερ ὅμοιον
μουσίσδει Δάφνις ταῖσιω ἀηδουσίω,
τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας

13 ἀλλὰ τί θ. O H² Q A E Tr. τίς scripsi : ὅστις P T : ὅστις χ'
K M : ὅστις S : ὅ κεν ἅμῃν ἄρκιον O H² Q² A E Tr. (H¹ Q¹ periit)
20 κατ(vel κατα)θείην cett. : distinx. Ahrens 24 κάλαμός
γε O A (E Tr. ?) νιν ἔτμ. Meineke : διέτμαξε codd. 28 ἐπα-
κούσαι K M T Q γρ. A (E ?) : ἐπακούσας cett. 29 αἰδεύειν O. Schneider :
ἔειδον 38 μουσίσδει A E : μουσίσδοι cett.

- τῆδ' ἀγάγη, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 40
 — ἔνθ' οἷς, ἔνθ' αἴγες διδυματοκοί, ἔνθα μέλισσαι 45
 σμῆνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι, 46
 ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη, 47
 χῶ ποιμῆν ξηρὸς τηνοῖτι χαί βοτάνοι. 44
 — παντᾶι ἔαρ, παντᾶι δὲ νομοί, παντᾶι δὲ γάλακτος 41
 οὔθата πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται, 42
 ἔνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη, 43
 χῶ τὰς βῶς βόσκων χαί βόες αὐότεραι. 48
 — ᾧ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ, ᾧ βάθος ὕλας 50
 μυρίον (ᾧ σιμαὶ δευτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι),
 ἐν τήνῳ γὰρ τήνος, ἴθ' 'ᾧ καλὲ' καὶ λέγε 'Μίλων,
 ὁ Πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὧν ἔνεμεν.'
 — μή μοι γὰν Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα
 εἷη ἔχω, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
 ἀλλ' ὑπὸ τᾶι πέτραι τᾶιδ' αἴσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ, 55
 σύννομε κάλ', ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἄλα.
 — [δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμός,
 ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
 ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος. ᾧ πάτερ ᾧ Ζεῦ,
 οὐ μόνος ἠράσθη· καὶ τὴν γυναικοφίλας.] 60

ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
 τὰν πυματᾶν δ' ὠιδᾶν οὕτως ἐξᾶρχε Μεγάλκας.

— Φεῖδεν τᾶν ἐρίφων, φεῖδεν λύκε τᾶν τοκάδων μευ,
 μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιω ὁμαρτέω.

40 τεῖνδ' PT γρ. Q² ἀγάγη H¹ S: ἀγάγοι cett. 41-43 et
 45-47 traī. anonymus Ephem. Goth. 1803 41 νομοί M P T¹
 42 πιδῶσιν Ahrens (cf. Hesych. πίδαξ): πηδῶσιν: πλήθουσιν Σ v. l. (inde
 H γρ. Q γρ.) 47 Ναῖς Meineke: παῖς 49 ᾧ (ἔπου hyper-
 dorice) Σ: ᾧ codd.: ὡς coniecti 50 αἱ σιμαὶ coniecti 51 καλὲ
 Σκ: κόλε Σ codd. Μίλωι Σ v. l. (inde M² Tr.): Μίλωνι M¹ A E
 52 ὁ Meineke: ὡς codd. 53 Κροίσεια Iortinus: χρύσεια
 55 ἡσομαι Σ 56 σύννομε Graefe: σύννομα κάλ' Meineke:
 μᾶλ' τὰν Σικελικὰν K M Q¹ 57-61 interpolationem ab Arte-
 midoro receptam (Verg. Ecl. iii. 80) coarguit Hermann

ὦ Λάμπουρε κύον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ; 65
οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.

ταὶ δ' οἶες, μηδ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι
ποιᾶς· οὔτι καμείσθ', ὄκκα πάλιν ἄδε φύηται.

σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔθата πλησάτε πᾶσαι,
ὡς τὸ μὲν ὄρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι.

δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' αἰείδεν· 71

— Κῆμ' ἐκ τῷ ἄνθρωπῳ σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελάντα καλὸν καλὸν ἦμεν ἔφασκεν·
οὐ μὰν οὐδὲ † λόγων ἐκρίθην ἄπο τὸν † πικρὸν αὐταί,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον. 75

ἀδεῖ' ἅ φωνὰ τὰς πόρτιος, ἀδὺ τὸ πνεῦμα·

[ἀδὺ δὲ χῶ μόνχος γαρύεται, ἀδὺ δὲ χᾶ βῶς.]

ἀδὺ δὲ τῷ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν.

ταῖ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, ταῖ μαλιδι μᾶλα,

ταῖ βοῦ δ' ἅ μόνχος, τῶι βουκόλῳ αἰ βῶες αὐταί. 80

ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ὦδ' ἀγόρευεν·

— Ἄδύ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ Δάφνι φωνά.

κρέσσον μελπομένῳ τευ ἀκούμεν ἢ μέλι λείχειν.

λάσδεο τὰς σύριγγος· ἐνίκασας γὰρ αἰείδων.

αἰ δέ τι λῆις με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξαι, 85

τήναν τὰν μιτύλαν ὄσω τὰ διδακτρά τοι αἶγα,

ἄτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.

ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικάσας, οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἄλοιτο.

ὡς δὲ κατεσμήχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπαι 90

68 καμείσθ' O edd. ant. : κάμησθ', κάμηθ', κάμοισθ' cett. 72 κῆμ'
H : κάμ' cett. 73 παρελάντα P T Q Tr. : -λῶντα vel -λεῦντα cett.,
cf. 5. 89 74 Σ corruptelam notant coniecturamque adferunt
λόγον... ἄποπον, πικρὸν αὐταί : inde λόγον M S 77 = 9. 7 84 τὰς
σύριγγας : corr. Scaliger 86 μιτάλαν K (in scholio μυταλαν) M, vox
grammaticis obscura : μίτυλ(λ)ον et μύτιλον (ἔσχατον νέον) Hesych. :
μίταλος (ἔσχατος) Arcadius : μύτιλος Herodian. π. μονήρ. λέξ. 21. 2.
mutilum genuina scholia ignorant 89 νικήσας ματέρι K

ώτερος, οὕτω καὶ νύμφα δμαθεῖσ' ἀκάχοιτο.
κῆκ τούτω πρᾶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο,
καὶ νύμφαν ἄκρηβος ἔων ἔτι Ναῖδα γάμεν.

[IX] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ γ'

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΝΟΜΕΤΣ ΤΙΣ Ο ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΣ

Βουκολιάζεο Δάφνι· τὸ δ' ὠιδᾶς ἄρχεο πρᾶτος,
ὠιδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάσθω δὲ Μενάλκας,
μόσχως βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρωσ.
χοῖ μὲν ἀμᾶι βόσκουτο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῶντο
μηδὲν ἀτιμαγελύντες· ἐμὶν δὲ τὸ βουκολιάζεν 5
† ἔμποθεν, ἄλλοθεν δὲ ποτικρίνοιτο† Μενάλκας.

— Ἄδὸν μὲν ἄ μόσχος γαρύεται, ἀδὸν δὲ χά βῶς,
ἀδὸν δὲ χά σῦριγξ χῶ βουκόλος, ἀδὸν δὲ κῆγῶν.
ἔστι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται
λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τὰς μοι ἀπάσας 10
λίψ κόμαρον τρωγούσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τοῦ δὲ θέρευσ φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶν τὸ πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούειν.

οὕτως Δάφνις ἄεισεν ἐμίν, οὕτως δὲ Μενάλκας.

— Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κῆγῶ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω 15
κοίλαις ἐν πέτραισιν· ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρωι
φαίνονται, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαίρας,

91 γαμηθεῖσ' (γαμθεῖσ' H S T' Tr. Mus.): corr. Ahrens 92 τούτου
πρᾶτος π. π. Δάφνις K P T Q: Δάφνις π. π. πρᾶτος cett.

Carmen Theocriti non esse primus intellexit Valckenaer γ' addidi
Titulus: προλογίζει etc. add. H T Q, inde νομεῖς ἢ βουκόλοι P: νομεῖς Tr.
2 πρᾶτος ἐφέψ. H S T A E; legit Verg. Ecl. iii. 58: πρᾶτος ἐφάψ. M V
Tr.: Δάφνι συναψ. K P Q 6 ἔμποθεν varie legunt Σ: ἐκ ποθεν
Briggs ἄλλοθεν δὲ ποτικρ. plerique: ἄλλωθεν K²: ἔλλοσθεν P S
H²: ἄλλοθι (-θε E²) δ' αἰθις (αἰτῖς E²) ὑποκρ. M E²: lectio incerta
7 ἄ μόσχος H Tr. Iunt., cf. 8. 80: ὁ μ. cett. 13 ἐρῶν τὸ K E D:
ἐρῶντι cett.

ὦν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κώεα κείται.
 ἐν πυρὶ δὲ δρυῖνῳ χόρια ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αἶαι
 φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὄσον ὦραν 20
 χειμάτος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.

τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
 Δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἀγρός,
 αὐτοφυῆ (τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων),
 τήνῳ δὲ στρόμβω καλὸν ὄστρακον, οὐ κρέας αὐτός 25
 σιτήθην πέτραισιν ἐν Ἰκαρίασι δοκεύσας,
 πέντε ταμῶν πέντ' οὔσιν· ὃ δ' ἐγκαναχίσατο κόχλωι.

βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὠιδάν,
 τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι·
 μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύση. 30
 'τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
 ἴρηκες δ' ἴρηξι, ἐμὶν δ' ἅ Μοῖσα καὶ ὠιδά.
 τὰς μοι πᾶς εἴη πλείους δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνος
 οὔτ' ἔαρ ἕξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
 ἄνθεα· τόσσον ἐμὶν Μοῖσαι φίλαι. οὐς γὰρ ὀρεῦντι
 γαθεῦσαι, τοὺς δ' οὔτι ποτῶι δαλήσατο Κίρκα.' 36

[X] ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ

ΜΙΛΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΤΟΣ (re vera ΒΟΥΚΑΙΟΣ)

— Ἐργατίνα Βουκαίε, τί νῦν ὠιζυρὲ πεπόνθεις;
 οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύναι, ὡς τὸ πρὶν ἄγες,

19 ζεῖ Brunck, sed cf. Hom. φ 362 23 ἔτραφεν M Tr.: ἔτρεφεν
 cett. 26 Ἰκκαρίεσι cum glossa Ἰκκαρα πόλις Σικελίας cod. Paris.
 2722 saec. xvi 28, 29 ὠιδὰς τὰς P Q γρ. 30 ὀλοφυγγόνα K Σκ
 Hesych.: ὀλοφυγγόνα cett. φύση scripsi: φύσης 32 δ' ἅ cett.:
 δὲ M A E: δέ τε Q 35 γὰρ Σ v. l., inde M P S² A²: μὲν cett. ὀρεῦντι
 K' P Q T: ὀρῶντι M H S: alterum utrum Σ: ὀρήτε Σ v. l. (inde K² E
 A² Tr.): ὀρώσαι Σ v. l. 36 γαθεῦσαι Brunck: γαθεῦσι(ν) Σ
 codd. τοὺς P: τὰς cett.

Titulus: Bucaei nomen adgnovit Diphilus grammaticus Σ 2 οὔτε
 τὸν M Tr.: οὔτεδὸν K: οἴθ' ἐδὸν cett.

- οὔθ' ἄμα λαιοτομεῖς τῶι πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπη
ὥσπερ οἷς ποίμνας, ἄς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
ποῖός τις δείλαν τυ καὶ ἐκ μέσω ἄματος ἐσσηί, 5
ὄς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὐλακος οὐκ ἀποτρώγει;
— Μίλων ὀψαμᾶτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
— οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάται ἀνδρί;
— οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυνπνήσαι δι' ἔρωτα; 10
— μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.
— ἀλλ' ἐγώ, ὦ Μίλων, ἔραμαι, σχεδὸν ἐνδεκαταίος.
— ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλλος ὄξος.
— τοιγὰρ τὰ πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.
— τίς δέ τοι τᾶν παίδων λυμαίνεται; — ἂ Πολυβῶτα, 15
ἂ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποκίωι ποταύλει.
— εὔρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις, πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζειθ' ἂ καλαμαία.
— μωμᾶσθαι μ' ἄρχη τυ· τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλούτος,
ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρωσ. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ. 20
— οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λαῖον,
καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἄδιον οὕτως
ἐργαζῆν· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.
— Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ραδιῶν μοι
παῖδ'· ὦν γάρ χ' ἄψησθε, θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε. 25
Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
ἰσχρὰν ἀλιόκαυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἂ γραπτὰ ὑάκνωθος,
ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.
ἂ αἰξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει, 30
ἂ γέρανος τῶροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.

5 δείλαν τυ Κ Μ : δ. τε cett. : δειλαῖε Ρ ἐκ Κ' (?) Μ Τρ. : ἐν Κ²
cett. 14 τοιγὰρ τὰ Σ Ρ Η Σ Τρ. : τοιγάρτοι cett. 16 cf. 6. 41
πρὶν Κ Μ Ρ Q T ἀμάντεσσι ἱπποκίωι Κ² Ρ Q T : -ὄωνι
Κ' Σ κ : -ὄωνα Τρ. : -ὄωντι (-τα) cett., cf. Σ ποκ' αἰλει Κ Ρ Q T
18 χροῖζειται et χροῖζεται Σ et codd. (χροῖζεται Μ Q S²) 20 μὴ δὴ
Κ Μ Τρ. : μηδὲν cett. 30 τὰν κ. Κ Η Σ : τὸν cett.

αἶθε μοι ἧς ὄσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
 χρύσειοι ἀμφότεροί κ' ἀνεκείμεθα τῆι Ἀφροδίτῃ,
 τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἡ τύγε μᾶλον,
 σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας. 35

Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ
 ἀ φωνὰ δὲ τρύχως· τὸν μᾶν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

— ἡ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελάθει Βούκος ἀοιδάς.
 ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
 ὦμοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα. 40
 θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θεῷ Λιτυέρσα.

Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχυν, τοῦτο τὸ λᾶιν
 εὐεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅτι μάλιστα.
 σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριῶν τις
 εἶπηι 'σύκνοι ἄνδρες, ἀπώλετο χροῦτος ὁ μισθός.' 45

ἐς βορέαν ἄνεμον τᾶς κόρθως ἀ τομὰ ὕμμιν
 ἡ ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.
 σίτου ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.
 ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ, 50
 καὶ λήγειν εὐδοντος, ἐλιυῆσαι δὲ τὸ καῦμα.

εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ, παῖδες, βίος· οὐ μελεδαίνει
 τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.
 κάλλιον ὠπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψειν·
 μῆπιτάμηις τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον. 55

ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας ἀεῖδειν,
 τὸν δὲ τεδν Βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
 μυθίσδεον τῆι ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοῖσαι.

32 ὄσσα K² Q²: ὄσα K¹ cett., inde variae interpolationes, verum
 K² P T (non Q) 34 ἡ μᾶλον τύγε M: ἡ μᾶλόν τυ K P T Q
 35 σχοῖμι Σ v. l. (inde P) 36 τευς Iunt. 38 ὕμμιν K M S¹
 A E ἐλελήθει (-θη) 40 ἀνέφυσα K Q D: ἀνέφυσας
 cett.: utrumque Σ 45 εἶπηι Brunck: εἶποι 46 βορέην
 48 φεύγει . . . ὕπνος S¹ A E (ὕπνος et M) τὸν μεσ. K P Q 50 δ'
 om. M H S A E 53 ἐγχεῦντα M: ἐκχ. cett. 55 μῆτι τάμηις
 Q K: μῆ τοι τ. P

[ΧΙ] ΚΥΚΛΩΨ

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
 Νικία, οὐτ' ἔγχριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐτ' ἐπίπαστον
 ἢ ταὶ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ
 γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις, εὐρεῖν δ' οὐ ράϊδιόν ἐστι.
 γινώσκειω δ' οἶμαί τυ καλῶς ἰατρὸν ἐόντα 5
 καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἕξοχα Μοΐσαις.
 οὕτω γοῦν ράϊστα διαγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμῖν,
 ὠρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τὰς Γαλατείας
 ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε.
 ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ρόδωι οὐδὲ κικίννοις, 10
 ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγείτο δὲ πάντα πάρεργα.
 πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τωὺλίον αὐταὶ ἀπήθηον
 χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὃ δὲ τὰν Γαλάτειαν ἀεῖδων
 αὐτὸς ἐπ' αἰῶνος κατετάκετο φυκιοέσσας
 ἐξ αὐσῶς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος, 15
 Κύπριδος ἐκ μεγάλας τό οἱ ἤπατι πᾶξε βέλεμνον.
 ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
 ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὀρῶν ἄειδε τοιαῦτα.

— ὦ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλη,
 λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρνός, 20
 μόσχῳ γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς;
 φοιτῆις δ' αὐθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
 οἴχηι δ' εὐθύς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνήι με,
 φεύγεις δ' ὥσπερ οἷς πολλὸν λύκον ἀθρήσασα.
 ἠράσθην μὲν ἔγωγε τεοῦς, κόρα, ἀνίκα πρᾶτον 25

4 ἀνθρώποις KHS: -πους cett. 6 πεφιλημένον 10 οὐ-
 δὲ ρόδοις KPQ: οὐδ' αὖ ρόδοις AE: οὐδ' αὖ ρόδοις MHS: corr.
 Ziegler 11 ὀρθαῖς Σ K v. l. Iunt.: ὀλοαῖς cett. 14 αὐτὸς
 Q'VTr.: αὐτοῦ cett. Σ αὐτόθεν ἐπ': ἀπ' Ahrens 16 ἦοί HSPT²Q²
 20 ἀρνός MHS: δ' ἀρνός cett. 21 γρ. σφριγανωτέρα (σφιγγα-
 νεωτέρα) K Call.: φιλαιτέρα P

ἦνθες ἐμαῖ σὺν ματρὶ θέλοις' ὑακίνθινα φύλλα
 ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὀδὸν ἀγεμόνευον.
 παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι παι νῦν
 ἐκ τήνῳ δύναμαι· τὴν δ' οὐ μέλει οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
 γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὐνεκα φεύγεις· 30
 οὐνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θώτερον ὧς μία μακρά,
 εἷς δ' ὀφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεῖα δὲ ρῖς ἐπὶ χεῖλει.
 ἀλλ' οὔτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω,
 κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω· 35
 τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώραι,
 οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθεές αλεῖ.
 συρίσδεν δ' ὧς οὔτις ἐπίσταμαι ὦδε Κυκλώπων,
 τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἀμαῖ κῆμαντὸν ἀεῖδων
 πολλάκι νυκτὸς ἄωρί. τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς, 40
 πάσας μαννοφόρος, καὶ σκύμνωσ τέσσαρας ἄρκτων.
 ἀλλ' ἀφίκευσο ποθ' ἀμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
 τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἕα ποτὶ χέρσον ὄρεχθεῖν.
 ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.
 ἐντὶ δάφναι τῆνεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι, 45
 ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἃ γλυκύκαρπος,
 ἔστιν ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἃ πολυδένδρεος Αἶτνα
 λευκὰς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προίητι.
 τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο;
 αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν, 50
 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῶ ἀκάματον πῦρ·
 καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
 καὶ τὸν ἐν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
 ὦμοι, ὄτ' οὐκ ἔτεκέυ μ' ἃ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,

28 vix integer; πᾶ K Tr.: τα PQT¹ (?): πω cett. 30 ὠνεκα K
 33 ὕπεστι Winsem: ἐπεστι 41 μαννοφόρος Σ v. l. (inde K T²)
 legit Calpurnius 6. 37, cf. Pollux v. 99: ἀμνοφόρος cett. 42 ἀφί-
 κευσο (ἀμφ. K P) Σ^K P Iunt.: ἀφίκευ τυ cett. 43 ἐρεχθεῖν Σ v. l.
 (inde P Q¹) 49 κᾶν (ἀν P) 52 τεῦς K Iunt.: τεῦ 54 ὄτι
 plene K P rectius

ὡς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὰν χέρα τεύς ἐφίλησα, 55
 αἰ μὴ τὸ στόμα λῆις, ἔφερον δέ τοι ἦ κρίνα λευκά
 ἦ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχουσιν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεταί ἐν χειμῶνι,
 ὥστ' οὐ κά τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
 νῦν μάν, ὦ κόριον, νῦν αὐτό γα νεῖν † γε μαθεῦμαι, † 60
 αἶ κά τις σὺν ναῖ πλέων ξένος ὦδ' ἀφίκηται,
 ὡς εἰδῶ, τί ποχ' ἄδὸν κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὕμμιν.
 ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,
 ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὦδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθεῖν,
 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὴν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν 65
 καὶ τυρὸν πᾶσαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
 ἂ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐταῖ
 οὐδὲν πῆποχ' ὄλωσ ποτὶ τὴν φίλου εἶπεν ὑπέρ μεν,
 καὶ ταῦτ' ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὀρεῦσά με λεπτύνοντα.
 φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως με 70
 σφύζειν, ὡς ἀνιαθῆι, ἐπεὶ κήγῶν ἀνιῶμαι.
 ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶι τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 αἶκ ἐνθῶν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
 ταῖς ἄρνεσσι φέροισ, τάχα κα πολὺν μᾶλλον ἔχοις νῶν.
 τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις; 75
 εὕρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
 πολλαὶ συμπαῖσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
 κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ὑπακούσω.
 δῆλον ὅτ' ἐν ταῖ γαῖ κήγῶν τις φαίνομαι ἦμεν.

οὕτω τοι Πολύφamos ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα 80
 μουσίσδων, ῥᾶιον δὲ διάγ' ἦ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

55 τεύς K Iunt. : τεῦ cett. 59 οὐκ ἄν 60* γα KPB Tr. :
 γε cett. μεμαθεῦμαι MQ γρ. : μαθεῦμαι H 62 εἰδῶ KMPQT :
 κεν ἰδῶ cett. ποθ' 69 ὀρεῦσα HS λεπτύνοντα Meineke : λεπτὸν
 ἔοντα vulg. 70 φλασῶ KMEQ γρ. T γρ. (contra Σ) 74 τοῖς
 MSTr. κεν HS : καὶ cett. 81 εἰ ΣK : om. cett.

[XII] ΑΙΤΗΣ

"Ηλυθες ὦ φίλε κούρε τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἡοῦ
 ἤλυθες, οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.
 ὅσσον ἕαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλιο
 ἥδιον, ὅσσον οἷς σφετέρης λασιωτέρη ἀρνός,
 ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός, 5
 ὅσσον ἐλαφροτέρη μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
 συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν·
 τόσσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς, σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγόν
 ἡελίου φρύγοντος ὄδοιπόρος ἔδραμον ὡς τις.
 εἶθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἐρωτες 10
 νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδῆ.
 ' δῖω δὴ τινε τῶδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
 φῶθ', ὃ μὲν εἴσπυηλος, φαίη χ' ὠμυκλαϊάζων,
 τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὡς καὶ ὁ Θεσσαλός, εἴποι αἴτην.
 ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσωι ζυγῶι. ἦρα τότε ἦσαν 15
 χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
 εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι, εἰ γάρ, ἀγήρωι
 ἀθάνατοι, γενεῆς δὲ δικηκοσίησιν ἔπειτα
 ἀγγεῖλειεν ἔμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
 ' ἢ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἴτεω 20
 πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἠιθέοισι μάλιστα.
 ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ἔπέρτεροι Οὐρανίωνες
 ἔσσουνθ' ὡς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δὲ σε τὸν καλὸν αἰνέων
 ψεύδεα ῥινὸς ὑπερθευ ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
 ἦν γὰρ καὶ τι δάκης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας, 25

Γέγραπται Ἰάδι διαλέκτωι Σ in argumento, quod ad titulum repetunt
 K S: hinc Iadem in libris saepe obscuratam Heinsius maxime restituit;
 dorismos nullos curo 12 δῖω Ahrens: δῖω Σ codd. μετ'
 ἀμφοτέροισι codd.: e scholio (τοῖς προγενεστέροισι) restit. Taylor
 14 καὶ scripsi: κεν 18 γενεῆς P Q: γενεαῖς cett. 22, 23 non-
 dum expediti; 23 θήσωνθ' Piccolos; post 22 plene interpungit Graefe,
 tum ἔσσειται Meineke 23 ἐθέλουσιν S: ἐθέλοντι cett.

διπλάσιον δ' ὤνησας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.
 Νισαῖοι Μεγαρήες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
 ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα
 ξεῖνον ἐτιμήσασθε, Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
 αἰεὶ οἱ περὶ τύμβου ἀολλέες εἶαρι πρώτῳ 30
 κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
 ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
 βριθόμενος στεφάνοισιν ἔην ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.
 ὄλβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κείνα διαιτᾷ.
 ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται 35
 Λυδίῃ ἴσον ἔχει πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὀποίῃ
 πεύθονται, μὴ φαῦλος, ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

[XIII] ὙΛΑΣ

Οὐχ ἅμῖν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἔδοκεῦμες,
 Νικία, ὧτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
 οὐχ ἅμῖν τὰ καλὰ πρᾶτοις καλὰ φαίνεται ἡμεν,
 οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες·
 ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρώωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός, 5
 ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἦρατο παιδός,
 τοῦ χαρίεντος Ὑλα, τοῦ τὰν πλοκαμίδα φορεύντος,
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατῆρ ὥσει φίλον υἱέα,
 ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
 χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὐδ' εἰ μέσον Ἄμαρ ὄροιο, 10
 οὐδ' ὄκχ' ἄλεύκιππος ἀνατρέχῃ ἐς Διὸς Ἀώς,
 οὐδ' ὀπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶιεν,

28 περίαλλα M, schol. Aristoph. Ach. 774 incertae memoriae :
 περὶ ἄλλων cett. 33 πρὸς H S P T Q Tr. 35 ἐπιβῶτᾱ (-βωστρεῖ
 vel -ā ex 5. 66 H S A E) : recte legit Ahrens 37 φαῦλος K :
 φαῦλον cett.

*Principia versuum 19-34 servavit papyrus Oxyrynch. 694 saec. ii.
 p. Chr. Dialectus ex epica et doride mixta certo non potest restitui.
 5 ἀμφιτρ. K M, cf. 6. 1 ; 15. 83 8 υἱέα K : υἱα 11 ὄκχ' edd.
 ant. : ὄκα codd. ἀνατρέχῃ scripsi : ἀνατρέχει, cf. 7. 54

σεισαμένας περὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρωι,
 ὡς αὐτῶι κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη,
 αὐτῶι δ' εὖ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη. 15
 ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰάσων
 Αἰσουλίδας, οἱ δ' αὐτῶι ἀριστῆες συνέποντο
 πασῶν ἐκ πολλῶν προλελεγμένοι ὧν ὄφελός τι,
 ἴκετο χῶ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἴωλκόν,
 Ἄλκμηνας υἱὸς Μιδεάτιδος ἠρωίνας, 20
 σὺν δ' αὐτῶι κατέβαινεν Ὀγλας εὐδρον ἐς Ἀργώ,
 ἄτις κυανεῶν οὐχ ἄψατο συνδρομάδων ναῦς,
 ἀλλὰ διεξείξεν (ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν)
 αἰετὸς ὧς μέγα λαῖτμα, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φάσιω.
 ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ 25
 ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένον εἶαρος ἤδη,
 τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκειτο θεῖος ἄωτος
 ἠρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργώ
 Ἑλλάσποντον ἴκοντο νότωι τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
 εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν 30
 αὐλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θίνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
 δειελινάν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
 λειμῶν γάρ σφω ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιω ὄνειαρ,
 εὐθεν βούτομον δξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35
 κῶιχεθ' Ὀγλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἴσω
 αὐτῶι θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
 οἱ μίαν ἄμφω ἐταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
 χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
 ἠμένωι ἐν χάρωι· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει, 40

15 αὐτῶ (αὐτόθεν), αὐτῶι, αὐτῶι Σ, versus non intellegitur 16 Ἰήσων,
 cf. 67 19 κω Pap. rectius opinor, cf. Apollon. de synt. 335
 ἀφνειὸν Ἴωλκόν K: ἀφνειὸν Ἰαολκόν cett. 20 ἠρωίνας 22 ἄψατο
 23 βαθ. δ' ε. Φ. et 24 ἀφ' οὗ τ. χ. ε. codd., etiam Pap.: traiecit
 Iacobs 30 ὀρμονικοντο Pap. 31 ἄροτρα K Iunt. 33 δειελινῆν
 K M²: δειελινόι cett., etiam Pap. 34 σφιν πα[ρέκειτο] Pap. 35 τ'
 K M Q: δ' cett. 40 χάρω K A E: χόρτω cett. θρύα H M¹:
 θρία cett. Σ (non in K)

κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδιαντον
 καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
 ὕδατι δ' ἐν μέσσωι Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
 Εὐνίκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὀρώσασα Νύχεια. 45
 ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπέιχε ποτῶι πολυχανδέα κρωσσόν
 βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.
 πασάων γὰρ ἔρωσ ἀπαλὰς φρένας ἐξεφόβησεν
 Ἄργεῖωι ἐπὶ παιδί. κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
 ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστήρ 50
 ἀθρόος ἐν πόντῳ, ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταίροις
 'κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὄπλα· πλευστικὸς οὖρος.'
 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι
 δακρυσέειν ἄγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν.
 Ἄμφιπρωϊάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί 55
 ὤιχετο, Μαιωτιστὶ λαβῶν εὐκαμπέα τόξα
 καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὰ χεῖρ.
 τρὶς μὲν Ἔγλαν ἄνυσεν, ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαίμος·
 τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἔκετο φωνά
 ἐξ ὕδατος, παρεῶν δὲ μάλα σχεδὸν εἶδετο πόρρω. 60
 [ὡς δ' ὀπότηρ ἠυγένειος ἀπόπροθι λίς ἐσακούσας]
 νεβροῦ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν ὠμοφάγος λίς
 ἐξ εὐνάς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
 Ἡρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον. 65
 σχέτλιοι οἱ φιλέοντες, ἀλώμενος ὅσσο' ἐμόγησεν
 οὔρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
 ἔναυς μὲν ἄρμεν' ἔχοισα μεταρσία τῶν παρεόντων,†
 ἔϊστία δ' ἠμίθειοι μεσονύκτιον ἐξεκάθειρον†

41 χλωρόν K M A : χλοερὸν cett. 45 Εὐνίκα H¹ T : Εὐνεῖκα cett.,
 cf. Bucolisc. I 48 ἐξεφόβησεν K M¹ (-φοβόβ. K) : ἀμφεκάλυψεν
 (vel ἀπεκάλ.) cett. (ex Homero Ξ 294) 51 ἑταίροις K Iunt. :
 ἑταῖρος cett. 52 πνευστικὸς K Call. 58 βαρὺς K 61 versumt
 ignorant K Σ R 63 -τάτην 67 δρυμῶς 68, 69 corrupti
 68 μὰν M S² T² 69 ἠμίθειοι K : ἠίθειοι cett.

Ἑρακλῆα μένοντες. ὃ δ' αἰ πόδες ἄγον ἐχώρει 70
 μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
 οὔτω μὲν κάλλιστος Ἕγλας μακάρων ἀριθμεῖται·
 Ἑρακλῆ δ' ἦρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν,
 οὔνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργῶ·
 πεζᾶι δ' ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιω. 75

[XIV] ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ

ΑΙΣΧΙΝΑΣ ΚΑΙ ΘΥΩΝΙΧΟΣ

— Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. — ἄλλα
 τοιαῦτα
 Αἰσχίναι. — ὡς χρόνιος. — χρόνιος· τί δέ τοι
 τὸ μέλημα;
 — πρᾶσσομες οὐχ ὡς λῶιστα, Θυώνιχε. — ταῦτ'
 ἄρα λεπτός,
 χῶ μύσταξ πολὺς οὔτος, ἀυσταλέοι δὲ κίκιννοι.
 τοιοῦτος καὶ πρᾶν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς, 5
 ὠχρὸς κἀνυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν.
 — ἦρατο μὰν καὶ τῆνος; — ἐμὴν δοκεῖ, ὀπτῶ ἀλεύρω.
 — παῖσδεῖς ὠγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἄ χαρίεσσα Κυνίσκα
 ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανεῖς ποκα, θριξὶ ἀνὰ μέσσον.
 — τοιοῦτος μὲν αἰεὶ τὸ φίλ' Αἰσχίνα, ἀσυχᾶι ὀξύς, 10
 πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὁμως δ' εἶπον, τί τὸ καινόν;
 — Ὀργεῖος κῆγὼν καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἵπποδιώκτας
 Ἄγαι καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ Στρατιώτας
 ἐν χῶρῳ παρ' ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς

71 χαλεπὰ M P *73 ἡρακλή K: ἡρακλέην cett.
 4 ἀυσταλέοι (Homer. τ 327) Σ Warton: ἀν ἀυσταλέοι K¹ ut vid.:
 ἀν . . αν . . λέοι P post rasuram: ἀν ἀυαλέοι K² P² cett. 5 καὶ
 πρᾶν scripsi: πρῶαν 7 paragraphos add. Doederlein 10 ἀσύχα
 Σ K P V¹ Tr.²: ἀσυχος cett. 11 καινόν e glossa τὸ λυποῦν σε T et
 v. l. in K P H V 13 Ἄγαι scripsi: Ἄγαι Σ codd. 14 χῶρα
 V L Tr.

θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνωῖξα δὲ Βίβλιον αὐτοῖς 15
 εὐώδη τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ·
 βολβός τις, κοχλίας ἐξαιρέθη· ἧς πότος ἀδύς.
 ἦδη δὲ προϊόντος ἔδοξ' ἐπιχειῖσθαι ἄκρατον
 ὦτινος ἦθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὦτινος εἰπεῖν.
 ἀμὲς μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο· 20
 ἃ δ' οὐδέν, παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχει με δοκεῖς νῶν;
 'οὐ φθεγξήη; λύκον εἶδες;' ἔπαιξέ τις. 'ὡς σοφός'
 εἶπεν
 κῆφᾶπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχον ἄσπας.
 ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,
 εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμεν. 25
 τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τήνον ἔρωτα.
 χάμῃν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντό ποχ' ἀσυχᾶι οὕτως.
 οὐ μὰν ἐξήταξα, μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἦδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέσσαρες ἐν βάθει ἦμες,
 χῶ Λαρισαῖος τὸν ἐμὸν λύκον αἰδεῖν ἀπ' ἀρχᾶς, 30
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἃ δὲ Κυνίσκα
 ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρί
 παρθένος ἐξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσαις τὴ Θυώνιχε, πύξ ἐπὶ κόρρας
 ἦλασα, κάλλαν αἰθῆς. ἀνειρύσασα δὲ πέπλωσ 35
 ἔξω ἀπώιχετό θᾶσσον. 'ἐμὸν κακόν, οὗ τοι ἀρέσκω;
 ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος; ἄλλον ἰοῖσα
 θάλπε φίλον. τήνῳι τεὰ δάκρυα; †μᾶλα ρέοντι.†
 μᾶστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδών
 ἄψορρον ταχυνὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν· 40
 ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 ἰθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, αἶ πόδες ἄγον.

15 βίβλιον Σ K T¹ V¹: βύβλ. cett. 17 κοχλίας V Tr. Iunt.
 K¹ (!): κοχλίας cett. ἐξηρέθη 23 κῆφᾶπτ' Σ (ἐφλέγετο): κῆφατ'
 codd. (κῆφατ' ἔτ' K) 29 οὐν 35 ἀνειρύσασα 38 τεὰ
 Ahrens: τὰ K D: τὰ σὰ cett. ἀλλὰ ρέοντω conieci 39 δοῖσα
 Σ: δ' οἶα codd. 42 ἀμφιθύρου

αἰνός θην λέγεται τις ' ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.
 εἵκατι· ταὶ δ' ὀκτώ, ταὶ δ' ἑννέα, ταὶ δὲ δέκ' ἄλλαι,
 σάμερον ἑνδεκάτα· ποτίθες δύο, καὶ δύο μῆνες, 45
 ἐξ ᾧ ἀπ' ἀλλάλων· οὐδ' εἰ Θραικιστὶ κέκαρμαι,
 οἶδε· Λύκος νῦν πάντα, Λύκωι καὶ νυκτὸς ἀνωικται·
 ἄμμες δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
 ' δύστηνοι Μεγαρήες ἀτιμοτάτη ἐνὶ μοίρῃ.'

κεὶ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι. 50
 νῦν δέ—πόθεν; μῦς, φαντί, Θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας.
 χῶτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέουτος ἔρωτος,
 οὐκ οἶδα. πλὰν Σίμος ὁ τᾶς ἐπιχάλκω ἐρασθεῖς
 ἐκπλεύσας ὑγιῆς ἐπανῆνθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.

πλευσοῦμαι κήγῶν διαπόντιος· οὔτε κάκιστος 55
 οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὀμαλὸς δὲ τις ὁ στρατιώτας.

— ὦφελε μὲν χωρεῖν κατὰ νῶν τεδὸν ᾧν ἐπεθύμεις
 Αἰσχίνα. εἰ δ' οὔτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
 μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρωι οἶος ἄριστος·

— τᾶλλα δ' ἀνήρ ποιός τις; [ἐλευθέρωι οἶος ἄριστος] 60

— εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς,
 εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
 πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
 οἶα χρῆ βασιλῆῃ· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί,
 Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ᾧμον ἀρέσκει 65

λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροισ δὲ βεβακῶς
 τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
 αἰ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
 λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἄς γόνυ χλωρόν. 70

43 ἔβα καὶ ταῦρος V Tr. : ἔβακε(ν) ταῦρος et ἔβα Κένταυρος Σ et cett. 45 ποτίθες HS : ποτίθει 46 οὐδ' εἰ K P D V Tr. : οὐδὲ cett. 47 οἶδε· Λύκος Σ DK Iunt. : ἁ (ῆ) δὲ Λύκῳ cett. 51 πόθεν μῦς K L D et v. l. SV : ποθ' ὡς μῦς cett. 53 ὑποχάλκω Σ (inde K²), cf. Sophron. 145 54 πάλιν ἦνθ' K v. l. 57 μὲν Vahlen : μὲν 58 σοι 60 om. S* ἐλ. οἶος (ἔστις H² L) ἄρ. om. PH¹ 70 ἄς Σ K¹ P : ὡς K² V¹ Tr. : οἷς cett.

[II] ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑΙ

Πᾶι μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θεστυλί· πᾶι δὲ τὰ φίλτρα;
 στέφον τὰν κελέβαν φοινικέωι οἶδς ἀώτωι,
 ὡς τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
 ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ᾧ τάλας οὐδὲ ποθίκει,
 οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοῖ εἰμές, 5
 οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἦ ῥά οἱ ἄλλαι
 ὦιχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρωσ ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα.
 βασεύμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
 αὔριον, ὡς νιν ἴδω, καὶ μέμψομαι οἶά με ποιεῖ.
 νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελάνα 10
 φαῖνε καλόν· τιν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχᾶ, δαίμων,
 τᾶι χθονίαι θ' Ἐκάται, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
 ἐρχομένην νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.
 χαῖρ' Ἐκάτα δασπλήτι καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει
 φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερεῖονα μήτε τι Κίρκας 15
 μήτε τι Μηδείας μήτε ξανθὰς Περιμήδας.

Ἴνγξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
 Θεστυλί. δειλαία, πᾶι τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 ἦ ῥά γέ τοι, μυσαρά, καὶ τιν ἐπίχαρμα τέτυγμαι; 20
 πάσσω ἅμα καὶ λέγε ταῦτα 'τὰ Δέλφιδος ὀστία πάσσω.'

Ἴνγξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Δέλφιδος ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
 αἴθω· χῶς αὐτὰ λακεῖ μέγα †καπυρίσασα, †
 κῆξάπινας ἄφθη, κοῦδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτᾶς, 25
 οὔτω τοι καὶ Δέλφιδος ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνου.

Titulus Φαρμακεύτριαι K S, Athen. x. 475°: -τρια cett. 3 ἐμοὶ
 βαρὺν εὖντα Stephanus: ἐμὸν βαρυνεῦντα φίλα K καταδήσομαι
 in Σ latera vidit Toup: καταθύσομαι 4 ἴκει K: ἦκει cett.
 10 καταθύσομαι, cf. 3 15 Κίρκης 18 κἀταί Σ v. l. 19 ἐκπεπό-
 τησαι 21 ὀστία K: ὀστέα cett., item 62, 90 24 καπυ. M H¹ S T:
 καπυ. cett.: κακπυ. Et. M. δάφνη (e scholiis). non intellegitur

Ἰυγὲ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα,
ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφισ.
χῶς διωεῖθ' ὅδε ρόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας, 30
ὡς τήνος διωοῖτο ποθ' ἀμετέραισι θύραισι.

Ἰυγὲ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὸ δ' Ἄρτεμι καὶ τὸν ἐν Ἄϊδα
κιήσαιοι ἀδάμαντα καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θεστυλί, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιω ὠρύονται 35
ἀ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκῆον ὡς τάχος ἄχει.

Ἰυγὲ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἠΐδε σιγῆι μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται·
ἀ δ' ἐμὰ σὺ σιγῆι στέρνων ἐντοσθεν ἀνία,
ἀλλ' ἐπὶ τήνωι πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν 40
ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.

Ἰυγὲ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἐς τρεῖς ἀποσπένδω καὶ τρεῖς τάδε, πότνια, φωνῶ·
εἴτε γυνὰ τήνωι παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνήρ,
τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ Θησέα φαντί 45
ἐν Δίαι λασθῆμεν ἐνπλοκάμω Ἀριάδνας.

Ἰυγὲ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἵππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῶι δ' ἐπὶ πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὄρεα καὶ θοαὶ ἵπποι,
ὡς καὶ Δέλφω ἴδοιμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι 50
μαινομένωι ἴκελος λιπαρῶς ἔκτοσθε παλαίστρας.

Ἰυγὲ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφισ,
ὡγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίωι ἐν πυρὶ βάλλω.
αἰαὶ Ἐρωὺς ἀνιარέ, τί μεν μέλαν ἐκ χροῶς αἶμα 55
ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;

Ἰυγὲ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

27-31 post 41 K 31 ἀμετέρησι θύρησι 34 ἀδάμ. K: β'
ἀδάμ. cett. 50 περάσαι K: περήσαι M: περήσαι cett. 51 ἴκελος
K H¹ Tr.: ἴκελον cett.

σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.
 Θεστυλὶ νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταυθ' ὑπόμαζον
 τᾶς τήνω φλιᾶς, †καθυπέρτερον ἄς ἔτι καὶ νῦν, † 60
 [ἐκ θυμῷ δέδεμαι. ὃ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιεῖ.]
 καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα· 'τὰ Δέλφιδος ὅστια πάσσω.'
 ἰωγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν δὴ μῶνα εἶοισα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρῦσω;
 τηνῶθ' ἀρξεῦμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο. 65
 ἦνθ' ἂ τωῦβούλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἄναξ
 ἄλσος ἐς Ἄρτέμιδος, τᾶι δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
 θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λείαινα.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἔκετο, πότνα Σελάνα.
 καί μ' ἂ Θευμαρίδα Θράισσα τροφός, ἂ μακαρίτις, 70
 ἀγχίθυρος ναλοῖσα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
 τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἂ μέγαλιτος
 ὠμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα
 κάμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἔκετο, πότνα Σελάνα. 75
 ἦδη δ' εὔσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, αἶ τὰ Λύκωνος,
 εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας,
 τοῖς δ' ἦς ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρῦσοιο γενειάς,
 στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὸ Σελάνα,
 ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνου ἄρτι λιπόντων. 80

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἔκετο, πότνα Σελάνα.
 χῶς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μοι περὶ θυμὸς ἰάφθη
 δειλαιάς, τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο κούδέ τι πομπᾶς

59 ἀπόμορξον Σ v. 1. 60* φιλίας Σ v. 1., frustra temptatus
 61 om. K Σ, interpolatus (cf. 3. 33), cum 60 corruptus esset ἐκ
 θυμῷ V Tr. Iunt.: ἐν θυμῷ cett. 62 μάσσω Ahlwardt 64 μώνη
 K¹: μόννη cett. 65 τηνῶθ' ἀρξεῦμαι scripsi: ἐκ τήνω δ' K: ἐκ
 τίνος cett. ἄρξομαι M P: ἄρξωμαι H S: ἄρ...μαι T: ἄρξομ' ἐγὼ
 A E V Tr.: ἄρξω K 67 τόκα Casaub.: ποκα 70 Θευχαρίλα Tr.
 edd. ant., inde Θευχαρίδα Reiske 72 θάσασθαι Tr.: θεάσασθαι
 74 τὰν κλ. K A Tr.: τᾶς κλ. cett. 78 ἦν 79 τὸ Σελάνα
 K M B: τὸ σελάνας cett.

τήνας ἐφρασάμαν· οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπήνθον
 ἔγνων, ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξεν,
 κείμεν δ' ἐν κλινητῆρι δέκ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας. 85

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 καὶ μεν χρῶς μὲν ὅμοιος ἐγένετο πολλάκι θάψωι,
 ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπά
 ὅστι' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα,
 ἦ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπαίδεν;
 ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων. 90

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 χοῦτω τᾷ δούλαι τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
 'εἰ δ' ἄγε Θεοτυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μῆχος.
 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
 τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτιο παλαίστραν·
 τήναι γὰρ φοιτῆι, τήναι δέ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι.' 95

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 κῆπει κά νῦ ἐόντα μάθης μόνον, ἄσυχᾳ νεῦσον,
 κείφ' ὅτι 'Σιμαίθα τυ καλεῖ,' καὶ ὑφαγέο τᾷδε.
 ὧς ἐφάμαν· ἂ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
 εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δὲ νιν ὡς ἐνόησα
 ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφωι, 100

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα,
 πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπω
 ἰδρώς μεν κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις,
 οὐδέ τι φωνῆσαι δυνάμαν, οὐδ' ὄσσον ἐν ὕπνωι
 κνυζέυνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
 ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρῶα πάντοθεν ἴσα. 110

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἴκετο, πότνα Σελάνα.
 καὶ μ' ἐσιδῶν ὄστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας
 ἔξετ' ἐπὶ κλινητῆρι καὶ ἐξόμενος φάτο μῦθον·

85 ἐξεσάλαξε Σ v. l. 95 εἴ' ἄγε P T² 101 ὑφαγέο B H² V² Tr. :
 ἀφαγέο cett. 107 κοχύδεσκεν K B Eustath. ad P 56 : κοχύεσκεν
 cett. (κεχ. H S) 108 φωνῆσαι H² : φωνᾶσαι 109 κνυζῶνται
 H (-τα) S Tr. : κνυζέυνται (-τα) cett., cf. 6. 30 112 πῆξας

ἤρά με Σμαιίθα τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην
 πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθασσα Φιλῖνον, 115
 ἐς τὸ τεδὸν καλέσασα τόδε στέγος ἢ ἴμε παρεῖμεν.

φράζέο με τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 ἦνθον γάρ κεν ἐγὼ, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἔρωτα
 ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός,
 μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω, 120
 κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
 πάντοθε πορφυρέαισι περὶ ζώστραισι ἐλικτάν.

φράζέο με τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 καὶ κ', εἰ μὲν μ' ἐδέχεσθε, τὰδ' ἦς φίλα (καὶ γὰρ ἐλαφρός
 καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' αἰθέοισι καλεῦμαι) 125
 εὐδὸν τ', εἰ μῶνον τὸ καλὸν στόμα τεὺς ἐφίλησα·
 εἰ δ' ἄλλαι μ' ὠθεῖτε καὶ ἅ θύρα εἶχετο μοχλῶι,
 πάντως κα πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.

φράζέο με τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 νῦν δὲ χάριω μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειω, 130
 καὶ μετὰ τὰν Κύπριω τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἶλεω,
 ᾧ γύναι, ἐσκαλέσασα τεδὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
 αὐτως ἡμίφλεκτον· Ἔρωσ δ' ἄρα καὶ Λιπαραίω
 πολλάκις Ἀφαιστοιο σέλας φλογερότερον αἶθει.

φράζέο με τὸν ἔρωθ' ὄθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 135
 σὺν δὲ κακαῖς μανλαῖς καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
 καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῦσαν
 ἀνέρος· ὡς δὲ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δὲ οἱ ἅ ταχυπειθήσ
 χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιω' ἐπὶ λέκτρων·
 καὶ ταχὺ χρῶς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα 140
 θερμότερ' ἦς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἀδύ.

118 κεν ἐγὼ Ahrens (Σ?): καὶ ἐγὼ T: κῆγ(ν) (κᾶγῶ) cett.
 122 πάντοθε K Tr. edd. ant.: πάντοθι et -θεν H: alterum utrum cett.
 124 καὶ κ' εἰ μὲν μ' tamquam ex Ahrentis coniectura Meineke: καὶ
 μ' εἰ μὲν κ' 125 ἠθέοισι 126 τ' K M H S Iunt.: δ' cett. εἰ
 μῶνον scripsi: εἰ κε μόνον (κε est καί, cf. Σ) vulg. τευς K Iunt.: τευ
 cett. 128 κα Ahrens: καὶ 133 λιπαραῖο H S' Σ v. l.: λιπαραίου
 cett.

ὡς καὶ τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
 ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἦνθομες ἄμφω.
 κοῦτε τι τήνος ἐμὴν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ' ἐχθές,
 οὔτ' ἐγὼ αὐτῆνῳι. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἄ τε Φιλίστας 145
 μάτηρ τῆς ἀμᾶς αὐλητρίδος ἃ τε Μελιξοῦς
 σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι
 Ἄω τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὀκεανοῖο φέροισαι,
 κεῖπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὡς ἄρα Δέλφιδι ἔραται.
 κεῖτε νιν αὐτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἶτε καὶ ἀνδρός, 150
 οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἰὲν Ἐρωτος
 ἀκράτῳ ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ὦιχετο φεύγων,
 καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τήνα πυκάσδειν.
 ταῦτά μοι ἃ ξείνα μυθήσατο, ἔστι δ' ἀλαθής·
 ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη, 155
 καὶ παρ' ἐμὴν ἐτίθει τὰν Δωριίδα πολλάκις ὄλπαν.
 νῦν δὲ δυωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον.
 ἦ ῥ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται;
 νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι· αἰ δ' ἔτι καὶ με
 λυπεῖ, τὰν Ἀΐδαο πύλαν, ναὶ Μοίρας, ἀραξεί, 160
 τοιά οἱ ἐν κίσται κακὰ φάρμακα φαμί φυλάσσειν,
 Ἄσσυρίῳ, δέσποισα, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὴν μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλως,
 πότνι· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόθον ὥσπερ ὑπέσταν.
 χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε δ' ἄλλοι 165
 ἀστέρες, εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὄπαδοί.

142 ὡς K V: *χῶς* cett. καὶ M² S²: *κα* cett. 144 κοῦτε τι
 H S B: *κοῦκέτι* cett. ἐπεμέμψατο H S B: ἀπεμέμψ. V: ἐπέμψ. M¹ Tr.:
 ἀπεπέμψ. cett. τό γ' Ahrens*: *τύ γ'* (i. e. *τοι et v. l. γ'*) K V: *τό Η*:
τοι cett. 146 ἀμᾶς S Tr.: ἀκμᾶς M: ἐμᾶς cett. 147 ἔτραχον
 V Tr.: ἔτροχον K: ἔτρεχον cett. 149 cf. I. 78 150 μιν
 155 ἄλλοτ' 157 δυωδ. scripsi: *τε δωδ. vulg.*, cf. 14. 51 159 μὰν
 K V Tr. Iunt.: *μὲν* cett. καταδήσομαι Σκ, cf. 3: καταθύσομαι
 codd. καὶ με Hermann: *κῆμέ* vulg. 160 λυπεῖ 163 πώλους
 164 πόθον K P V: *πάθος* T: *πόνον* cett.

[XV] ΣΥΡΑΚΟΣΙΑΙ Η ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΓΟΡΓΩ

Ἐνδοὶ Πραξινοῶ; — Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνωι, ἔνδοι.
 θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρον Εὐνόα αὐταῖ·
 ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. — ἔχει κάλλιστα. — καθίζευ.
 — ὦ τὰς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ἕμμιν ἐσώθην,
 Πραξινοῶ, πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων· 5
 πανταῖ κρηπίδες, πανταῖ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
 ἅ δ' ὁδοῦ ἀτρυτος· τὸ δ' ἐκαστέρω †ξμ'† ἀποικεῖς.
 — ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος· ἐπ' ἔσχατα γὰς ἔλαβ' ἐνθῶν
 ἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
 ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὅμοιος. 10
 — μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δίνωνα τοιαῦτα
 τῷ μικρῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὡς ποθορῆι τυ.
 θάρσει Ζωπύριον, γλυκερὸν τέκος· σὺ λέγει ἀπφῦν.
 — αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότυιαν. — καλὸς ἀπφῦς.
 — ἀπφῦς μὰν τήνος τὰ πρόαν—λέγομες δὲ πρόαν θην 15
 'πάππα, νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανῶς ἀγοράσδειν'—
 ἦνθε φέρων ἄλας ἕμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυσ.
 — χῶμὸς ταυταῖ ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας·
 ἐπταδράχμωσ κυνάδας, γραιῖν ἀποτίλματα πηρᾶν,
 πέντε πόκωσ ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ρύπον, ἔργον ἐπ' ἔργωι.
 ἀλλ' ἴθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ. 21
 βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίω
 θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν· ἀκούω χρήμα καλόν τι

Personarum vices in codd. turbatae non notantur 2 αὐτῇ
 4 ἀλεμάτω Stephanus : ἀδεμάτω K V L Tr. Gregor. Cor. : ἀδειμά(ν)του
 ἀδαμά(ν)του cett. : per ἐπιπόνου reddit Σ 5 πολλοῦ μὲν ὄχλω
 7 ἐκαστέρω K V¹ : ἐκαστοτέρω cett. 13 Ζωπύριον Buecheler :
 Ζωπυρίων vulg. λέγει K V : λέγω cett. 15 δὲ πρόαν K V L Tr. :
 πρώαν 16 πάππα scripsi : πάντα (πάππα Συρακοσίων Et. M.)
 ἀγοράσδειν Ahrens : ἀγοράσδων vulg. 17 -πηχυσ . 18 ταυτᾶ
 Reiske : ταῦτ' K P : ταῦτά γ' cett. ἀργυρίω R : -ρίου cett.
 20 ρύπον K V L Tr. : ρύπος cett.

- κοσμεῖν τὰν βασιλίσσαν: — ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα.
 — ὦν ἴδες, ὦν εἶπες καὶ ἰδοῖσά τῷ τῶι μὴ ἰδόντι. 25
 ἔρπειν ὦρα κ' εἶη. — ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.
 Εὐνόα, αἶρε τὸ νῆμα καὶ ἐς μέσον αἰνόδρουπτε
 θὲς πάλιν· αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζονται καθεύδειν.
 κινεῦ δὴ, φέρε θάσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ,
 ἃ δὲ σμάμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ δὴ πολὺ, λαιστρί· 30
 ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μεν τὸ χιτῶνιον ἄρδεις;
 παῦε ποχ'· οἶα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
 ἃ κλαῖξ τᾶς μεγάλας πῆ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.
 — Πραξινοά μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
 τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰστώ; 35
 — μὴ μνάσης Γοργοῦ· πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν
 ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.
 — ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. — τοῦτο †καλὸν †εἶπες.
 τῶμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
 ἀμφίθες. οὐκ ἀξῶ τῷ τέκνον. μορμῶ, δάκνει ἵππος. 40
 δάκρυν' ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τῷ γενέσθαι.
 ἔρπωμες. Φρυγία τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,
 τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαιξον.
 ὦ θεοί, ὅσσοις ὄχλος. πῶς καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι
 χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι. 45
 πολλὰ τοι ὦ Πτολεμαίε πεποίηται καλὰ ἔργα,
 ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκῶν· οὐδεὶς κακοεργός
 δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
 οἶα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον
 ἀλλάλοις ὅμαλοι κακὰ παίγνια, πάντες ἐρινοί. 50

27 νᾶμα αἰνόδρουπτε K P A E S : αἰνόθρουπτε V Tr. L edd. ant. :
 utrumque H 30 δὲ σμάμα G. Hermann : δ' ἐς νᾶμα vulg. δὴ
 πολὺ K : δὲ πολὺ P A E V : πολὺ cett. λαιστρί E. Schwartz :
 ἔπληστε 32 ποχ' οἶα Ahrens : ὀκοῖα (παῦεο χοῖα P, interpolatus)
 33 πᾶ A E V Tr. 37 ποτέθηκα Valckenaer : προτέθηκα vulg.
 38 καλὸν Σ (ἀληθὲς) P H S² (S omiserat) A E W : κα K L Tr. Iunt. :
 κεῦ W¹ 41 δάκρυε 50 ἐρινοί Spohn : ἐριόί*

- ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταὶ
ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μὴ με πατήσης.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρὸς ἴδ' ὡς ἄγριος. κυνοθαρσῆς
Εὐνόα, οὐ φευξήι; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον. 55
- θάρσει Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενῆμεθ' ὄπισθεν,
τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. — καὶ τὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολλὸς ἄμμιν ἐπιρρεῖ.
— ἐξ αὐλᾶς ὦ μάτερ; — ἐγὼν τέκνα. — εἶτα παρενθεῖν
εὐμαρές;—ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦρθον Ἀχαιοί, 61
καλλίστα παίδων· πείραι θην πάντα τελεῖται.
— χρησμῶς ἂ πρεσβύτις ἀπώιχετο θεσπίξασα.
— πάντα γυναιῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ὁραν.
— θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὄσσοις ὄμιλος. 65
— θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὴν
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτά, μὴ τι πλαναθῆις.
πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπρίξ ἔχεν Εὐνόα ἀμῶν.
οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἦδη
ἔσχισται, Γοργοῖ. ποττῷ Διός, εἴ τι γένοιο 70
εὐδαίμων, ὠνθρωπε φυλάσσεο τῶμπέχονόν μεν.
— οὐκ ἐπ' ἐμὴν μὲν, ὅμως δὲ φυλαξεῦμαι. — ὄχλος ἄθρως·
ὠθεῦνθ' ὡσπερ ἕες. — θάρσει γύναι· ἐν καλῶι εἰμές.
— κῆς ὥρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῶι εἶης
ἄμμε περιστέλλων. χρηστῷ κοίκτιρμονος ἀνδρός. 75
φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν· ἄγ' ὦ δειλά τυ βιάζεις.
κάλλιστ'· 'ἐνδοὶ πᾶσαι' ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλαίξας.
— Πραξινόα, πόταγ' ὦδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,

51 γενώμεθα Schaefer: γενοίμεθα πολεμ. K: πολεμ. cett.
59 ὄχλος πολλὸς K P Iunt.: ὄσσοις ὄχλος cett., cf. 44 60 τέκνα εἶτα
παρ. H¹ S W Tr.: ὦ τέκνα εἶτα π. A E L: ὦ τέκνα π. K P H² 64 ἠγά-
γεθ' 67 αὐτα(ι) varia prosodia τι H S L: τυ cett. πλανηθῆς
68 ἔχε K H ἀμῶν cett.: δμῶς K: δμῶις P 72 φυλαξεῦμαι edd.
ant.: φυλάξομαι δ. ἄθρως M, in cett. idem varie deformatum:
ἀθρῶς ὄχλος H S

- λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περυνάματα φασεῖς.
 — πότνι' Ἀθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι, 80
 ποῖοι ζωιογράφοι τὰκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
 ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
 ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ἄνθρωπος.
 αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται
 κλισμῶ πρᾶτον Ἰουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85
 ὁ τριφίλητος Ἄδωνις, ὃ κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.
 — παύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάντα κωτίλλοισαι
 τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.
 — μᾶ, πόθεν ὄνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
 πασάμενος ἐπίτασσε· Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις. 90
 ὡς εἰδῆις καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,
 ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστί λαλεῦμες·
 δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.
 μὴ φύη, Μελιτῶδες, ὃς ἀμῶν καρτερὸς εἶη,
 πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς. 95
 — σίγη Πραξιόσα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀεῖδειν
 ἅ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ, πολυίδρις ἀοιδός,
 ἅτις καὶ πέρυσιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
 φθεγξέεται τι, σάφ' οὔδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.
 — Δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας 100
 αἰπεινᾶν τ' Ἐρυκα, χρυσῶι παίζοισ' Ἀφροδίτα,
 οἶόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
 μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον ὦραι,
 βάρδισται μακάρων ὦραι φίλαι· ἀλλὰ ποθειναὶ
 ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φέροισαι. 105
 Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάτων ἀπὸ θνατᾶς,

81 ζωιογράφοι Et. M. s. v. S²: ζωγράφοι 83 τοι schol. Soph. Ant.
 353: τι ἄνθρωπος schol. Soph. K P: ὄνθρ. cett. 84 ἀργυρέου
 M (?) S A E; mira generis confusio, cf. 119; 17, 90 90 πασάμενος
 98 πέρυσιν Reiske: πέρχην K: σπέρχην cett. 100 Γολγῶς K:
 γολγῶ fere cett. 102 ἀεν(ν)άου 103 μαλακαὶ πόδας K:
 μαλακαίποδες cett. 105 φέροισαι Hemsterh.: φοροῦσαι M V Tr.:
 φοροῖσαι vulg.

ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
 ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
 τιν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναι,
 ἃ Βερενικεία θυγάτηρ Ἑλέναι εἰκυῖα 110
 Ἄρσιωά πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.
 πὰρ μὲν οἱ ὦρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
 πὰρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
 ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
 εἶδατά θ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνω πονεῦνται 115
 ἄνθεα μίσγοισαι λευκῶι παντοῖα μαλεύρωι,
 ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῶι ἐλαίωι,
 πάντ' αὐτῶι πετεηνὰ καὶ ἐρπετὰ τῆδε πάρεστι.
 χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῶι βρίθοντες ἀνήθωι
 δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἐρωτες, 120
 οἰοὶ ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρωι
 πωτῶνται πτερύγῶν πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζω.
 ὦ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
 αἰετοὶ οἰνοχόον Κρονίδαι Διὶ παῖδα φέροντες,
 πορφύρει δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω. 125
 ἃ Μίλατος ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων
 ἔστρωται κλίνα τῶδῶνιδι τῶι καλῶι ἀμά·
 τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυσ Ἄδωνις.
 ὀκτωκαιδεκέτης ἦ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός·
 οὐ κεντεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρά. 130
 νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
 ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἄμα δρόσῳι ἀθροῖα ἔξω
 οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰόνη πτύοντα,
 λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπῳν ἀνεῖσαι
 στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξέυμεθ' αἰοιδᾶς· 135

107 ἀνθρώπων ΚΑΕ 112 φέροντι edd. ant.: φέρονται 118 τῆδε
 cett.: τρεῖδε Κ 119 βρίθοντες mirum, cf. 84 121 ἀηδονιδῆες
 Valckenaer: ἀηδονιδῆες (-νῆες) vulg. ἀεξομενᾶν Ahrens: ἀεξομένων
 δένδρι (rectius δένδρωι) Ahrens: δένδρων 122 ὄζου 124 αἰετοὶ
 ΚΡW²L²Tr.²: αἰετῶ cett. 127 ἀμά Ahrens: ἄλλα 129 -δεκετής
 Η: -δεκαέτης Ρ: -δεκάτης cett. 135 ἀρξέυμεθ' G. Kiessling: ἀρξώμεθ'

ἔρπεισ ὦ φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐνθάδε κῆσ Ἀχέροντα
 ἡμιθέων, ὡσ φαντί, μουώτατος. οὔτ' Ἀγαμέμνων
 τοῦτ' ἔπαθ' οὔτ' Αἴας ὁ μέγας, βαρυμάνιος ἦρωσ,
 οὔθ' Ἐκτωρ, Ἐκάβας ὁ γεραίτατος εἵκατι παίδων,
 οὐ Πατροκλῆσ, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθῶν, 140
 οὔθ' οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
 οὐ Πελοπηιάδαι τε καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγοί.
 Ἰλαθι νῦν φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐσ νέον· εὐθυμεύσαισ
 καὶ νῦν ἦνθεσ Ἄδωνι, καὶ ὄκκ' ἀφίκηι, φίλος ἡξείσ.

— Πραξιῶα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἂ θήλεια· 145
 ὀλβία ὄσσα ἴσατι, πανολβία ὡσ γλυκὺ φωνεῖ.
 ὦρα ὄμως κῆσ οἴκον. ἀνάριστος Διοκλειδάσ.
 χῶνῆρ ὄξοσ ἄπαν, πειῶντι δὲ μηδὲ ποτένθησι.
 χαῖρε Ἄδων ἀγαπατὲ καὶ ἐσ χαίρουτασ ἀφίκευ.

[XVII] ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ

Ἐκ Διὸσ ἀρχώμεσθα καὶ ἐσ Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν κλείωμεν ἀοιδαῖσ·

ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖοσ ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
 καὶ πύματοσ καὶ μέσσοσ· ὁ γὰρ προφερέστατοσ ἀνδρῶν.

ἦρωεσ, τοῖ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο, 5
 ῥέξαντεσ καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν·

αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενοσ καλὰ εἰπεῖν
 ὑμνήσαιμ'. ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρασ αὐτῶν.

136 κείσ 139 γεραίτατοσ H S²: γεραίτεροσ cett. 141 πρότερον
 M P L W Tr. 143 νέον K: νέω B: νέωτα cett. εὐθυμεύσαισ
 K E Iunt.: εὐθυμήσαισ aut -σαισ cett. 147 κείσ 148 ἄπαν M W Tr.:
 ἄγαν cett. 149 ἀγαπατὲ Tr.: ἀγαπητὲ cett.

Codices probi K, B, Φ (W L Tr.); ceteros fere spreui. dialectus
 incerta; sequor fere K 2 κλείωμεν Schaefer: ἀεί(ἔι)δωμεν

Ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν
παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργον 10

τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.

Ἐκ πατέρων, οἷος μὲν ἦν τελέσαι μέγα ἔργον
Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
βουλάν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι. 15

τῆνον καὶ μακάρεσσι πατῆρ ὁμότιμον ἔθηκεν
ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ
δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδῶς
ἐδριάει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτρας.

ἀντία δ' Ἑρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνοιο 20
ἴδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·

ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδησι,
χαίρων νύωνῶν περιώσιον νύωνοῖσιν,
ὅττι σφεων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεγαῶτες. 25

ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερός Ἑρακλείδας,
ἄμφοτεροὶ δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἑρακλῆα.
τῶι καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἦδη
νέκταρος εὐόδομοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
τῶι μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην, 30
τῶι δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.

οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἦβας
ὄπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.

Οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
ἔπρεπε θηλυτέρησι, ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 35

ταῖ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα
κόλπον ἐς εὐώδη ραδιναῶς ἐσεμάξατο χεῖρας.
τῶι οὐπω τινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,

14 Λαγείδας cf. Kaibel, Epigr. 255 17 δόμος: corr. Bergk
20 ἔδρα κενταυροφ. G. Kiessling: ἔδρακε ταυροφ. 25 ἐοὶ Heinsius:
θεοὶ vulg. 34 περικλειτὰ K edd. ant.: -κλυτὰ cett. 38 φασίν
scribendum

ὅσον περ Πτολεμαῖος ἔην ἐφίλησεν ἄκοιτιν·
 ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον· ὧδέ κε παισὶ 40
 θαρσῆσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
 ὀππότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης.
 ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,
 ῥήϊδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτειοκίτα πατρί.
 κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα, 45
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 εὐειδῆς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν
 κυανέαν καὶ στυγνὸν αἰὲ πορθμῆα καμόντων,
 ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑὰς δ' ἀπεδάσσαι τιμάς. 50
 πᾶσιν δ' ἦπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
 προσπνεῖει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
 Ἀργεῖα κνάνοφρυ, σὺν λαοφόνου Διομήδεα
 μισγομένα Τυδῆι τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
 ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλλῆα 55
 Αἰακίδαι Πηλῆι· σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
 αἰχμητῆι Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
 καί σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἐόντα,
 δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἴδες αἶω.
 ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον 60
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσι·
 ἦ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, καὶ δ' ἄρα πάντων
 νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρί ἔοικώς
 παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
 φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφους χεῖρεσσι φίλησιν· 65
 ὄλβιε κούρε γένοιο, τίους δέ με τόσσον, ὅσον περ
 Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρίοπον καταθεῖο κολώναν
 ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγυὺς ἐοῦσιν

41 ἐπιτρέποι E L Iunt. : ἐπιτρέπει cett. 42 βαίνῃ Iunt. : βαίνει
 cett. 57 ἀρίζηλος S P A E 68 Τρίοπος Stephanus καθεῖο
 K Iunt.

Ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.⁷⁰
 ὧς ἄρα νᾶσος ξειπεν· ὃ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
 ἔς τρίς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις.
 Ζηνὸς που τόδε σᾶμα· Δὶ Κρονίῳνι μέλοντι
 αἰδοῖοι βασιλῆες, ὃ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλήσῃ
 γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπαδεῖ,⁷⁵
 πολλᾶς δὲ κρατεῖ γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας.

Μυρία ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
 λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλούμενον Διὸς ὄμβρωι
 ἀλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
 Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βῶλακα θρύπτει,⁸⁰
 οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδήμενται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·
 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγῆνωρ ἐμβασιλεύει.⁸⁵
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμενεται Ἀραβίας τε
 καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαιῶν τ' Αἰθιοπῆων.
 Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
 σαμαίνει, Λυκίοις τε φιλοποτολέμοισί τε Καρσί,
 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσω, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄριστοι⁹⁰
 πόντου ἐπιπλώοντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαῖωι.
 πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιώται
 χαλκῶι μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.

*Ολβῶι μὲν πάντας κε καταβρίθῳ βασιλῆας·⁹⁵
 τόσσον ἐπ' ἄμαρ ἕκαστον ἔς ἀφνὸν ἔρχεται οἶκον
 πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκῃλοι.

72 ἀπὸ K : ἀπαί L W Tr. : ὑπὸ (ὑπαί, ὑπέκ) cett.
 αἰετὸς αἴσιος Iunt. : αἰετὸς βσιος K : αἴσιος αἰετὸς cett. 74 αἰδοῖοι
 Casaub. : αἰδοῖο K : αἰδοῖου cett. βασιλῆες K¹ : βασιλῆος cett.
 75 ὀπαδεῖ K : ὀπηδεῖ cett. 78 ὀφελλούμενον D edd. ant. : ὀφελ-
 λόμεν K : -λόμεναι cett. 88 Παμφύλοισι Schrader : Παμφυλίοισι
 89 -μοισί τε Καρσί K : -μοις τε Κάρεσσι cett. 90 ἄρισται Ste-
 rphanus, cf. 15. 84 97 περιστέλλονται K

οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβάς
 περὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοῶν ἐστάσατο κόμαις,
 οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξήλατο ναός 100
 θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάσσιος Αἰγυπτῆσιω·
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσι ἐνὶ δρυταὶ πεδίοισι
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν,
 ὧι ἐπίπαγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
 οἷ' ἀγαθῶι βασιλῆι, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός. 105
 οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμωι ἐνὶ πίοιι χρυσός
 μυρμάκων ἄτε πλοῦτος αἰὲ κέχυται μογεόντων·
 ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἴκοι,
 αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιω γεράεσσι,
 πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι, 110
 πολλὸν δὲ πολλέεσσι, πολλὸν δ' ἀγαθοῖσιω ἑταίροις.
 οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροῦς κατ' ἀγῶνας
 ἴκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι αἰοιδάν,
 ὧι οὐ δωτίαν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 Μουσάων δ' ὑποφῆται αἰεῖδοντι Πτολεμαῖον 115
 ἀντ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἶη
 ὀλβίωι ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιω ἀρέσθαι;
 τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες,
 ἀέρι παι κέκρυνται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος. 120

Μοῦνος ὄδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κοῖα
 στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη,
 ματρὶ φίλαι καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο ναοῦς·
 ἐν δ' αὐτοῦς χρυσῶι περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
 ἴδρυται πάντεσσιω ἐπιχθονίοισιω ἀρωγούς. 125
 πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὄγε μῆρια καίει

103 ξανθοκόμας K : -κόμος cett. 109 αἰὲν S : αἰεὶ cett. 111 καὶ
 νάσοις Κυκλάδεσσι, πολλὸν δ' ἀγ. ἔτ. K, totum versum 90 post 110 re-
 petunt cett. praeter S 112 ἱεροῦς K A E 117 ἢ Tr. W (?) edd.
 ant. : om. cett. 121 τε καὶ ὧν Briggs (Σ ?) : τεκέων K : τοκέων
 cett. 126 ὄγε Tr. : ὄτε K A E L : ὄδε W M S : om. P

μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τὰς οὔτις ἀρείων
 νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῶι,
 ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε. 130

ᾧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 οὓς τέκετο κρέουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 ἐν δὲ λέχος στόρνυσι λαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ
 χεῖρας φοιβήσασα μύροισι ἔτι παρθένος Ἴρις.

Χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
 μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον 136
 φθέγγομαι ἔσσομένοις· ἀρετὴν γέ μιν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.

[XVI] ΧΑΡΙΤΕΣ Η ΙΕΡΩΝ

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν αἰδοῖσι,
 ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.

Μοῖσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰείδοντι·
 ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰείδωμεν.

τίς γὰρ τῶν ὀπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἡῶ; 5

ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
 ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;

αἶ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
 πολλά με τωθάξοισαι, ὅτ' ἀλιθίην ὄδον ἦλθον,

ὄκηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ 10

ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
 ἐνθ' αἰεὶ σφισιν ἔδρη, ἐπὴν ἄπρακτοὶ ἴκωνται.

127 μασί

αὐτῶν ἱερὸς K

128 ἀρείων K Tr.: ἀρείω cett.

137 αἰτεῦ K L W Tr.: ἔξει cett.

131 ἀθανάτων

*Codices probi K, Φ = V (usque ad 22 W) L Tr., B; deteriores
 spreivi. dialectus incerta omnino; sequor fere K, sed in ionismis Φ
 praefero 4 αἰείδωμες K: -δομες L: -δοντες W: -δοντι cett.

9 ἀλλοτρίην Φ 12 σφισιν Iunt.: σφιν cett. ἔδραι Φ ἐπὴν S²:

ἐπὴν cett. ἴκωντι K P A E²

τίς τῶν νῦν τοιοῦσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς
αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων. 15

πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ
ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὼν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ' εὐθύς μυθεῖται· ἄπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
αὐτῶι μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιw Ὅμηρος. 20
οὗτος ἀοιδῶν λῶιστος, ὅς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.'

Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρῖος ἔνδοθι χρυσός
κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶι, τὸ δέ πού τινι δοῦναι ἀοιδῶν·
πολλοὺς εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων 25

ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν,
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζηι
μειλίζαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειw ἱεροὺς ὑποφήτας,
ὄφρα καὶ εἰν Ἄϊδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης, 30

μηδ' ἀκλεῆς μύρῃαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
ὥσει τις μακέλαι τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
ἀχὴν ἐκ πατέρων πενήν ἀκτῆμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἀνακτος Ἀλεύα
ἄρμαλιῆν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται· 35

πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιw ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακούς
μόσχοι σὺν κεραῆσιw ἐμυκήσαντο βόεσσι,
μυρῖα δ' ἄμ πεδίον Κραυνώνιον ἐνδιάασκον
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἔξεκένωσαν 40
θυμὸν ἐς εὐρείαν σχεδίαν στυγνοῖο γέροντος,
ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες

16 κόλπου Α Ε: κόλπω cett. 24 που φ: καί cett. 25 πολλοὺς
scrpsi: πολλοὺς δ' 28 ἐθέλωντι Iunt.: ἐθέλοντι cett. 30 ἀκούη
V¹L Tr. 41 στυγνοῖο γέροντος Hemsterhuys e Propertio 3. 18, 24:
στυγνοῦ ἀχέροντος 42 τὰ δὲ πολλὰ VLR κείνα V L

δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
 εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήϊος αἰόλα φωνέων
 βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοῦς 45
 ὀπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
 οἳ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστήης Λυκίων ποτέ, τίς κομῶντας
 Πριαμίδας καὶ θῆλυν ἀπὸ χροίης Κύκνον ἔγνω,
 εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί; 50
 οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους Ἴδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθῶν
 ζωὸς καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὄλοιο Κύκλωπος
 δηναῖον κλέος ἔσχευ, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς
 Εὐμαιος καὶ βουσι Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίας 55
 ἔργον ἔχων αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
 εἰ μὴ σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.

Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
 χρήματα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἠϊόνι κύματα μετρεῖν, 60
 ὅσος ἄνεμος χέρσουδε κατὰ γλαυκᾶς ἄλδος ὠθεῖ,
 ἢ ὕδατι νίξειν θολερὰν διαειδέει πλίνθον,
 καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν·
 χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἶη
 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχει ἡμερὸς αὐτόν. 65
 αὐτὰρ ἐγὼ τιμῆν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
 δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
 σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς
 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλευούτος. 70

44 δεινός Hermogenes Id. II. 9 : θεῖος erat in Syriani exemplaribus
 I. 85 R : ὁ θεῖος Φ R : κείνος cett. 48 γρ. δὲ καμώντας Φ 49 καὶ
 Φ : ἢ cett. R 54 δ' ἂν ὑφορβός K V¹ L D : δ' ὁ συφ. V² Tr. M S : δ' ἂν
 ὁ φορβός cett. 57 σφεας Brunck : σφείας V¹ L : σφας cett.
 61 κατὰ Buecheler : μετὰ 64 ὅστις τοῖος Φ : ὅστις τοιοῦτος cett.
 68 ὅτινι Iunt. : φτινι cett. ἔλθω L : ἔνθω cett. 70 κουράων Φ B :
 μουσᾶων cett. μέγα Φ B Eustath. ad A 175 : μεγάλου cett.

οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
 πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄματος ἵπποι·
 ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται' αἰοιδῶ
 ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὄσσον μέγας ἢ βαρὺς Αἴας
 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου. 75
 ἦδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡλίῳ δύνουσι
 οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγασιν,
 ἦδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἱτέϊνοισιν·
 ἐν δ' αὐτοῖς Ἱέρων προτέροις ἴσος ἠρώεσσι 80
 ζώννυται, ἵππειαὶ δὲ κόρυν σκιάουσι ἔθειραι.
 αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι' Ἀθάνα
 κούρη θ', ἢ σὺν μητρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
 εἴληχας μέγα ἄστν παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
 ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι 85
 Σαρδόνιον κατὰ κῦμα φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
 τέκνοις ἦδ' ἀλόχοισιν ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
 ἄσπεα δὲ προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,
 δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας·
 ἀγροὺς δ' ἐργάζοντο τεθαλότας· αἱ δ' ἀνάρηθμοι 90
 μῆλων χιλιάδες βοτάναι διαπιανθεῖσαι
 ἀμ πεδίου βληχῶντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὐλιν
 ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὀδίταν·
 νειοὶ δ' ἐκπονέοιτο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
 ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένους ὑψόθι δένδρων 95
 ἀχεὶ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὄπλ' ἀράχνια
 λεπτὰ διαστήσαιτο, βοᾶς δ' ἔτι μῆδ' ὄνομ' εἴη·
 ὑψηλὸν δ' Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν αἰοιδοὶ
 καὶ πόντου Σκυθικοῦ πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος

72 ἄματος scripsi: ἄρματος 81 σκιάουσι Φ: σκεπάουσι cett.
 et Eustath. ad Γ 337 85 κακᾶ πέμπει ἐν ἀνάγκαι Κ 88 δὲ
 V L: τε cett. ναίοιτο V¹ Iunt. D L (ναίοιτε): ναίοντο cett. 90 αἱ δ'
 K D L: αἱ τ' cett. 92 βληχῶντο S²: βληχοῖντο (βλαχ. Φ)
 93 σκνιφαῖον et σκνιφαῖον Σ codd. 94 ἐκπέλοιντο L: ἐκτελείοντο
 V Tr. 95 ἐνδείους ὕψοθι Φ: ἐνδοθι cett.

ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευσεν. 100
 εἷς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
 θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθουσαν
 ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητᾶν Ἰέρωνα.
 ᾧ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ᾧ Μινύειον 105
 Ὅρχομενὸν φιλέουσαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,
 ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεούντων
 θαρσῆσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἴοιμ' ἄν.
 καλλείψω δ' οὐδ' ὕμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπατόν
 ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰὲ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἶην.

[XVIII] ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρται ξανθότριχι πᾶρ Μενελάωι
 παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσαι
 πρόσθε νεογράπτῳ θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 δώδεκα ταὶ πᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακωνῶν,
 ἀνίκα Τυνδαρίδα κατεκλαίζετο τὰν ἀγαπατάν 5
 μναστεύσας Ἐλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱῶν.
 ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέουσαι
 ποσσὶ περιπλικτοῖς, ὑπὸ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίωι.
 Οὕτω δὴ πρῶιζα κατέδραθες ᾧ φίλε γαμβρέ;
 ἦρά τις ἐσσι λίαν βαρυνώνατος, ἦρα φίλυπνος, 10
 ἦρα πολύν τιν' ἔπινες, ὅκ' εἷς εὐνὰν κατεβάλλει;
 εὔδειν μὰν σπεύδοντα καθ' ὄραν αὐτὸν ἐχρήν τυ,

100 ἐμβασίλευσεν φ: -λευν cett. 104 Ἐτεοκλῆος Χάριτες φ:
 Ἐτεόκλειοι θυγατέρες cett. 106 ἔγωγε γέν. K D: ἐγὼ(ν) μέν. V L
 P A E: ἔγω(γε) μίμν. cett.: corr. Iunt. 107 ἰκοίμαν E S²; legebatur
 ἰοίμαν

Codices probi φ = Tr. et inde a v. 52 X, B. deteriorum plerosque
 errores spreui 2 κόμαις B S²: κόσμον cett. ὑάκινθον Tr. B S²:
 ὑάκινθινον cett. 5 κατεκλαίζετο Call. Hesych.: κατεκλάγετο (-κλαχ-,
 -γλαγ-, -γλεγ-) cett. 6 υἱῶν Tr.: υἱός cett. 8 περιπλικοῖς ὑπὸ Tr.:
 περιπλέκτοῖς περὶ cett. 9 πρῶιζε Tr. 10 λίαν Tr. B: φίλε cett.
 11 ἦτ' 12 μὰν σπεύδοντα Tr.: μὲν χρήζοντα cett. αὐτὸν ἐχρήν
 τυ Tr. B: ἐχρήν αὐτόν τυ cett.

παῖδα δ' ἔαν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ μητρὶ
 παῖσδευ ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἕνας καὶ ἐς ἁώ
 κῆς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλα, τεὰ ἅ νυὸς ἄδε. 15
 ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθὸς τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
 ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὄλλοι ἀριστέες ὡς ἀνύσαιο·
 μῶνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς.
 Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
 οἷα Ἀχαιῶδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα· 20
 ἧ μέγα κά τι τέκοιτ', εἰ μητρὶ τίκοι ὅμοιον.
 ἄμμες δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος ωῦτός
 χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς,
 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
 ἥ τᾶν οὐδ' ἂν ἴτις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλέναι παρισωθῆι. 25
 ἁὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον
 πότνια νυξ ἄτε λευκὸν ἕαρ χειμῶνος ἀνέντος·
 ὦδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται' ἐν ἁμῖν.
 πιεῖραι μέγα λᾶιον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούραι
 ἧ κάπῳ κυπάρισσος ἧ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος· 30
 ὦδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.
 οὔτε τις ἐκ ταλάρῳ πανίσδεταί ἔργα τοιαῦτα,
 οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἰστώϊ
 κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων·
 οὐ μὰν οὐδὲ λύραν τις ἐπίσταται ὦδε κροτήσαι 35
 Ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
 ὡς Ἑλένα, τὰς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἡμεροὶ ἐντί.
 ὦ καλά, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἦδη,
 ἄμμες δ' ἐς Δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα

15 κείσ Μενέλα τεὰ ἅ Meineke: Μενέλαε τεὰ 16 ἀγαθὸς
 τοι Tr. 18 μῶνος ἡμιθέοις 20 Ἀχαιῶδων S² Tr. Iunt.: Ἀχαιῶδαν
 U: Ἀχαιῶδα cett. 21 κέν S: καὶ cett. μητέρι τίκοι Call.:
 τίκει (τίκτεν H U) cett. 22 δ' αἱ Tr.: γὰρ cett. 23 λοετρῶ
 Tr. 25 conieci ἁμῶν οὐτις ἕ. 26 legebatur ἁὼς διέφανε
 Ahrens: διέφαινε 28 διαφαίνεται' Tr. S: διεφαίνεται' cett. 29 μέγα
 λᾶιον ἂν. Eichstaedt: μεγάλα (Tr.: -λη cett.) ἄτ' ἂν. 32 ἐκ Tr.: ἐν
 cett. 35 οὐδὲ λύραν Tr.: οὐ κιθάραν cett

ἐρψεύμεσ στεφάνωσ δρεψεύμεναι ἀδὺ πνέοντασ, 40
 πολλὰ τεοῦσ Ἑλένα μεμναμέναι ὡσ γαλαθηναί
 ἄρνεσ γειναμένασ ὄιοσ μαστὸν ποθέοιται.
 πρᾶταί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
 πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομεν ἐσ πλατάνιστον,
 πρᾶται δ' ἀργυρέασ ἐξ ὄλπιδοσ ὑγρὸν ἄλειφαρ 45
 λαζύμεναι σταξεύμεσ ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
 γράμματα δ' ἐν φλοιῶι γεγράψεται, ὡσ παριῶν τισ
 ἀννείμηι Δωριστί· “σέβευ μ'· Ἑλένασ φυτὸν ἐμμί.”
 χαίροισ ὦ νύμφα, χαίροισ εὐπένθερε γαμβρέ.
 Λατῶ μὲν δοίη, Λατῶ κουροτρόφοσ ὕμμιν 50
 εὐτεκνίαν, Κύπρισ δέ, θεὰ Κύπρισ ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων, Ζεὺσ δέ, Κρονίδασ Ζεὺσ ἄφθιτον ὄλβον,
 ὡσ ἐξ εὐπατριδᾶν εἰσ εὐπατριδασ πάλιν ἐνθηι.
 εὔδετ' ἐσ ἀλλάλων στέρνον φιλότατα πνέοντεσ
 καὶ πόθον, ἐγρέσθαι δὲ πρὸσ ἀῶ μῆπιλάθησθε. 55
 νεύμεθα κάμμεσ ἐσ ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτοσ ἀοιδόσ
 ἐξ εὐνᾶσ κελαδήσῃ ἀνασχῶν εὐτριχα δειράν.
 Ὑμῆν ὦ Ὑμέναιε, γάμωι ἐπὶ τῶιδε χαρέιησ.’

[XXIV] ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ

Ἑρακλέα δεκάμηνον ἐόντα ποχ' ἅ Μιδεᾶτισ
 Ἄλκμηνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἴφικλῆα,
 ἀμφοτέρουσ λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτοσ,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐσ ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
 Ἄμφιτρύων καλὸν ὄπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντοσ. 5

40 ἐρψοῦμεσ δρεψοῦμ. 41 τεοῦσ U Iunt. : τεοῦ Tr. S : τεὰ cett.
 46 λαζύμεναι S Iunt. : λαζόμ. cett. 48 σέβου εἰμί 50 κουροτρόφοσ
 Tr. SA Call. : -φον cett. ὕμμιν Tr. B S² : ἄμμιν 52 δέ Tr. B :
 om. cett. 54 φιλότητα 58 ὕμην S² : ὕμην B : ἦ μὰν X Tr. :
 ἡμῶν S : ὕμιν cett.

Codices : stirps Π (BCD ; singulorum, maxime C, multos errores
 abieci). accedit in v. 1-87 X, lacunosus et foede corruptus, e quo
 pauca excerpsti

ἄπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
 'εὔδεται' ἔμα βρέφεια γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνου,
 εὔδεται' ἔμα ψυχά, δὴ ἀδελφεοί, εὔσοα τέκνα·
 ὄλβιοι εὐνάξοισθε καὶ ὄλβιοι ἁῶ ἴκοισθε.⁶
 ὡς φαμένα δίνησε σάκος μέγα, τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος. 10
 ἄμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
 Ὀρίωνα κατ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δὴ πολυμήχανος Ἡρη
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
 ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων 15
 οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
 τῷ δ' ἐξελυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἰμοβόρους ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοι λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτουον ἰόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμῶμενοι ἐγγύθεν ἦλθον, 20
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
 Ἄλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὄγ' εὐθύς ἄνυσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
 κοίλου ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 Ἴφικλέης, οὐρανὸν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν, 25
 φευγέμεν ὀρμαίνων· ὃ δ' ἐναντίος ἴετο χερσὶν
 Ἡρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶι,
 δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
 οὐλομένοις ὀφείεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
 τῷ δ' αὐτε σπείραισιν ἐλισσέσθην περὶ παῖδα 30
 ὀψίγονον, γαλαθηνὸν ὑπὸ τροφῶι, αἰὲν ἄδακρυν·
 ἄψ δὲ πάλιν διέλυνον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὐρεῖν.
 Ἄλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέγρετο πράτα·

6 παίδων B C D : πάντων X 8 om. C : ἀδελφεῶ Call. 9 ἁῶ
 ἴδοιτε X 10 δίνασε, cf. 2. 31 18 αἰμοβόρως 26 ἴετο
 Meineke : εἴχετο 28 φάρυγος Mus. : φάρυγγος C D X κέ-
 κρυπται X 30 σπείρησιν 31 ἄδακρυν ed. Brubach. : ἄδακρυ
 34 ἐπέδραμε C

'ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν· 35
 ἄνστα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 οὐκ αἴεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 ἦ οὐ νοεῖς, ὅτι νυκτὸς ἄωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἄπερ ἠριγενείας;
 ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἀνδρῶν· 40
 ὧς φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὑπερθευ
 κλινητῆρος κεδρίνου περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
 ἦτοι ὄγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
 κουφίζων ἐτέραι κολεόν, μέγα λώτινον ἔργον. 45
 ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας.
 δμῶας δὴ τότ' ἄνυσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 'οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνεκόψατ' ὀχῆσας·'
 'Ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς αὐτεῖ.' 50
 ἦ ῥα γυνὰ Φοίνισσα μύλαις ἔπι κοῖτον ἔχουσα.
 οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἐκάστου.
 ἦτοι ἄρ' ὡς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἑρακλῆα
 θῆρε δύω χεῖρεσσιν ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα, 55
 συμπλήγδην ἰάχησαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
 ἐρπετὰ δεικανάσκειν, ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
 κουροσύναι, γελᾶσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖν
 πατρὸς ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
 Ἄλκμηνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον· 60
 ξηρὸν ὑπαὶ δείους ἀκράχολον Ἴφικλῆα·
 Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
 παῖδα, πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοῖτου.
 ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον·
 Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθεία πάντα λέγοντα 65

35 ἴσχει B: ἔσχει D¹ (?): ἔχει D² C X 36 εἰς X 39 ἄπερ
 Briggs: ἔτερ 43 κεδρίνω (δεδρίνω D¹: δεινδρίνω X) 49 ἀνε-
 κόψατ' Blass: ἀνακ. 51 om. B: ante 50 collocat D¹ 58 κωροσύνα

Ἄλκμήνα καλέσασα χρέος κατέλεξε νεοχμόν,
 καὶ νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,
 ἠνώγει. 'μηδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
 αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε· καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
 ἀνθρώποις ὅ τι Μοῖρα κατὰ κλωστήρης ἐπέγει. 70
 ἀλλ' Εὐηρείδα μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.'
 τόσσ' ἔλεγεν βασιλεια· ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίοις·
 'θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆϊον αἶμα,
 θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λώϊον ἐν φρεσὶ βάλλεν.
 ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσω, 75
 πολλαὶ Ἀχαιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
 χειρὶ κατατρίψουσιν ἀκρέσπερον ἀεΐδοισαι
 Ἄλκμήναν ὀνομαστί, σέβας δ' ἔσση Ἀργείαισι.
 τοίος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
 ἀμβαίνειν τεὸς υἱός, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἦρως, 80
 οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἦσσαντες ἄλλοι.
 δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῆν
 μόχθους, θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἔξει·
 γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τὰδ' ἐπῶρσαν
 κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι. 85
 ἔσται δὴ τοῦτ' ἄμαρ, ὀπηνίκα νεβρόν ἐν εὐνῶι
 καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.
 ἀλλὰ γύναι πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδοῦ εὐτυκον ἔστω,
 κάγκανα δ' ἀσπαλάθου ξύλ' ἔτοιμάσατ' ἢ παλιούρου
 ἢ βάτου ἢ ἀνέμωι δεδουημένον αἶον ἄχερον· 90
 καίε δὲ τῶδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζησιν δράκοντε
 νυκτὶ μέσαι, ὅκα παῖδα κανεῖν τεὸν ἤθελον αὐτοί.
 ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις

66 χρέος B: om. C D: τέρας X 69 ἐμὲ om. C (cum dimidio
 versu X) 71 ἀλλ' Ahrens: μάντι B C D: μάντιν X 72 τόσσ' X
 (cf. 7. 90): τὼς cett. τοίοις Briggs: τοίως (τοίος X D¹) 74 om. B
 βάλλεν scripsi: θέσθαι D²: om. C D¹ X 76 νῆμα 77 κατα-
 τρίψοντι 82 οἰκῆν Mus.: οἰκῆς C D X 88 σποδῶ B: σποδὸν C:
 utrumque D 89 ἀσπαλάθω παλιούρω 90 βάτω 91 σχίζησι
 92 κανῆν

ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
 ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπερούριον, ἅψ δὲ νέεσθαι 95
 ἄστρεπτος· καθαρῶι δὲ πυρώσατε δῶμα θεεῖωι
 πῶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μμειγμένον, ὡς νενόμισται,
 θαλλῶι ἐπιρραίνειν ἐστεμμένωι ἀβλαβὲς ὕδωρ·
 Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρωι ἄρσενα χοῖρον,
 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθειτε. 100
 φῆ καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ὦιχετο δίφρον
 Τειρεσίας πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
 Ἑρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωαῖ
 ἐτρέφετ' Ἀργεῖον κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος.
 γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν, 105
 υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυντος ἥρωσ,
 τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι οἰστόν
 Εὐρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
 αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἐπλασσεν
 πυξίνοι ἐν φόρμιγγι Φιλαμμουίδας Εὐμολπος. 110
 ὄσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
 ἀλλάλους σφάλλονται παλαιάμασιν, ὄσσα τε πύκται
 δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἅ τ' ἐς γαῖαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχνηι,
 πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείω διδασκόμενος παρὰ παιδί 115
 Ἀρπαλύκωι Φανοτῆι, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθε λεύσσω
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῶι ἐπέκειτο προσώπωι.
 ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι καὶ περὶ νύσσαν
 ἀσφαλῆως κάμπτουτα τροχοῦ σύριγγα φυλάξαι 120
 Ἀμφιτρύων δὲν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἥρατ' ἀγῶνων

96 ἄστρεπτος CD v. l.

98 ἐστεμμένω Schaefer: ἐστεμμένον

106 Μεδεώνιος coniecti 107 οἰστόν C: οἰστῶν B D 112 παλαι-

μασιν C: παλαισμ. B D 114 πάμμαχοι D²: πάγμαχοι CD: πύγμ.

Mus. σοφίσματα Meineke et Ahrens: παλαισματα 116 φανοτῆι

D Call. (B), fuerat v. l. Πανοτῆι οὐδέ κε Gerhard τηλόθε Ahrens:

τηλόθι 120 τροχῶ

Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀγαεῖς
 δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα 125
 ἀνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμὸν
 κοσμῆσαί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
 δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεύσαι
 Κάστῳρ Ἰππαλίδας δέδαεν, φυγὰς Ἄργεος ἐλθῶν,
 οὗ ποκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεύς 130
 ναῖε, παρ' Ἀδρήστοιο λαβῶν ἱππήλατον Ἄργος.
 Κάστορι δ' οὔτις ὅμοιος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστῆς
 ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρῦψαι νεότητα.
 Ὡδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 εὐνὰ δ' ἧς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρός 135
 δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ,
 δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὄπτα καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
 Δωρικός· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι·
 αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον.
 εἴματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας. 140

[XXII] ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ

Ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς νιώ,
 Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πύξ' ἐρεθίζειν
 χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμάσιν.
 Ὑμνέομεν καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
 κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δὴ' ἀδελφούς, 5

129 ἔδαεν B 130 ὧ D 132 ἡμιθέοις 137 δὲ Stephanus :
 τε 140 om. D¹ finem deesse notabat Musurus

Codicum stirpes : Π inde a v. 69, nota per Musurū excerpta e B, correcturas C (subest in utroque Φ) D ; Φ, nota per M, P (1-18), Tr., V (92-185), X (1-44). dialectus epica est in Π, mixta dorismis in Φ, licet praescribatur τῆι κοινῆι Ἰάδι. hanc igitur ubivis restituit Ahrens, quem tacite sequor. singulorum (maxime M) errores multos omisi. Titulus ὕμνος εἰς Διοσκούρους schol. Aristoph. Plut. 210 : Διόσκουροι Φ 3 μέσας Reiske : μέσοις vulg.

ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
 ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὄμιλον,
 νηῶν θ', αἰ δύνοντα καὶ οὐρανὸν εἰσανιόντα
 ἄστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
 οἱ δέ σφρων κατὰ πρύμναν αἰείραντες μέγα κῆμα 10
 ἦε καὶ ἐκ πρῶιρηθεν ἦ ὄππηι θυμὸς ἐκάστου
 ἐς κοίλην ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
 ἀμφοτέρους· κρέματα δὲ σὺν ἰστίωι ἄρμενα πάντα
 εἰκῆι ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 νυκτὸς ἐφερπούσης· παταγεὶ δ' εὐρεῖα θάλασσα, 15
 κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
 ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας
 αὐτοῖσιν ναύτησιν ὀιομένοις θανέεσθαι·
 αἶψα δ' ἀπολήγουσ' ἄνεμοι, λιπαρὴ δὲ γαλήνη
 ἀμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι· 20
 ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρῆ
 φάτνη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
 ᾧ ἄμφω θνητοῖσι βοηθόοι, ᾧ φίλοι ἄμφω,
 ἱππῆες κιθαρισταὶ ἀεθλητῆρες ἀοιδοί·
 Κάστορος ἦ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰεΐειν; 25
 ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον αἰείσω.

ἌΗ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἐν ξυνιούσας
 Ἄργῶ καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
 Βέβρυκας εἰσαφίκακε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
 ἐνθα μῆς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἕξ 30
 τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησουίνης ἀπὸ νηός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θίνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον ἀκτῆν
 εὐνάς τ' ἐστόρνυτο πυρεΐά τε χερσὶν ἐνώμων.
 Κάστρω δ' αἰολόπωλος ὃ τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης
 ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἐταίρων, 35
 παντοίην ἐν ὄρει θεεύμενοι ἄγριον ὕλην.

8 οὐρανὸν εἰσανιόντα Meineke : οὐρανοῦ ἐξανιόντα
 i. e. -ποιόσας 17 γε Reiske : τε

15 ἐφερπούσας

εὔρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτω· αἱ δ' ὑπένερθεν
 λάλλαι κρυστάλλωι ἠδ' ἀργύρωι ἰνδάλλοντο
 ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι 40
 λευκαὶ τε πλατάνοι τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 ἀνθεὰ τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
 ὅσσοι ἔαρος λήγοντος ἐπιβρῦει ἂν λειμώνας.
 εἴθθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε,
 δεῖνός ἰδεῖν, σκληρήμισι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς· 45
 στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νώτων
 σαρκὶ σιδηρεΐηι σφυρήλατος οἶα κολοσσός.
 ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίλοισιν ἄκρον ὑπ' ὤμων
 ἔστασαν ἠύτε πέτροι ὀλοῖτροχοι, οὔστε κυλίνδων
 χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις· 50
 αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἠιωρεῖτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεῶνων.
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.
 χαίρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. τίνας βροτοί, ὦν ὅδε χῶρος;
 — χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἀνδρας ὄρω, τοὺς μὴ πρὶν ὄπωπα; 55
 — θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.
 — θαρσέω, κούκ ἐκ σεῦ με διδάσκεισθαι τόδ' ἔοικεν.
 — ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἠδ' ὑπερόπτης;
 — τοιοῦσδ' οἶον ὄρῃς· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.
 — ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχῶν πάλιν οἶκαδ' ἰκάνοις. 60
 — μήτε σύ με ξεῖνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοιμίωι.
 — δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;
 — γνώσεαι, εὔτέ σε δίψος ἀνειμένα χεῖλεα τέρσηι.
 — ἄργυρος ἦ τίς ὁ μισθός; ἐρεῖς, ὦι κέν σε πίθοιμεν.

37 δ' servavit Eustath. ad Dionys. 1055 : om. M Tr. 39 λάλλαι
 Ruhnken : ἄλλαι 40 πεφύκεσαν Stephanus : πεφύκασιν
 M Tr. 49 ὀλοῖτροχοι 54 ὅτις Is. Vossius : ὅστις (δοτ' coniecit
 Triclin.) 57 σοῦ 58 ἠδ' Hemsterhuys : ἠ 59 τοιοῦσδ'
 οἶον M : τοιοῦδ' οἶοι Tr. 60 κε Ahrens : γε 62 τοῦδε Iunt. :
 τοῦτε M : τοῦ γε Tr. 63 εὔτέ σε scripsi : εἴ σου ἀνειμένα M :
 ἀνοιμένα Tr. τέρσηι scripsi : τέρσει. 64 ὦι M : ὡς Tr.

- εἰς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 65
 — πυγμαῖος, ἢ καὶ ποσσὶ θένω σκέλος; ὄμματα δ' ὀρθά,
 — πῦξ διατεινόμενος σφετέρης μὴ φείδω τέχνης.
 — τίς γάρ, ὅττω χεῖρας καὶ ἔμοῦς συνερείσω ἱμάντας;
 — ἔγγυς ὀραῖς· οὐ ἴγύνυις ἐὼν κεκλήσθ' ἴδ' οὐκ ἔκλυτος.
 — ἢ καὶ ἄθλον ἔτοιμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω; 70
 — σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἶ κε κρατήσω.
 — ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.
 — εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσι ζοικότες εἴτε λέουσι
 γινόμεθ', οὐκ ἄλλωι κε μαχασσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλωι.
 ἢ ῥ' Ἄμυκος καὶ κόχλον ἐλὼν μικήσατο κοίλῃν. 75
 οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους
 κόχλου φυσηθέντος αἰεὶ Βέβρυκες κομόωντες.
 ὡς δ' αὐτῶς ἦρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
 Μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπέιροχος ἐν δαὶ Κάστωρ.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραιοι ἐκαρτύναντο βοείαις 80
 χεῖρας καὶ περὶ γυῖα μακροῦς εἰλιξαν ἱμάντας,
 ἐς μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες.
 ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
 ὀππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἡελίοιο·
 ἰδρῆμι μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ᾧ Πολύδευκες, 85
 βάλλετο δ' ἀκτίνεσσι ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.
 αὐτὰρ ὄγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἴετο πρόσω,
 χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
 Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλεον ἢ πρίν,
 σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκῶς 90
 ἐς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαύτεον, οἱ δ' ἐτέρωθεν
 ἦρωες κρατερόν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,
 δειδιότες μὴ πῶς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
 χώρωι ἐνὶ στεινῶι Τιτυῶι ἐναλίγκιος ἀνήρ.

66 θένω scripsi: θέων M: θένων Tr. ὀρθά Tr.: ὀρθός M 69 οὐ
 σὺ με ἄμους κ. Tr.* 74 κε Hermann: γε D: τε Tr.: om. M
 75 ἐλῶν φ: ἔχων Π 84 λάβη φ 88 ἔτυψε μέτωπον D
 90 ἐτίναξε φ 91 οἱ DC³: ἐκ φ

ἦτοι ὄγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱὸς 95
 ἀμφοτέρησι μυσσεν ἀμοιβαδῖς, ἔσχεθε δ' ὀρμῆς
 παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφιάλον περ ἔοντα.
 ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπτυσεν αἶμα
 φοινοῦν· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
 ὡς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε, 100
 ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστεινῶτο προσώπου.
 τὸν μὲν ἀναξ ἑτάρασεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς
 πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμμηχανέοντ' ἐνόησε,
 μέσσης ῥινὸς ὑπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῆι,
 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πληγείς
 ὑπτίος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιω ἐξετανύσθη. 106
 ἔνθα μάχη δριμυεῖα πάλιν γένητ' ὀρθωθέντος,
 ἀλλήλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἰμάσι.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἕξω χεῖρας ἐνώμα
 αὐχένος ἀρχηγὸς Βεβρύκων· ὁ δ' ἀεικέσι πληγαῖς 110
 πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.
 σάρκες δ' ὦι μὲν ἰδρῶτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δέ
 αἰψ' ὀλίγος γένητ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ πάσσονα γυῖα
 αὐξομένου φορέεσκε πόνου καὶ χροῖηι ἀμείνω.
 πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν;
 εἰπέ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἐτέρων ὑποφήτης 116
 φθέγγομαι, ὡς ἐθέλεις σύ, καὶ ὅπως τοι φίλον αὐτῆι.
 ἦτοι ὄγε ρέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον
 σκαιῆι μὲν σκαιῆν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,
 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλιθθείς, ἐτέρωι δ' ἐπιβαίνων
 δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπὸ λαγόνος πλατὺ γυῖον. 121

95 περιστάμενος D 96 μυσσεν Φ: ἔπτυσεν DC² 98 πλη-
 γαῖσι Φ 101 ἀπεστειχοντο DC² 104 πυγμῆν Φ 111 συνέφυρε
 MC²: συνέφερε V Tr.: συνέφωρε (i. e. -φωρε et -φερε) D Iunt. μέτ-
 ωπον Φ 112 ὦι Reiske: αἰ Φ: οἱ D 114 αὐξομένου Meineke:
 ἀπομένου καὶ χροῖη δέ τ' (i. e. v. l. χρ. δέ τ') Φ ἀμείνω Tourp:
 ἀμείνων 117 αὐτῆ (vel αὐτη) Φ: ἔστιν DC² 119 ἔλ(λ)αχε
 V Tr. 120 δοχμὸς M Tr.²: δογμὸς DV Tr.¹ ἐτέρω Tourp: ἐτέρη
 Π: ἐτέρα Φ

καί κε τυχῶν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·
 ἀλλ' ὄγ' ὑπεξανέδν κεφαλῆι, στιβαρῆι δ' ἄμα χειρὶ
 πλήξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὤμωι·
 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφωιο χανόντος· 125
 λαιῆι δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
 αἰεὶ δ' ὄξυτέρωι πιτύλωι δηλεῖτο πρόσωπον,
 μέχρι συνηλόησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίηι
 κεῖτ' ἄλλοφρονέων καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν
 ἀμφοτέρας ἄμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν. 130
 τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
 ᾧ πύκτη Πολύδευκες· ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
 ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
 μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνηρὸς ἔσεσθαι.

Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι ἄναξ. σὲ δὲ Κάστορ αἰείσω,
 Τυνδαρίδῃ ταχύπωλε δορυσσόε χαλκεοθώρηξ. 136

Τῶ μὲν ἀναρπάξαντε δῶν φερέτην Διὸς υἱὸν
 δοῖα Λευκίπποιο κόρας· δισσῶ δ' ἄρα τῶγε
 ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῶν υἱ' Ἀφαρῆος,
 γαμβρῶ μελλογάμῳ, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας. 140
 ἀλλ' ὅτε τύμβον ἴκανον ἀποφθιμένον Ἀφαρῆος,
 ἐκ δίφρων ἄμα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
 ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
 Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπέκ κόρυθος μέγ' αὔσας·
 'δαιμόνιοι τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145
 ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυναιὶ δ' ἐν χειρὶ μάχαιραι;
 ἡμῖν τοι Λεύκιππος ἕα ἔδνωσε θυγατρας
 τάσδε πολὺ προτέροις, ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκωι

122 om. Φ	123 κεφαλὴν Φ	ἄρα Φ	126 λαιῆι Π: ἄλλη Μ:
ἄλλο V Tr.	τύψε Φ	128 ἐπὶ γαίῃ Ahrens:	ἐπὶ γαίῃ D Iunt.:
ἐπὶ γαίαν Φ	132 πύκτη	σοι D	134 ἔτι Stephanus:
ἐπὶ Π: τοι Tr.:	om. M V	138 δοῖα Φ: δοῖα DC ²	δισσῶ D:
δοῖα Φ	139 δίωκον Φ	140 ὁ om. D	142 ἄμα Π: ἄρα Μ:
δ' ἄρα V Tr.	144 δ' om. D	145 δ' om. D	148 ταῖς δὲ Φ

ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἄλλοτρίοισι λέχεσσι
 βουσι καὶ ἡμίονοισι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν 150
 ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέπετε δώροις.
 ἢ μὴν πολλάκις ὕμνιν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
 αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' ἔειπα καὶ οὐ πολὺμυθος ἐὼν περ·
 "οὐχ οὕτω, φίλοι ἄνδρες, ἀριστήεσσιν ἔοικε
 μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἔτοιμοι. 155
 πολλή τοι Σπάρτη, πολλή δ' ἱππῆλατος Ἴηλις
 Ἀρκαδίη τ' εὐμηλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα
 Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτὴ·
 ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
 μυρῖαι οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο, 160
 τάων εὐμαρὲς ὕμνιν ὀπνιέμεν ἄς κ' ἐθέλητε·
 ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλωιτό κε πενθεροὶ εἶναι,
 ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἠρώεσσι,
 καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρῶιον αἶμα.
 ἀλλὰ φίλοι, τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν 165
 ἄμμι γάμον· σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες."
 ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ὠιχετο κῦμα
 πνοιῇ ἔχουσ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.
 σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστόν. 170

εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρῆ
 νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔχθεα λῦσαι,
 Ἴδας μὲν καὶ ὄμαιμος ἐμός, κρατερὸς Πολυδεύκης,
 χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὑσμίνης,

149 ἄλλοτρίοις λεχέεσσιν Φ 150 ἄλλοισι D: ἄλλοτρίοις Φ
 151 ἐκλέψατε Φ 152 ἐνώπιος Φ 153 τὰδ' D Call.: στάς Φ: δέ
 τοι C² 161 ὀπνιέειν ἐθέλοιτε DM: ἐθέληται V Tr. 162 κε
 Π: γε Φ 164 ἅπαν Π: ἄμα Φ μητρῶιον Π 166 ἄμμι
 D: νῶι(ν) Φ σφῶν M Iunt.: σφῶι post 170 multa de-
 sunt; Castor verba facit 172 ἐγχεα λούσαι Φ 174 ἀπε-
 χομένης V: ἀπεσχομένης Tr.: ἀπεσχομένοι conl. Tricl.: ἀποσχυ-
 μένω M

νῶι δ', ἐγὼ Λυγκεὺς τε, διακρινώμεθ' Ἄρηι 175
 ὀπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἡμετέροισι λίπωμεν. ἄλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
 εἷς· ἀτὰρ ὦλλοι πάντες ἐνφρανεύουσιν ἐταίρους
 νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
 τάσδ'· ὀλίγωι τοι ἔοικε κακῶι μέγα νείκος ἀναιρεῖν.
 εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμῶνια θήσειν. 181
 τὼ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
 ὦ γενεῆι προφέρεσκον· ὃ δ' ἐς μέσον ἤλυθε Λυγκεὺς,
 σείων καρτερόν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἀντυγα πρώτην·
 ὡς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμάς 185
 Κάστωρ· ἀμφοτέροισι δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.
 ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 ἀλλήλων, εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινα δηλήσασθαι
 δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. 190
 τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω φόνον αὐτίς
 τεύχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
 πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
 Κάστωρ, πολλὰ δ' ἐνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεὺς
 τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὄσον λόφον ἴκετ' ἀκωκή. 195
 τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
 φάσγανον ὄξυ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστωρ
 σκαιῶι· ὃ δὲ πληγεῖς ξίφος ἐκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
 ὠρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός, τόθι καρτερός Ἰδας
 κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 200
 ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρὸ
 Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἶσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὃ δ' ἐς στόμα κείτο νενευκῶς

175 λυγκεὺς τε Φ: κάστωρ τε Π 176 τε D 178 ἄλλοι
 Φ 179 νεκρῶν Π: χρόνων Φ 182 τῶ Π Μ: τοὶ Τγ.: τὰ V
 183 ὦ Ahrens: οἱ D: τοὶ Φ εἷς 185 ἄκρας Π: κάστωρ Φ
 186 Κάστωρ Π: καρτερός Φ 187 πόθον Φ 191 κολεοῖον B D
 αὐτίς Φ 193 εἷς 202 εἶσω Φ: ἔξω C² D (correctum ex ἄξω)
 203 ἐς χθόνα Φ

Λυγκείς, κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
 οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἔστληι εἶδε πατρώϊη 205
 παίδων Λαοκόωσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
 ἦ γὰρ ὄγε στήλην Ἄφαρῆϊο ἐξανέχουσιν
 τύμβου ἀναρρήξας ταχέως Μεσσήνιος Ἴδας
 μέλλε κασιγνήτω βαλεῖν σφετέρωιο φονῆα·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν 210
 μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέωι συνέφλεξε κεραυνῶι.

Οὕτω Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἑλαφρώϊ·
 αὐτοῖ τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
 χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὕμνοις
 ἐσθλὸν αἰεὶ πέμπετε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοί 215
 Τυνδαρίδαις Ἑλένη τε καὶ ἄλλοις ἠρώεσσι,
 Ἴλιον οἱ διέπερσαν ἀρήγοντες Μενελάωι.
 ὑμῖν κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χίος ἀοιδός,
 ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλλῆά τε πύργον αὐτῆς· 220
 ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων,
 οἷ' αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδαί.

[XXVIII] ΗΛΑΚΑΤΗ

Γλανκᾶς ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας
 γυναιξίν, νόος οἰκωφελίας αἰσιν ἐπάβολος,
 θαρσεῖσ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν εἰς Νεῖλεος ἀγλαάν,
 ὅππα Κύπριδος Ἴρον καλάμωι χλωρὸν ὑπ' ἀπλάτωι
 τυῖδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα παρ Διός, 5

207 ὄγ' ἐς τὰν ἂν φ 210 οἱ om. φ 213 κρατέουσι D : κρα-
 τέοντες φ κρατέοντος D : κρατέοντες φ 223 ἀοιδῆ φ

Codices : H, B (cuius dialectus ignoratur), C, D. omisi singulorum
 librorum errores manifestos nec non prosodiae Aeolicae vestigia
 3 θαρσεῖσ' D : θαρσεῖσ' B : θαρσοῖσ' HC (hic ε supra a collocavit ;
 debebat supra ο) ἐς Νεῖλεος I. A. Hartung : Νεῖλεο HC :
 νείλεω BD 4 ὑπαπάλωι : correxi 5 τὸ δὲ

ὄππως ξέννον ἐμὸν τέρψομ' ἰδὼν κἀντιφιλήσομαι,
 Νικίαν, Χαρίτων ἡμεροφώνων ἱερὸν φυτόν,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν
 δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχω χέρρας ὀπάσσομεν,
 σὺν τῆι πολλὰ μὲν ἔρρ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις, 10
 πολλὰ δ' οἶα γυναιῖκες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη.
 δις γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοῖς ἐν βοτάναι πόκοις
 πέξαιντ' αὐτοετεί, Θευγενίδος γ' ἔννεκ' ἐνσφύρω
 οὕτως ἀνυσιεργός, φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
 οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀεργῶ κεν ἐβολλόμαν 15
 ὄπασσαί σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὸ χθόνος.
 καὶ γάρ τοι πατρίς, ἀν ὧξ' Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας
 νάσω Τρινακρίας μυελόν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
 νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ' ἀνέρος, ὅς πόλλ' ἐδάη σοφά
 ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγραῖς ἀπαλαλκόμεν, 20
 οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐραννὰν μετ' Ἰαόνων,
 ὧς εὐαλάκατος Θευγενὶς ἐν δαμοτίσιμ πέληι,
 καὶ οἱ μνᾶστιν αἰεὶ τῷ φιλαοιδῷ παρέχῃς ξένω.
 κῆρω γὰρ τις ἐρεῖ τῷπος ἰδῶν σ'. 'ἦ μεγάλα χάρις
 δῶρωι σὺν ὀλίγωι πάντα δὲ τιματὰ τὰ παρ φίλων.' 25

[XXIX] ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ

α'

'Οἶνος,' ὧ φίλε παῖ, λέγεται 'καὶ ἀλάθεια.'
 κᾶμμε χρῆ μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι.
 κῆγῶ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῶι
 οὐκ ὄλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας,

6 ὄπως ξείνον κἀντιφιλήσω C D H 10 ἔρρ' Buecheler: ἔργ'
 13 αὐτοέντει H γ' om. C D H 15 ἀκίρας C H: non intellegitur
 ἐβολλόμαν 16 ὀπάσαι B C' D: ὀπάσασαι C² H 17 σοι
 B D H: τι C 24 κείνω τῶποσι(ει)δῶν varie distinctum
 Codices integri K C D et Porti codex, e quo v. 25-40 primus edidit
 Casaubonus. 1-24 B, 1-8 H (ex eo X), sed huius quidem usus nullus
 Titulo α' subieci 2 κᾶμμε Brunck: κᾶμμες vulg.

γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζῳίας ἔχω 5
 ζᾷ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
 κῶτα μὲν σὺν θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
 ἀμέραν· ὅτα δ' οὐκ ἐθέλης σύ, μάλ' ἐν σκότῳ.
 πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρῳ, 10
 τῶι κε λώιον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.
 ποίησον καλιὰν μίαν ἐννὲν ἐνὶ δεινδρίῳ,
 ὄππυι μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.
 νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
 ἄλλον δ' αὔριον, ἐξ ἐτέρῳ δ' ἕτερον μάτης. 15
 καὶ μὲν σευ τὸ καλόν τις ἰδὼν ρέθος αἰνέσαι,
 τῶι δ' εὐθύς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευσ φίλος,
 τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἐθήκαο.
 ἀνθρώπων ὑπὲρ ἀνορέαν δοκέεις πνεεῖν.
 φίλη δ', ἄς κε ζῳίης, τὸν ὕμοιον ἔχειν αἰεί. 20
 αἰ γὰρ ᾧδε πόηις, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσσαι
 ἐξ ἀστῶν· ὁ δὲ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι,
 ὅς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται,
 κῆμὲ μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.
 ἀλλὰ πέρρ ἀπαλῶ στύματός σε πεδέρχομαι 25
 ὀμνάσθην, ὅτι πέρρυσιν ἦσθα νεώτερος,
 κῶτι γηραλέοι πέλομεν πρὶν ἀποπτύσαι
 καὶ ῥυσοί, νεότατα δ' ἔχειν παλιάγρετον
 οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φορεῖ,
 κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβῆν. 30

5 ζῳίας 7 κῶτα Ahrens : κῶταν K¹ : χῶταν cett. 8 ὄκα
 τυ 9 ταῦτ' C : ταῦθ' cett. δίδων C² D² Iunt. : δίδως cett.
 11 κεν Iunt. : καὶ 12 ποίησαι B C¹ εἶν 13 ὄππυι scripsi :
 ὄπη K D v. l. : ὄπη B C D ἔρπετον K C¹ Call. 15 ματῆς B :
 μάτης C : μάτη K : μάτα D 16 μὲν Brunck : κεν 18 πρῶτον
 C : πρᾶτον cett. τρίτατον K D² ἐθήκαο Camerarius :
 ἔθηκας 19 ἀνθρώπων ego : ἀνδρῶν τῶν ὑπὲρ ἀνορέαν Ahrens :
 ὑπερανορέων πνεεῖν K D¹ 20 φίλει K B D² ἄς Iunt. :
 αἰς C : ὡς K D Call. 24 σιδαρίου C Σ : -έου B : -ιον K D 25 περι
 26 πέρυσιν K¹ C D 27 χῶτι cett. πέλομες C Port. : πέλοιμες
 D K 28 ῥυσοί K B D 29 ἐπ' ὀμμασίαις C : ἐπωμαδίας cett.
 30 βαρδύτεροι συλλαβῆν C¹ : συλλαβεῖν

ταῦτα χρή σε νοέντα πέλειω ποτιμώτερον,
καί μοι τῶραμένωι συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
ὄππως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρείαν ἔχης,
ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέιοι φίλοι.
αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρέπης, 35
ἐν θυμῶι δὲ λέγης 'τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς;
νῦν μὲν κῆπι τὰ χρύσεια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
βαίην καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον,
τότα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις
προμόλοιμί κε, παυσάμενος χαλεπῶ πόθω. 40

[XXX] ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ

β'

᾿Ωιαι τῶ χαλεπῶ καινομόρῳ τῶδε νοσήματος
τετορταῖος ἔχει παιδὸς ἔρωσ μῆνά με δεύτερον,
καλῶ μὲν μετρίως, ἀλλ' ὅπόσον τῶι ποδὶ περρέχει
τὰς γὰς, τοῦτο χάρις, ταῖς δὲ παραύαις γλυκὺ μειδιᾶι. 5
καὶ νῦν μὲν τὸ κακὸν †ταῖς μὲν ἔχει ταῖς δ' οὔ,† 4
τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὕπνω 'πιτυχῆν ἔσσειε' ἐρωῖα.
ἐχθὲς γὰρ παριῶν ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὄφρῳν
αἰδεσθεῖς ποτιδῆν ἀντίος, ἠρέυθετο δὲ χρῶα,
ἐμέθεν δὲ πλέον τὰς κραδίας ὄρος ἐδράξατο
εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἔλκος ἔχων καρτε(ρὸν ἦπατι) 10
πολλὰ δ' εἰσκαλέσαις θυμὸν ἐμαντῶ διελεξάμαν

31 σε νοέντα Buecheler: νοέοντα 32 συνερᾶν K C² D 33 ὄππως
ἔχεις K D 34 ἀλλάλοισι Ἀχιλ(λ)ήιοι 35 ταῦτα D²:
ταῦτά γε ἐπιτρέπεις Port.: -τρέποις D²: -τρόποις K D¹: -τρόπις C
36 λέγης C: λέγεις cett. ἐννοχλεῖς (-ης C) 37 μὲν C: μὲν δὲ
cett. κῆπι τὰ Port.: κῆπειτα 38 παῖδα 39 τόκα οὐ C
40 πόθω K D C marg.: μόνω C text.

Codex: C. distinctio syllabarum cum omni prosodia fide indigna
et commemoratione Titulo β' addidi *Γ ὦιαι Bergk ex Apollon.
de adv. 538: καὶ 2 με suppl. Bgk. 3 ποδὶ Buecheler: παιδὶ
περιέχει 4, 5 traiec. Th. Fritzsche 5 παραύαις γλ. μειδιᾶι
Bgk.: παραύαις γλ. μειδιάμα 7 λέπτ' ἄμμε Schwabe; δι' ὄφρῳν
Bgk.: λεπτά μελιφρύγων 10 καὶ τὸ: supplevi 11 εἰσκαλέσας
ἐμαντοῦ διελεξάμαν Bgk.: διέλυξε

'τί δῆτ' αὔτε πόης; ἀλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσειται;
 λευκὰς οὐκ ἔπίσθησθ' ὅτι φόρης ἐν κροτάφοις τρίχας,
 ὦρα τοι φρονέειν· μὴ πολὺς τὰν ἰδέαν πέλων
 πάντ' ἔρδ' ὅσσα περ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτι γεγευμένοι. 15
 καὶ μὰν ἄλλο σε λάθει· τὸ δ' ἄρ' ἦν λώϊον, ἔμμεναι
 ξέννον τῶν χαλεπῶν παιδὸς ἔρων (τὸν προγενέστερον).
 ὁ μὲν γὰρ βίος ἔρρωτ' ἴσα γόννοις ἐλάφω θοᾶς
 χαλάσει δ' ἐτέραι ποντοπόρην αὔριον ἄρμενα·
 τὸ δ' αὔτε γλυκερᾶς ἄνθεμον ἄβας πεδ' ὑμαλικῶν 20
 μένει· τῶι δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μυελὸν ἐσθίει
 ὀμμιμνασκομένωι, πολλὰ δ' ὄρη νυκτὸς ἐνύπνια,
 παύσασθαι δ' ἐνιαυτὸς χαλεπᾶς οὐκ ἴκανὸς νόσω).

ταῦτα κἄτερα πολλὰ προτ' ἐμὸν θυμὸν ἐμεμψάμαν·
 ὁ δὲ τοῦτ' ἔφατ' ὅτις δοκιμοὶ τὸν δολομάχανον 25
 νικάσειν Ἔρον, οὗτος δοκιμοὶ τοῖς ὑπὲρ ἀμμέων
 εὐρῆν βραϊδίως ἀστέρας, ὀποσσάκιω ἐννέα·
 καὶ νῦν, εἴτ' ἐθέλω, χρῆ με μακρὸν σχόντα τὸν ἀμφένα
 ἔλκην τὸν ζυγόν, εἴτ' οὐκ ἐθέλω· ταῦτα γάρ, ὦγαθέ,
 βόλλεται θεὸς ὃς καὶ Διὸς ἔσφαλε μέγαν νόον 30
 καῦτας Κυπρογενῆας· ἐμὲ μάν, φύλλον ἐπάμερον
 σμικρᾶς δεύμενον αὔρας, ὄνελων αἰ κε (θέλη) φορεῖ.

12 ἔσσειται	13 ὀδῆσθ' conieci	ὅτι φόρης Bgk. : ὅτι
φόροις	τρίχας Th. Fritzsche : τρία	14 φρονέειν Bgk. :
φρονέειν	μὴ πολὺς Hiller : μὴ . . . ἰνέος	πέλων Ahrens : πέλη
15 ἄρτι Bgk. : ἄρτια	16 ἦς	17 ξείνον ἔρων scripsi : ἔραν :
ἔρώτων Th. Fritzsche	τὸν προγενέστερον	supplevi : προγενε-
στέρωι Bgk.	18 ὁ μὲν scripsi : τῶ μὲν	ἔρρωτ' Ahrens :
ἔρπε ρω	γόννοις	θοᾶς Bgk. : θοαῖς
Ahrens : δλάσει . . . ἀμέραν	20 τὸ δ' scripsi : οὐδ'	19 χαλάσει . . . ἄρμενα
Bgk. : ὑμαλικῶ	21 μυελὸν	20 τὸ δ' scripsi : οὐδ' ὑμαλικῶν
οὐχί (corr. in οὐκί) : corr. suppl. Bgk.	23 οὐ (sed hoc deletum)	23 οὐ (sed hoc deletum) χαλεπαί
25 ἔφατ' ὅτις δοκιμοῖ Bgk. : ἔφτ' ὅτις δοκεῖ μοι	26 δοκεῖ μοι	24 κἄτερα ποτ'
ἄμμ cum signo compendii	27 εὐρεῖν βραδίως	ἐνν ἐννεα
28 σχόντα Bgk. : ἔχοντα	29 ἔλκειν	ὦγαθέ Th. Fritzsche :
ὦγαθέος	30 βούλεται	31 φύλλον Th. Fritzsche : φύλλον
32 δεύμενον Bgk. : δευόμενον	ὄνελων Ahrens : ὁ μέλλων	αἰ κε
scripsi : αἰκα	θέλη supplēvi	

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

I = AP vi. 336

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἃ κατάπυκνος ἐκείνα
 ἔρπυλλος κείται ταῖς Ἑλικωνιάσιν·
 ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθιε Παιάν,
 Δελφίς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλαΐσεν·
 βωμὸν δ' αἰμάξει κεραὸς τράγος οὔτος ὁ μαλός,
 τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

5

II = AP vi. 177

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλαῖ σύριγγι μελίσδων
 βουκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο Πανὶ τάδε,
 τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὄξυν ἄκοντα,
 νεβρίδα, τὰν πῆραν, αἶ ποκ' ἐμαλοφόρει.

III = AP ix. 338

Εὐδεις φυλλοστρώτι πέδωι Δάφνι σῶμα κεκμακός
 ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη·
 ἀγρευεὶ δέ τυ Πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
 κισσὸν ἐφ' ἱμερτῶι κρατὶ καθαπτόμενος,
 ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὸ φεῦγε,
 φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

5

IV = AP ix. 437

Τήναν τὰν λαύραν, τόθι ταὶ δρῦες, αἰπόλε κάμψας
 σύκων εὐρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον

Codicis K et Π (B C D, singulorum errores spreui) et A(nthologia)
 P(alatina). omisi dialectica plane inutilia.

I Adscriptum picturae 4 τοι AP: οἱ K Π 5 ὁ μάλος AP:
 ὁμαλός B: ὁ μανός K C D (de accentu vocis μαλος non constat)

II Adscriptum picturae

III In picturam aut anaglyphum 1 κεκμακός Musurus: κεκμακός
 3 ὄ ὄτε Π. AP (i. e. δὲ τέ) 5 ἄντρον AP D 6 καταγρόμενον AP

IV Elegia est, qua epigrammatis, qualia hermis ad viam positis
 inscribi solebant, species ab usu communi ad unius viri causam
 deflectitur. carmen in AP in plura epigrammata discissum legitur
 1 τόθι ταὶ AP: τᾶς αἶ (i. e. τᾶ θ' αἶ) K Π

τρισκελές αὐτόφλοιον ἀνούατον, ἀλλὰ φάλγητι
 παιδογόνωι δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
 σακὸς δ' εὐίερος περιδέδρομεν, ἀέναον δέ 5
 ρεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσωι,
 ἔνθα περίξ κέχυται βοτρυνόπαις ἔλικι
 ἄμπελος, εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς
 κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη. 10
 ζουθαὶ δ' ἄδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι
 μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὄπα.
 ἔξω δὴ τῆνεὶ καὶ τῶι χαρίεντι Πριήπωι
 εὔχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
 κεῦθὺς ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἀνανεύσῃ, 15
 τοῦδε τυχῶν ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι·
 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
 σακίταν. αἰοὶ δ' εὐμενέως ὁ θεός.

†V = AP ix. 433

Λῆις ποτὶ τὰν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀείσαι
 ἀδύ τί μοι; κῆγὼ πακτίδ' ἀειράμενος
 ἀρξεῦμαί τι κρέκειν, ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θέλξει
 Δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
 ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρον ὀπισθεν 5
 Πάνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

5 σακὸς (κᾶπος CB v.1.) δ' εὐ ἱερός ΚΠ : ἔρκος δ' εἰθ' ἱερόν AP ;
 εὐθριγκον Kaibel, sed cf. Pap. Oxyrhynch. 675. 14 al. 11 δ' ἄδονίδες
 Meineke : δ' ἀηδονίδες AP : ἀηδονίδες ΠΚ ἀνταχεῦσι Scaliger :
 ἀντιαχεῦσι 12 μέλπουσι AP μελίγηρυν AP 13 Πριήπῳ
 B : Πριάπῳ 14 εὔχου AP ἀποστέρξαι AP 15 ἀπορρέξαι
 AP ἀνανεοὶ AP : ἄρα νεύσῃ D 18 αἰοὶ ΚΠ : νεοὶ AP

V Non est epigramma, sed epigrammatographus bucolica temptat
 (Theocr. 1) 1 μοισᾶν AP 2 κῆγῶν B : κᾶγῶν C ἀειρόμενος
 AP 3 ταξεῦμαι AP β. ἐγγύθεν φσει AP (Theocr. 7. 72)
 5 λασιαύχενος ἐγγύθεν ἄντρον AP

† VI = AP ix. 432

Ἄ δέλαιε τὸ Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ κατατάξεις
 δάκρυσι διγλήνους ὤπας ὀδουρόμενος;
 οἶχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἶχετ' ἐς Ἄϊδαν·
 τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
 αἰ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἀνίκα τήνας 5
 ὀστίον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

VII = AP vii. 659

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίαι δὲ καὶ αὐτὸς
 Εὐρύμεδον τύμβου τοῦδε θανῶν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
 τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

VIII = AP vi. 337

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήουος υἱός,
 ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος
 Νικίαι, ὅς μιν ἐπ' ἡμαρ ἀεὶ θυέεσσιω ἰκνεῖται,
 καὶ τὸδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
 Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς 5
 μισθόν· ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφήκε τέχνην.

IX = AP vii. 660

Ξεῖνε, Συρακοσίός τοι ἀνὴρ τὸδ' ἐφίεται Ὀρθων·
 χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον, ἀντὶ δὲ πολλᾶς
 πατρίδος ὀθνεῖαν κεῖμαι ἐφεισσύμενος.

VI Eiusdem generis atque V I ἅ δέλαιε AP, BC : δειλέ post
 sp. vac. K D¹ : ᾧ add. D² τί τοι AP καταξείς KC 2 δι-
 γλήνως AP 4 χαλᾶς KC D 5 καλεῦντι τί τοι AP 6 λείπεται
 ἀποικομένας AP

VII Epitymbium verum, in eodem tumulo erat XV. Θεοκρ. οἱ δὲ
 Λεωνίδου Ταραντίνου AP (ubi proximo (15) adhaeret). Iada praebet
 AP I ἐναλίγκια K 3 μετ' K Π : παρ' AP

VIII Subscriptum Aesculapii statuæ, quam Nicias Milesius facien-
 dam curavit ut in atrio dedicaret. Dorismum praebet AP

IX Epitymbium verum. Λεωνίδου AP I τοι AP (inde Mus.):
 τις KC D ἐφίετο KD 2 χειμερίας K Π 3 πότμον K Π :
 μόρον AP πολλῆς AP 4 ὀθνεῖαν Π : ὀθνεῖων K

X = A P vi. 338

Ἵμῖν τοῦτο θεὰ κεχαρισμένον ἑννέα πάσαις
 τῶγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
 μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφαίαι δ' ἐπὶ ταῖδε
 αἶνον ἔχων Μουσᾶν οὐκ ἐπιλανθάνεται.

XI = A P vii. 661

Εὐσθένεος τὸ μνήμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
 δευρὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
 εἷ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
 χύμνοθέτης αὐτῷ δαιμονίως φίλος ἦν.
 πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθνεὺς ὁ σοφιστής·
 καίπερ ἄκις ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

5

† XII = A P vi. 339

Δημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ' ὧ Διόνυσε
 καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς,
 μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῶι δ' ἐκτίσαστο νίκην
 ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσήκον ὄρων.

XIII = A P vi. 340

Ἄ Κύπρις οὐ πάνδαμος. ἰλάσκει τὰν θεὸν εἰπῶν
 οὐρανίαν, ἀγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας
 οἴκωι ἐν Ἀμφικλέους, ὧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
 ξυνόν· ἀεὶ δέ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν
 ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὧ πότνια· κηδόμενοι γάρ
 ἀθανάτων αὐτοὶ πλείον ἔχουσι βροτοί.

5

X Inscriptum arae novem Musas exhibenti ἑννέα Κ Π :
 ἄνθετο Α Ρ 2 θῆκε Κ Π : τοῦτο Α Ρ 3 σοφίη δ' ἐπὶ τῆδε Κ Π

4 Μουσᾶων Κ Π : Μουσέων Α Ρ

XI Epitymbium verum, vix Theocriteum Λεωνίδου Α Ρ 3 ἔ-
 γραψαν Κ Π 4 χῶμ. C : χῶμ. Κ D αὐτῷ Hecker : αὐτοῖς Α Ρ,
 Β D : αὐτῆς Κ C ἦν Κ Π : ὧν Α Ρ

XII Epigramma e tripode Atheniensi saec. iv exscriptum. Demo-
 meles : Kirchner, Prosop. Att. 3554 ἑ Δημομέλης D² : Δημο-
 μένης cett.

XIII Subscriptum Veneris statuae in larario Amphiclis. nomen
 Coum 404 Pat. Ionismum tradit Κ Π 3 ἔσχεν Α Ρ

XIV = A P ix. 435

Ἄστοις καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἦδε τράπεζα·
 θεὸς ἀνελεῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
 ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάικος
 χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμῆι.

XV = A P vii. 658

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
 ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον ὀδοιπόρ' ἔχει.
 'χαίρῃτω οὗτος ὁ τύμβος' ἐρεῖς 'ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
 κείται τῆς ἱερῆς κούφου ὑπὲρ κεφαλῆς.'

XVI = A P vii. 662

Ἡ παῖς ὦιχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἦδ' ἐνιαυτῷ
 εἰς ἀλδην πολλῆς ἡλικίης προτέρη,
 δευλαίη, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,
 νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.
 αἰαὶ ἐλεινὰ παθοῦσα Περιστερή, ὡς ἐν ἐτοίμῳ
 ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα. 5

XVII = A P ix. 599

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε
 σπουδαὶ καὶ λέγ', ἐπὴν ἐς οἶκον ἐνθῆις·
 'Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ
 τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ὠδοποιοῦ.'
 προσθεὶς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ἄδετο,
 ἐρεῖς ἀτρεκέως ὄλον τὸν ἄνδρα. 5

XIV Inscriptum in taberna Caici, trapezitae barbari 1 ἄδε A P
 2 ἀνελεῦ A P: ἀνελοῦ cett. ἐλκομένης K² C D: ἀρχομένης A P
 XV Cf. VII 1 νέμοις K D¹ 2 ἔχεις K D¹ 4 Dorismus
 requiritur

XVI Inscriptum anaglypho sepulcrali; Theocriteum non videtur
 Λεωνίδου A P 2 πολλῆσιν K D¹ ἡλικίης K 3 ποθέουσα K D
 5 ἐλεινὰ K Π: λυγρὰ A P

XVII Subscriptum statuae Tei; nisi nobilem poetam advocassent,
 Doricam dialectum Tei non admisissent 2 σπουδαῖε K Π ἐπὴν
 D²: ἐπὰν cett. 4 ὠδοποιῶν K Π 5 νέοις K ἦδετο
 A P

XVIII = A P ix. 600

Ἄ τε φωνὰ Δώριος χώνηρ ὁ τὰν κωμωιδίαν
 εὐρῶν Ἐπίχαρμος.
 ὦ Βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινού
 τὴν ὦδ' ἀνέθηκαν
 τοὶ Συρακούσσαις ἐνίδρυνται, πελωρίσται πόλει, 5
 οἱ' ἀνδρὶ πολίται·
 σοφῶν ἔοικε ῥημάτων μεμναμένους
 τελεῖν ἐπίχειρα.
 πολλὰ γὰρ ποττὰν ζῶαν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα.
 μεγάληα χάρις αὐτῶι. 10

XIX = A P xiii. 3

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.
 εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχεν τῶι τύμβωι
 εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
 θαρσεῶν καθίζεν, κῆν θέλησις, ἀπόβριξον.

XX = A P vii. 663

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τῶι Θραῖσσαι
 Μήδειος τὸ μῦθ' ἐπὶ τῶι ὀδῶι κηπέγραψε Κλείτας.
 ἔξει τὰν χάριν ἅ γυνὰ ἀντὶ τήνων,
 ὦν τὸν κῶρον ἔθρεψε· τί μάν; ἔτι χρήσιμα καλεῖται.

XVIII Carmen subscriptum statuae in theatro Syracusano. numeros
 in comoedia solitos auxit Theocritus Reiziano, maxime Doricos ita
 reddi ratus, fortasse ex exemplo Epicharmi 5 οἱ' A P Συρα-
 κούσαις K Π πέλωρις τῆ K Π: superlativus est 6 οἱ' K Π:
 8 σσ' A P 7 σοφῶν ἔοικε Kaibel: σωρὸν εἶχε A P: σωρὸν γὰρ εἶχε
 K Π χρημάτων K Π 9 πᾶσιν A P
 XIX Iudicium de poeta sub specie epitymbii 2 κει D προσ-
 ἔρχου K Π 3 χρηστῶ A P 4 καθίζου ἦν K Π
 XX Epitymbium verum; nude scriptum foret Κλείτα Θραῖσσαι
 χρηστὰ χαῖρε Λεωνίδου A P. Ionismos infert K Π 2 κηπέγραψε
 K Π 4 τελευτῶι A P

XXI = A P vii. 664

Ἄρχιλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἶσινε τὸν πάλαι ποιητᾶν
 τὸν τῶν λάμβων, οὗ τὸ μυρλίον κλέος
 διήλθε κῆπὶ νύκτα καὶ ποτ' ἄω.
 ἦ ῥά νιν αἱ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπεν Ἀπόλλων,
 ὡς ἐμμελής τ' ἐγένετο κῆπιδέξιος 5
 ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰδεῖν.

XXII = A P ix. 598

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὄδ' ὑμῖν νιδὸν ὠνήρ
 τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
 πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
 Πείσανδρος συνέγραψεν οὐκ Καμίρου,
 χῶσσοις ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους. 5
 τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδήεις,
 ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας
 πολλοῖς μῆσιν ὄπισθε κῆμιανοῖς.

† XXIII = A P vii. 262

Αὐδήσει τὸ γράμμα, τι σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῶι.

Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXI Subscriptum statuae. Leonidae A P 3 πρὸς Κ Π 4 μιν

Κ Π Μοῦσαι A P λᾶιος Κ Π 5 κᾶπιδ. A P

XXII Subscriptum statuae a Rhodiis publice positae 1 Ζηνὸς

A P 3 πρῶτος A P ἔτ' ἄνωθε A P, cf. Theocr. 7. 5 4 ὠκ

codd., in lapide erat ὁ ἐκ 7 ποιήσας Κ Π

XXIII Codices Theocriti ignorant; lemma Θεοκρίτου βουκολικοῦ
 additum propter Theocr. 4. 31, cum plebeium carmen e lapide esset
 descriptum. videtur e Meleagri corona sumptum esse, in qua adespoton
 fuerat.

XXIV = A P ix. 436

Ἀρχαῖα τῶπόλλωνι τὰναθήματα
 ὑπήρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῦ μὲν εἴκοσι,
 τοῦ δ' ἑπτὰ, τοῦ δὲ πέντε, τοῦ δὲ δώδεκα,
 τοῦ δὲ διηκοσίοισι νεωτέρη ἢδ' ἐνιαυτοῖς·
 τοσσόσδ' ἀριθμὸς ἐξέβη μετρούμενος.

5

THEOCRITI FRAGMENTVM

BERENIKH

καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
 ἐξ ἀλὸς ὧι ζωῆ, τὰ δὲ δίκτυα κείνωι ἄροτρα,
 σφάζων ἀκρόνυχος ταύτηι θεῶι ἱερὸν ἰχθύν,
 ὄν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γάρ θ' ἱερώτατος ἄλλων,
 καί κε λῖνα στήσαιτο καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης
 ἔμπλεα.

5

XXIV Adhaeret in A P epigrammati 14 inter Theocritea; receptum est ab Ahrente. inscriptum erat basi recens factae ut multa et antiqua donaria reciperet. haud indignum certe Theocrito I τῶπόλλωνος τὰναθήματα ταῦτα: correxi 2, 3, 4 τοῦ scripsi: τοῖς 5 ἀριθμὸς scripsi: γὰρ νιν

Athenaeus vii. 284 (ex auctore ignoto, saec. fere i a. Chr.) Θεόκριτος δὲ ὁ Συρακούσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Βερενίκῃ τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ διὰ τούτων 2 ζωῆ Τουρ: ζῶει 3 ἀκρόνυχος Scaliger: ἀκρονύχους

APPENDIX

ALIORVM BVCOLICORVM

	PAGINA
<i>Carmen servatum cum Theocr. 14. 2. 15-18</i>	
I. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ	91
<i>Carmina servata in codicibus Π et ϕ</i>	
II. ΗΡΑΚΛΗΣ	96
III. ΜΕΓΑΡΑ	106
<i>Carmina servata in codicibus Π</i>	
IV. ΑΗΝΑΙ	111
V. ΟΑΡΙΣΤΥΣ	112
<i>Carmina servata in codicibus ϕ</i>	
VI. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΒΟΤΚΟΛΙΣΚΟΣ	115
VII. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΑΛΙΕΙΣ	117
VIII. ΜΟΣΧΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ	120
IX. ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ	121
X. (ΒΙΩΝΟΣ) ΑΔΩΝΙΔΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ	122
XI. ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ	126
XII. ΕΡΑΣΤΗΣ	127
XIII. ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ	130
<i>Singillatim servatum</i>	
XIV. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΤΡΩΠΗ	131
MOSCHI fragmenta	138
BIONIS fragmenta	140

I. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ

ΒΟΥΚΟΛΟΥ ΕΡΩΤΙΚΟΥ

(MOSCH. III)

Αἴλιwά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίετε τὸν ἱμερόεντα Βίωνα.
νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσέα νῦν γοάοισθε,
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσω ἀποπνέοιτε κορύμβοις,
νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶναι, 5
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ
λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτάς.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀδόνης αἰ πυκνωῖσιν ὀδνρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείλατε τὰς Ἄρεθοίστας, 10
ὅττι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὤλετο Δωρὶς αἰοιδά.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ὠιδάν, 15
οἶαν ὑμετέροισ ποτὶ χεῖλεσι γῆρας ἀεῖδει,
εἶπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγρίσιν, εἶπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν ' ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.'

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
κείνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει, 20
οὐκέτ' ἐρημαλαιοσιν ὑπὸ δρυσὶν ἤμενος αἶδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτῆϊ μέλος Ληθαίου ἀεῖδει.
ὦρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἰ βόες αἰ ποτὶ ταύροις

Codicum stirpes duae PHS et Φ=V (usque ad v. 15 W) L Tr. ;
singulorum multos errores omisi. In titulo βουνόμου L Tr. 2 κλαίετε
Mus. : καλαόιτε vel κλαδοίτε 5 ἀνεμῶναι Valckenaer : ἀνεμῶνα
7 σοῖς H L Tr. τέθνακε H² : τέθνηκε 10 σικελοῖς S² : σικελι-
κοῖς cett. 11 τέθνηκεν 16 οἶαν ἐν PH¹L γῆρας ἀεῖδει
scripsi : γῆρας ἔειδε(ν) 23 ποτὶ et ποτὲ codd.

πλαζόμεναι γοόοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 25

σεῖο Βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,

καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε Πρίηποι

καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος, αἴ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.

Ἄχῳ δ' ἐν πέτραισι ὠδύρεται, ὅττι σιωπῆι 30

κοῦκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χεῖλα. σῶι δ' ἐπ' ὀλέθρῳ

δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.

μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος, οὐ μέλι σίμβλων,

κάτθανε δ' ἐν κηρῶι λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ

τῷ μέλιτος τῷ σῶι τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι. 35

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

οὐ τόσον εἰναλῖαισι παρ' αἰόσι μύρατο Σειρήν,

οὐδὲ τόσον ποκ' ἄεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν Ἀηδῶν,

οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν' ὄρεα μακρὰ Χελιδῶν,

Ἄλκυόνος δ' οὐ τόσον ἐπ' ἄλγεσι ἴαχε Κῆρυξ, 40

οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος αἶδεν. 42

οὐ τόσον ἀώιοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς 41

ἰπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,

ὅσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 45

ἀδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἅς ποκ' ἔτερπεν,

ἅς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι ποτὶ πρέμνοις

ἀντίον ἀλλάλαισι ἐκόκνον, αἱ δ' ὑπεφώνεον,

‘ὄρνιθες λυπεῖσθ' αἱ πενθάδες ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.’

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 50

30 πέτρῃσιν 34 κάτθανεν ἐν PH¹ L Tr. 37 ἥδοσι Σειρήν
Buecheler: σε πρὶν H¹ LV: δέ πρὶν P: γέ πρὶν Tr.: δελφίν SH²
38 ποτ' PS ἄεισεν H 40 ἴαχε VL Tr.: ἴσχευ HS¹: ἴσχετο
PS² Κῆρυξ Aldus: κήρυξ (vel inde depravata) 41 ante 42
codd.: corr. S² ἠφίοισιν S: ἠώνοισιν (inde οἶων. PH, ἰων. Tr.) cett.
43 σῶμα HV 47 ποτὶ HS: δ' ἐπὶ cett. 49 λυπεῖσθ' αἱ
Ahrens: λυπεῖσθε V Tr.: λυπεῖσθαι L: λυπεῖσθέ γε HS: λυπεῖσθε P
ἡμεῖς HSL: ἡμᾶς P: ὑμεῖς V Tr.

τίς ποτὶ σᾶι σύριγγι μελίξεται ὦ τριπόθητε,
 τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα, τίς θρασὺς οὕτως;
 εἰσέτι γὰρ πνέει τὰ σὰ χεῖλεα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
 ἀχῶ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἔτι βόσκετ' αἰοιδᾶς.
 Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐρείσῃαι 55
 τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σείῳ φέρηται.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
 κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἂν ποκ' ἕτερες
 ἐξομέναν μετὰ σείῳ παρ' αἰώνεσσι θαλάσσας.
 οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφευγεν 60
 ἅ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας.
 καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
 ἔξ' ἐτ' ἐρημαίαισι, βόας δ' ἔτι σείῳ νομεύει.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
 πάντα τοι ὦ βούτα συγκάθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν, 65
 παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλεα παίδων,
 καὶ στυγνοὶ περὶ σῶμα τεὸν κλαίουσιν Ἔρωτες,
 χά' Κύπρις ποθέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλημα,
 τὸ πρῶαν τὸν Ἄδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλησεν.
 τοῦτό τοι, ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε, δεύτερον ἄλγος, 70
 τοῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν ποχ' Ὀμηρος,
 τήνῳ τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
 μύρασθαι καλὸν νῖα πολυκλαῦτοισι ρεέθροις,
 πᾶσαν δ' ἐπλησας φωνᾶς ἄλα· νῦν πάλιν ἄλλον
 νίεα δακρύεις, καιωῖ δ' ἐπὶ πένθεϊ τάκη. 75
 ἀμφότεροι παραῖς πεφιλημένοι, ὅς μὲν ἔπινε
 Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοίσας.

51 μελίξεται S²: μελίσδεται cett. 54 ἀχῶ δ' ἐν Call.: ἀχεδνῆ V
 Tr.: ἀχεδῶν L: ἀχεδονεῖ H S P ἔτι βόσκ. Brunck: ἐπιβ. 55 μέ-
 λιγμα V L Tr. κάκεινος 59 μετὰ Hermann: παρὰ ἡ(ι)όνεσσι
 61 ἀδὺν ἔβλ. P: ἀδὺν ἀπέβλ. H S 67 στυγνὸν H S P 68 χά'
 scripsi: ἅ ποθέει Hermann: φιλέει post 69 intercalarem add.
 Vrbinas 140 descriptus ex S 71 μέγαν νέον H S ποχ' Kaibel: ποι
 V L Tr.: τοι H S: μοι P 73 μύρασθαι Meineke: μύρεσθαι -κλαῦ-
 τοισι L: -κλαύστ. cett. 74 δ' ἐπλησε L: ἐπλησε V 75 αἰνῶ P H S
 77 Παγασίδος Tr.: παγασίδας cett. Ἀρεθοίσας Tr.: ἀρεθούσας (-ης)
 cett.

χῶ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα
καὶ Θετίδος μέγαν νῖα καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον·
κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πάνα δ' ἔμελλε,
καὶ βούτας ἐλίγαινε καὶ ἀείδων ἐνόμει
καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε
καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα καὶ τὸν Ἔρωτα
ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἤρεθε τὰν Ἀφροδίταν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
πᾶσα Βίων θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἄστυα πάντα.
Ἄσκρα μὲν γοαεῖ σε πολὺ πλέον Ἑσιόδοιο·
Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὕλαι
οὐ τόσον Ἀλκαίω περιμύρατο Λέσβος ἔραυνά·

οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ὀδύρατο Τήϊον ἄστν·
σὲ πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφούς
εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἃ Μιτυλήνα.

εἶ δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
Ἀύσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ὠιδᾶς
βουκολικᾶς, ἀλλ' ἄντε διδάξασθαι μάθητάς,
κλαρονόμος μοίστας τᾶς Δωρίδος, αἶ με γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες ἀοιδάν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
αἰαῖ, ταὶ μαλάχαι μὲν, ἐπᾶν κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
ἦδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἀνηθον
ὑστερὸν αὖ ζῶντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
ὄπποτε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλαι
εὐδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
καὶ σὺ μὲν ὦν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσειαι ἐν γαί,

81 βώτας 86 θρηνεῖ σε Call.: θρήνησε 87 Ἄσκρα 89 ἔραυνά
Heringa: ἔραυνά V L Tr.: ἐρενέα P: ἐρεμνά HS 90 ὀδύρατο
Wakefield: ἐμύρατο vulg. 92 μέλιγμα V L Tr. 93 εἶ scripsi: ἐν
95 ἦντε 96 μῶσας αἶ με Briggs: ἄμμεα (i. e. ἃ με et ἄμμε) V
Tr. (?) : ἀμμε cett. varia prosodia 97 ἀπέλειπας HS 100 ἦ τὰ
PHS 102 καρτεροί, οἱ Briggs: καρτερικοί (καρτεροί P) 103 ἀνά-
κοες PHS 105 ὦν Wakefield: ἐν

ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰεὶ τὸν βάτραχον αἰδεῖν.
ταῖς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν αἰδεῖ.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ σὸν στόμα, φάρμακον ἦδες.
τοιούτοις χεῖλεσσι ποτέδραμε κοῦκ ἐγλυκάνθη; 110

τίς δὲ βροτὸς τοσοῦτον ἀνάμερος ὡς κεράσαι τοι
ἦ δοῦναι καλέοντι τὸ φάρμακον; ἔκφυγεν ὠιδάν.
ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀλλὰ Δίκα κίχε πάντας· ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῶιδε
δακρυχέων τεδὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ, 115

ὡς Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὡς ποκ' Ὀδυσσεύς,
ὡς πάρος Ἀλκεΐδας, κῆγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
Πλουτέος, ὡς κεν ἴδοιμι, καὶ εἰ Πλουτῆϊ μελίσδη,
ὡς ἂν ἀκουσαίμαν, τί μελίσδεαι. ἀλλ' ἄγε Κῶραι
Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἀδύ τι βουκολιάζευ. 120

καὶ κείνα Σικελὰ καὶ ἐν Αἰτναίαισιω ἔπαιζεν
αἰόσιω· μέλος οἶδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραςτος
ἐσσεῖθ' ἄ μολπά, χῶς Ὀρφέϊ πρόσθεν ἔδωκεν
ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυντον Εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ Βίων πέμφει τοῖς ὄρεσιω. εἰ δέ τι κῆγῶν 125
συρῖσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέϊ κ' αὐτὸς αἰεῖδον.

107 ταῖς scripsi : τοῖς 109 εἶδες VL Tr. 110 τίς
τούτοις HS ποτέδρ. HS² : ποκ' ἔδρ. cett. οὐκ VL Tr.
111 ὡς Ahrens : ὄς S : ἦ cett. κεράσαιτο VL Tr. : κεραΐσαιτο
P : 'νεράσαιτο H : κεράοντι S : corr. anonymus in cod. Vat. 1379
112 λαλέοντι VL Tr. ἔκφυγεν S : ἦ φύγεν cett. 114 πάντας om.
spatio vacuo relicto PHS¹ 115 δακρυχέων Iunt. : δάκρυα καὶ cett.
117 εἰς 118 μελίσδη Ahrens : μελίσδης (-εις) 119 μελίσδεο VL
Tr. P ἀλλ' ἄγε scripsi : ἀλλὰ πᾶσα P : ἀλλ' ἐπὶ HS : καὶ πᾶσα L
καὶ παρὰ V Tr. (archetypus ἀλλὰ παρὰ per compendium) 121 καὶ
κείνα Σικελὰ Teucher : καὶ κείνα (κεῖνος P) σικελικὰ ἐν VLP : κείνη
σικελικαῖσιν ἐν HS : κείνα σικελικὰ καὶ ἐν Tr. 122 αἰόσιω scripsi :
ἀόσι καὶ ἦδε v. l. HS 126 συρῖσδεν HSP v. l. αἰεῖδω VL
Tr. v. l. : om. P

II. [ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ]

(THEOCR. XXV)

ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΟΝ

Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεὺς
 πανσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·
 ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεεῖνεις,
 Ἐρμέω ἀζόμενος δευρὴν ὅπιν εἰνοδίω·
 τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι, 5
 εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηται τις ὁδίτην.
 ποιῖναι μὲν βασιλῆος εὐτρίχες Αὐγείαο
 οὐ πάσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἕνα χῶρον·
 ἀλλ' αἱ μὲν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις Εἰλίσσοντος,
 αἱ δ' ἱερὸν θείω παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο, 10
 αἱ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυς, αἱ δὲ καὶ ὠδε·
 χωρὶς δ' οἱ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.
 αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπησ
 πάντεσσιν νομοὶ ὠδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι
 Μηνίου ἄμ μέγα τίφος, ἐπεὶ μελιθδέα ποίην 15
 λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναὶ τε
 εἰς ἄλις, ἧ ῥα βόεσσι μένος κεραῆσιω ἀέξει.
 αὐλὶς δὲ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός
 φαίνεται εὐ μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῖο ῥέοντος
 κείνη, ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι 20

Codicum stirpes : Π (D, B, notae marginales C ; abieci singulares errores D) Φ (M, cuius multos errores abieci, V, in cuius locum 7-104 et 201-246 succedunt apographa W X, Tr.). inutiles errores Φ et eiusdem dorismos omisi. Titulum vulgo receptum finxit Call.

Αὐγείου κλῆρος Iunt. : Ἡρακλῆς πρὸς ἀγροῖκον habet Φ 1 βοῶν Π
 Tr. : φυτῶν M V ἐπίουρος ἀροτρεὺς Φ : ἐπιβουκόλος ἀνήρ (ex Homero,
 velut γ 422) Π 3 ὅσσ' Π : ὡς Φ 7 εὐτρίχες Π : εὐφρονος Φ
 8 οὐθ' ἕνα Φ 9 νέμονται Φ : νόοντος Π Εἰλίσσοντος Meineke :
 ἀμφ' εἰλίσσοντος 12 δ' οἱ Meineke : δὴ Π Φ (δὲ M) 15 Μηνίου
 Π : Πηνειοῦ Φ 16 θαλέθουσιν Φ : τε φέρουσιν Π ὑπὸ δρόσον W
 Tr. : ὑπὸ δρόσω M 19 πᾶσι Meineke : πᾶσα

χλωρή τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίοιο
 ἱερὸν ἀγνόν, ξεῖνε, τελειοτάοιο θεοῖο.
 εὐθύς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
 δέδμηθη, οἱ βασιλῆι πολλὸν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
 ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν 25
 ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
 οὔρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι ἀμπελοεργοί,
 ἐς ληνοὺς δ' ἰκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὠριον ἔλθῃ.
 πᾶν γὰρ δὴ πεδίου τὸδ' ἐπίφρονος Ἀυγείας,
 πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήσσαι, 30
 μέχρις ἐπ' ἔσχατίας πολυπίδακος Ἀκρωρείης,
 ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ,
 ἢ δίκη οἰκῶν, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῶι
 ἔσσεται, οὔτινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας. 35
 ἢ τι Ἀυγείην ἢ καὶ δμῶων τιὰ κείνων
 δίξῃαι, οἳ οἱ ἔασιν; ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἶδως
 πάντα μάλ' ἐξείποιμ', ἐπεὶ οὐ σέ γέ φημι κακῶν ἕξ
 ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἑοικότα φύμεναι αὐτόν,
 οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦρά νυ παῖδες 40
 ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασιν.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
 'ναὶ γέρον, Ἀυγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
 εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρεῖώ.
 εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστνυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις 45
 δήμου κηδόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας,
 δμῶων δὴ τινα πρέσβυ σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
 ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυνμήτης,
 ὧ κε τὸ μὲν εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην.

21 δ' Φ 23 τε Φ 27 νίσσουσι W X Tr. ἀμπελοεργοί
 scripsi : οἱ πολυεργοί 29 εὐφρονος Π 30 γύαι 31 μέχρι
 πρὸς Π 33 ἀγροῖς Π 34 τοι Π : μοι Φ 36 τι Ahrens :
 τοι ἢ καὶ Π : καὶ M : ἢ W X Tr. 38 πάντα μάλ' ἐξείποιμ' Π :
 ἀτρεκέως εἴποιμ' Φ 46 κρινόμενος Φ διὰ τε κρίνησι Π 48 τῶν
 γεραράτατος Φ 49 δ' Π : κ' Φ

ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν. 50

τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο διὸς ἀροτρεύς·
' ἀθανάτων ὦ ξεῖνε φραδῆι τινος ἐνθάδ' ἰκάνεις,
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.

ὦδε γὰρ Αὐγείης, υἱὸς φίλος Ἑλλίοιο,
σφωιτέρωι σὺν παιδί, βίηι Φυλῆος ἀγανοῦ· 55

χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἥμασι πολλοῖς
κτῆσι ἐποψόμενος, ἧ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.

ὥς που καὶ βασιλεῦσι ἐεῖδεται ἐν φρεσὶν ἦσι
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.

ἀλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω 60
αὔλιον ἐφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα·

ὡς εἰπὼν ἡγεῖτο, νόωι δ' ὄγε πολλὰ μενοῖνα,
δέρμα τε θηρὸς ὄρων χειροπληθῆ τε κορύνην,

ὀππόθεν ὁ ξεῖνος· μεμόνει δέ μιν αἰὲν ἔρεσθαι· 65
ἄψ δ' ὄκνωι ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,

μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθῆσαιτο

σπερχομένου· χαλεπὸν δ' ἐτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.

τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
ἀμφοτέρων ὀδμῆι τε χροὸς δούπωι τε ποδοῖν.

θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος 70

Ἀμφιτρωνιάδῃ Ἑρακλεί· τὸν δὲ γέροντα

ἀχρεῖον κλάζον τε περισσαινόν θ' ἐτέρωθεν.

τοὺς μὲν ὄγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὄσσον ἀείρων

φευγέμεν ἄψ ὀπίσω δειδίσσετο, τρηχὺ δὲ φωνῆι

ἠπεῖλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσσασκε δ' ὑλαγμοῦ, 75

50 φωτῶν Φ Β: θνητῶν D 51 προσαῦτις Φ ἀροτρεύς Φ:
ἀγρώστῃς Π 56 δ' Hermann: γ' Π: δδ' Φ 58 βασιλεῦειν Φ
59 αὐτὸς Φ 61 ἐφ' Φ: ἐς Π 62 δ' ὄγε Π: δέ τι (τοι) Φ πόλλ'
ἐμένοιναι Φ: πάντα μ. D 63 τε Π: δέ Φ (om. M) θηρὸς ὄρων Π:
χειρὸς ἐλῶν Φ 64 μεμόνει Buttman: μέμοινε (μέμονε M) Φ: μέμαεν
Π αἰὲν Brunck: αἰεὶ ἔρεσθαι Φ: ἐξερέεσθαι Π 65 μῦθον ἰόντα
Π: μυθῆσασθαι Φ 66 om. Φ 67 νόον om. M W X 69 ἀμφο-
τερον Π: -ρον δ' W X: -ρον γ' Tr.: -ρα M 72 ἄγριον ἀλαζόν τε Φ
θ' Φ: γ' Π 73 ὄσσον Π: ἄσσον Φ 74 τρηχὺ Π: πολλὰ Φ
75 πᾶσαν Φ

χαίρων ἐν φρεσὶν ἡσιν, ὀθούνεκεν αὐλιν ἔρυντο
 αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος· ἔπος δ' ὄγε τοῖον ἔειπεν·
 ᾧ πόποι, οἶον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἀνακτες
 θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὡς ἐπιμηθές.
 εἴ οἱ καὶ φρένες ᾧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν,
 ἦιδει δ', ᾧ τε χρῆ χαλεπαινέμεν ᾧ τε καὶ οὐκί,
 οὐκ ἄν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς·
 νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηγὲς γένετ' αὐτως·
 ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταυλίον ἴξον ἰόντες.

80

ΕΠΙΠΩΛΗΣΙΣ

Ἥελιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
 δείελον ἦμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
 ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε.
 αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαὶ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
 ἐρχόμεναι φαίνουθ' ὡσεὶ νέφη ὕδατόεντα,
 ἄσσα τ' ἐν οὐρανῶι εἴσω ἐλαννόμενα προτέρωσε
 ἠὲ νότοιο βίηι ἠὲ Θρηικὸς βορέας·
 τῶν μὲν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνετ' ἰόντων,
 οὐδ' ἄνυσις· τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
 ἴς ἀνέμου, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐτὶς ἐπ' ἄλλοις·
 τόσος αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλι' ἦιει.
 πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίου, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
 ληίδος ἐρχομένης, στείνοντο δὲ πίονες ἀγροὶ
 μυκηθμῶι, σηκοὶ δὲ βοῶν ρεῖα πλήσθησαν
 εἰλιπόδων, οὔιες δὲ κατ' αὐλίας ἠυλίζοντο.
 ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος ἀπειρεσίων περ ἑόντων
 εἰστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἀμφὶ πόδεσσι ἐντμήτοισιν ἰμάσι

85

90

95

100

76 αὐλιν Π: αἰέν Φ 77 γ' οὐ Π: που V Tr.: δ' οὐ M
 79 -ποισιν ἔτ' ἔμ. Φ ἐπιμηθές B: ἐπιμηθεύς Φ D 80 ἔνδοθ'
 ἔασιν Φ 82 οὐδ' Φ οἱ Φ: τοι Π 83 τε Π: τι Φ
 84 ἴξον C D (casu?): ἴξον cett. 85 Titulum om. Φ ἔτραπεν
 B, Mus. (?): ἔτραπεν D: ἤγαγεν Φ 92 τ' om. Φ 93 πρώτοισι Π
 94 αὐθις 99 αὐλίας scripsi: αὐλάς 102 εὐδμητ. Φ

καλοπέδιλ' ἀράρισκε παρασταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν.
 ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἴει
 πινόμεναι λιανοῦ μεμαότα πάγχυ γάλακτος, 105
 ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν,
 ἄλλος ἐσήγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.
 Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,
 ἦντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆς,
 σὺν δ' υἱός τε βίη τε βαρύφρονος Ἑρακλήος 110
 ὠμάρτευν βασιλῆι διερχομένωι μέγαν ὄλβον.
 ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν
 Ἀμφιτρωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεὶ
 ἐκπάγλως θαύμαζε θεοῦ τόγε μυρίον ἔδνον
 εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει 115
 ἀνδρὸς ληϊδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
 οἶτε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων.
 Ἥελιος δ' ὦι παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὠπασε δῶρον,
 ἀφνειὸν μήλοισι περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερὲς εὐβοτα πάντα 120
 ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου
 βουκολίοις, αἴτ' ἔργα καταφθείρουσι νομῆων,
 αἰεὶ δὲ πλέονες κερααὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους
 ἐξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι
 ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε. 125
 ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχώωντο
 κνήμαργοί θ' ἔλικές τε, διηκόσιοί γέ μιν ἄλλοι
 φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἶγ' ἔσαν ἦδη.
 ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο

103 καλοπ. B : κωλοπ. Φ D παρασταδὸν Stephanus : παρισταδὸν
 Π : περιστ. Φ ἀμέλγειν Φ : ἀμέργων Π 104 νέα D : φίλα B Φ
 φίλαις ὑπὸ μητράσιν Φ 105 λαροῦ M μεμαότα Φ : πέπληντο δὲ Π
 106 στρέφε Φ 110 πολύφρονος Π 114 θεοῦ scripsi : θεῶν Φ :
 om. Π (varie resartum) τόγε Call. : τότε ἔδνον Φ (ἔργον M¹) :
 om. D : ἔθνος B C marg. 117 οἶγε Π 120 διαμπερὲς εὐβοτα
 scripsi : διαμπερῆς βοτὰ 121 ἐκείνοισι Π 122 καταφθίνουσι Φ
 123 αἰὲν Brunck : αἰεὶ 127 τέ μιν Π

ἱεροὶ Ἡελίου· χροίην δ' ἔσαν ἤτε κύκνοι 130
 ἀργησταί, πᾶσω δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσι·
 οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποιήν
 ἐν νομῶι, ᾧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.
 καὶ ῥ' ὀπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θήρες
 ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων, 135
 πρῶτοι τόλγε μάχηνδε κατὰ χροδὸς ἤιεσαν ὀδμήν,
 δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεύσσόν τε προσώπωι.
 τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένεί ᾧ
 ἦδ' ὑπεροπλίη Φαέθων μέγας ὄν ῥα βοτῆρες
 ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὀθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις 140
 βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ὅς δὴ τοι σκύλος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
 αὐτῶι ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἔυσκόπωι Ἡρακλήϊ
 χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
 τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείηι 145
 σκαιοῦ ἄφαρ κέρασ, κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
 κλάσσε βαρύν περ ἑόντα, πάλιν δέ μιν ᾧσεν ὀπίσσω
 ᾧμωι ἐπιβρίσας· ὁ δὲ οἱ περὶ νεῦρα ταυνοσθεῖς
 μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 θαύμαζον δ' αὐτὸς τε ἄναξ υἱὸς τε δαΐφρων 150
 Φυλεὺς οἳ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες,
 Ἄμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

Τῶ δ' εἰς ἄστν λιπόντε κατατόθι πιονας ἀγρούς
 ἐστιχέτην, Φυλεὺς τε βίη θ' Ἡρακλεΐη.
 λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρῶτιστα κελεύθου, 155
 λεπτήν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
 ἦ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο

130 ἡελίου Musurus (B?): ἡελίοιο D Φ 132 βόσκονθ' DV Tr.
 133 γυριόωντες M: γυριόωντο V Tr. 135 προτεράων Φ 136 ὀσμῆν
 137 ἐβρύχοντο Φ 142 σκύλος Π V¹: σκύτος V² Tr. M 150 θαύ-
 μαζεν Π 151 ἄνδρες M Tr.: ἄνδρες ἦσαν V: ἦσαν Π 156 τρίφρον
 DC marg. ἐξανύσαντε D

οὔτι λίην ἀρίσημος ἐν ὕληι χλωρὰ θεοῦσι,
 τῆι μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
 Ἀγγείω φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα, 160
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὤμων
 ‘ξεῖνε, πάλαι τιτὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας,
 εἰ περὶ σεῦ, σφετέρησιω ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.
 ἦλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ’ Ἄργεος† ὡς νέος ἀκμήν†
 ἐνθάδ’ Ἀχαιοὺς ἀνήρ Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο, 165
 ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιω Ἐπειῶν,
 οὔνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
 θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
 κοίλην αὐλῶν ἔχοντα Διὸς Νεμέιοιο παρ’ ἄλσος,
 ‘οὐκ οἶδ’ ἀτρεκέως ἢ Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο 170
 αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιω ἠὲ Μυκλήνην.’
 ὡς κείνός γ’ ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
 εἰ ἔτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.
 ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλῶν
 ἠὲ σέ, δέρμα δὲ θηρός, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει, 175
 χειρῶν καρτερόν ἔργον ἀριφραδέως ἀγορευεῖ.
 εἶπ’ ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνώω κατὰ θυμόν,
 ἦρως, εἶτ’ ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί,
 εἰ σύγ’ ἐκείνος, ὃν ἄμμιν ἀκούοντεςσιω ἔειπεν
 οὐξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιοὺς, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς. 180
 εἰπέ δ’ ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,
 ὅπως τ’ εὐνδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον·
 οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ’ Ἀπίδα κνώδαλον εὖροισ
 ἰμείρων ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,

158 χλωρὰ θεοῦσι Meineke : χλωρᾷ ἐούση 159 μὲν Π : μιν Φ
 160 ἀγγείω Π ἔθεν Π : ἔνθεν Φ ἰόντα M : ἐόντα Π V Tr.
 163 εἰ περὶ σεῦ scripsi : ὡς εἶπερ 164 νέος ἀκμήν Π : μέσος ἀκμῆς Φ,
 dictum erat, quando ille venisset 169 νεμίοιο Φ 172 γ’ add.
 Iunt. 175 ἀριφρ. ἀγ. et 176 ὃ τοι π. πλ. κ. inter se permutavit
 Meineke ὃ τοι Φ : ὅτου Π 179 ἡμῖν 180 φρίζομαι M : φρίζομαι
 V Tr. 182 τ’ Π : δ’ Φ εὐνδρον Π νεμῆης Φ 183 κατ’ ἀπίδα
 Π : κατὰ πίδακα Φ 184 τηλίκα Φ

ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώιον ἔθνος. 185
 τῶι καὶ θανμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
 οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὄδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο
 γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεούσιν·

ὣς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
 Φυλεύς, ὄφρα κίουσιν ἅμα σφισιν ἄρκιος εἴη, 190
 καὶ ῥά τε ῥήτερον φαμένου κλύοι Ἴρακλῆος,
 ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίωι προσελέξατο μύθωι·

ᾧ Ἀύγηιάδῃ, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνῆρεν
 αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
 ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου 195
 ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελήσαι ἀκούειν,
 νόσφιν γ' ἧ ὄθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων

Ἄργείων οὐδεὶς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
 οἶον δ' ἀθανάτων τίν' εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα
 ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσιν ἐφεῖναι. 200

πάντας γὰρ πισῆσας ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς
 λῖς ἄμοτον κεραίζε, μάλιστα δὲ Βεμβυαίους,
 οἱ ἔθεν† ἀγχόμοροι ναῖον† ἄτλητα παθόντες.
 τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον

Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίου αἰνόν. 205
 αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἐλὼν κοίλην τε φαρέτρην
 ἰῶν ἐμπλείην νεόμην, ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
 εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνιο

ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέωι Ἐλικῶνι
 εὐρῶν σὺν πυκινῆσι δλοσχερὲς ἔσπασα ρίζαις. 210
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῖς ἦεν, ἴκανον,
 δῆ τότε τόξον ἐλὼν στρεπτήι ἐπέλασσα κορώνηι

νευρεῖην, περὶ δ' ἰὼν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα.

185 ἔρνος : corr. Lennep 186 μύθων Φ 193 λυτητιάδῃ Φ
 200 φέρονῆεσσιν Φ (φόρων οἴναισιν M) 202 ἄμοτος V Tr. Βεμβι-
 ναίους (-ναίαν M) Φ : -ναίοις Π 203 ἀγχόμοροι D : ἀγχίμοροι B :
 ἀγχιιστα Φ ; versus plane corruptus 209 ἔμμητρον Φ : εἰμμητρον Π
 210 ρίζης Π 213 εἶθαρ ἔβησα Π : εἰσανέβησα Φ

πάντη δ' ὅσσε φέρων ὄλοον τέρας ἐσκοπιάζου,
 εἴ μιν ἐσαθρήσαιοι πάρος γ' ἐμὲ κείνον ἰδέσθαι. 215
 ἤματος ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδ' ὅπη ἶχνια τοῖο
 φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυγμοῖο πυθέσθαι.
 οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσι καὶ ἔργοις
 φαιώμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 220
 οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος ταυθύφυλλον ἐρευνῶν,
 πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταυτικά πειρηθῆναι.
 ἦτοι ὁ μὲν σήραγμα προδελέλος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκῶς κρειῶν τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
 αὐχμηρᾶς πεπάλακτο φόνωι χαροπὸν τε πρόσωπον 225
 στήθεά τε, γλώσσηι δὲ περιλιχμάτο γένειον.
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
 ἐν τρίβωι ὑλήεντι, δεδεγμένος ὀππόθ' ἴκοιτο,
 καὶ βάλον ἄσσον ἰόντος ἀριστερόν ἐς κενεῶνα
 τησιῶς· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν 230
 ὀκρίειν, χλωρῆι δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίηι.
 αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφνοῖν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε
 θαμβήσας, πάντη δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χανῶν ὑπέδειξεν ὀδόντας.
 τῶι δ' ἐγὼ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆς προίαλλον, 235
 ἀσχαλόων, ὃ μοι ὁ πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
 μεσσηγύς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἔδρη.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς ὑπὸ βύρσαν ἔδου πολυῶδυνος ἰός,
 ἀλλ' ἔπεσε προπάραιθε ποδῶν ἀνεμῶλιος αὐτῶς.
 τὸ τρίτου αὐ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς 240
 αὐερέυειν· ὁ δὲ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
 θῆρ ἄμοτος, μακρῆν δὲ περ' ἰγνύησιω ἔλιξε

215 γ' ἐμὲ Π : τί με Φ 216 οὐδενὸς ἴ. τοῖα Φ 217 ὠρυθμοῖο Π
 222 παραυτικά Φ 225 χαλεπόν Π 226 δὲ Π : τε Φ 228 τρίβω
 Φ : τρίβω Π (ex Homero i 191) 234 ὑπ' ὀδόντας ἔφαινε (ἔφηνε M) Φ
 236 ὁ Hermann : ὅτι Π : ὧς Φ (ὅς M) ὁ add. Hermann 237 ἔδρα
 Π 239 ἀνεμῶλιον Π 242 ἄμοτον! cf. 202

κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δὲ οἱ αὐχὴν
 θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
 σκυζομένωι, κυρτὴ δὲ ῥάχισ γένετ' ἤντε τόξον, 245
 πάντοθεν εἰλυθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰζύν.
 ὡς δ' ὅταν ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων
 ὄρπηκας κάμπτησιω ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο,
 θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἐπαξούϊω κύκλα δίφρωι·
 τοῦ μὲν ὑπὲκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιοις ἐρινός 250
 καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῆι πήδησε σὺν ὀρμῆι·
 ὧς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο
 μαιμώνων χροὸς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα
 χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην,
 τῆι δ' ἐτέρηι ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὐὸν αἰείρας 255
 ἤλασα κὰκ κεφαλῆς, διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἕαξα
 αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρῆατος ἀγριέλαιοι
 θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσειν δ' ὄγε πρὶν ἔμ' ἰκέσθαι
 ὑψόθεν ἐν γαίηι καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη 260
 νευστάζων κεφαλῆι. περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
 ἦλθε, βίηι σεισθέντος ἐν ὀστέωι ἐγκεφάλαιοι.
 τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνησι παραφρονέοντα βαρελαῖς
 νωσάμενος, πρὶν αὐτίς ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
 αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα προφθᾶς,
 ῥίψας τόξον ἔραζε πολύρραπτὸν τε φαρέτρην· 265
 ἦγχεον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
 ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ἀποδρῦψη ὀνύχεσσι,
 πρὸς δ' οὐδας πτέρυγησι πόδας στερεῶς ἐπίεζον
 οὐραίους ἐπιβάς, πλευρῆσι τε μῆρ' ἐφύλασσον,
 μέχρι οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας ὀρθὸν αἰείρας 270
 ἄπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαβεν Ἄιδης.

248 εὐκάμπ(τ)οιο Φ 249 ἐν ἀξ. Φ 252 ἀθρόος Π : ἄλμενος Φ
 254 προεσσχ. Φ 259 ἐκ γαίης Φ 262 παραιφρ. Π 263 αἰθίς
 Π ἀμπνυσθ. Φ 264 ἤλασα Π : ἔφθασα Φ
 267 σαρκὸς Π ὑποδρ. Φ 268 ἐπιέζουον (i. e. v. l. ἐπιέζου) Φ
 269 οὐραίου V Tr. : οὐραίη M 270 μέχρισ Π βραχίονας Iunt. : βρα-
 χίονος D C : -ονα Φ Call. 271 ἄμπν. Π πελώριον Π ἔλλαχεν Φ

καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
 θηρὸς τεθνεϊῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσάλμην,
 ἀργαλέον μάλα μόχθον, ἐπεὶ οὐκ ἦν οὔτε σιδήρῳ
 οὔτε λίθοις τμητῇ πειρωμένῳ οὐδὲ μὲν ὕλην. 275
 ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
 αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.
 τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσι
 ἔρκος ἐνναλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
 οὗτός τοι Νεμέου γένητ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος, 280
 πολλὰ πάρος μήλοισ τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.'

III. ΜΕΓΑΡΑ

(MOSCH. IV)

‘Μῆτερ ἐμή, τίφθ’ ὦδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
 ἐκπάγλως ἀχέουσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ’ ἔρευθος
 σῶιζετ’ ἐπιρρεθέεσσι; τί μοι τόσον ἠνήησαι;
 ἦρ’ ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱὸς
 ἀνδρὸς ὑπ’ οὔτιδανοῖο, λέων ὡσεὶθ’ ὑπὸ νεβροῦ; 5
 ὦμοι ἐγώ, τί νυ δὴ με θεοὶ τόσον ἠτίμησαν
 ἀθάνατοι; τί νύ μ’ ὦδε κακῆι γονέες τέκον αἴσηι;
 δύσμορος, ἦτ’ ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
 τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσι ἐμοῖσιν
 ἦδ’ ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν· 10
 τοῦ δ’ οὔτις γένητ’ ἄλλος ἀποτμότερος ζώντων,

273 ἀπαί Φ ἐρύσαιμι Π 274 ἦν οὔτε scripsi: ἔσκε 275 οὐδὲ
 λίθοις τμητῇ Meineke: τμητῇ οὐδὲ λίθοις 276 ἔσθεν Φ μιν V Tr.
 279 ἐνναλοῖο Φ ἰωχμοῖο Φ: ὄφρα μοι εἴη Π 281 μήλοισι καὶ Π
 Codicum stirpes Π = D, B, margo C, S; Φ = V (v. 1-13), W, Tr.;
 sed abici poterant peculiare huius stirpis errores Titulus (quo
 opus est ut sciamus quis verba faciat) Μεγάρᾳ λέγει τῆι πενθερᾷ (τὴν
 πενθερὰν D) κεχαρισμένη (om. D) DS: Μεγάρᾳ γυνῆ Ἡρακλέους Φ
 2 ἀχέεσσι D 4 ὄ τοι D 6 ἠτίμασαν DV Tr.¹ 8 ἐς Φ:
 εἰς DS

οὐδὲ τόσων σφετέρησιω ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.
 σχέτλιος, ὃς τόξοισιν, ἃ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων
 ἠέ τιος Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,
 παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλον εἴλετο θυμόν 15
 μαινόμενος κατὰ οἶκον, ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
 τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί, τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλλωι.
 οὐδὲ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρήξει
 μητέρ' ἔην, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν. 20
 ὡς δ' ὄρνις δύρηται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
 ὀλλυμένοις, οὔστ' αἰνὸς ὄφιν ἔτι νηπιάχοντας
 θάμνοισι ἐν πυκνοῖσι κατεσθίει· ἢ δὲ κατ' αὐτοὺς
 πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὴ πότνια μήτηρ,
 οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἢ γάρ οἱ αὐτῆι 25
 ἄσπον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτιο πελώρον·
 ὡς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνου αἰάζουσα
 μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κατὰ πολλὸν ἐφοίτων.
 ὡς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτῆ
 κείσθαι φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα, 30
 Ἄρτεμι θηλυτέρησι μέγα κρείουσα γυναιξί.
 τῶι χ' ἡμᾶς κλαύσαντε φίλησι' ἐν χερσὶ τοκῆς
 πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης,
 καὶ κεν ἕνα χρύσειον ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἀπάντων
 λέξαντες κατέθαψαν, ὅθι πρῶτον γενόμεσθα. 35
 νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην ἵπποτρόφον ἐνναίουσιν
 Ἄουίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κραναῆν πόλιν Ἕρης
 πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ
 αἰὲν ὁμῶς· δακρῶν δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἔ' ἐρωή. 40
 ἀλλὰ πόσιν μὲν ὀρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκωι ἐν ἡμετέρωι· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον

13 πόρε Φοῖβος Ἀ. D 15 ἔλεσε θυμόν S 21 δύρηται
 Meineke: ὀδύρηται 23 αὐτάς D 26 ἀμειλίκτου νεαῶρου S
 3a ἐν S: ἐν C: ἐπὶ B D Tr.: om. W 40 αἰὲν Brunck: αἰεὶ

μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαίαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασσαν
 μοχθίζει πέτρης ὄγ' ἔχων νόον ἢ σιδήρου
 καρτερόν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἦντε λείβεται ὕδωρ, 45
 νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἤμαθ' ὀπόσσα.
 ἄλλος μὰν οὐκ ἂν τις ἐυφρήναι με παραστάς
 κηδεμόνων· οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τεῖχος ἔεργει.
 καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἴσθμου
 ναίουσ', οὐδέ μοι ἔστι πρὸς ὄντινά κε βλέψασα 50
 οἶα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
 νόσφι γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἦ δὲ καὶ αὐτῇ
 ἀμφὶ πόσει σφετέρωι πλέον ἄχυνται Ἴφικλῆι,
 σῶι νίει· πάντων γὰρ οἰζυρώτατα τέκνα
 γείνασθαί σε θεῶι τε καὶ ἀνέρι θνητῶι ἔολπα.' 55

ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων
 κόλπον ἐς ἡμερόεντα κατὰ γλαφυρῶν ἔχέοντο,
 μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκῆων.
 ὡς δ' αὐτως δακρύοισι παρήια λεύκ' ἐδίαυεν
 Ἄλκμηνη· βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα 60
 μύθοισιν πυκινούσι φίλην νυδὸν ὦδε μετηύδα·

'δαιμονίη παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
 πευκαλίμησι; πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθνέμεν ἄμφω
 κῆδε' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται.
 ἦ οὐχ ἄλις, οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ' ἡμάρ 65
 γυνομένοις; μάλα μὲν γε φιλοθρηνῆς κέ τις εἴη,
 ὅστις ἀριθμηθεῖσιν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσι
 θαρσοίη· τοιῆσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
 καὶ δ' αὐτὴν ὀρώω σε φίλον τέκος ἀπρῦτοισιν
 ἄλγεσι μοχθίζουσιν· ἐπιγνώμων δέ τοί εἰμι 70
 ἀσχαλάαν, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἔστί.

45 λείβει Φ 47 εὐφράνει S 52 νόσφι δὴ S τε
 συναίμονος S 56 μῆλῶ D 57 γλαφυρῶν scripsi: βλεφάρων
 58 τε om. D 60 δέ γε S 61 φίλον D 65 αἰὲν Brunck:
 αἰεί 66 φιλοθρηνῆς D 67 ἀριθμηθεῖσιν scripsi: ἀριθμήσειεν
 68 θαρσοίη Hermann: θάρσει· οὐ 71 ὅτι S ἐντί S

καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἢδ' ἐλαίρω,
 οὐνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
 ὄσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρῦς αἰωρεῖται.
 ἴστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ, 75
 ἄς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαι,
 εὐχομ' ἐγὼ μηθέν σε χεριώτερον φρεσὶν ἦσι
 στέργειν ἢ εἶπερ μοι ὑπὲκ νηδυόφιν ἦλθες
 καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
 οὐδ' αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν. 80
 τῶι μὴ μ' ἐξείληις ποτ', ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδέω.
 μηδ' εἴ κ' ἠϋκόμου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
 οὐδ' ὧς γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάασθαι
 μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμμον
 †πρὶν καὶ πέρ τ' ἰδέειν μιν, ἐμῶι ὑπὸ ἥπατ' ἔχουσα,† 85
 καὶ με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν Αἰδωνῆος·
 ᾧδέ ἐ δυστοκέουσα κακὰς ᾠδῖνας ἀνέτλην.
 νῦν δέ μοι οἴχεται υἱὸς ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἄθλον
 ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἶτε μιν αὐτίς
 ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἶτε καὶ οὐκί. 90
 πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
 ὕπνου· δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
 ἐκπάγλως, μὴ μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρπηι.
 εἶσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
 παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη Ἑρακληεῖη· 95
 τῆι μεγάλην ἐλάχαιε δεδεγμένος ὥς ἐπὶ μισθῶι
 τάφρον τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῆι τινος ἀγροῦ,
 γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου

72 ἐποδύρομαι S 74 καθύπερθε D 76 ἐκὼν D Φ: οὐκ S
 ὁμόσσαι Brunck: ὁμόσση 77 εὐχομ' ἐγὼ scripsi: δυσμενέων μηθέν
 S Φ 81 μὴ μ' S (sic): μηδ' Φ: μήτ' D ἀκηδέω Iunt.: ἀκηδῶ S:
 κηδέω Φ: om. D 82 εἴκ' S Φ: εἴη D 83 οὐδ' ὧς S: οὐθέν D Φ
 85 penitus corruptus, fuerit ex. gr. πρὶν καὶ (vel περ) ἰδεῖν (πολύμοχθον)
 ἰφ' ἥπατι (φόρτρον) ἔχουσα: ἔχουσαν D 88 υἱὸς Valckenaer: οἶος
 89 αὐτίς Iunt.: αὐτόν 90 εἶτε S Φ: ἡὲ D 93 ἔρπηι Hermann:
 ἔρδοι

καρτερόν οἰνοφόροιο πονεύμενος ἔρκος ἀλωῆς, 110
 ἦτοι ὃ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἐρείσας
 ἀνδῆρου καταδύναι ἃ καὶ πάρος εἴματα ἔστο·
 ἔξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
 πῦρ ἄμοτον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλείτο φλόξ.
 αὐτὰρ ὄγ' αἰὲν ὄπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν, 105
 ἐκφυγείν μεμαῶς ὀλοὸν μένος Ἡφαίστοιο·
 αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἐοῦ χροὸς ἤντε γέρρον
 νώμασκειν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
 πάπταιεν, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξῃ δήμιον πῦρ.
 τῶι μὲν ἀοσσησάι λελημένος, ὥς μοι ἔικτο, 110
 Ἴφικλέης μεγάλθυμος ἐπ' οὐδέϊ κάππεσ' ὀλισθῶν
 πρὶν ἔλθειν, οὐδ' ὀρθὸς ἀναστήναι δύνατ' αὔτις,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρων ὡσεὶτ' ἀμενηνός,
 οὔτε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
 καππεσέειν· κείται δ' ὄγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτῶς, 115
 εἰσόκε τις χειρὸς μιν ἀνειρύσσει παριόντων
 αἰδεσθεῖς ὄπιδα προτέρην πολιοῖο γενείου.
 ὣς ἐν γῆι λελίαστο σακεσπάλος Ἴφικλείης·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὄρωσα
 παῖδας ἐμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος 120
 ὀφθαλμῶν, ἠὲ δὲ παραντίκα φαινόλις ἦλθε.
 τοῖα, φίλη, μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐποίησαν
 παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθηα τρέποιο
 οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
 θυμὸς ἐμός, μηδ' ἄλλο παρὲκ τελέσειέ τι δαίμων.' 125

101 λίστρον ἐπὶ προύχοντος σπεῦδεν ἐρ. S 106 βέλος S
 112 ἀθῖς S D¹ 115 αὐτοῦ D 119 ἀμηχανώντας S 121 φαί-
 νετο δῖα S 122 ἐποίησαν D

IV. ΛΗΝΑΙ [ΒΑΚΧΑΙ]

(THEOCR. XXVI)

Ἴνῳ καὶ τὸν ὄνα χά μαλοπάρανος Ἀγαῖα
 τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.
 χαῖ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
 κισσόν τε ζῶοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
 ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμῶς, 5
 τῶς τρεῖς τῆι Σεμέλαι, τῶς ἐννέα τῶι Διονύσῳι.
 ἱερά δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι
 εὐφάμῳς κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 ὡς ἐδίδασχ', ὡς αὐτὸς ἐθυμᾶρει Διόνυσος.
 Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει, 10
 σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
 Αὐτονόα πράτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
 σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχῳ,
 ἐξαπίνας ἐπιοῖσα· τὰ δ' οὐχ ὀρέοντι βέβηλοι.
 μαίνεται μὲν θ' αὐτα, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι. 15
 Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἱ δ' ἐδίωκον,
 πέπλωσ ἐκ ζωστήρος ἐς ἰγνύαν ἐρύσαισαι.
 Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε 'τίνος κέχρησθε γυναικες;'
 Αὐτονόα τόδ' ἔειπε 'τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκούσαι.'
 μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἐλοῖσα, 20
 ὄσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας·
 Ἴνῳ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάται μέγαν ὦμον
 λαξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ Αὐτονόας ῥυθμὸς οὐτός·
 αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναικες.
 ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμένοι αἵματι πᾶσαι, 25
 ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέρουσαι.

Codices B C D. Titulum addito δωρίδι tenent D B (ἡ glossae prae-
 misit Call. λῆναι om. Iunt.) Θεοκρίτου add. Mus. 5 βωμούς
 13 Βάκχῳ R: -χου 20 μὲν τὰν κεφ. C D 22 δ' ἔρρηξε B
 26 φέρουσαι

οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθομένω Διονύσωι
 φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι,
 εἷη δ' ἐνναέτης ἤ καὶ δεκάτω ἐπιβαίνοι·
 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι.
 ἐκ Διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὕτως.
 εὐσεβέων παιδεσσι τὰ λῳία, δυσσεβέων δ' οὔ.

30

χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνωι νιφόμεντι
 Ζεὺς ὑπατος μεγάλην ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας·
 χαίροι δ' εὐειδῆς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
 Καδμείαι πολλοῖς μεμελημέναι ἡρώϊναι,
 αἱ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσω
 οὐκ ἐπιμωματόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

35

V. ΟΑΡΙΣΤΥΣ

ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ

(THEOCR. XXVII)

PVELLA

τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἤρπασε βουκόλος ἄλλος·

ADVLESCENS

μᾶλλον ἐκοῖσ' Ἑλένα τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.

— μὴ καυχῶ σατυρίσκε, κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.

— ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

— τὸ στόμα μευ πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα.

5

— πλύνεις χεῖλεα σεῖο; δίδου πάλιν, ὄφρα φίλασω.

27 ἀπεχθομένω Bergk: ἀπεχθόμεναι 28 -δὲ μογήσαι Ahrens:
 -δ' ἐμόγησε 34 κάτθετο CD: θήκατο B 36 πολλαῖς . . . ἡρώϊναις:
 corr. Graefe 37 Διονύσ(σ)ου
 Codices: B C D. omisi manifestas interpolationes Musuri et
 errores C. pravos ionismos toleravi. Titulum finxit Mus. (Κόρης
 Call., Νηίδος ex Theocr. 8 Iunt.). mutilum carmen esse codd. signi-
 ficant. 2 ἐκοῖσ' Ahrens: ἐδοῖσ' 3 μὴ add. Mus. (B?)

- καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.
 — μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἦβη.
 — ἂ σταφυλὶς σταφίς ἐστὶ καὶ οὐ ρόδον αἶνον ὀλεῖται. 10
 — ἦδε τι γηράσκει; τόδε που μέλι καὶ γάλα πίνω. 9
 — μῆπιβάλλῃς τὴν χεῖρα· καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. 19
 — δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοὶ τινα μῦθον ἐνέψω. 11
 — οὐκ ἐθέλω· καὶ πρὶν με παρήπαφες ἀδέϊ μύθωι.
 — δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσης.
 — τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον· διζύον οὐδὲν ἀρέσκει.
 — φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἄζσο καὶ σύγε κώρα. 15
 — χαιρέτω ἂ Παφία· μόνον Ἰλαος Ἄρτεμις εἶη.
 — οὐ φεύγεις τὸν Ἐρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 20
 — φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἶεν ἀείραις. 21
 — μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ ἐς λίνον ἄλλυτον ἔνθηις. 17
 — βαλλέτω ὡς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 18
 — δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακώτερωι ἀνέρι δώσει. 22
 — πολλοὶ μ' ἐμνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἰαίνει.
 — εἰς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστῆρ τεὸς ἐνθάδ' ἰκάνω.
 — καὶ τί, φίλος, ρέξαμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας. 25
 — οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.
 — ναὶ μάν φασι γυναῖκας ἐὸς τρομέειν παρακοίτας.
 — μᾶλλον αἰεὶ κρατέουσι· τί καὶ τρομέουσι γυναῖκες;
 — ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰληθυῆς.
 — ἀλλὰ τεῖ βασιλεία μογοστόκος Ἄρτεμις ἐστίν. 30
 — ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χροῖα καλὸν ὀλέσσω.
 — ἦν δὲ τέκης φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι ἦβας.
 — καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;
 — πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἕξεις.

9 om. B : traieci γηράσκει scripsi : -σκω 19 huc revocavi ;
 post 18 est in B, ante 18 in CD 17 ἔκλιτον : corr. Iunt. 20, 21 traiec. Haupt 21 αἰείραις Ahrens : αἰείρας
 18 ἐθέλει Valckenaer : ἐθέλησ ἀρήγει Schaefer : ἀρήγη (-οι Mus.)
 22 δώσει Schaefer : δώσω (-ση Mus.) 23 μεῦ μν. C D² 24 ἰαίνει scripsi
 (cf. Theocr. 7. 29) : αἰεῖδει (Ξαδε Mus.) 27 ἐὸς om. CD 28 τί καὶ
 scripsi : τίνα 32 ἦβας Ahrens : υἱας 33 ἄγης CD 34 ἕξες CD

- ὄμνε μὴ μετὰ λέκτρα λιπῶν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν. 35
 — οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πάνα, καὶ ἦν ἐθέλησι με διῶξαι.
 — τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς;
 — τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ πῶσα καλὰ νομεύω.
 — πατρί δὲ γηραλέω τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνέψω;
 — αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ. 40
 — οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει.
 — Δάφνις ἐγὼ, Λυκίδας δὲ πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.
 — ἐξ εὐγενέων· ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.
 — οἶδ', †'Ακρατιμῆ† ἐσσί, πατὴρ δέ τοί ἐστι Μενάλκας.
 — δεῖξον ἐμοὶ τεὸν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν ἴσταται αὐλις; 45
 — δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
 — αἴγες ἐμαὶ βόσκεσθε, τὰ βουκόλω ἔργα νοήσω.
 — ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἵνα παρθένωι ἄλσεα δεῖξω.
 — τί ῥέξεις σατυρίσκε; τί δ' ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν;
 — μᾶλα τεὰ πρᾶτιστα τάδε χροάοντα διδάξω. 50
 — ναρκῶ ναὶ τὸν Πάνα. τῆν πάλιν ἔξελε χεῖρα.
 — θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μᾶλα δειλά.
 — βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἴματα καλὰ μαιίνεις.
 — ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἦν ἴδε βάλλω.
 — φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας. ἐς τί δ' ἔλυσας; 55
 — τᾷ Παφίαι πρᾶτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω.
 — μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται ἦχον ἀκούω.
 — ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἰ κυπάρισσοι.
 — τὰμπέχουον ποίησας ἐμὸν ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.
 — ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω. 60
 — φῆις μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης.

35 ἀπελθεῖν Reiske : ἀπένθης (-ελοθ- Mus.) 38 σου C D 39 μάν
 Ahrens : κεν (μὲν Call.) ἐνίψω B 41 πολλά κε C D 42 λυ-
 κάδας τέκε π. C D 43 ἔθεν C D 44 οἶδ' Jacobs : οὐδ' ; latet
 nomen, ex. gr. οἶδα Κρατίππιον, οἶδ' Ἀρετημιάς 45 τεὸν scripsi :
 ἔθον C D : ἔθεν B αὐλις Mus. (B?) : αἰα D : α C 47 βουκόλω
 Iunt. : βουκόλοι C : βουκόλα D Call. (B) 48 ἵν' ἄλσεα παρθένω : corr.
 Stephanus 52 μᾶλα δία C D 55 μίτραν Winsem : μικρὰν
 ἀπέσχισας Scaliger : ἀπέστιχες 59 ῥάκος Iunt. : ῥάγος

- αἶθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.
 — Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σέο ῥήμασιν οὐκέτι πιστῆι.
 — ῥέξω πόρτιν Ἐρωτι καὶ αὐτῆι βῶν Ἀφροδίται.
 — παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω. 65
 — ἀλλὰ γυνὴ μῆτηρ τεκέων τροφός, οὐκέτι κῶρα.

Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν λαινόμενοι μελέεσσιν
 ἀλλήλοισ ψιθύριζον. ἀνίστατο φώριος εὐνή.
 χῆ μὲν ἀνεγρομένη πάλιν ἔστιχε μᾶλα νομεύειν
 ὄμμασιν αἰδομένοις, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη, 70
 ὃς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεχαρημένος εὐνᾶς.

Δέχυνσο τὰν σύριγγα τεὰν πάλιν, ὄλβιε ποιμάν·
 ταὶ καὶ ποιμενίων ἐτέρων σκεψόμεθα μολπάν.

VI. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ

(THEOCR. XX)

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἀδὺ φιλάσαι
 καὶ μ' ἐπικερτομέουσα τὰδ' ἔννεπεν ' ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο.
 βουκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
 ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χεῖλεα θλίβειν.
 μὴ τύγε μεν κύσσησι τὸ καλὸν στόμα μῆδ' ἐν ὀνείροις, 5
 οἶα βλέπεις, ὅπποια λαλεῖς, ὡς ἄγρια παῖσδεσι,
 [ὡς τρυφερὸν καλέεις, ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεσι·

62 ἐπιβάλλω CD 63 σέο Hermann : ῥήμασιν οὐκ Ahrens : σοι
 (σν D¹) ἔρημασ . . οὐκ CD : interpolant Iunt. Call. 64 ῥέξω
 CD 65 βέβηκας D¹ C² ἀφέρπη CD : ἀφερψῶ Mus. : corr. Ahrens
 68 ἀνιστα CD 69 πάλιν ἔ. scripsi : γε διέ. 70 αἰδομένοις
 Hermann : -μένοι C : -μένη BD post 71 quasi caput novi versus
 ἤιε(ν) BD : κίεν C 72, 73 om. B 72 τεὰν Ahrens : τεῶν
 73 ταὶ scripsi : τῶν ποιμενίων Ahrens : ποιμαιγίνων ἐτέρων
 scripsi : ἐτέρην

Cod. Φ (X, Tr.), accedit in v. 1-4 Anth. Pal. ix. 136 sine nomine
 auctoris 1 ἐγέλαξε AP 2 ἐπικερτομέουσα τὰδ' AP 3 βουκόλος
 Φ 4 ἀγροίκους AP 6 ὅποια λαλεῖς 7, 8 seclusi (7 in
 apogr. C casu deest ; hunc aut 7-9 alii deleverant)

ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἀδέα χαίταν.]
 χεῖλέα τοι νοτέοντι, χέρες δέ τοί εἰσι μέλαιναι,
 καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς. 10
 τοιάδε μυθίζοισα τρίς εἰς ἔον ἔπτυσσε κόλπον
 καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συνεχῆς εἶδεν
 χεῖλεσι μυχθίζοισα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα
 καὶ πολὺ τᾷ μορφῇι θηλύνετο καὶ τι σεσαρόσ
 καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξσεσεν αἷμα, 15
 καὶ χροῶα φοινίχθην ὑπὸ τῶλγεος ὡς ῥόδον ἔρσαι.
 χὰ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργάν,
 ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἐταίρα.
 ποιμένες, εἴπατέ μοι τὸ κρήγγον· οὐ καλὸς ἐμμί;
 ἄρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε; 20
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἀδύ τι κάλλος
 ὡς κισσοῦ ποτὶ πρέμνον ἐμᾶν δ' ἐπύκαξεν ὑπήναν,
 χαίται δ' οἶα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,
 καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὄφρῦσι λάμπε μελαίναις·
 ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας, 25
 καὶ στόμα μοι πακτᾶς γλαφυρώτερον, ἐκ στομάτων δέ
 ἔρρει μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.
 ἀδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
 κῆν αὐλῶι λαλέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαύλωι.
 καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὄρεα φαντὶ γυναικες, 30
 καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλασεν,
 ἀλλ' ὅτι βουκόλος ἐμμί, παρέδραμε κού ποτακούει·
 χῶ καλὸς Διόνυσος ἐν ἄγκεσι πόρτιω ἐλαύνει;
 οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούται
 καὶ Φρυγίοις ἐνόμεισεν ἐν ὄρεσιν; οὐ τὸν Ἄδωνιν 35

9 νοτέοντι Sauppe: νοσέοντι 11 ἐδν Iunt.: τεδν 13 μυχθίζοισα
 Vat. 1379, descriptus e Tr.: μυθίζοισα 15 μ' ἐγέλαξεν Mus.:
 μέγ' ἔλεξεν 16 τῶλγεος Iunt.: τῶλγεος 26 δ' αὐ πακτᾶς Tr.: ἡ
 καὶ ὑπ' ἀκτᾶς X: correxi γλαφυρώτερον scripsi: γλυκερώτερον
 27 ἔρρει X: ἔρρει Tr. 28 μέλισμα Vat. 1379 et C: μέλιδμα
 29 δονέω conl. Tr. κῆν π. Ald.: ἦν π. παγιαύλω Tr.: πλασιαύλω X
 33 χῶ X: ὁ Tr. 35 οὐ τὸν Is. Vossius: αὐτὸν

ἐν δρυμοῖσι φίλασε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν;
 Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὃν γε Σελάνα
 βουκολέοντα φίλασεν, ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
 Λάτμιον ἂν νάπος ἦλθε καὶ εἰς ἐὰ παιδικὰ νεύσει;
 καὶ τὴν Ῥέα κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὴν 40
 ᾧ Κρονίδα διὰ παῖδα βοηνόμενον ὄρνις ἐπλάγχθη;
 Εὐνίκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλασεν,
 ἃ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος ἠδὲ Σελάνας.
 μηκέτι μηδ' ἄ, Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστν
 μήτ' ἐν ὄρει φιλέοι, μῶνα δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοι. 45

VII. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΑΛΙΕΙΣ

(THEOCR. XXI)

Ἄ πενία, Διόφαντε, μῶνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
 αὐτὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος, οὐδὲ γὰρ εὔδειν
 ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.
 καὶν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιβρίσσησι, τὸν ὕπνον
 αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι. 5

Ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κείντο γέροντες
 στρωσάμενοι βρύον αὐὸν ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
 κεκλιμένοι τοίχῳ ποτὶ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 κείτο τὰ τῆς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
 τοὶ κάλαμοι, τᾶγκιστρα, τὰ φυκιοῦντά †τε λήγα, † 10
 ὄρμαι κῦρτοι τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρνωθοι,

37 γε Tr. : τε X 38 ὀλύμπω (-που Tr.) 38, 40, 42 βωκολ.
 39 λάτμιον Mus. : λάθριον καὶ εἰς ἐὰ Tr. : κείς ἐμὰ X παιδί
 κάθειυδε : correxi 43 ἠδὲ conl. Tr. : ἀδὲ X Tr. 44 μηδ' ἄ Tr. :
 μηδὲ X 44, 45 μήτε Mus. : μηδὲ 45 φιλέοι . . . καθεύδοι Ahrens :
 -λέοις . . . -δοις μῶνη
 Codices X Tr. personarum notae nullae 4 ἐπιβρίσσησι Reiske :
 ἐπιβησέεισι (-έησι Tr.) 5 ἐπιστ. X 8 ποτὶ Kaibel : τῷ
 10 vereor ne lina prava productione scripserit 11 ὄρμαι Mus. :
 οἰμειά τε add. Iunt.

- μήριωθοι κῶπαί τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
 νέρθεν τὰς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἴματα, πῖλοι.
 οὔτος τοῖς ἀλιεύσῳ ὁ πᾶς πόνος, οὔτος ὁ πλούτος.
 οὐ κλειῖδ', οὐχὶ θύραν ἔχον, οὐ κύνα· πάντα περισσά 15
 ταῦτ' ἐδόκει τήνοισ· ἅ γὰρ πενία σφας ἐτήρει.
 οὐδεὶς δ' ἐν μέσσωι γείτων πέλεν· ἅ δὲ παρ' αὐτάν
 θλιβομένα καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
 κοῦπω τὸν μέσατον δρόμον ἄννευ ἄρμα Σελάνας,
 τοὺς δ' ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ 20
 ὕπνου ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.
 — ψεύδοντ', ὦ φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
 τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρουσιν.
 ἤδη μυρὶ ἐσειδον ὄνειράτα, κοῦδέπω ἄως.
 μὴ λαθόμεν, τί τὸ χρῆμα χρόνου ταὶ νύκτες ἔχοντι; 25
 — Ἀσφαλίων μέμφηι τὸ καλὸν θέρος· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
 αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὸν δρόμον, ἀλλὰ τὸν ὕπνου
 ἅ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.
 — ἄρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 οὐ σε θέλω τῶμῳ φαντάσματος ἤμεν ἄμοιρον. 30
 — ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνειράτα πάντα μερίζεω.
 εἰ γὰρ κεικάξω κατὰ τὸν νόον, οὔτος ἄριστος
 ἐστὶν ὄνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ὧι νοῦς.
 ἄλλως καὶ σχολὰ ἐντι· τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων· 35
 ἀλλ' ὄνος ἐν ῥάμνῳ τό τε λύχνιον ἐν πρυτανεῖῳ·

12 κῶπαί Stroth: κῶα 13 πῖλοι Mus. (cf. Anth. P. vi. 90):
 πύσοι 15 οὐ κλειῖδ' Buecheler: οὐδεὶς δ' οὐχὶ θύραν Briggs:
 οὐ χύθραν ἔχον Kaibel: εἶχ' κύνα Iunt.: κίνα 16 ταῦτ'
 scripsi: πάντ' ἅ γὰρ Reiske: ἄγρα πενία ἢ ἐτήρει Ahrens:
 ἐτέρη 17 πέλεν ἅ Reiske: πενία αὐτήν 18 θλιβομένα
 Reiske: -μέναν 19 οἴπω τὰ μέσα τὰν δρόμων (τὸν δρόμον X²) ἅ.
 ἅ. σελάνα X 21 αὐδάν I. H. Voss: ὠδάν 22 ψεύδοντ' ὦ Briggs:
 ψεύδοντο X: -ται Tr. 23 φέρουσιν Tr.: φέρει X 25 χρόνου ταὶ
 Ahrens: χρόνον δ' αἰ 27 παρέβαν X ἐὸν Iunt.: νέον 28 ποιεῖ
 τοι Hermann: ποιεῖντι 31 μερίζον X 32 εἰ γὰρ κεικάξω scripsi:
 οὐ γὰρ νικάξῃ 34 ἄλλως Mus.: ἄλλος σχολὰ ἐντι Reiske:
 σχολόοντι 36 ῥάμνῳ Call.: ῥάμῳ τε Haupt: δέ

φαντὶ γὰρ ἀγρυπνίαν τὰδ' ἔχειν. †λέγεο ποτε νυκτός†
†ὄψιν τὰ τις ἔσσεο δὲ λέγει μανύεν ἐταίρωι.†

- δειλιῶν ὡς κατέδαρθον ἐπ' εἰναλίοισι πόνοισιν
(οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὄραι, 40
εἰ μέμνη, τὰς γαστρὸς ἐφειδόμεθ') εἶδον ἐμαντόν
ἐν πέτραι μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκευον
ἰχθύας, ἐκ καλάμω δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
καὶ τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοισ
πᾶσα κύων ἄρτον μαντεύεται, ἰχθῦα κηγῶν. 45
χῶ μὲν τῶγκίστρωι ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἶμα,
τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
τῷ χέρε τεινόμενος, περικλώμενος εὐρον ἀγῶνα,
πῶς ἀνελῶ μέγαν ἰχθύν ἀφαιροτέροισι σιδάροισ·
εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος ἡρέμα νύξα 50
καὶ νύξας ἐχάλαξα καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα.
ἦνυσα δ' ὦν τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθύν,
πάνται τῷ χρυσῶι πεπυκασμένον· εἶχε δὲ σάμα.
μήτι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλαμένος ἰχθύς,
ἢ τάχα τὰς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης; 55
ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῶγκίστρω ἀπέλυσα,
†μή ποτε τοῦ στόματος τῶγκίστρια χρυσὸν ἔχοντι.†
†καὶ τὸν μὲν πιστεύσασα καλά γε τὸν ἠπήρατον,†
ᾧμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θείναι,
ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῷ χρυσῶι βασιλεύσειν. 60
ταῦτά με κάξήγειρε, τὸ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ἔρειδε

37 ἀγρυπνίαν Reiske: ἄγραν τὰδ' Ahrens: τόδ' λέγεο Tr.:
λέγω X: λέγε μοι Mus. 38 ὄψιν τὰν Ἰδης Haupt; ἐσθλὰ δ' ἐγὼ
μανύσοι' Kaibel 39 ἐπ' Wakefield: ἐν 43 καλάμω Valckenaer:
-μων 47 τοῦ 48 τεινόμενος Call.: -μενον -κλώμενος Her-
mann: -μενον εὐρον Mus.: εὐρὸν 49 ἀνελῶ scripsi: μὲν ἔλω
50 -μνάσκων X: -σκω Tr. ἡρέμα Eldik: ἄρ' ἐμέ νύξα Hermann:
νύξας 51 νύξας ἐχάλαξα Briggs: νύξαι χαλέξας φεύγοντος
Mus.: -τες 52 ἦνυσα δ' ὦν Scaliger: ἦνυσιδῶν 53 π. τοι X:
π. τε τῷ Tr. σῆμα Tr.: σέ σῆμα X 54 πέλει Vat. 1379: πέλοι
56 ἐγὼν Iunt.: ἐγὼ 57 ποτὶ et τῶγκίνια Ahrens ἔχοντι Tr.:
ἔχοισα X 58 ἀπειρώταν Hermann 60 τῷ Call.: τοι

τὰν γνῶμαν· ὄρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
 — μὴ σύγε τὸν τρέσσης· οὐκ ὤμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθύν
 χρύσειον ὡς ἴδες εὖρες, ἴσα δ' ἐν ψεύδεσιν ὄψεις.
 εἰ δ' ἄρα μὴ κνώσσω τὴν τὰ χωρία ταῦτα ματεύεις, 65
 ἐλπίς τῶν ὕπνων· ζάτει τὸν σάρκιον ἰχθύν,
 μὴ σὺ θάνης λιμῶι καίτοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

VIII. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ

Ἄ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν νιέα μακρὸν ἐβώστρει·
 ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα,
 δραπετίδας ἐμός ἐστιν, ὁ μανύσας γέρας ἔξει·
 μισθόν τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος, ἣν δ' ἀγάγηι νιν,
 οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὴν δ' ὦ ξένε καὶ πλέον ἔξεις. 5
 ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
 χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἴκελος· ὄμματα δ' αὐτῶι
 δριμύλα καὶ φλογέοντα· κακαὶ φρένες, ἀδὴν λάλημα·
 οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά,
 ὡς δὲ χολὰ νόος ἐστίν, ἀνάμερος, ἠπεροπευτάς, 10
 οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδων.
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ μέτωπον.
 μικύλα μὲν τήνῳι τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
 βάλλει κείς Ἀχέροντα καὶ εἰς Ἀἶδα βασιλεια.

62 ταρβῶ Mus.: θαρρῶ 63 μὴ σύγε τὸν scripsi (μὴ Haupt):
 καὶ σύγε 64 εἶδες ὄψεις 65 εἰ δ' ἄρα μὴ scripsi: εἰ με γὰρ
 (μὴ multi) τὴν τὰ Mus.: ταῦτα
 Codices: V (1-17 X). Anthol. Pal. ix. 440 et ex eadem stirpe
 S. Stob. Flor. 64. 20, v. 7-10, 16, 17. Titulus: M. Σ. ἔρωσ δραπέτης A
 S: Μόσχου St.: ἔρ. ὄρ. X: Μόσχου add. X² 2 εἴτις ASX²
 3 μανυτάς ASX² 4 ἀγάγηι AS 5 τυ X¹: τι S: τοι AX²
 6 ἔστι δὲ καὶ π. X¹ μάθοις νιν X²: μάθεισ (-θησ S) νιν AS: μάθοιο X²
 7 χρῶμα X¹ 10 ὡς X: ἣν AS St^b: ἐν St^a. χολᾶι AS St.
 ἐντὶ X 11 παῖσδει ASX² 12 κάρηνον X¹ πρόσωπον AS
 X² 13 κείνω A (non Plan.) S βελί(υ X²)δρια X 14 δ'
 εἰς AS εἰς om. AS αἶδαο A¹: αἶδω A²S: αἶδην X βασιλῆα
 Ahrens: βασιλῆα

γυμνὸς ὄλος τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ εὖ πεπύκασται. 15
 καὶ πτερόεις ὡς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλωι,
 ἀνέρας ἠδὲ γυναικας, ἐπὶ σπλάγχχοις δὲ κάθηται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμνον,
 τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντί 20
 τοῖ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλὰκι καμὲ τιτρώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα, πολὺ πλέον ἂ δαῖς αὐτῶι
 βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τύ γ' ἔληις τήνου, δήσας ἄγε μηδ' ἐλεήσης.
 κῆν ποτίδης κλαίοντα, φυλάσσεο μὴ σε πλανάσῃ. 25
 κῆν γελάηι, τύ νιν ἔλκε, καὶ ἦν ἐθέληι σε φιλάσαι,
 φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγηι " λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὄπλα,"
 μὴ τὸ θίγηι πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.
 [αἰαὶ καὶ τὸ σίδαρρον, ὃ τὸν πυρούεντα καθέξει.]

IX. ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ

(THEOCR. XIX)

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύση
 καὶ τὰν γὰν ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τῆι δ' Ἀφροδίται

15 ὄλος X¹: μὲν A S X² εὖ π. X²: ἐμπ. A S X¹ 16 ὡς et
 ὄσον A S X St., ὡς St. ἄλλον St.: ἄλλοτ' A S X ἄλλον X² 17 σπλάγ-
 χμοισι A S 19 μὲν V: εἰ A: αἰ S 22 μὲν V A: δέ γ' S
 γρ. ταῦτα V: πάντα A S V πλέον ἂ δαῖς scripsi: πλέον δ' αἰ, γρ.
 πλέον δέει V: πλείον (πλείων S) δέ οἱ A S 23 ἐνοῖσα A S ἐναίθει
 A S 24 ψέν τις ἔλη V¹ δάσας ἐλεάσης V 25 γελάα A S
 μιν V κῆν V 28 ψέν δέ V¹ 29 μὴ τι S 30 versum
 Byzantinum om. A S
 Cod. V 3 πάντ' χεῖρ' ἐφύσει

δείξεν ἔαν ὀδύναν καὶ ἐμέμφετο, ὅττι γε τυτθόν 5
 θηρίον ἐντὶ μέλισσα καὶ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.
 χά μᾶτηρ γελάσασα 'τί δ'; οὐκ ἴσος ἐσσί μελίσσαις;
 ὅς τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκα ποιεῖς.

X. <ΒΙΩΝΟΣ>

ΑΔΩΝΙΔΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Αιάζω τὸν Ἄδωνιν 'ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'
 'ῶλετο καλὸς Ἄδωνις' ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.
 μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθειυδε·
 ἔγρευο δειλαία, κυανόστολα καὶ πλατάγησον
 στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν 'ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.' 5
 αιάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.

κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐν ὄρεσι μηρὸν ὀδόντι,
 λευκῶι λευκὸν ὀδόντι τυπεῖς, καὶ Κύπριω ἀνιῆι
 λεπτὸν ἀποψύχων, τὸ δὲ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
 χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῆι, 10
 καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος, ἀμφὶ δὲ τήνωι
 θνάσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀποίσει.
 Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώντος ἀρέσκει,
 ἀλλ' οὐκ οἶδεν Ἄδωνις ὅ νιν θνάσκοντα φίλησεν.
 αιάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες. 15

ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἄδωνις,
 μείζον δ' ἂ Κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.
 τήνον μὲν περὶ παιῖδα φίλοι κύνες ὠδύραντο,
 καὶ Νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες, ἃ δ' Ἀφροδίτα
 λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται 20

5 ἔαν scripsi: τὰν μέμφετο: correxi 7 γελάσασα 8 ὅς
 Valckenaer: χῶ vereor ne ξεις = εἰ sibi indulserit scriptor
 Codices V Tr. Bionis nomen additum ex Epitaph. Bion. 70
 4 κυανόστολα scripsi: -στόλε 7 ἐν Ameis: ἐπ' 11 χεῖλεος
 12, 13 φίλημα 13 ζώντες ἀρέσκον V 14 μιν θνάσκοντα φίλησεν
 Epitaph. Bion. 68: θνάσκοντ' ἐφίλασεν 18 κείνον 20 ἀλαλεῖται

πειθαλέα νήπλεκτος ἀσάνδαλος, αἱ δὲ βάτοι νιν
 ἐρχομέναν κείροντι καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται,
 ὄξυ δὲ κωκύουσα δι' ἄγκρα μακρὰ φορεῖται
 Ἄσσύριον βοόωσα πόσιν καὶ παῖδα καλεῖσα.
 ἀμφὶ δέ νιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν αἰωρεῖτο, 25
 στήθεα δ' ἐκ μηρῶν φοιρίσσετε, τοὶ δ' ὑπὸ μαζοῖ
 χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύροντο.
 'αἰαῖ τὰν Κυθέρειαν' ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.

ᾤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, σὺν ᾤλεσεν ἱερὸν εἶδος.
 Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἄδωνις, 30
 κάτθανε δ' ἅ μορφὰ σὺν Ἀδώνιδι, τὰν Κύπρι αἰαῖ
 ᾤρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες 'αἱ τὸν Ἄδωνιν,'
 καὶ ποταμοὶ κλαίοντι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας,
 καὶ παγαὶ τὸν Ἄδωνιν ἐν ᾠρεσι δακρύνοντι,
 ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθθαίνεται, ἅ δὲ Κυθήρα 35
 πάντας ἀνὰ κναμῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὸν αἰεῖδει
 'αἰαῖ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'
 ἀχῶ δ' ἀντεβόασεν 'ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'
 Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἂν αἰαῖ;

ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἔλκος, 40
 ὡς ἴδε φοῖνιον αἷμα μαραινομένωι περὶ μηρῶι,
 πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο 'μείνον' Ἄδωνι,
 δύσποτμε μείνον' Ἄδωνι, πανύστατον ὡς σε κιχείω,
 ὡς σε περιπτύξω καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μείξω.
 ἔγρεο τυτθὸν Ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον, 45
 τοσσοῦτόν με φίλησον, ὅσον ζῶει τὸ φίλημα,
 ἄχρῖς ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κεῖς ἐμὸν ἦπαρ
 πνεῦμα τεὸν ρέυσηι, τὸ δέ σευ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
 ἐκ δὲ πῖω τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φυλάξω

22 κείρουσι 23 ἄγκρα φέρεται V 24 παῖδα Tr.: πόδα V
 25 μιν ἠωρεῖτο 26 οἱ δ' 31 Κύπριδος αἱ αἱ Tr. 32 ᾠρια
 33 κλαίουσι 34 ᾠρεσι V: ὄρεσι Tr. 35 ἐρυθθαίνεται κυθήρη
 36 ἀνάπαλιν ἀποσοικτρὰν αἰεῖδη: corr. Wakefield (οἰκτρὸν Tr.) 37 αἱ
 αἱ τὰν νότον V: αἱ τὰν Κυθέρειαν Tr. 39 ἂν om. V 44 μίξω
 45, 46 φίλασσον 46 ζῶη 47 ἀποψύχης 49 φίλαμα

ὡς αὐτὸν τὸν Ἄδωνιν, ἐπεὶ σὺ με δύσμορε φεύγεις, 50
 φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι καὶ ἔρχεται εἰς Ἀχέροντα
 καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον, ἃ δὲ τάλαινα
 ζῶω καὶ θεὸς ἐμμι καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
 λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιω, ἐσσί γὰρ αὐτὰ
 πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρεῖ. 55
 ἐμμί δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν
 καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὃ μοι θάνε, καὶ σε φοβεῦμαι.
 θνάσκεεις ὦ τριπόθητε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτα,
 χήρα δ' ἃ Κυθέρεια, κειοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἐρωτες.
 σοὶ δ' ἄμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις; 60
 καλὸς ἐὼν τοσοῦτον ἐμήναο θηρὶ παλαίειν;
 ὦδ' ὀλοφύρατο Κύπρις, ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες,
 'αἰαὶ τὰν Κυθέρειαν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'

δάκρυν ἃ Παφία τόσσον χέει, ὅσσον Ἄδωνις
 αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεται ἄνθη. 65
 αἷμα ῥόδον τίκει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
 αἰάζω τὸν Ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.

μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρι
 οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν Ἄδωνίδι φυλλὰς ἐρήμα·
 λέκτρον ἔχει Κυθέρεια τὸ σὸν νῦν νεκρὸς Ἄδωνις, 70
 καὶ νέκυσ ὦν καλὸς ἐστι, καλὸς νέκυσ, οἷα καθεῦδων.
 κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνίανεν,
 οἷς μετὰ τεῦς ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει
 παγχρυσέω κλινητῆρι· ποθεῖ καὶ στυγνὸν Ἄδωνιν.
 βάλλε δέ νιν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι. πάντα σὺν αὐτῶι.
 ὡς τήνος τέθνακε καὶ ἄνθη πάντα μαράνθη. 76

50 σ' αὐτὸν τὸν om. V 52 ἃ δ' ἃ τ. V 55 καταρρεῖ Theocr.
 i. 5: καὶ ἄρει 56 εἰμὶ ἀνίαν 58 τριπόθατε ἔπτη 59 χήρη
 κανοὶ V¹: κανοὶ V² δώματ' edd. ant.: δῶμα 61 ἐμήναο
 Brunck: ἔμηνας 64 Παφίη Tr.: Παφίη V χέει Dorville:
 ἐγχεῖ 68 μήρεο V 69 οὐκ Ahrens: ἔστ' 70 ἔχει
 Valckenaer: ἔχει νῦν Ziegler: νῦν δὲ V: τὸ δὲ Tr. (idem Ἄδωνι
 et 71 ἐσσί) 72 οἷς Stephanus: οἷ 73 οἷς Wakefield: τοῖς
 σεῦ 74 παγχρυσῶ καὶ V: τὸν Tr. 75 δέ νιν Wassenbergh:
 δ' ἐνὶ 76 πάντ' ἐμαράνθη

ράϊνε δέ νιν Συρίοισιν ἀλείφασι, ράϊνε μύροισιν.
ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὦλετ' Ἄδωνις.

κέκλιται ἀβρὸς Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν,
ἀμφὶ δέ νιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἐρωτες 80
κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι. χῶ μὲν οἰστώσ,
ὄς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαλλεν, ὃ δὲ πτερόν, ὄς δὲ φαρέτραν.
χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος, οἷ δὲ λέβητι
χρυσείῳ φορέοισιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρία λούει,
ὄς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσω ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν. 85
' αἰαῖ τὰν Κυθήρειαν' ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.

ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ἑμέναιος
καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον, οὐκέτι δ' ὑμήν,
ὑμήν οὐκέτ' αἶδεν ἐὼν μέλος, ἀλλ' ἐπαιεῖδι
' αἰαῖ' καὶ ' τὸν Ἄδωνιν' ἔτι πλέον ἢ ὑμέναιον. 90
αἱ Χάριτες κλαίουσι τὸν νιέα τὸν Κινύρα
' ὦλετο καλὸς Ἄδωνις' ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι,
' αἰαῖ' δ' ὄξυ λέγοντι πολὺν πλέον ἢ παιῶνα.
καὶ Μοῖραι τὸν Ἄδωνιν ἀνακλαίοισιν ἐν Ἄϊδα,
καὶ νιν ἐπαιέδουσιν, ὃ δὲ σφισιν οὐχ ὑπακούει 95
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κώρα δέ νιν οὐκ ἀπολύει.

λῆγε γόων Κυθήρεια τὸ σήμερον, ἴσχεο κομμῶν,
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

77 μιν Συρίοισι Ruhnken : μύροισι 80 μιν 82 ἔβαλλεν
scripsi : ἔβαιν' ὄς δ' ἔπτερον ὄς δὲ V : ὄς δ' εὔπτερον αὐ γὰρ Tr.
83 οἷ δὲ Graefe : ὄς δὲ 83, 84 λέβητος χρυσίη V : λέβησι χρυσοῖς
Tr. : corr. Iunt. 84 φορήσιν V λούει Tr. : λύει V 86 αἰαῖ
Lennep: αὐτὰν 87 φιαῖς ὑμεναίως (-οῖς V) : corr. Mus. 88 δοίμαν
89 ὕμη αἶδονόος μέλος ἄλλεται αἰαῖ : corr. Ahrens 91 τὸν K. Vul-
canius : τῶ K. 92 ἀλλήλῃσι 93 αἰαῖ Pierson : αὐταὶ ὄξυ
Call. : ὄξυ παιῶνα Ahrens : τὴν διῶνα 94 ἐν Ἄϊδα scripsi : ἔδωνιν
95, 96 μιν 95 σφισιν edd. ant. : σφιν 97 κομμῶν Barth :
κώμων 98 δεῖ σε Tr. : δεῖσαι V

XI. ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ

ἝΑδωνιν ἡ Κυθήρη
 ὡς εἶδε νεκρὸν ἦδη
 στυγνὰν ἔχοντα χαίταν
 ὠχράν τε τὰν παρειάν,
 ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτάν
 ἔταξε τὼς Ἕρωτας. 5

οἱ δ' εὐθέως ποτανοί
 πᾶσαν δραμόντες ὕλαν
 στυγνὸν τὸν ὕν ἀνεῦρον,
 δῆσαν δὲ καὶ πέδασαν. 10

χῶ μὲν βρόχῳ καθάψας
 ἔσυρεν αἰχμάλωτον,
 ὁ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων
 ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.

ὁ θῆρ δ' ἔβαινε δειλῶς, 15
 φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην·
 τῶι δ' εἶπεν Ἀφροδίτα
 ' πάντων κάκιστε θηρῶν,
 σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
 σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας; 20

ὁ θῆρ δ' ἔλεξεν ᾧδε·
 ' ὄμνυμί σοι Κυθήρη
 αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα
 καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά
 καὶ τώσδε τὼς κυναγῶς· 25
 τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σευ
 οὐκ ἤθελον πατάξαι,
 ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
 καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα

γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν 30
 ἐμαινόμεαν φιλάσαι.
 †καὶ μὲν κατεσίναζε, †
 τούτους λαβοῦσα τέμνε,
 τούτους κόλαζε, Κύπρι·
 τί γὰρ φέρω περισσῶς 35
 ἐρωτικούς ὀδόντας;
 εἰ δ' οὐχί σοι τὰδ' ἀρκεῖ,
 καὶ ταῦτά μου τὰ χεῖλη.
 τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων;⁷
 τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις 40
 εἶπέν τε τοῖς Ἔρωσι
 τὰ δεσμά οἱ ἑπιλύσαι.
 ἐκ τῶδ' ἐπηκολούθει,
 κἄς ἕλαν οὐκ ἔβαινε,
 καὶ τῶι πυρὶ προσελθῶν 45
 ἔκαιε τοὺς ὀδόντας.

XII. ΕΡΑΣΤΗΣ

(THEOCR. XXIII)

Ἄνῆρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβω,
 τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω·
 μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἐν ἡμερον εἶχε,
 κοῦκ ἦιδει τὸν Ἔρωτα, τίς ἦν θεός, ἀλίκα τόξα
 χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει· 5
 πάντα δὲ κὰν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρήσ.
 οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρνυμα
 χεῖλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥόδα μάλων,
 οὐ λόγος, οὐχὶ φίλαμα τὸ κουφίζει τὸν ἔρωτα.

45 τῶι Heinsius : τε 46 ὀδόντας scripsi : ἔρωτας
 Codices Φ = V 1-56, inde X ; Tr. ; in v. 28-32 accedit Baroccianus
 50 1 ἐφάβου 4 ἠλίκα 5 καὶ Δία Ahrens : παιδία
 8 ῥόδα μάλων Ahrens : ῥοδομάλλον (-μάλλιον V² Tr.²) 9 κουφίζειν V

οἶα δὲ θῆρ ὑλαίος ὑποπτεύησι κυναγώς, 10
 οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγρια δ' αὐτῶι
 χεῖλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
 ταῖ δὲ χολαὶ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
 † ὕβριν τὰς ὀργὰς † περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
 ἦν καλός· ἐξ ὀργὰς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς. 15
 λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαμ φλόγα τὰς Κυθερείας,
 ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροισι,
 καὶ κύσε τὰν φλιάν, οὕτω δ' † ἀντέλοντο φωναί· †
 * Ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακὰς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
 λάϊνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον 20
 λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι γάρ σε
 κῶρε θέλω λυπεῖν, κεχολωμένος ἀλλὰ βαδίζω,
 ἔνθα τύ μεν κατέκρivas, ὅπηι λόγος ἡμεν ἀταρπὸν
 ξυνὰν τοῖσιν ἐρώσι, τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος.
 ἀλλὰ καὶ ἦν ὄλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω, 25
 οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν χόλον. ἄρτι δὲ χαίρειν
 τοῖσι τεοῖς προθύροισ ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
 καὶ τὸ ρόδον καλὸν ἔστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
 καὶ τὸ ἴον καλὸν ἔστιν ἐν εἶαρι, καὶ ταχὺ γηραῖ.
 λευκὸν τὸ κρίνον ἔστί, μαραίνεται, ἀνίκα πίπτῃ· 30
 ἂ δὲ χιῶν λευκά, κατατάκεται, ἀνίκα παχθῆι.
 καὶ κάλλος καλὸν ἔστι τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῆι.
 ἦξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὅπανίκα καὶ τὸ φιλάσεις,
 ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαύσεις.
 ἀλλὰ τὸ παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ρέξον· 35
 ὀππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι

10 θῆρ ὑλαίος edd. ant. : θηβυλέος 11 ἄγρια ed. Brubach : ἄρια
 12 βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν : corr. Meineke 14 ὁ πρὶν Ahrens ὀργὰς
 e v. 15 irrepsit 15 ἦν Heinsius : ἦ ἐξ ὀργὰς Stephanus : δ'
 ἐξόρκασ' 16 ἤνεικε Stephanus : ἐνι καὶ φλόγα τὰς Eldik : φασ-
 τatos 18 κῦσαι 21 γάρ Iunt. : πάρ 22 λυπῆν Iunt. :
 λύπησ κεχολ. edd. ant. : ποχολ. et ρ supra λ (i. e. ποχ' ὀρώμενος)
 23 τύ μεν edd. ant. : τ'ετῦμε 23, 24 ἀταρπὸν ξυνὰν Toup : ἀταρπὸν
 ξυνόν 26 οὐδ' οὕτως Briggs : οὐδὲ τῶς 30 ἔστι καὶ Barocc.
 30, 31 ἠνίκα Barocc. 30 πίπτῃ Barocc. : πίπτει Φ 31 κατατάκεται
 scripsi : καὶ τάκεται Φ : καὶ μαραίνεται Barocc.

τοῖσι τεοῖσιν ἴδης τὸν τλάμονα, μή με παρένθης,
 σταθί δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
 λῦσον τὰς σχοίνω με καὶ ἀμφίβητες ἐκ ρεθέων σῶν
 εἴματα καὶ κρύψον με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον· 40
 κἂν νεκρῶι χάρισαι τὰ σὰ χεῖλεα. μή με φοβαθῆις·
 οὐ δύναμαι † εἶν† σε, διαλλάξεις με φιλάσας.

χῶμα δέ μοι κοίλαινε, τό μεν κρύψει τὸν ἔρωτα,
 κἂν ἀπίης, τόδε μοι τρίς ἐπάνσον ' ὦ φίλε κείσαι.'
 ἦν δὲ θέλης, καὶ τοῦτο ' καλὸς δέ μοι ὤλεθ' ἑταῖρος.' 45
 γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράσσω·
 ' τοῦτον ἔρωσ ἔκτεινεν· ὄδοιπόρε, μὴ παροδεύσης,
 ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.'

ὦδ' εἰπὼν λίθον εἶλεν, ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἄχρι μέσω προθύρῳ φοβερὸν λίθον ἄπτει' ἀπ' αὐτῷ 50
 τὰν λεπτὰν σχοινῶδα, βρόχον δ' ἐνιάλλε τραχήλῳ,
 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ὑπαὶ ποδός, ἦδ' ἐκρεμάσθη
 νεκρός. ὃ δ' αὐτ' ὤϊξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλῶς ἐξ ἰδίας ἀρταμένον, οὐδ' ἐλυγίχθη

τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσε νέον φόνου, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῶι 55
 εἴματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικὰ βαῖνε δ' ἐς ἄθλα
 γυμνασίων, καὶ ἔκηλα φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὕβρισε· λαϊνέας δέ
 ἵππατ' ἀπὸ κρηπίδος ἐς ὕδατα· τῶι δ' ἐφύπερθεν
 ἄλατο καὶ τῷγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον· 60
 νᾶμα δ' ἐφουνίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
 ' χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.'

37 τεοῖς εἶδης 42 κατέχειν conieci 43 μοι κοίλανον δ Mus. :
 μεν κοιλόν τι τό 44 ἐπάνσον edd. ant. : ὀπά. 45 θέλης Ahrens :
 λῆς 46 τοίχοισι Schaefer : τίχοισι χαράσσω scripsi : χαράξω
 48 εἶχεν edd. ant. : εἶχον 50 μέσω προθύρῳ scripsi : μέσων ὁδῶν
 ἦπτει' Mus. : ὀπότ' αὐτ. incerto casu 51 ἐνιάλλε scripsi :
 ἔβαλλε 52 ἐκύλισεν ὑπέκ Call. : ἀπαλ Reiske : αἴται
 53 αὐτόϊξε 54 ἠρτημένον ἐλυγίχθη apogr. : ἐτυλίχθη 56 ἄθλα
 Ahrens : ἄθλω 57 γυμνασίων Wordsworth : γυμναστῶν ἔκηλα
 scripsi : λε 59 ἵππατ' Hight : ἴστατ' κρηπίδος apogr. : κρηπίδας
 ἐς ὕδατα τῶι Reiske : ἐς ὕδατω 61 νᾶμα Reiske : ἔμα 63 οἱ
 μισεῦντες Ahrens : οἰμεῖς εἴητες δικάζειν Call. : δικάσειν

XIII. ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ ΔΗΙΔΑΜΕΙΑΣ

(ΒΙΟΝ. II)

ΜΥΡΣΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΔΑΣ

- Λῆις νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἀδὸν λιγαίνειν,
 ἱμερόεν γλυκύθυμον ἔρωτικόν, οἶον ὁ Κύκλωψ
 ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἠϊόνι Γαλατείαί;
- κῆμοι συρίσδεν, Μύρσων, φίλον· ἀλλὰ τί μέλψω;
- Σκύριον, ᾧ Λυκίδα, ζαλώμενον ἀδὸν ἔρωτα, 5
 λάθρια Πηλεΐδαο φιλάματα, λάθριον εὐνάν,
 πῶς παῖς ἔσσατο φᾶρος, ὅπως δ' ἐψεύσατο μορφάν
 κῆν κώραισιν ὅπως Λυκομηδίσιω σὺκ ἀλεγόισαι
 ἄνδρ' ἦναι κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Δηιδάμεια.
- Ἄρπασε τὰν Ἑλέναν πόθ' ὁ βωκόλος, ἄγε δ' ἐς Ἰδαν, 10
 Οἰνώνη κακὸν ἄλγος. ἐχώσατο δ' ἅ Λακεδαίμων,
 πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαιϊκόν, οὐδέ τις Ἑλλην,
 οὔτε Μυκηναίων οὔτ' Ἥλιδος οὔτε Λακῶνων,
 μέινειν ἐδὸν κατὰ δῶμα, φυγῶν δύστανον Ἄρηα.
 λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι μούνος Ἀχιλλεύς, 15
 εἴρια δ' ἄνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκαὶ
 παρθενικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δ' ἦντε κῶρα·
 καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο καὶ τόσον ἄνθος
 χιονέαις πόρφυρε παρησί καὶ τὸ βάδισμα
 παρθενικῆς ἐβάδιζε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρη· 20
 θυμὸν δ' Ἄρεος εἶχε καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
 ἐξ αὐοῦς δ' ἐπὶ νύκτα παρίζετο Δηιδαμείαι,

Codices : X Tr. Titulus (fictus) Ἐπιθαλάμιος. Ἀχιλλέως καὶ Δηιδα-
 μείας add. apogr. personae nullae notantur 4 κῆμοι Brunck : κῆν
 μοι 5 ᾧ add. Lennep ζαλώμενον scripsi : ζαλῶν μένος ἀδὸν
 Vrsinus : ἀδὸν 7 ἐψεύσατο Canter : ἐμεύσατο 8 κῆν ὅπως
 ἐν κώραις : correxi ἀπαλέγοισαι et -σα : corr. Ahrens 9 ἄη(ἄει
 X) δῆνηα τα : correxi (κατὰ Ahrens alii) 11 δ' add. Heskin
 14 φυγῶν δύστανον Bentley : φέρων δισσίιν ἀνάν Tr. : δισσίιν ἀγγνὸν
 X ἄρηα Scaliger : ἄρηα 19 παρειῆσι 22 παρίζετο Canter :
 μερίζετο

καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δ' αὐτὰς
 στάμονα καλὸν ἄειρε, τὰ δαίδαλα δ' ἄτρι' ἐπήνει·
 ἦσθιε δ' οὐκ ἄλλαι σὺν ὀμάλικι, πάντα δ' ἐποίει 25
 σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνου. ἔλεξέ νυ καὶ λόγον αὐτῆι
 ' ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισιw ἀδελφαί,
 αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα δέ σὺ νύμφα καθεύδεις.
 αἱ δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο καλάι·
 ἀλλὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἃ δὲ πονηρά 30
 Νυσαία δολία με κακῶς ἀπὸ σείω μερίσδει.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο

XIV. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΥΡΩΠΗ (MOSCH. ΙΙ)

Εὐρώπῃ ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον.
 νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἴσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
 λυσιμελῆς πεδάαι μαλακῶι κατὰ φάεα δεσμῶι,
 εὔτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὄνειρων· 5
 τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
 Φοίνικος θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
 ὠίσατ' ἠπείρους δοιὰς περὶ εἶο μάχεσθαι,
 ' Ἀσιίδα τ' ἀντιπέρην τε· φυὴν δ' ἔχον οἶα γυναῖκες.
 τῶν δ' ἦ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν, ἦ δ' ἄρ' ἐώικει 10
 ἐνδαπίηι, καὶ μᾶλλον ἐῆς περιόσχετο κούρης,

24 στάμονα Scaliger : στόμ' ἀνὰ δαίδαλα δ' ἄτρι' Lenep : δ' ἀδέα
 δάκρυ' 26 αὐτῆι Vrsinus : αὐτάν 28 μούνα μούνα Lenep :
 μούνα μίμνω δέ σὺ Hermann : σὺ δὲ 29 δύο Salmasius : δ' ὑπὸ
 30 κατὰ Scaliger : καὶ 31 Νυσαία scripsi : Νύσσα (i. e. Νυσέα) X :
 Νύσσα γὰρ Tr.

Codices : F ; M (in quo saepius pauca evanuerunt), cum eodem
 consentit Basiliensis (v. 24-142) raro commemoratus ; S I ἦλθεν
 M 2 τρίτατον Mus. : τρίτον ἴστατο F 9 ἀσιιάδ' ἃ. S :
 ἄσασαδ' ἃ. M 10 om. S εἶχεν F 11 ἐν δ' ἀσίη S
 9*

φάσκειν δ' ὡς μιν ἔτικτε καὶ ὡς ἀτίταλλέ μιν αὐτή.
 ἢ δ' ἑτέρη κρατερῆσι βιωμένη παλάμησι
 εἴρυνεν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶο
 ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν. 15
 ἢ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
 παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὡς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
 ἐξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δέ
 εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασι εἶχε γυναῖκας.
 ὄψῃ δὲ δειμαλέην ἀνευείκατο παρθένος αὐδῆν· 20
 ' τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προῖηλεν;
 ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἦδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι,
 τίς δ' ἦν ἢ ξείνη, τὴν εἰσίδου ὑπνώουσα;
 ὡς μ' ἔλαβε κραδίην κέλινῃς πόθοσ, ὡς με καὶ αὐτή 25
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὡς σφετέρην ἶδε παῖδα.
 ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρήνειαν ὄνειρον.'
 ὡς εἰποῦσ' ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίξεθ' ἑταίρας
 ἦλικας οἰέτεας θυμήρεας εὐπατερείας,
 τῆσι αἰεὶ συνάθρυνεν, ὄτ' ἐς χορὸν ἐντύνοιτο, 30
 ἢ ὅτε φαιδρύνουτο χροῖα προχοῆσι ἀναύρων,
 ἢ ὅπότε ἐκ λειμῶνος εὐπνοα λείρι' ἀμέργοι.
 αἰ δέ οἱ αἴψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάστη
 ἀνθοδόκου τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
 ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὀμιλαδὸν ἠγερέθοντο 35
 τερπόμεναι ῥοδέηι τε φνῆι καὶ κύματος ἠχῆι.
 αὐτὴ δὲ χρύσειον τάλαρον φέρειν Εὐρώπεια,
 θηητόν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἐφαιστοιο,
 ὅν Λιβύηι πόρε δῶρον, ὄτ' ἐς λέχος Ἐννοσιγαίου

12 ἀτίτηλλε S: -τηλε F 14 εἴρυνεν MS²: εἴρυνεν S¹: ἤρυνεν F
 ἀέκουσ' M εἶο Ahrens: εἶναι 17 ὑπερεῖδεν S 18 ἀκμήν M
 20 δειμαλέην M: δὴ μάλ' ἔπειτ' FS παρθένον M 23 ὄνειρον
 M 24 τὴν M: ἦν FS 27 κρήνειαν Wakefield: κρίνειαν
 28 ἐπιδίξεθ' M 30 ἐντύνοιτο scripsi: ἐντύνοντο M: ἐντύναινο
 F¹ S: ἐντύναινο F² 31 φαιδρύνουτο F¹ M S 32 ἀμέργοι Meineke:
 ἀμέρσοι 34 δ' αὐ λ. M: δὲ λλ. S²

ἦμεν· ἧ δὲ πόρεν περικαλλεῖ Τηλεφάασση, 40
 ἦτε οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφωι δ' Εὐρωπέηι
 μήτηρ Τηλεφάασσα περικλυτὸν ὤπασε δῶρον.
 ἐν τῶι δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο μαρμαίρουτα.
 ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἴναχίς Ἰώ
 εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φνὴν δ' οὐκ εἶχε γυναιήν. 45
 φοιταλέη δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἄλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
 νηχομένηι ἰκέλη· κῦάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
 δοιοὶ δ' ἔστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὄφρυός αἰγιαλοῖο
 φῶτες ἀολλήδην, θεῦντο δὲ ποντοπόρου βοῦν.
 ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἡρέμα χερσί 50
 πόρτιος Ἴναχίης, τὴν δ' ἐπταπόρωι παρὰ Νείλωι
 ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετὰμειβε γυναιῖκα.
 ἀργύρεος μὲν ἔην Νείλου ῥόος, ἧ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκείη, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεὺς.
 ἀμφὶ δὲ διωήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο 55
 Ἑρμείης ἤσκητο· πέλας δὲ οἱ ἐκτετάνυστο
 Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυαυθείῃ χροίῃ,
 ταρσὸν ἀναπλώσας, ὥσει τέ τις ὠκύαλος νηῦς 60
 χρυσείου ταλάροιο περίσκεπε χεῖλεα ταρσός.
 τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπέης.

αἱ δ' ἐπεὶ οὖν λειμώννας ἐς ἀνθεμόεντας ἵκανον,
 ἄλλη ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἀνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
 τῶν ἧ μὲν νάρκισσον ἐύπνου, ἧ δ' ὑάκινθον, 65
 ἧ δ' ἴου, ἧ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραξε
 λειμώνων ἑαροτρεφῶν θαλέθεσκε πετηλά.
 αἱ δ' αὐτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν

44 Ἰνάχου S 45 γυναικός S 46 φοῖτα' αἶθε S 47 κῦάνου
 Meineke: κυανῆ 50 Ζεὺς ἐπαφώμενος ἡρέμα χεῖρι θεείῃ S
 51 Ἰναχίης τὴν Pierson: εἰναλί(λύ M)ῆς· τὴν FM: εἶναι ληιστήν S
 55 στεφάνοις M 60 ἐναπλώσας S ὠκύαλος M 61 ταρσός scripsi:
 ταρσοῖς 63 ἐπ' M ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας S 65 νεόκισσον S
 67 ἑαροτροφῶν S: ἑαροτρεφῶν M θαλέεσκε F: θαλέσθεκον M
 68 ἰθείρην

δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσησιw ἀνασσα
ἀγλαίην πυρσοῖο ῥόδοι χεῖρεσσι λέγουσα, 70
οἶά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἄφρογένεια.

οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν λαίνεω,
οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
ἦ γὰρ δὴ Κρονίδης ὡς μιν φράσαθ', ὡς ἐόλητο
θυμὸν ἀνωίστοισιw ὑποδμηθεῖς βελέεσσι 75

Κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.
δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης
παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατήσασαι
κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας καὶ γέινετο ταῦρος,
οὐχ οἶος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται, οὐδὲ μὲν οἶος 80
ᾧλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον,

οὐδ' οἶος ποιμνῆς ἐπιβόσκειται, οὐδὲ μὲν οἶος
ὄστις ὑποδμηθεῖς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.
τοῦ δὴ τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
κύκλος δ' ἀργύφειος μέσσωι μάρμαιρε μετώπωι, 85
ὄσσε δ' ὑπογλαύσσεσκε καὶ ἴμερον ἀστράπτεσκεν.

ἰσά τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρῆνου
ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἄτε κύκλα σελήνης.
ἦλυθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φαανθείς
παρθενικὰς, πάσησι δ' ἔρωσ γενετ' ἐγγὺς ἰκέσθαι 90
ψαῦσαι θ' ἴμερτοῖο βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὀδμή
τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν ἀντημῆν.

στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπέης
καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέθελγε δὲ κούρην.
ἦ δέ μιν ἀμφαφάασκε καὶ ἡρέμα χεῖρεσιν ἀφρόν 95
πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.

69 δρέπον M μέσ(σ)οισιν Bas. M : μέση ἔστη S 70 ῥόδοι M
74 ἐβέβλητο S 78 τ' om. M 79 γέινετο Ahrens : γίνετο S :
γίνεται M : γέντο F 81, 82 om. S 82 οὐδ' ὁποῖος M ποιμνῆς F
85, 86 om. S 86 ὑπογλαύσσεσκε Bas. : -γλαύθ- M : -γλαυκ- F
καὶ F : δι' M ἀστραπέεσκε F 87 καρῆνω M 88 ἄντα κεραῖνη
ἡμιτόμου S 90 παρθενικαῖς πάσαις δὲ M 91 θ' edd. ant. :
δ' F M S δ' om. S 94 δέριν F 95 ἀμφιφ. F χερσίν F

αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυχῆσατο· φαῖό κεν αὐλοῦ
 Μυγδοῦιον γλυκὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
 ὤκλασε δὲ πρὸ ποδοῦιν, ἐδέρκετο δ' Εὐρώπειαν
 αὐχέν' ἐπιστρέψας καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον. 100
 ἦ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῆισι·
 'δεῦθ' ἐτάραι φίλαι καὶ ὀμήλικες, ὄφρ' ἐπὶ τῶιδε
 ἐζόμεναι ταύρωι τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας
 νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται, οἶά τ' ἐνηῆς
 πρηῆς τ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, οὐδέ τι ταύροις 105
 ἄλλοισιν προσέοικε· νόος δέ οἱ ἦντε φωτός
 αἴσιμος ἀμφιθέει, μούνης δ' ἐπιδύεται αὐδῆς·

ὥς φαμένη νῶτοισιν ἐφίζανε μειδιώσασα,
 αἰ δ' ἄλλαι μέλλεσκον, ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
 ἦν θέλεν ἀρπάξας· ὥκυσ δ' ἐπὶ πόντου ἴκανεν. 110
 ἦ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἐταίρας
 χεῖρας ὀρεγνυμένη, ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
 ἀκτάων δ' ἐπιβὰς πρόσσω θέεν, ἦντε δελφίς
 χηλαῖς ἀβρεκτοῖσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων.
 ἦ δὲ τότε ἔρχομένοιο γαληνιάσσκε θάλασσα, 115
 κήτεια δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάροιθε ποδοῦιν,
 γηθόσυνος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστεε βυσσόθε δελφίς.
 Νηρεῖδες δ' ἀνέδυσαν ὑπέξ ἁλός, αἰ δ' ἄρα πᾶσαι
 κητείοις νῶτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχώοντο.

καὶ δ' αὐτὸς βαρῦδουπος ὑπεῖρ ἅλα Ἐννοσίγαιος 120
 κῦμα κατιθύνων ἀλίης ἠγεῖτο κελεύθου
 αὐτοκασιγνήτωι· τοὶ δ' ἀμφὶ μιν ἠγερέθοντο
 Τρίτωνες, πόντοιο βαρῦθροοι αὐλητῆρες,

97 φαῖο Meineke: φαῖε F: φαίε M: φαίης S 98 μυγδόιον
 M λιγὺν FS 100 αὐχένι παντρέψας S¹ (?) 102 φίλαι M
 104 γρ. καὶ ἐνηῆς F: νῆης F (tis add. F²) M: νῆα S 105 τ' om.
 S: τ' ἐσιδ. M: τις ἰδ. F ἀμείλιχος M¹ 109 μέλεσκον FM:
 μέλεσκον S ἀνεπήλατο S 113 πρόσσω FMS: corr. F ipse
 114-117 om. S 116 δ' F: τ' M 117 κυβίστιε M βυσσόθε
 M: βυσσόθι F 118 ἀνέβησαν M 120 ἁλός S 121 κύματ'
 ἰθύνων M 123 βαρῦθροοι MS ἐνναετῆρες S

κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
 ἦ δ' ἄρ' ἐφεξομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις 125
 τῆι μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χειρὶ δ' ἄλλῃ
 εἶρνε πορφυρέην κόλπου πτύχα, ὄφρα κε μή μιν
 δευοὶ ἐφελκόμενον πολιῆς ἀλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
 κολπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθύς Εὐρωπείης,
 ἰστίου οἶά τε νηός, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην. 130
 ἦ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἄνευθεν,
 φαίνεται δ' οὐτ' ἀκτὴ τις ἀλίρροθος οὐτ' ὄρος αἰπύ,
 ἀλλ' ἀῆρ μὲν ἄνωθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων,
 ἀμφὶ ἐπαπτήνασα τόσῃν ἀνευείκατο φωνήν·
 ' πῆι με φέρεις θεόταυρε, τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθα 135
 ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι διέρχεται, οὐδὲ θάλασσαν
 δειμαίνεις; νησὶν γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
 ὠκυάλαις, ταῦροι δ' ἀλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
 ποῖον σοὶ ποτὸν ἠδύ, τίς ἐξ ἀλὸς ἔσσειτ' ἐδωδή;
 [ἦ ἄρα τις θεὸς ἐσσι· θεοῖς δ' ἐπεικίότα ῥέξεις.] 140
 οὔθ' ἄλλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὔτε τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ στιχώσῃ, σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 ἄτρομος αἰσσεις, χηλαὶ δὲ τοί εἰσιν ἐρετμά.
 ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ' ἀερθεῖς
 εἴκελος αἰψηροῖσι πετήσεται οἰωνοῖσιν. 145
 ὦμοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἦ ῥά τε δῶμα
 πατρὸς ἀποπρολιπούσα καὶ ἐσπομένη βοὶ τῶιδε
 ξεινήν ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴῃ.
 ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἀλὸς Ἐννοσίγαιε
 ἴλαος ἀντιάσειας, ὃν ἔλπομαι εἰσοράασθαι 150

127 πορφυρέας κ. πτύχας S κε νηῶν MS 128 ἐν δέ οἱ
 ἐλκόμενον S 129 ἀνέμοισι multi, refutati picturis 132 ἀλίρροθος S
 133 ἄνωθεν M : ὑπερθεν FS 135 ἔπλετο M 135-6 κέλευθα
 ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι Ahrens : κέλευθον ἀργαλέην πόδεσσι M : κέλευθον
 ἀργαλέοισι πόδεσσι FS 139 τι M 140 delevi θεῶ δ'
 ἐπεικίότι M : ἦ ῥά τις ἐσσι θεὸς τί θεοῖς δ' ἀπεικίότα ῥ. S 141 οὐδ'
 FM : οὐκ S' 142 στείχουσι S 143 ἄβροχος S δέοι εἰσιν
 M 145 ἴκελος MS πετήσεται Iunt. : ποτ. 148 πελάζομαι F
 150 ἀντήσειας M ὃν om. MS

τόνδε κατιθύνοντα πλόου προκέλευθον ἐμείο.

οὐκ ἄθει γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὕγρὰ κέλευθα.'

ὡς φάτο· τὴν δ' ὠδε προσεφώνεεν ἠύκερως βοῦς·

' θάρσει παρθενική, μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.

αὐτός τοι Ζεὺς εἰμι, καὶ ἐγγύθεν εἶδομαι εἶναι 155

ταῦρος· ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι θέλοιμι.

σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσῃν ἄλα μετρήσασθαι

ταύρω εἰδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,

ἢ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπῃ νυμφήια σείο

ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φητύσαι υἱας, 160

οἳ σκηπτούχοι ἅπαντες ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.'

ὡς φάτο· καὶ τετέλεστο τά περ φάτο· φαίνεται μὲν δὴ

Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρην ἀνελάζετο μορφήν,

λύσε δὲ οἱ μήτηρ, καὶ οἱ λέχος ἔντυον ὦραι.

ἦ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένητ' αὐτίκα νύμφη 165

καὶ Κρονίδῃ τέκνα τίκτε [καὶ αὐτίκα γίνετο μήτηρ]

151 πόντον προπάρειθεν M 153 δ' αὖ ὅ γε M εὐρύκερως S
 155 ἐγγύθι S ἦμεν MS 156 φανῆναι S ὅττ' ἐθ. S: ὅττι
 κε θ. F 157 ἀνέοικε M: ἐνέηκε S 158 ταῦρον FS 160 κλει-
 τοὺς S φητύσαι M 163 ἐτέρην S 164 ἔντυον FS
 165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνεα M totum versum del. Valckenaer;
 sed suppleta est lacuna. dicendum erat de filiorum dignitate regia,
 cf. 161 et de terra Europa. subscriptio Μόσχου Σικελιώτου Εὐρώπης
 στίχοι ρξγ F: τέλος Μόσχου Σικελιώτου Εὐρώπης MS

ΕΚ ΤΩΝ ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ

I (Stobaeus Flor. 59. 19 = IV 17. 19)

Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὤνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
 τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ
 ἐντὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλέον ἅ με γαλάνα.
 ἀλλ' ὅταν ἀχήσῃ πολὺς βυθός, ἅ δὲ θάλασσα
 κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμήνηι, 5
 ἔς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω,
 γὰ δέ μοι ἀσπαστά, χά δάσκιος εὐαδεν ὕλα,
 ἔνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὤνεμος, ἅ πίτυς ἕιδει.
 ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζῶει βίον, ὦι δόμος ἅ ναῦς,
 καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύες ἅ πλάνος ἄγρα. 10
 αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνωι βαθυφύλλωι,
 καὶ παγᾶς φιλέομι τὸν ἐγγύθεν ἄχον ἀκούειν,
 ἅ τέρπει ψοφέοισα τὸν ἀγρικόν, οὐχὶ ταρασσει.

II (Flor. 63. 29 = IV 20. 29)

ἦρατο Πᾶν Ἀχῶς τὰς γείτονας, ἦρατο δ' Ἀχῶ
 σκιρτατᾶ Σατύρω, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδαι.
 ὡς Ἀχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγειν Ἀχῶ,
 καὶ Λύδα Σατυρίσκον· Ἔρωσ δ' ἐσμύχεται ἀμοιβά.
 ὅσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσειε τὸν φιλέοντα, 5
 τόσσον ὁμῶς φιλέων ἠχθαίρετο, πάσχε δ' ἅ ποίει.
 ταῦτα λέγω πᾶσι τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
 στέργετε τὼς φιλέοντας, ἵν' ἦν φιλήτετε φιλήσθε.

I 2 μοι γὰ Bosius : μοῖσα 3 ποθίει Vossian.² : ποθήη cett.
 πλέον ἅμμε γαλάνα Stephanus : ἅ με Teucher : πλέονα μεγάλην ἄλα
 10 ἰχθύες Teucher : ἰχθύς 12 ἦχον 13 ἀγρικόν Stephanus :
 ἀγροῖκον
 II integrum carmen 1 ἦρατο Wakefield : ἦρα 6 ἠχθαιρεδο
 archetypus vitio aegyptiaco

III (Flor. 64. 19 = IV 20. 55)

Ἄλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὀδεύηι,
 ἔρχεται εἰς Ἀρέθοισαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν,
 καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
 νέρθεν ὑποτροχάει, κοῦ μίγνυται ὕδασι ὕδωρ, 5
 ἅ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένω ποταμοῖο.
 κῶρος δεινοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
 καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρωσ ἐδίδαξε κολυμβήην.

ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΑΡΟΤΡΙΩΝΤΑ

IV (Anthol. Plan. iv. 200)

Λαμπάδα θεῖς καὶ τόξα βοηλάτιν εἴλετο ῥάβδον
 οὖλος Ἔρωσ, πῆρην δ' εἶχε κατωμαδίην,
 καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν ἀνχένα ταύρων
 ἔσπειρεν Διοῦσ ἀλλακα πυροφόρον.
 εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῶι Δίι· 'πλήσον ἀρούρας, 5
 μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.'

III integrum carmen 7 δεινοθέτας suspectum

IV nec pictura talis nec epigramma Moschi Siculi temporibus
 convenit

ΕΚ ΤΩΝ ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ

I (Stobaeus Flor. 29. 52)

Ἐκ θαμινᾶς ραθάμιγγος, ὅπως λόγος, αἶες λοίσας
χά λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

II (Flor. 29. 53)

Οὐ καλόν, ὦ φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

III (Flor. 43. 8 = IV 1. 8)

Μηδὲ λίπηις μ' ἀγέραστον, † ἐπὴν χῶ Φοῖβος αἰίδειν
μισθὸν ἔδωκε. † τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

IV (Flor. 58. 11 = IV 16. 14)

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἂ μὴ μάθομες πονέεσθαι.

V (Flor. 58. 11 = IV 16. 15)

εἴ μεν καλὰ πέλει τὰ μελῦδρια, καὶ τάδε μῶνα
κῦδος ἐμοὶ θήσονται, τά μοι πάρος ὤπασε Μοῖρα—
εἰ δ' οὐχ ἄδέα ταῦτα, τί μοι πολὺ πλείονα μοχθεῖν;
εἰ μὲν γὰρ βιώτῳ διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
ἢ Κρονίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνέεσθαι 5
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάσματα, τὸν δ' ἐπὶ μόχθῳ,
ἦν τάχα μοχθήσαντι μεθύστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μείονα πάντων,
ἐς πόσον ἂ δειλοὶ καμάτως κείς ἔργα πονεῦμες, 10
ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, ἰμείροντες αἰεὶ πολὺ πλείονος ὄλβω;

I 1 θαμινῆς ὅπως apogr.: ὡκως

II cf. Epitaph. Bion. 83 2 μηδ' ἐπὶ Grotius: μηδέ τοι ἄλλω
Salmasius: ἄλλο

III*

*IV μάθομεν

V 1 μεν Ahrens μόνα 6 ἐπὶ scripsi: ἐνὶ 7 μεθύστερον
Meineke: ποθ' ὕστ. 9 βραδὺν A 10 ἰν καμάτως κείς ἔργα
praepositio ἀπὸ κοινοῦ intellegenda 12 πλέονος

ἢ λαθόμεσθ' ἄρα πάντες, ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα,
χὼς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομες χρόνον;

VI (Flor. 63. 7 = IV 20. 7)

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται
ἐκ θυμῷ δὲ φιλεῦντι καὶ ἐκ ποδῶς αὐτῷ ἔπονται.
κῆν μὲν ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέραστον αἰίδει,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλονται διδάσκειν·
ἦν δὲ νόον τις Ἐρωτι δονεῦμενος ἀδὺν μελίσσῃ, 5
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.
μάρτυς ἐγών, ὅτι μῦθος ὄδ' ἔπλετο πᾶσιν ἀλαθής.
ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινα μέλπω,
βαμβαίνει μοι γλῶσσα καὶ ὡς πάρος οὐκέτ' αἰίδει·
ἦν δ' αὐτ' ἐς τὸν Ἔρωτα καὶ ἐς Λυκίδαυ τι μελίσσω, 10
καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ῥέει αὐδά.

VII (Flor. 63. 26 = IV 20. 26)

Ἄ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρέστα
νηπίαχον τὸν Ἔρωτα καλῶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
'μέλπει μοι φίλε βούτα λαβὼν τὸν Ἔρωτα δίδασκε.'
ὡς λέγε· χὰ μὲν ἀπῆνθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολίασδον, 5
νήπιος ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
ὡς εὔρεν πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὡς αὐλὸν Ἀθάνα,
ὡς χέλυν Ἐρμάων, κίθαρῳ ὡς ἀδὺς Ἀπόλλων.
ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μῦθον,
ἀλλὰ μοι αὐτὸς αἰιδεν ἐρωτύλα, καί με δίδασκε 10
θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρος ἔργα.
κῆγῶν ἐκλαθόμεαν μὲν ὄσων τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
ὄσσα δ' Ἔρωσ με δίδαξεν ἐρωτύλα πάντα διδάχθην.

13 ἢ λαθόμεσθ' Hermann : λαθόμεθ' ἢ 14 λάχομεν
VI integrum carmen 1 οὐ Gesner : ἢ cett. 2 ἐκ θυμῷ δὲ
φιλεῦντι Valckenaer : ἢκ θυμῷ φιλέοντι δεῖ δὴ : corr. B 5 τις
Brunck : τῷ 7 ἀληθής 9 μοι A : μευ SM in ras. 11 ῥέει
ὡδά : corr. Vrsinus
VII integrum carmen 11 πόθους 13 πάντ' ἐδίδ.

VIII (Flor. 63. 27 = IV 20. 27)

Ἔσπερε, τὰς ἐρατὰς χρύσειον φάος Ἀφρογενείας,
 Ἔσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε Νυκτὸς ἀγαλμα,
 τόσσον ἀφαιρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρον,
 χαίρε φίλος, καί μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
 ἀντὶ σελαναίας τὴν δίδου φάος, ὦνεκα τήνα
 σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνει. οὐκ ἐπὶ φωρὰν
 ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντας ἐνοχλέω·
 ἀλλ' ἐράω· καλὸν τοι ἔρασσαμένωι συναρέσθαι.

5

IX (Flor. 63. 28 = IV 20. 28)

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
 ὄλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειριθῷ παρεόντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίκτιοι κατήλυθεν εἰς Ἀἶδαο.
 ὄλβιος ἦν χαλεποῖσι ἐν Ἀξείνοισι Ὀρέστας,
 οὐνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας ἀιρητο κελεύθως.
 ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρῳ ζῶοντος Ἀχιλλεύς·
 ὄλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μόρον αἰνὸν ἄμυνεν.

5

X (Flor. 64. 21 = IV 20. 57)

Ἰξεντὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσει δενδράεντι
 ὄρνεα θηρεύων τὸν ἀπότροπον εἶδεν Ἔρωτα
 ἐσδόμενον πύξιοι ποτὶ κλάδον· ὡς δὲ νόησεν,
 χαίρων ὦνεκα δὴ μέγα φαίνεται τῶρνεον αὐτῷ,
 τὼς καλάμωσ ἄμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων
 ταῖ καὶ ταῖ τὸν Ἔρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευεν.
 χῶ παῖς ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τὼς καλάμωσ ῥίψας ποτ' ἀροτρία πρέσβυν ἵκανε,
 ὅς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 καὶ οἱ δεῖξεν Ἔρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυν

5

10

VIII 3 ἀφαιρότερος Vrsinus: -τερον 7 ὁδοιπορέοντας Gaisford: -τα
 8 τοι scripsi: δέ τ' συναρέσθαι Ahrens: συνεῖσθαι
 IX 5 οἱ add. Gesner ἄριτο A: ἄρκο M: ἡιρητο Grotius 7 cf.
 Hom. Σ 98, 121

X integrum carmen 2 cf. Hom. ξ 372 3 νόασε 4 τῶρνεον
 Valckenaer: ὄρνεον 7 ὅκα Porson: οὐνεκα fere codd.

μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα·
 ' φεῖδω τὰς θήρας μηδ' ἔς τόδε τῶρνεον ἔρχευ.
 φεύγε μακράν. κακὸν ἐντι τὸ θηρίον. ὄλβιος ἔσση,
 εἰσόκε μὴ νῦν ἔλθης· ἦν δ' ἀνέρος ἔς μέτρον ἔλθης,
 οὔτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ' αὐτῶ 15
 ἐλθὼν ἐξαπίνας κεφαλὰν ἔπι σείω καθιζεῖ.'

XI (Flor. 64. 22 = IV 20. 58)

Ἄμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἢ ἑ θαλάσσας,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεϊς;
 τυτθὸν ἔφαν· τί νῦ τόσσον ἀπήχθεο καὶ τεῖν αὐτῶι,
 ταλίκον ὡς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἔρωτα τεκέσθαι,
 ἄγριον ἄστοργον μορφῶι νόον οὐδὲν ὅμοιον; 5
 ἔς τί δέ νῦν πτανὸν καὶ ἑκαβόλον ὦπασας ἦμεν,
 ὡς μὴ πικρὸν ἐόντα δυναίμεθα τήνον ἀλύξαι;

XII (Flor. 65. 4 = IV 21. 3)

Μορφὰ θηλυτέρισι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

XIII (Flor. 110. 17)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὰν ὁδὸν ἔς τὸ κάταντες
 τήνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ αἰὶόνα ψιθυρίσδων,
 λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
 ἐλπίδας ὑστατίω μέχρι γήραος οὐκ ἀπολείψω.

XIV (Ecl. i. 5. 7)

Εἰς τὸν Τακινθόν

Ἄμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τὸ σὸν ἄλγος ὀρῶντα.
 δίξετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην,
 χρίεν δ' ἀμβροσίαι καὶ νέκταρι, χρίεν ἅπασαν
 ὤτειλάν· Μοίραισι δ' ἀναλθέα φάρμακα πάντα.

14 εἰσόκε μιν XI cf. Epitaph. Bion. 85 3 τεῖν Hermann: τὴν
 4 τεκέσθαι Hermann: τέκηναι XII θηλυτέρισι XIII cf.
 Epitaph. Bion. 61 I βασεῦμαι Vrsinus: βὰς εἶ καὶ 2 ἡίονα
 XIV cf. Epitaph. Bion. 6 I ὀρῶντα Vsener: ἔχοντα 2 ἐπε-
 μαίετο Vulcanius: ἐπεβένετο F: ἐπεβώσατο P 4 μοίραιαι F et
 fortasse P¹

XV (Ecl. i. 8. 39)

- Εἶταρος, ὦ Μύρσων, ἦ χεΐματος ἦ φθινοπόρου
 ἦ θέρεος τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὐχραι ἐλθεῖν;
 ἦ θέρος, ἀνίκα πάντα τελεΐεται ὅσσα μογεῦμες,
 ἦ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὄτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά,
 ἦ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χεΐματι πολλοὶ 5
 θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργεῖαι τε καὶ ὄκνωι.
 ἦ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδεν; εἰπέ, τί τοι φρήν
 αἰρεῖται; λαλέειω γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἄμμιν.
- κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεΐμα ἔργα βροτοῖσι
 πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σεῦ δὲ ἕκατι 10
 ἐξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 οὐκ ἐθέλω θέρος ἦμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῆι.
 οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὦρια τίκτει.
 οὐλον χεῖμα φέρει νιφετόν· κρυμοὺς δὲ φοβεῦμαι.
 εἶαρ ἐμοὶ τριπόθατον ὄλωι λυκάβαντι παρείη, 15
 ἀνίκα μήτε κρύος μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 εἶαρι πάντα κύει, πάντ' εἶταρος ἀδέα βλαστεῖ,
 χά νῦξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοῖος ἀώς.

XVI (Ecl. i. 9. 3)

Μοΐσας Ἔρωσ καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροειν.
 μολπάν θ' αἰ Μοῖσαί μοι ἀεὶ ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερὰν μολπάν, τὰς φάρμακον ἄδιον οὐδέν.

XVII (Orion Anth. 5. 4)

Πάντα θεοῦ γ' ἐθέλοντος ἀνύσιμα, πάντα βροτοῖσιν
 ἐκ μακάρων ράιστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.

- XV 1 & Vrsinus: δ 6 θέλγονται Vrsinus: θάλποντες 7 τί τοι
 Vrsinus: τοι τι 8 ἡμῶν 14 φέρει Meineke: φέρειν κρυμοὺς
 Vrsinus: κρυμὸς F: κρυμῶει P δὲ scripsi: τε 16 μήτ' ἄμμε
 Vrsinus: ἄμμι 17 βλάστη
- XVI 2 θ' αἰ scripsi: τε F P¹: ταὶ P² 3 ἄδιον P²: ἄδη P¹: εἴδη F
- XVII 1 γ' ἐθέλοντος Schneidewin: γὰρ θέλοντος ἐναίσιμα Her-
 mann: ἀμεύσιμα Bergk 2 ράιστα Ahrens: γὰρ ράστα

TECHNOPAEGNIA

ΣΙΜΙΟΥ ΠΕΛΕΚΥΣ

Ἄνδροθέαι δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων
 Ἄθῆναι
 ὦπασ' Ἐπειὸς πέλεκυν, τῶι ποτε πύργων θεοτεύκτων κατέ-
 ρειψεν αἶπος·

τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνῳ πόλῳ ἠθάλωσεν
 Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς δ' ἐστυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἀνακτας,
 οὐκ ἐνάριθμος γεγαῶς ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν, 5
 ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ἰθαρᾶν νᾶμα κόμιζε δυσκλής·
 νῦν δ' ἐς Ὀμήρειον ἔβα κέλευθον
 σὰν χάριν, ἀγνὰ πολύβουλε Παλλάς.
 τρὶς μάκαρ δν σὺ θυμῶι
 ἴλαος ἀμφιδερχθῆις. 10

ὄδ' ὄλβος

ἀεὶ πνεῖ.

[Σιμμίας βαίνων κλυτὸς ἴσα θεοῖς ὡς εὔρε ῥόδου γεγαῶς
 ὁ πολύτροπα μαιόμενος μέτρα μολπῆς]

Codices: Anth. Pal. xv. 22 cum scholiis, Y B K (numero κα' praefixo). desunt in K cum alia tum imparium versuum extrema. Hephaestio cap. 9 Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ἐχρήσατο (pentametro choriambico) ἐν τε τῶι Πελέκει ἄνδροθέαι . . . Ἀθῆναι' κὰν ταῖς Πτέρυξιν 'λεύσσετε . . . ἐδράσαντα.' schol. Ambros. κατὰ μίμησιν πελέκεος συντέθεικε μακρὰν ἐκατέρωθεν θεῖς καὶ ἐν τῶι μέσῳ. quo modo fere in codicibus versus ordinantur 2 ὦπασεν A: ὦπασε δ' Y ὦ K B ποκα B κατέριψεν A: κατήρειψ' Y: κατέρειπεν B: κάλλιπεν K 3 τῆμος A Y πυρίπνω B: πυρίνω cett. 4 χρυσοβαφεῖς om. K B δ' K B: τ' cett. 5 ἐνάριθμος K B Y ἐνὶ προμάχοισι (om. Ἀχ.) B: ἐνι (om. cett.) K 6 κρηνᾶν A Y καθαρᾶν A² K Y: καθαρὸν B νᾶμα om. Y δυσκλήης BY: δυσηλεῆς K 8 ἀγνὰν K Call. 11 ὄδ' ὄλβος A K: ὄδ' ὄλβιος Y: τὸν ὄλβος B 13 manubrium cum deesse videretur, fictus est versus praelongus, qua interpolatione caret A, Y titulum eo loco scripsit Σιμμίου Ῥοδίου Πέλεκυς δν Ἐπειὸς Φωκεὺς τῆ Ἀθηνᾶ δῶρον ἔδωκε. K B e titulo et ultimo Ovi versu v. 13 confinxere, quem Hephaestionis schol. Ambros. iam videtur novisse. Σιμμίας scripsi (perperam enim geminatum μ dedit ipse Hephaestio) . . . τας K: τὰν Iunt.: τὸν Call. βαίνων Iunt.: βίνων Call.: βίνο K μαιόμενος scripsi: μῶνος K B μολπῆς B: ambigua tantum primae litterae vestigia K

ΣΙΜΙΟΥ ΠΤΕΡΥΓΕΣ

Λεῦσέ με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρου ἄνακτ' Ἀκμονίδαν τ' ἄλλυδὸς ἐδράσαντα,
 μηδὲ τρέσης, εἰ τόσος ὢν δάσκα βέβριθα λάχραι γένεια.
 τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμεν, ἀνικ' ἔκραυ' Ἀνάγκα,
 πάντα δὲ Γᾶς εἴκε φραδαῖσι λυγαῖς
 5 ἔρπετά, †πάνθ' ὄσ' ἔρπει†
 δι' αἴθρας.

Χάους δέ,
 οὔτι γε Κύπριδος παῖς
 ὠκνέτας οὐδ' Ἄρεος καλεῦμαι·
 10 οὔτι γὰρ ἔκρανα βίαι, πραιλόγωι δὲ πειθοῖ,
 εἰκέ τέ μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχοῖ χάλκεος οὐρανός τε·
 τῶν δ' ἐγὼ ἐκνοσφισίμαν ὠγγίον σκάπτρου, ἔκρινον δὲ θεοῖς θέμιστας.

*Anth. Pal. xv. 24 cum scholiis, K cum titulo εἰδύλλιον κ' πτέρυγες, B, alii parum noti. Hephaest. 9 (cf. ad Securim) qui Simiae nomen servavit I λεύσσετε Heph. βαθύστερον A¹ K (corruptius B) τ' Heph. : om. cett.
 2 βεβριθῆτα λαγνάι (λαγνά K) : corr. Salmasius 3 ἔκραιν' Salmasius : ἔκριν' 4 δ' ἐκτάσει καὶ φραδαῖσι (φραδαῖσι K : φρουδαῖσι B) : corr. e scholio Salmasius 5 ἔρπεθ' ἀπανθ' K B 9 οὐδ' scripsi : δ' Ἄρεος Call. : ἀέριος A : ἄερος K : ἔρος Iunt. 10 ἔκρανα Salmasius : ἔκρανα βίαι Stephanus : βίαι πραιλόγωι Synesius hymn. 6, 34 : πραινώ II τε K B : δέ A μυχὸς οὐρανός τε A¹ K B 12 ἐγὼ Iunt. : ἐγὼν cett. ἔκρινον δὲ Salmasius : ἔκρανον δὲ A² : ἔκραν δὲ A¹ : κραιίδες K (compendio) B

ἀριθμὸν εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων, κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν,
 θοῶς δ' ὑπερθεὺν ὠκὺ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων
 πίφανσκεν 11

ἴχνει θενῶν . . . τον παναίολον Πιερίδων μονόδουπον αὐδάν,
 θοαῖς ἴσ' αἰόλαις νεβροῖς κῶλ' ἀλλάστων, ὄρσιπόδων ἐλάφων
 τέκεσσι·

ταὶ δ' ἀμβρότωι πόθωι φίλας ματρὸς ῥῶοντ' αἰψα μεθ' ἱμε-
 ροέντα μαζόν,

πάσαι κραιπνοῖς ὑπὲρ ἄκρων ἰέμεναι ποσὶ λόφων 15
 κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθήνας·

βλαχαὶ δ' οἰῶν πολυβότων ἀν' ὀρέων νομὸν ἔβαν
 τανυσφύρων ἐς ἄντρα νυμφῶν·

καί τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἰψ' αὐδὰν θῆρ ἐν κόλπωι
 δεξάμενος θαλαμῶν μυχοιτάτωι

ρίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπὼν ὄρουσ' εὐνὰν ματρὸς πλαγκτὸν
 μαιόμενος βαλιάς ἐλεῖν τέκος·

καίτ' ὦκα βοῶς ἀκοῶν μεθέπων ὄγ' ἄφαρ λάσιον
 νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος·

ταῖς δὴ δαίμων κλυτὸς ἴσα θεοῖς . . . δονέων 20
 ποσὶ πολύπλοκα μεθίει μέτρα μολπᾶς.

10 ἀριθμοὶ δ' εἰς ἄκρον C κόσμος νέμοντο ῥυθμῶι A : κόσμον
 νέμοντα ῥυθμὸν C : corr. Bergk 11 σποράδων Salmasius : σποράδην
 πίαςκε C 12 θενω ταν A : θένων τὸν C 13 θοαῖς ἴσ' Bergk :
 θοαῖσί τ' ἀλλὰ σῶς ὄρσιπέδων C 14 τ' ἀμερότωι A : δ' ἀμβρότι C
 ῥῶοντ' 15 πάσαι scripsi : πάλαι ἰέμενα A ποσὶ A : ποδί C
 ἴχνοι corr. in ἴχνη C τιθήνας A 16 λαχαὶ C ἔβα A ἐς
 supplēvi νυμφῶν 17 τῆς ὠμόθυμος (hoc et A¹) ἀμφίπαλτον αἰψ'
 οὐδ' ἂν θῆς ἐν κόλποις C θαλαμῶν Haebelin : θαλάμων μυχοι-
 τάτωι scripsi : πονκῶτατον A : πονκότητα C 18 πετρόκ. Salmasius :
 πετρόκ. A : περίκ. C πλακτὸν καιόμενος βαλίας C 19 καίτ'
 scripsi : καὶ τὰδ' κοῶν μ. C ὄγ' ἄφαρ Bergk : ἄφαρ ὄγε λάσιον
 Salmasius : λασίων ὀφοβόλων C ἀν' ὀρέων om. C ἔσσυται
 ἄγκος Salmasius : ἔσσυτ' ἀνάγκαις 20 κλυτὸς Bergk e manubrio
 Securis : κλυταῖς ἴσα θεοῖς ποσὶ δονέων A : θο ποσὶ πονέων C : θοοῖς
 Jacobs supplendum ex. gr. βάδισιν μολπαῖς A

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΙΓῚ

Οὐδενὸς εὐνάτειρα Μακροπολέμοιο δὲ μάτηρ
 μαίας ἀντιπέτροιο θοὸν τέκεν ἰθυντήρα,
 οὐχὶ Κεράσταν, ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ,
 ἀλλ' οὐ πειλιπὲς αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκου
 οὔνομ' Ὀλον δίζων, ὃς τὰς μέροπος πόθου 5
 κούρας γηρυγόνας ἔχε τὰς ἀνεμώδεος,
 ὃς μοῖσαι λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνωι
 ἔλκος, ἄγαλμα πόθοιο πυρισμαράγου,
 ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα
 παπποφόνου Τυρίαν τε . . . 10
 ὧι τόδε τυφλοφόρων ἔρατόν
 πῆμα Πάρις θέτο Σμιχίδας·
 ψυχὰν αἰ βροτοβάμων
 στήγας οἴστρε Σαέττας
 κλωποπάτωρ ἀπάτωρ 15
 λαρνακόγνιε χαρεῖς
 ἀδὺ μελίσδοις
 ἔλλοπι κούραι,
 Καλλιόπαι
 νηλεύστωι. 20

Anth. Pal. xv. 21 cum scholiis, codd. Bucolicorum (M P E F Z edd. ant. alii); v. 1, 2 schol. Dionys. Thr. 11 Hilg. Bucol. praemittunt σύριγγξ οὐνομ' ἔχεις, ἄιδει δέ σε μέτρα σοφίης heroum miurum factum ut laudaret carmen, minime ut Theocriti esse videretur 1, 2 μάτηρ . . . τέκες Buc. 2 ἀντιπάτροιο Buc. v. 1. 4 ἀλλ' ἀπέλιπες οὐ Buc. 5 δίζων E Call. F : δίζων cett. 6 ἔχε A : ἄιθε Buc. ἀνεμώδεος Σ^Α Buc. : ἀνεμώκεος A 8 πυρισφαράγων Buc. 10 Τυρίας τ' ἀφείλετο Buc. : καὶ τῆς ἀπωλείας τὴν Εὐρώπην ἐρρύσατο Σ^Α, unde Τυρίαν τ' ἐρρύσατο Salmasius : τ' ἐξήλασεν Haebertlin 11 conieci τῶι 12 πᾶμα A² Buc. quod lectorem non deciperet 13 ἄι Hecker : ἄει A : ᾶ Buc. conieci βοτοβάμων 14 δέτ(τ)ας Buc. 16 χαρεῖς Hecker : χαίρεις A : χα(ι)ροις Σ^Α Buc. 17 μελίσδεῖς Σ^Α

Numeri dactyli ab hexametro ad dimetrum catalecticum in syllabam decrescentes

Paraphrasis : 'Οδυσσεὺς γυνὴ Τηλεμάχου δὲ μήτηρ ἔτεκεν τὸν ταχὺν ποιμένα τῆς αἰγῶς (τῆς τοῦ Διὸς τροφοῦ, ἀνθ' οὗ πέτρα τῶι Κρόνῳ ἐδόθη), οὐ Κομάταν, ὃν ποτε μέλισσα ἐθρέψατο, ἀλλ' οὐ πάλαι Πίτυς (ἣ ἐὰν ἐλλείπημι τὸ πεῖ ἴτυς γιγνομένη) ἠράσθη, Πᾶνα τὸ ὄνομα, διφυῆ, ὃς τῆς τὴν φωνὴν μερίζουσης παιδὸς πόθον ἔσχε τῆς ἐκ φωνῆς γιγνομένης καὶ ἐκ πνεύματος συγκειμένης (τῆς Ἥχοῦς), ὃς τῆι μουσικῆι ὄργανον τὴν σύριγγα ἔπηξεν, ἄγαλμα ἔρωτος διαπύρου, ὃς τὴν Περσικὴν ἀρετὴν κατέσβεσεν (ὀμῶνυμον τοῦ τὸν πάππον Ἀκρίσιον ἀποκτείναντος) καὶ τῆς Εὐρώπης ἐξέβαλεν· τούτῳι τόδε τὸ τῶν πηροφορούντων βουκόλων κτῆμα Θεόκριτος ὁ καὶ Σιμιχίδης ἀνέθηκεν· ταύτηι τῆι σύριγγι ἦσθεις, ᾧ Πάν, ὃς βαίνει ἐπὶ λαῶν (ὃς πρόβατα βαίνει?), ὁ χηλόπους, Λυδῆς γυναικὸς ἐρώμενε, κλέπτου ('Ερμού) υἱέ, ἀπάτωρ (ὡς Πηνελόπης ἅπασι τοῖς μνηστῆρσι μειχθείσης), ἡδὺ μουσίζοις τῆι ἐνεῖαι παιδί, τῆι ἀοράτῳι μούσῃ (τῆι Ἥχοι).

ΔΩΣΙΑΔΑ ΔΩΡΙΕΩΣ ΒΩΜΟΣ

Εἰμάρσενός με στήτας
 πόσις, μέροψ δίσαβος,
 τεῦξ', οὐ σποδεύνας ἴνις Ἐμπούσας μόρος
 Τεύκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος,
 Χρύσας δ' αἶτας, ἄμος ἐψάνδρα 5
 τὸν γιυόχαλκον οὖρον ἔρραισεν,
 ὃν ἀπάτωρ δίσεννος
 μόγησε ματρόριπτος·
 ἐμὸν δὲ τεῦγμ' ἀθρήσας
 Θεοκρίτιοι κτάντας 10
 τριεσπέροιο καύστας
 θώνξεν † ἀνώξασ†,
 χάλεψε γάρ νιν ἰῶι
 σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας
 τὸν δ' † αἰὲ λινεῦντ' † ἐν ἀμφικλύστῳ 15
 Πανός τε ματρὸς εὐνέτας φώρ
 δίζωιος ἴνις τ' ἀνδροβρῶτος Ἰλιοραιοτῶν
 ἦρ' ἀρδίῳ ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

Codices: A P xv. 26, Holoboli F Z Y Tr. Call. alii cum scholiis. laudatur a Luciano Lexiph. 25, schol. Dion. Thrac. 11 Hilg. 5 χρυσούς Hol. δ' add. Valekenaer 6 ουνον cum signo corruptelae A 8 μόγησε F non habet, sed Σ (έτεκτήνατο) : μόρησε A Hol. 11 τριεπερίοιο A 12 θώυξεν A : άίξεν Hol. αίν' ίύξας male Salmasius 14 σύγγαστρος A 15 άει λινεύντ' A : έλλινεύντ' Hol. : είλινεύντ' male Hecker : εύνιν εύντ' conieci 17 Ινοραίσταν A : Ιλ(ι)οραίστας Hol. 18 άγαγε Hol. Numeri iambi ; 2 dimetri catalectici, 2 trimetri, 2 trimetri catalectici (ultimo metro spondiaco), 8 dimetri, 2 monometri cum Reiziano, 2 dimetri cum Reiziano

Paraphrasis : 'Εποίησέ με δ τῆς γυναικὸς τῆς ἀνδρείαι ἐσθῆτι χρωμένης ἀνὴρ (ἐπιβουλεύσασα γὰρ ἡ Μῆδεια τῷ Θησεΐ ἔφυγεν εἰς Μηδίαν, ἀνδρείαν ἐπιβαλοῦσα στολήν schol.), ἄνθρωπος δις ἠβήσας (δ' Ἰάσων), οὐχ ὁ υἱὸς τῆς ὡς ἡ Ἐμπούσα μεταμορφουμένης (Θέτιδος), ὁ ἐν τέφραι κοιμιζόμενος (εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀχιλλεύς) ὁ θανατωθεὶς ὑπὸ τοῦ Τρωικοῦ βουκόλου τοῦ καὶ ὑπὸ κυνὸς (τῆς εἰς κύνα ἀποθηριωθησομένης Ἐκάβης) γεννηθέντος, ἀλλ' ὁ Χρυσῆς Ἀθηναῖς φίλος, ὅτε ἡ ἄνδρας ἀνέψουσα (Μῆδεια) τὸν χαλκοῦν φύλακα κατέβαλεν (τὸν Τάλω), ὃν ὁ ἄνευ πατρὸς τεχθεὶς ὁ δύο γυναῖκας γήμας καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς καταρριφθεὶς (Ἡφαιστος) κατεσκεύασεν. ἔμὸν δ' οἰκοδόμημα ἰδὼν ὁ Πάριδος φονεὺς καὶ Ἡρακλέα (cf. Lycophr. 33) καύσας (Φιλοκτήτης) ἐξεβόησεν . . . ἐπίεσε γὰρ αὐτὸν τῷ φαρμάκῳ ὄφιν τὸ γῆρας ἀποβαλὼν τὸν δὲ . . . ἐν τῇ νήσῳ ὁ Πηνελόπης ἀνὴρ, ἄνθρωπος δις ζήσας (ὁ ἐξ αἰδοῦ ἀνελθὼν Ὀδυσσεύς), καὶ ὁ τοῦ ἀνθρωποφάγου (Τυδέως) υἱὸς ἔνεκα τῶν τῷ Ἰλίῳ ὀλεθρίων βελῶν εἰς τὴν τρις πεπορθημένην Τροίαν ἤγαγον.

ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΥ ΒΩΜΟΣ

- Ο λὸς οὖ με λιβρὸς ἱρῶν
 Λ ιβάδεσσιν οἶα κάλχη
 Τ ποφοινίησι τέγγει,
Μ αῦλιες δ' ὑπερθε πέτρης Ναξίης θοοῦμεναι
Π αμάτων φείδοντο Πανός, οὐ στροβίλωι λιγνύϊ 5
Ι ξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίων·
Ε s γὰρ βωμὸν ὀρήϊς με μήτε γλούρου
Π λίνθοις μήτ' Ἀλύβης παγέντα βώλοισ,
Ο ὑδ' ὄν Κυνθογενῆς ἔτευξε φύτλη
Λ αβόντε μηκάδων κέρα, 10
Λ ισαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
Ο σσαι νέμονται Κυνθίαις,
Ι σόρροπος πέλοιτό μοι·
Σ ὕν οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
Ε ἰνάς μ' ἔτευξε γηγενῆς, 15
Τ άων ἀείζωιον τέχνην
Ε νευσε πάλμυς ἀφθίτων.
Σ ὕ δ', ὦ πιῶν κρήνηθεν ἦν
Ι νις κόλαψε Γοργόνος,
Θ ὕοις τ' ἐπισπένδοις τ' ἔμοί 20
Τ μηττιάδων πολὺ λαροτέρην
Σ πονδὴν ἄδην· ἴθι δὴ θαρσέων
Ε s ἐμὴν τεύξω, καθαρὸς γὰρ ἐγώ
Ι ὄν ἰέντων τεράων, οἶα κέκευθ' ἐκεῖνος,
Α μφὶ Νέαις Θρηκίαις ὄν σχεδόθεν Μυρίνης 25
Σ οί, Τριπάτωρ, πορφυρέου φῶρ ἀνέθηκε κριοῦ.

Codices: Anth. Pal. xv. 25 cum scholiis, unde primus protulit Salmasius, Y Tr. e qua recensione perditae corrupta pauca excerpo. Lemma *Βησαντίνου βωμός* Y: Besantini nomen in A ad Ovum traiectum; exstat etiam in F, ubi forma arae tantum delineata est. Βησίνου probabiliter conii. Haeberlin 2 κάλλη Brunck (κ. πορφύρα Hesych.): κάλλην AY 4 ναξίας 5 στροβίλωι Salmasius: στροβίλων 7 μ. γλούρου Bergk (γλ. χρυσός Hesych.): μ. ταγχούρου A: μηταχούρου Y 10 λαβόντε scripsi: λαβόντα 12 κυνθίας A¹ Y 16 τάν Y: τάν δ' A 21 Ὑμηττιαδῶν A: -τίδων Y 22 ἄδδην Y 23 εἰς 26 τριπάτορ Y Numeri: 3 Anacreonteī; 3 tetrametri trochaici; 3 phalaecei; 11 dimetri iambici; 3 dimetri anapaestici; 3 tetrametri choriambici polyschematisti.

Paraphrasis: οὐχ ὁ μέλας χυμὸς τῶν θυσιῶν ὡσπερ πορφύρα ὑπερύθροι λιβάσιν με βρέχει· αἱ δὲ μάχαιραι αἱ Ναξίαί λιθοὶ ἀκονώμεναι ἐφείδοντο τῶν Πανδὸς θρεμμάτων, οὐδὲ καπνώϊ δινουμένωι ὁ εὐώδης ὀπὸς τῶν Ἀραβικῶν δένδρων (ὁ λιβανωτός) με μελαίνει· ὀρᾷς γὰρ βωμόν με μήτε ἐκ χρυσῶν πλινθίων μήτε ἐξ ἄργυρῶν συγκείμενον, οὐδ' ὅμοιος ἂν εἴη μου ἢν οἱ ἐν Δήλῳ γενόμενοι θεοὶ ἐποίησαν συνθέντες τὰ κέρατα τῶν αἰγῶν τῶν ἐν τοῖς τοῦ Κύνθου κρημοῖς νεμομένων. ἐμὲ γὰρ ἐποίησαν μετὰ τῶν Οὐρανίων (ὀλύμπια δώματ' ἐχουσῶν, Μνήμης Μελέτης Ἀοιδῆς) αἱ ἐννέα Μοῦσαι αἱ ἐπὶ γῆς (ἐν Ἐλευθεραῖς) γεννηθεῖσαι, ὧν τὴν τέχνην αἰδίων εἶναι ὁ θεῶν βασιλεὺς συνεχώρησεν· σὺ δ' (ὦ Ἀδριανὲ ποιητῆς καὶ αὐτὸς ὑπάρχων), ὃς ἔπιες ἐξ Ἴππου κρήνης, ἣν ὀπλῆς πληγῆι ἔρρηξεν ὁ Πήγασος, θύοις καὶ ἐπισπένδοις ἐπ' ἐμοὶ σπονδῆν γλυκυτέραν πολλῶι τοῦ Ὑμηττίου μέλιτος ἀφθόνως· πρόσσελθε δὴ θαρρῶν πρὸς τὴν ἔντευξίν μου· καθαρὸς γὰρ ἐγὼ τῶν ἰοβόλων κνωδάλων, οἷα ἐκεῖνος ὁ βωμὸς περιέχει ἢν πλησίον Δήμνου ἐν ταῖς ἐπὶ Θρακικῆς Νείας σοί, ὦ Τριτογένεια, ὁ τοῦ πορφυροῦ κριοῦ κλέπτῃς (ὁ Ἰάσων) ἀνέθηκεν.

ARGVMENTA CARMINVM.

Θύρσις Theocrit. I

Mimus. Inducuntur Thyrsis opilio et caprarius quidam in luco amoeno sub meridiem greges suos pascentes. caprarius Thyrsidi persuadet ut Δάφνιδος ἄλγεα cantet, qua cantilena nuper Chromin Afrum ab eo victum esse. inter praemia cantori promissa scyphus est ligneus affabre caelatus, cuius ornamenta multis describuntur. tandem incipit Thyrsis, cuius cantus praeludii (nam ephymnii nomen minime convenit) variata forma in tres dividitur partes. in prima Daphnidem, qui mori potius constituit quam amori indulgere, consolari student et a morte retinere pastores, Mercurius pater, Priapus. in altera Veneris superba iactatione Daphnis, qui usque adhuc tacuerat, permovetur ut illi graviter maledicat, ipsa morte (nempe quod castus mori quam ad venerem prolabi mavult) se victorem esse. in tertia parte fistulam suam, bucoliasmi ab ipso inventi instrumentum, Pani tradit et spiritum reddit, ipsa Venere ad miserationem permota. denique cantu finito caprarius Thyrsidi dona promissa tradit.

Scaena in insula Co, sed Thyrsis Aetnaeus est: nempe Theocritus Syracusanus Cois amicis hoc cantat et ab eisdem praemio ornatus est cum Chromin vicisset. apparet subesse nonnulla quae penitus perspicere nobis datum non est. Thyrsidis cantus popularem pastorum Sicularum cantilenam reddit, quae Daphnidis, herois cum Hippolyto comparandi, res longe aliter tractabat atque a Stesichoro aut Timaeo narratae erant. carmen omnibus numeris absolutum a carm. 5 compluria mutuatur.

Θαλύσια Theocrit. VII

Narrat Simichidas poeta bucolicus: recolit memoriam felicitatis diei, quo die, cum a Phrasidamo et Antigene, nobilibus civibus Cois, ad celebranda Thalysia invitatus cum duobus amicis ex urbe profectus per amoenos insulae agros iter faceret, obviam sibi

venisse Lycidam caprarium cantandi peritissimum, quocum se in bucolici cantus certamen descendisse. refert et illius et suum carmen. illud propempticon est Ageanactis pueri, hoc Aratum amicum ab ingrato amore dehortatur. denique feriarum Cerealium deliciae describuntur.

Forma carminis ita instituta est ut cantilena concertantium pastorum epice redditae copiosa narratione circumdantur. quod specie, non re differt ab arte Thyrsidis et Bucoliasmi 6.

Personae multae suis nominibus appellantur et vita hominum Coorum veraciter redditur. sed Simichidas et Lycidas (addo Tityrum poetam v. 72) pastores veri esse non possunt: caprariis familiaritas cum locupletissimis praediorum dominis nulla est. latent igitur sub pastorum personis certi homines, aequalibus minime ignoti. Simichidam ipsum esse Theocritum nec umquam dubitatum est et diserte prodit Syrinx. quamquam ratio nominis latet nec videtur omnino quaerenda esse; haud multo magis hic Simichidas Theocritus est quam Thyrsis Aetnaeus. sed de Lycida ('Lupulo') et Tityro ('Capella') certi nihil umquam poterit affirmari.

Scholia tradunt Theocritum cum Phrasidamo et Antigene familiaritatem contraxisse antequam Alexandream peteret. quod quamvis ignoremus quomodo illi cognoscere potuerint, tamen a veri specie non abhorret. sed carmen ipsum conditum est postquam Theocritus in illas regiones rediit. convenit ars omnibus numeris absoluta.

Κῶμος Theocrit. III

Verba faciens inducitur caprarius, qui v. 19 hoc nomine quasi proprio utitur. pronuntiat se a Amaryllidem commissatum ire gregemque Tityro amicissimo perpendendum commendat. ita nimirum Theocritus 'Tityro' suo armen dedicat. statim alloquitur commissator Amaryllidem, ans ad antri quod illa habitat ostium, ter binis versibus. illa nihil respondet, denuo eam compellat quater ternis versibus. non respondet. quod ille solitario versu 24 graviter conqueritur. dein rursus quater ternis versibus desperationem enuntiat. sed cum augurio quodam in novam spem excitetur, cantare incipit mythica amoris exempla. nec tamen quidquam proficit. tandem procumbit ad antrum in fera silva pernoctaturus. haec omnia tristichis comprehensa sunt.

Caprarius doctior inductus est quam solet veracitas Theocriti pastores facere. Tityrus certe personatus tantum pastor est. e quo nomine colligimus carmen eodem fere tempore atque Thalysia conditum esse. conspirat ars perfectissima.

Νομῆϊς Theocrit. IV

Mimus rusticus. inducuntur Corydo ('Alauda') bubulcus, frugi sed stultus homo, et Battus caprarius, vafer sed nugax. qui Corydonem multis ludificatur, tum maxime cum Amaryllidem, pastorum delicias, mortuam effuse plorare videtur: serio tantum lamentatur cum spina dumeti ictus est. virtus carminis in moribus pastorum est ad vivum delineatis; nullum fortasse magis Sophroneum.

Scaena Crotone: ideo pugili cuidam Milonis, antiqui olympionicae, nomen inditur, sed nequaquam remotis illis temporibus res geruntur, imo Glaucæ poetriae carmina laudantur, quam Theocriti aequalem Alexandreae floruisse constat. hanc vero Theocritus antequam Aegyptum adisset vix erat commemoraturus; unde aetas carminis aliquatenus definitur. Milonis nomen in carmen 10 transtulit, Amaryllidis nomen in carmen 3: neutrum de eadem cogitandum est persona.

Αἰπολικὸν καὶ ποιμενικὸν Theocrit. V

Mimus rusticus, cuius genuinum nomen perisse videtur.

Vbi Sybaris fons profluvio suo lacum efficit, haud procul a Crathi fluvio inter quercus et arbusta sedet Comatas Eumarae servus caprarius, in colle vicino pinis obsito Laco Sibyrtae Thurini sive Sybaritae servus (nam in agro Thurino olim fuerat Sybaris urbs, durabatque fluvii et fonticuli nomen). qui postquam multa in se coniecerunt convicia ad cantandi certamen descendunt arbitro vocato Morsone cive Thurino. praeit Comatas singula disticha, cuius inventa Laco frustra superare studet. itaque victor ille a Morsone proclamatus rustice exultat.

Comatae, servi poetae, personam a vetere fama accepit Theocritus (7. 77 c. schol.) eiusque gratia scaenam in agro Thurino collocavit. sed nobilis ille Comatas hic non magis inducitur quam Corydo (v. 6) aut Philondas (v. 114) idem intellegendi sunt qui in carm. 4 commemorantur. virtus carminis in eadem veracitate sita est atque quarti.

Versus aliquot versuumque partes in Thyrside repetivit Theocritus; videtur igitur hanc merae rusticitatis imaginem haud multo antequam sanctam divini pastoris memoriam coleret proposuisse.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Δαμοίτας Theocrit. VI

Narrat Theocritus Arato suo Daphnin et Damoetam adulescentulos olim alternis cantasse, Daphnin, quasi Polyphemum alloqueretur, a Galatea blandis eum peti lenociniis, Damoetam respondisse e persona Polyphemi, callida duritiae simulatione se mox effecturum esse ut illa tandem se dederet.

Theocritus et in Cyclopis amoribus tractandis et in recte amandi arte, qua Aratum Coum instituit, ea quae olim in Cyclope (II), nuper in Thalysiis (7. 98-127) cecinerat longius persequitur. etiam Daphnidem bubulcum iam antea induxerat, notus enim Arato est. conveniunt numeri elegantissimi.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Μενάλκας [Theocrit.] VIII

Narrat poeta. Daphnin bubulcum rumor est (nempe fabula traditur de notis bucoliasmi inventoribus) convenisse cum Menalca opilione, impuberes ambos. cum in cantandi certamen Menalcas amicum provocasset, arbitrum advocatum esse caprarium quendam. cantant pueri bina uterque disticha, quibus et amicitiam mutuam et vix nascentes celebrant amores. sequitur amplius utriusque carmen, octonorum versuum, rursus per disticha dispositum. hic quoque pueri se monstrant suavi pastorum vita delectatos, amori nondum idoneos. victor proclamatur Daphnis, quem mox bucolici carminis primas tulisse et Nympham in matrimonium duxisse poeta refert.

Expectat poeta quas inducit personas audientibus notas esse e poetis antiquioribus, Theocrito et Hermesianacte (Schol. 55). ipse enim maxime studet impuberum puerorum animos et desideria proponere. quod egregie fecit; quamquam sunt quae imitationem nimis oleant. sed versus modo suavissimos pangit modo inconditos et hiulcos, nec Dorismum novit nisi Theocriteum. crederes carmen non tam a poeta profectum esse quam ab homine erudito Musarum amico, cui semel deae subriderent.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Μενάλκας· προλογίζεται νομεύς ὁ καὶ κριτής [Theocrit.] IX

Pastor quidam vel potius poeta ipse cantare iubet Daphnin et Menalcam. quod postquam fecerunt, donis utrumque ornat atque Musarum ope cantilenam sibi in mentem revocat quam ipse olim eisdem pastoribus cantaverat.

Confundit poeta mimum et narrationem atque male omnino personas sustinet. eadem ubique proximi carminis imitatio, eadem vitae ac veritatis ignorantia,

Ἔργατίναι Theocrit, X

Mimus. Milo Bucaeum cum in metendo frumento lentum esse videat deridet, etiam magis cavillatur causam languoris amorem ambubaiae confessum, tandem ut laborem cantando sublevet exhortatur. quod ille ita facit ut ridiculus fiat. cui Milo veterem et vere rusticam opponit Lityersae cantilenam.

Carminis vis ac veritas in eo sita quod carmina popularia et ea quae inter labores a rusticis ex improvise funduntur a Theocrito qui utraque probe noverat inter se conferuntur.

Locus non indicatur; Lityerses Lydus est, neque κάκτος vox Sicula quicquam aliud demonstrat quam Siculum esse poetam. numeri non suaves illi carminum 3, 1, 6, sed quaesita fortasse rusticitate.

Κύκλωψ Theocrit. XI

Epistula Syracusis ad Niciam Milesium missa. Theocritus suadet amico ut Musis amorem pellat. quod adstruit exemplo Polyphemi, qui inducitur rustice et ridicule Galateam suam cantans. quae cum nullis precibus moveatur, mutato animo se ipsum compellat, quaerendas esse alias puellas. respondet has sibi in promptu esse. apparet Niciam antea Theocrito confessum esse quantopere amore puellae vexaretur. cui ille, nihil gravius subesse ratus, per iocum suadet ut et poeticis lusibus deleniat furorem et ab ingrata ad facilem puellam transeat. legimus in scholiis principium carminis quo Nicias ad haec respondit

ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο Θεόκριτε· τοὶ γὰρ ἔρωτες
ποιητὰς πολλοὺς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

confitetur igitur, pro Philoxeno ad Euripidis Stheneboeam provocans, amore se excitari ut versus faciat. ergo eatenus

quidem paruit amici consilio, sed non fugavit amorem, quin imo hic venam poeticam excitavit. nempe puella se dedit : uxorem duxit Theugenin suam, cf. 28.

Theocritus Philoxeni Cyclopem Syracusis scriptum sibi Syracusis scribenti eximie convenire sensit. indicat eundem etiam 7. 151.

Carmen egregium tamen a perfecta et sermonis et numerorum arte, etiam ab arte mimorum longe distat : nempe antiquissimum omnium quotquot habemus.

Ἀίτης Theocrit. XII

Poeta delicato puero ita blanditur ut per profusissimas amoris protestationes iocosi pelluceant stimuli.

Παιδικόν simile Aeolicis, ionice temperatum, unde Anacreontem exprimi suspiceris. numeri mollissimi conveniunt aetati proVectiori cum Theocritus Aeolica illa condebat.

Ἦλας Theocrit. XIII

Carmen scriptum ad Niciam. 'nequaquam esse debilitatem homine indignam si quis amori pueri indulgeat, sed ipsum Herculem Hylae amore esse perculsum. qui puero ad heroicam virtutem educando adeo studuit ut vel in gravissima Argonautarum expeditione eum secum duceret. perisse Hylam, insano dolore correptum Herculem socios dereliquisse. sed ne hoc quidem impediit quominus metam expeditionis attingeret.' ergo et proficit talis amor puero amato, nec minuit virtutem amantis, etiam si a sociis iniustis subinde vituperetur. facile credimus Theocritum a Nicia esse vituperatum cum puerilia illa (12, 29, 30) conderet.

Hylae res non ex Apollonio narrantur, sed manifeste respicitur (16, cf. Apoll. 1. 4 ; 2. 211) et corrigitur Apollonius.

Κυνίσκας ἔρωσ Theocrit. XIV

Mimus *ἀνδρείος*. Aeschines Thyonicho amico, cum forte obviam venit narrat quid in amore Cyniscaae meretriculae perpressus sit ; propositum sibi esse ut patria cedat stipendia meriturus. suadet Thyonichus ut ad Ptolemaeum se convertat, cuius mores tamquam ab homine peritissimo describuntur.

Scaena non indicatur, sed in Siciliam Pythagoreus Atheniensis non ducit. narratio Aeschinis comoediam sapit, sed non deest

Sophonis indicium (cf. ad 53). qui Ptolemaeum tam accurate novit, stipendia Alexandrina commendat, Theocritus est: ergo carmen conditum postquam Alexandream visitavit.

Φαρμακείτριαι Theocrit. II

Mimus *γυναικείος*, ad Sophronis mimum compositus *ταὶ γυναῖκες ταὶ τὰν θεᾶν φαντὶ ἐξελᾶν*, unde vel nomen Thestylidis servae sumptum est.

Simaetha adiuvante ancilla magicis artibus venenum parat amatorium, quod in limine Delphidis Myndii illinendum curat. dimissa ancilla et origines et pericula amoris Lunae narrat.

Scaenam Myndo et Coae insulae vicinam cum alia tum Philinus Cous (115) indicat, qui vicit Olympia annis 264 et 260. hinc etiam tempora carminis fere indicantur. convenit ars perfectissima.

Ἄδωνιάζουσαι Theocrit. XV

Mimus *γυναικείος*, adumbratus ad Sophronis mimum *ἴσθμιν θίμηναι*.

Gorgo Praxinoam domo excitat, ut visum eant Adonidis et Veneris lectos stratos ab Arsinoa regina. proficiscuntur per vias Alexandreae, intrant in regiam, audiunt poetria cuiusdam cantum, domum redeunt. utraque mulier origine Syracusana, sed habitant Alexandream.

Enuntiat poeta Syracusanus quanta admiratione splendidam Ptolemaei urbem spectaverit. videtur Alexandreae fere 273-71 haec recitasse.

Πτολεμαῖος Theocrit. XVII

Encomium scholastice distinctum. prooemium sexiens binis versibus comprehensum excipit tractatio. laudatur genus patris (13-33) et matris (34-57), secuntur *γοναί* (58-75). in qua parte cum insit et quod in generis laudatione summum est (63) et e quo vocabulo cetera apta sunt (66), transitus paratus est ad laudationem fortunae (*δλβου*). qua et instructus est Ptolemaeus amplissima (75-95) et ne detrimentum capiat cavet (96-105) et uti scit ita ut laudem omnibus fortunis potiozem nanciscatur (106-120). aequiparat ita antiquos heroas, in quibus poeta commoratur. ab hac digressionem per asyndeton perguit ad epilogum 'qui divinis parentibus et divinis nuptiis utitur ipse aliquando

deus est futurus : sed virtutem et honorem (*ἀρετήν*) a Iove velim petat.'

Carmen conditum fere 273/2, belli Syriaci temporibus, Alexandreae ut videtur. digressionem a Gratiis mutuatur; ultima Callimachi hymnum primum respiciunt.

Χάριτες ἢ Ἰέρων Theocrit. XVI

Carmen missum ad Hieronem Hieroclis f. praetorem Syracusanorum. 'tanta hoc saeculo est hominum avaritia ut Gratiae meae sperni soleant. ignoratur enim rectus divitiarum usus, munificentiam maxime in poetis collocandam esse, qui soli potentibus immortalitatem conciliare valent. sed fortasse Hiero, qui nunc in eo est ut Karthaginensibus bellum inferat, me non despiciet, cui victoriam et gloriam auguror ingentem.'

Convenit unice anno 274, cf. Iustin. xxxiii. 4. sed cum spes belli cecidisset, ne Hiero quidem gloriam adeptus est quam Theocritus ei vaticinatus erat. igitur hic patria relicta Miletum (carm. 28) et Alexandream (carm. 15. 17) petivit.

Apparet imitatio Simonidis, qui ipse nominatur.

Ἑλένης ἐπιθαλάμιος Theocrit. XVIII

Orditur poeta epicus abrupte, sicut Hesiodus Erg. 11 et epigramma Atticum stoeae hermarum (Aeschin. 3. 184). cantasse ante thalamum Helenae duodecim virgines Spartanas; qui cantus heroicis versibus redditur. illudunt marito, mox eidem gratulantur; laudant nuptae formam lanificium cantum; sibi nunc sine illa cursus matutinos esse instituendos, sed cras se in Platanista platanum Helenae consecraturas esse. implorato deorum favore abeunt mane reversurae.

Tradunt scholia carmen sumptum esse ex priore Helena Stesichori; simul exprimuntur Sapphus epithalamia et Alcmanis parthenia. sacra Helenae quae erant in Platanista e docto libro cognovisse videtur Theocritus.

Ἡρακλῆσκος Theocrit. XXIV

Rhapsodia. narratur Herculis pueri primum facinus, e quo Tiresias colligit pacato mundo eum in deorum coetum receptum iri. parentes puerum educandum curant Dorica simplicitate ita ut futuro heroi convenit.

Narratur vulgaris fama, sed perspicua est Pindari (Nem. 1)

imitatio et in altera parte pragmatici liber, usurpatus etiam in bibliotheca Apollodorea 2. 63. titulus idem est fabulae satyricae Sophoclis. numeri perfectissimi aetatem extremam ostendunt.

Διδόσκουροι Theocrit. XXII

Hymnus epicus. v. 1-24 laudes amborum Castorum; exprimitur hymnus homericus 33. v. 26-134 laudes Pollucis. narratur pugilis victoria de Amyco reportata. famam Theocritus aliam sequitur atque Apollonius, tamen huius cyclicam Homeri imitationem superando exagitat. v. 137-211 laus Castoris. pugna cum Apharetidis ita narratur mutata ut soli Castorum inimici interficiantur. exprimuntur Cypria et fortasse Pindari Nem. 10. in epilogo Theocritus profitetur se sua et nova arte Homerum aequiperare velle. ars omnibus nominibus absoluta aetatem ultimam indicat.

Ἡλακάτη Theocrit. XXVIII

‘Colus eburnea, comitare me Miletum ad Niciae mei uxorem. donaberis Theugenidi matronae lanificii tam studiosae, ut te, cive mea, digna sit. tu vero memoriam meam dominae commendare memento.’

Theocritus, pauper poeta, cum 274 Syracusis excederet, mox Aegyptum petiturus hospitio utitur Niciae, nunc Theugenidis mariti, quem ab amore illius Cyclope misso dehortatus erat. itaque conciliandus erat animus Theugenidis; quod cum pro paupertate sua largis donis efficere non posset, doctum condidit carmen. poterat epigramma facere, factum in colo inscribere: sed maluit hoc praesens cantare.

Numeri et sermo Sapphus, titulus Erinnae.

Παιδικὸν Αἰολικὸν α' Theocrit. XXIX

Fingit poeta in convivio se cantare protrepticum ad constantem amorem. re vera delectat sodales cantans inter pocula imitationem Alcaei.

Παιδικὸν β' Theocrit. XXX

Confitetur poeta, cantans nimirum in convivio, amore pueri se iam diu laborare quasi feбри quartana; nuper vero lenociniis pueri inflammatus cum obiurgaret animum suum, ab hoc confutatum esse: libidini non posse resisti.

Non valuit animum a se ipso probe distinare, sed sine Alcaei exemplis imitatoris artificia aestimari non possunt.

Append. I. Βίωνος ἐπιτάφιος (Mosch. III)

‘Lugete prata aquae flores, Doricae regiones: periit poeta bucolicus—luscinae nuntiate Siciliae perisse cum Bione Doricam poesin—cycni nuntiate Orphei patriae perisse Doricum Orphea—periit et a suis lugetur—lugent eum dei et quidquid ruri est—lugent mythicae aves—ad luctum se excitant aves ab ipso in carminibus inductae—quis fistula tua (quam in carmine tuo componere docebas) potietur, qua ne Pan quidem dignus est?—luget Galatea quam canebas—omnis poesis tecum periit, lugent quos cecinisti Amores et Venus, lugebit ut olim Homerum suum ita nunc Bionem suum Meles Smyrnaeus.—omnes poetarum patriae te lugent, musa tua, quae Theocriti heres erat, nunc ad me in Italiam transiit—herba revirescit, homo in aeternum moritur; ranae semper coaxant, tu obmutuisti—veneno absumptus es: quis tibi id dedit? nolo eum nominare—sed poena neminem non consequitur; meum est naenia te plorare. vellem te visere possem apud inferos. recita Proserpinae Siculae Siculum carmen: fortasse te remittet. utinam ego nossem inferos flectere.’

Significavi capita versu intercalari distincta; pausam semper sententia fixit, semel certo consilio graviter interrumpitur (v. 119).

Discipulus Italicus praeter magistri carmina Thyrsin Theocriti imitatur.

App. 2. Ἡρακλῆς λεοντοφόνος (Theocrit. XXV)

Titulus ab editoribus antiquis male fictus. primae parti carminis tripertiti probe inscriptum est Ἡρακλῆς πρὸς ἀγροῖκον. Herculi sciscitanti arator quidam Augeaë divitias enarrat deducitque eum in villam rusticam, ut dominum forte praesentem conveniat. altera pars, probe inscripta ἐπιπόλησις, narrat quomodo Hercules taurum ferocem domuerit, dum cum Augea et Phyleo greges visitat. in tertia parte, cuius inscriptio periit, Hercules Phyleo sciscitanti narrat quomodo leonem superaverit.

Memorabilis rhapsodiarum Homericarum, Odysseae maxime, imitatio, minime servilis, sed ita instituta ut pro continua narratione capita quaedam dentur. unitas non peius servatur quam in certaminibus rhapsodorum partes Odysseae recitantium. studia HomERICA Apollonii similia, sed animus magis Theocriteus. videtur saeculo etiam tertio ab ingenioso poeta conditum esse.

App. 3. Μεγάρα (Mosch. IV)

Principium non intellegitur, nisi nomine praemisso. Megara Herculis coniunx ad socrum Alcmenam conversa miseram sortem deplorat. Alcmena eam non tam consolatur (quamvis studeat consolari) quam matris angorem etiam graviolem prae se fert, nunc diro somnio auctum. quod fusius enarrat atque aversatur. videtur abrumpi carmen, sed re vera inest vaticinium, numquam fore ut Hercules vivus aerumnarum finem attingat.

Alcmenae mores fortasse ex magnis Eoeis sumpti, cf. fr. 138. sed longae orationes haud procul iam absunt ab hypothesesibus 'τίνας ἄν εἴποι λόγους . . .' carmen nihil habet aut cum bucolicis aut cum Hercule commune, sed videtur alteri saeculo convenire. simile colloquium erat in Ennii Annali I.

App. 4. Δῆλαι (Theocrit. XXVI)

Nomen e glossis arreptum. breviter narrantur Penthei res, sed ita ut et Penthei impietas et caedis atrocitas augeatur. deinde graviter poeta adfirmat nullum locum esse misericordiae in interitu impiorum, etiam si puer sit novennis; imo unam esse servandam sanctitatem et cum Baccho etiam Cadmeidas Penthei interfetrices divino cultu esse impertiendas.

Apparet respici certum facinus, caedem pueri novennis, quam poeta iustam esse iactat, adulatus interfetrices. quod facinus ignoratur. carmen arte est exigua, sermone paene plebeio. itaque incredibile ab Eustathio et Musuro recte adscriptum esse Theocrito.

App. 5. Ὀαριστός (Theocrit. XXVII)

Nomen finxit Musurus. principium deest, animo refingendum e versibus ultimis a Musuro omissis. quod tale fere erat. verba faciebat pastor dives ad alterum pastorem 'ecce fistula praeclara, quam praemium propono ei qui suavissime cantaverit.' paret imperato alter cantatque dialogum pueri et puellae. puer virgini primum osculum eripit, deinde (hic incipiunt ea quae tenemus) sensim ad venerem eam pellicit. cantu finito reddit pastor fistulam, ut aliorum pastorum cantus examinatum eant.

Sermone indocto, versibus teneris, imitatione cum Theocriti tum Bionis, lascivia rusticitatem simulante paene Longiana aetas indicatur proxima Artemidoro. amores pueri puellaeque rustici saepius picti prostant Pompeis, non quidem ex hoc carmine, sed lascivia eadem.

App. 6. Βουκολίσκος (Theocrit. XX)

Bubulcus ab Eunica meretrice urbana spretus fastus urbanos ita detestatur ut ipsius stultitiam agrestem rideamus.

Exprimuntur cum Theocriti tum Bionis multa; versuum mollitia Bionea est. religiones commemoratae Asianam originem prodere videntur.

App. 7. Ἄλιξις (Theocrit. XXI)

Carmen Diophanto cuidam dedicatum sententiam Euripideam *χρεία διδάσκει* exemplo piscatorum adstruit. quorum describitur paupertas, dein alter, Asphalio a Neptuno appellatus, socio somnium narrat, quod ille non ex arte interpretum sed duce sana ratione ita interpretatur ut doceat strenue esse laborandum.

Peculiare huic carmini quod mores emendare studet. numeri satis elegantes, sermo non item. nulla bucolicorum imitatio. convenire videtur aetati Bucolisci.

App. 8. Moschi Ἔρως δραπέτης (Mosch. I)

Veneris proclamatio, qua praemio Venereo proposito Amorem fugitivum investigari et ad se deduci iubet.

Elegantissime poeta se ad proclamationes applicat quibus servi fugitivi vulgo repetebantur. imitatur eum iam Meleager Anth. Pal. v. 77. Moschi nomen in codice Φ omissum servavere Anthologia et Stobaeus.

App. 9. Κηριοκλέπτης (Theocrit. XIX)

Veneris ad Amorem apis aculeo ictum apophthegma.

Eandem hypothesin melius tractat Anacreonteum 35. sine omni probabilitate modo Bioni, modo Moschi tributum est carmen nullo nomine commendabile.

App. 10. Bionis Ἐπιτάφιος Ἀδώνιδις (Bio I)

Recitat poeta atque capita narrationis versu intercalari, cuius tamen non eadem semper forma est, distinguit. quo artificio effecit ut pro narratione quam audiamus singulas scaenas quasi oculis collustremus, errores Veneris corpus mariti quaerentis, planctus reperto Adonide, curam corporis in lecto geniali collocati, naenias deorum.

Carmen non ipsi cultui sacro destinatum est sicut simile Adoniazularum, sed eximia arte ipsius religionis et voluptates et terrores excitat.

Nomen auctoris monstravit Epitaphius Bionis.

App. 11. Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν, Anacreontium

Narratur quomodo aper Adonidis interfector ab Amoribus captus, cum se defendisset, a Venere in thiasum receptus sit.

Carmen vix multo ante ultima antiquitatis tempora conditum sero collocatum est ad Adonidem Bionium.

App. 12. Ἐραστῆς (Theocrit. XXIII)

Narratur χρεῖα amatoria, quomodo Amor pueri crudelitatem puniverit, qui ne mortuum quidem amatorem, cuius corpus suspensum in vestibulo suo reppererat, reverebatur.

Carmen aequale, sed deterius etiam Bucolisco, Moschi potissimum imitationem ostendit.

App. 13. Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως (Bio II)

Nomen ab editoribus fictum male convenit, cum neque hic ullum sit epithalamium neque omnino clandestino Achillis cum Deidamia concubitus hymenaeus cantatus sit. re vera mimus est. Lycidas pastor a Myrsone iubetur Scyrios Achillis amores cantare. incipit narrationem epicam, quae mox Achillem inducit Deidamiae insidiantem; sed medio in versu abruptitur fragmentum.

Carmen, quod bucolicam formam epicae narrationi aptare studet, vel nominibus Lycidae et Myrsonis imitationem Bionis prodit.

App. 14. Moschi Εὐρώπη (Mosch. II)

Carmen mere epicum inter bucolica Artemidori numquam videtur receptum esse. Europa in somniis duas mulieres videt de se ipsa concertantes, Asianam et peregrinam, cui tamen magis favet. expergefata cum ancillis ad litus properat flores collectura arrepto calatho aureo, cuius caelatura accurate describitur (exemplo erat poetae Theocriti Thyrsis). repraesentatur Io in vaccam conversa a Iove ad Nilum sanata: ita Iovis tauri praenuntiatur facinus. qui mox accelerat, virginem pellicit ut in dorsum suum ascendat, portat eam per mare, desperantem consolatur, in Creta insula filias ex ea procreat (reges, atque terrae Europae nomen indit a Tyria puella; haec enim in extremo carmine intercidissee certo colligitur).

Europa per mare rapta adstantibus deis marinis haud raro similiter spectatur in artis operibus; sed a pictura poesin doctam esse credere malo.

Moschi fragmentum I

Sermonem facit rusticus. cum levi vento mare moveatur subinde se vitae marinae capi desiderio, sed mox oborta procella terram et silvam praeferre. aerumnosam esse piscatoris vitam, rusticum leni fontis susurro demulceri.

Erat 'conflictus maris et terrae' bucolice ornatus fortasse secundum Sophronis mimum ὠλιεύς τὸν ἀγροιώταν. Γὰ καὶ θάλασσα Epicharmi erat comoedia.

Moschi fragmenta II, III

Integra sunt ἐρωτύλα. talia olim in scoliis cantari solebant; quae epice reddi verisimile est. nam elegidia Theognidea atque epigrammata Moschi aequalia aliter sunt composita.

Bionis fragm. V

Poeta interpellatus num in omne aevum Musis valedixerit respondet satis sibi esse laboratum. si placerent quae adhuc fecisset, bene esse, sin minus, nolle se in tam brevi vita amplius se torquere.

Persentiscimus taedia Bionis non quantum expectaverat aequalibus accepti.

Bionis fragm. VI, VII

Integra ἐρωτύλα, quae ab Anacreonteis propius absunt quam a Theocrito.

Bionis fragm. VIII

Amator Vesperem implorat ut per noctis tenebras sibi viam monstret. similia haud rara in epigrammatis inde ab Asclepiade, a Romanis poetis in elegiarum amplitudinem aucta.

Bionis fragm. IX

Enumerantur nobilissimae amicorum bigae. superest ex carmine paedico.

Bionis fragm. X

Integrum ἐρωτύλον. auceps puer cum Amorem capere nequeat a sene de natura divinae avis edocetur. expressit Longus ii. 3 sqq.

Bionis fragm. XV

Mimus bucolicus. comparantur inter se quattuor anni tempestates. carmen erat simile 'conflictuum' quale est Moschi fragm. I. 'Conflictus Veris et Hiemis' est in Anthologia Latina Riesii 687.

TECHNOPAEGNIA.

Simiae Πτέρυγες Ἔρωτος

Verba facit statua Amoris barbati et miram figuram a natura dei repetit.

Carmen in alis simulacri antiqui inscriptum solutionem dabat quaestionis quam illud in doctis visitoribus excitabat.

Simiae Πέλεκυς

Explicatur id quod intuentibus ante oculos erat, nempe securis antiquissima in fano Minervae dedicata. dedicasse eam Epeum Troia capta. simul celebratur carminis Homericus virtus quae servo Atridarum immortalitatem conciliaverit.

Colligimus Simiam haec inscripsisse in antiqua illa quae Epei credebatur securi; monstrabantur ferramenta Epei Metaponti, Iustin. xx. 1.

Simiae Ωτόν

Verba facit ovum luscinae Doricae, quod idem est carmen Simiae Rhodii, nimirum ovo ita inscriptum, ut certo tantum artificio adhibito recte legi possit. Mercurium id ovum hominibus monstrasse et pedibus praeisse modos, ut recte legentes a monometro ad decametrum progredierentur.

Sollerter inscribe carmen in ovo, propone doctis sodalibus, vide num recte recitare versiculos valeant: laudabis iocum Simiae.

Theocriti Σῦριγξ

'Theocritus Pani fistulam dedicat ut Echoni suae suaves modos cantet.' haec griphis involuta Theocritus in fistula inscripsit, Simiae iocos imitatus. exprimit Thalysia sua; itaque Lycidae aut Tityro griphos proposuisse videtur.

Dosiadae Βομός

'Dedicavit me Iaso Chryssae post Tali mortem; ad me Philocteta a serpente percussus est.' haec per griphos dicit Dosiadas Theocriti Fistulam aemulatus. videri vult Arae Lemniae titulus, sed in charta tantum legebatur scriptus.

Besantini Βομός

'Aram castam Olympio dedico, ut in ea sacra faciat.' nulla hic fingitur ara nisi quae in versuum recte exaratorum figura est. cui ara dedicata sit ex acrostichide demum patefit. poeta (cuius nomen suspectum est) hanc Arae alterius imitationem Hadriano obfert tenebricosae doctrinae amatori.

SVPPLEMENTVM

PRAEFATIONIS ET ADNOTATIONIS

QVOD emendatio altera haec Bucolicorum editio in publicum prodiit, duobus potissimum debeo viris doctis, qui de priore editione et de libro simul edito, cui inscripsi *Textgeschichte der Griechischen Bukoliker*, sententiam dixerunt, Ricardo Reitzenstein (*Berliner philologische Wochenschrift*, 1907, Num. 49) et Maximiliano Rannow (*Wochenschrift für class. Philologie*, 1909, Num. 47 et 48). hic vero eximia benevolentia etiam editionis meae exemplum utendum mihi commendavit, in quo multa aut correxit aut adnotavit, quibus quatenus et licebat et aequum erat gratissimo animo usus sum. denique Carolus Wendel, scholiorum Theocriteorum editor futurus, postquam alia per litteras indicavit atque ipse de Holoboli Technopaegniorum editione disputavit (*Byzant. Zeitschrift* xvi. 460), imagines Technopaegniorum quae in codicibus F, Y, Z, Laur. 32, 52 prostant lucis ope factas mecum communicavit, ita ut iam satis certo de horum carminum memoria constet et ad Theocriteam compluria adcreverint, de quibus necessario hic agendum est. quamquam ne hoc quidem tacendum est, nullum verbum novis subsidiis esse emendatum. at errores a me commissos expuli haud paucos, quae peccata fortasse novis aliquot emendationibus e parte redemisse videbor. maxime doleo gravissimum errorem non potuisse emendari, quo carmen 2 post 14 collocavi, cum in K quem sequi et debebam et volebam antecedit. ceterum esse in his carminibus multa incerta minime ignoro, alii igitur aliter sentiant necesse est. qui tamen, obsecro, editori in dubiis suam tenenti viam ne succenseant.

Familiae optimae II, ad quam B et K pertinere nullus dubito, exempla proba usque ad saeculum xvi servata perisse questus eram; periit etiam liber Athous

Laurae, quem in cod. Vatic. 1412 ita descripsit Ianus Lascaris: 'Ηρακλῆς Δωρῶδι, οὗ ἡ ἀρχή 'Ηρακλέα δεκάμηνον.' Αἰθναὶ ἢ Βάκχαι 'Ἰνὼ καὶ τὸν ὄνα χά μαλοπάρανος 'Αγανά.' παιδικὰ Συρακούσια (?) 'ὠιαὶ τῷ χαλεπῷ, διεφθαρμένον.' possidet etiam nunc Iberorum coenobium in Atho codicem Theocriti, de quo cum Sp. Lambros, in cuius catalogo 4381 est, spem excitasset, familiaris meus W. R. Paton multa molitus tandem effecit ut librum inspiceret nuntiavitque inesse carmina 1. 5-9, 2. 10-15, 3 cum scholiis minio pictis. apparet exemplum esse editionis vulgaris nec multum boni inde posse expectari. tales libros extare complures et olim habebam compertum et nuper comperi; probas Ambrosiani lectiones hic illic servari facile credo, quod de Laurentiano 32, 52, Pindari D, accurata et docta disputatione docuit F. Garin (*Studi di filol. class.* xv. 311), sed recensionem Theocriti inde promoveri si credidissem, edere eum non essem ausus, confirmavitque indicium meum Wendelius, scholiorum causa bibliothecas perscrutatus. haud ignorabam huius generis fuisse codicem quo Gregorius Corinthius saec. xii usus est; tamen quae excerpseram in adnotatione proponere nolui, nec paenituit brevitatis. quid quod non melioris notae sunt duorum codicum laciniae mille annis antiquiores, de quibus egi *Classical Review* xx. 103; nam ea quae in praefatione p. vi tetigi etiam nunc latent. alterum est fragmentum Berolinense, scriptum in membrana non ante saec. vi, editum a Schubarto et me, *Berlin. Classikertexte* v. 1. 55. continet pauca verba versuum 10. 20-24 et 14. 59-63. plura supersunt e codice item membranaceo qui saeculi quinti esse dicitur, servata cum Vindobonae tum Parisiis, edita a C. Wessely, *Wiener Studien* viii. 221 et *Mittheil. aus den Papyri Rainer* anni 1887, p. 78. servata sunt versuum 1. 14-18, 27-32 ultimae, 1. 46-53, 59-65 primae litterae, deinde pauca e versibus 4. 34-38, 5. 3-8, 50-56, 83-89, porro primae litterae 13. 53-64, Baccharum (Append. 4) 10-20 ultimae, denique nonnulla

e versibus 15. 15-25, 48-59, 16. 6-31, 40-64, 22. 33-35, 65-68. codex parum emendate a correctore etiam magis corruptus est; cavendum igitur ne incertissimis variarum lectionum vestigiis insistamus. itaque pauca subnotavi, signo R usus; alia infra proponentur.

Edita sunt his ultimis annis Anthologiae volumen tertium a Stadtmüllero, in quo multa Theocriti epigrammata insunt, et Stobaei volumen tertium ab O. Hense, quo pleraque Moschi et Bionis fragmenta continentur. unde plura quam adnotatio in margine proposita capiebat supplenda erant. itaque nunc adnotationis supplementum propono, ordinem carminum secutus.

Theocrit. 3. 16 ἡ ῥα λειάνης μαστὸν ἐθήλαξεν (sic Stobaeus). cum duo manifesta vitia antecedant, ne aoristus quidem probandus est, etsi placere potest prae imperfecto codicibus tradito, et in Iuntina ei substitutus est.

5. 87. ἀναθον codices.

5. 89. Ne quis miretur accentum acutum, cum circumflectere adsueverimus *παρελαντα*, diserte moneo neque transisse ἐλάν verbum in flexionem in -μι apud Coos, cf. *Götting. Dialect-Inschr.* iv. 3. 533. maxime luculentum hoc Coae dialecti in Theocrito documentum.

5. 109. Legitur in Hesychio ἦβη... καὶ ἄμπελος. quodsi peculiare vitis genus ita vocabatur, versus intelleguntur.

11. 60. Spero me emendasse νῦν μὰν ὃ κῆριον, νῦν αὐτίκα (αὐτό γὰρ codd.) νεῖν γε μαθεῦμαι, αἶ κα... ξένος... ἀφίκηται. futurum ab aoristo formatum Syracusanis condonandum est, multo illud minus mirum quam imperativus ἀφίκευσο. post repetitum νῦν nihil convenit nisi adverbium temporale, atque ridemus Cyclopem qui, cum sub mari degere natura ei negaverit, natate certe ilico discere paratus est, modo praesto sit qui id doceat. quippe condicionem addit subtimidus, qua promissum ad kalendas Graecas prorogatur.

11. 72-77. Haec quoque Cyclopis esse ex arte et historia monologi Graeci sequitur, quam praeclare scripsit Fr. Leo (*Monolog im Drama*, p. 108).

13. Ad papyrum Oxyrhynchensem accesserunt membranae Parisinae R, eo certe laudandae quod spurio versu 61 carent.

13. 73. Monet Rannowius praestare Ἡρακλέην ceterorum librorum, ita enim scripsisse Apollonium Rhod. 2. 769. edideram Ἡρακλή, K secutus, qui Ἡρακλήη habet.

2. 60. (nam Φαρμακεῦτριαι ante Cyniscam collocandae sunt) ὑπόμαζον τὰς τήνω φλιᾶσ καθυπέριτερα, πάσῳ ἔτι καὶ νῦν eleganter coniecit R. Wünsch (*Hessische Blätter für Volkskunde* viii. 115),

sed καθυπέρτερα ita dici posse non videntur, praesertim cum venena limini sublini iubeantur.

2. 144. τόγε in cod. Paris. 2758, libro recentissimo, legi Ahrens tradit.

14. 13. Agis Thessalus erat miles, Cleonicus Aetolus, Stratio oriundus, cf. Stephan. Byzant. s. v. Στράτιον.

14. 17. Aeschines, cum in villa rustica cenam parat, e penu promit bulbos et cochleas. bulbum nemo miratur, cochlearium, de quo Varro agit, r. rust. 3. 14, etiam in villa Graeca fuisse grati discimus. sed pectines ibidem nutrirī rerum natura vetat. tamen coniectura plerisque probatur βολβός κρεῖς κοχλίας, quia in mensa Attica hi cibi coniuncti apparent. sed multus fierem, si talia vellem persequi.

14. 60. ἀνὴρ οἷός τις Berolinense fragmentum; cetera desunt. credo scribam peccasse.

15. 50. πάντες ἐρινοί, Spohnii et Meinekii coniecturam, confirmavit Phoenicis iambus nuper e papyro Heidelbergensi editus v. 80, οἱ δ' οὔτε σῦκα, φασίν, οὔτ' ἐρίν' εὔντες. vulgi homines sunt οὔτε γνήσιοι οὔτε κίβδηλοι, quales Dantes dicit *senza infamia e senza lodo*, a superis inferisque deis pariter contemptos. Aegyptii nebulones ὀλοκίβδηλοι sunt.

16. R, cuius hic paullo plura verba servata sunt, praeter errores proprios (21 οἶσ'ετε μηδέν, 24 ἀοιδῶι, 25 πολλούς, 30 sub finem versus -φιχ-?) 16 πόθεν αὔσεται habet cum P H S A E, quos omnino spreui nullo Theocriti detrimento. apparet autem ne hanc quidem recensionem a Byzantinis demum tam perditae esse corruptam.

16. 44. R utrum habuerit θεῖος, quod Syrianus legit, an ὁ θεῖος, quod Φ tradit, definiri nequit.

22. 69. Spero me emendasse οὐ γύνυις ἐὼν κέκληκέ σ' ὁ πύκτης. codices κεκλήσεθ' ὁ.

28. 4. καλάμωι ὑπ' ἀπλάτωι scribere non dubitavi, mutatione lenissima. nam ἄπλατον = ἄπλετον Graecos dixisse, ubi ἄπλατον = ἄπλητον ne cogitari quidem potest, cum aliorum tum Diodori loci ostendunt in Thesauro collecti, inter quos est 2. 49 τερέβινθος ἄπλατος et ἄρκευθος ἄπλατος.

30. 1. ὠαί ex Athoo descripsit Lascaris.

Append. 4 (Ληναί). In Athoo legebatur inter Heracliscum et Paedicum 2; quod minime miramur, cf. *Textgesch.* 87. sed in R hoc carmen Hylam excipiebat. unde non sine specie veri Reitzenstein collegit Theocriteum habitum esse carmen, quamvis spurium sicut 8 et 9.

Append. 6. 21. Abieci coniecturam meam meliora edoctus a critico 'My' *Rev. critique* 1907, 362.

Append. 10. 89 (Adon.). ἀλλεται αἰαί in ἀλλ' ἔλεγ' αἰαί potius mutandum esse opinatus est P. Maas. idem cum olim mihi in mentem venisset, abieceram: requiri enim praesens tempus proxima docent.

Append. 14. 60 (Europ.). Blassio, qui Theocr. 24. 59 eximie correxerat, in mentem venisse, ut *ώσεί τε τις in ώς ιστίον* mutaret, post mortem acutissimi viri publicatum est. nollem factum. nam ut taceam de mutatione nimis violenta, proximum versum omnino non respexit.

Mosch. frag. 1. Adnotationi addendum est: *1 βάλλη* Gaisford: *βάλοι* 5 *μακρά* om. codd. probi, add. B, i. e. Graecus homo, qui saec. xvi Parisinum 1985 scripsit; operae pretium est, eximii huius critici nomen quaerere, nec laudo abici Gaisfordi signum B. 7 *χά* Stephanus: *τάχα* 10 *ά πλάνος* B: *άπλανώς* 13 *ά τέρπει* B: *άτερπη*

Bion. frag. 3. Versus corruptissimi prostant in capite *περι πολι- τείας*: inerant igitur, quae huic titulo aliquo modo convenirent.

Bion. frag. 9. 4. *χαλεποΐσιν έν 'Αξείνοισιν* sanum esse animad- verti, cum forte in Orphei Argonauticis legerem 197 *ένι πλόου 'Αξείνοιο*. nam si ponti proprium nomen erat *'Αξενος*, accolae item *'Αξείνοι* appellari poterant commodissime.

Bion. II. 3. Versus exit in *καί τιν αΐται*. sciebamus *τιν* posse produci, produxit enim Theocritus 2. 20. sed ne id quidem igno- rabamus, Graecum versum in duos spondeos non exire. frustra igitur librarii defenduntur in Glotta i. 238.

Simiae Alae. in Laurent. 32, 52 pictus est Amor, puer bracis et tunica manicata indutus, arcum tendens; carmen in alis scriptum est, cf. Wendel, *Byz. Zeitschr.* xvi. 465, qui imaginem photographica commodavit. textus valde memorabilis est. 1 *βαθυστερνον* cum K, sed *τ' αλυdis*, ubi *τ'* unus praeterea servavit Hephaestio 2 *βεβριθότα* ut omnes, sed *λάχναις*, ubi *λάχναι* Salmasius, *λαγνα(ι)* cett. 4 *είκε φραδέσσι*, tantum non recte (*φραδαΐσι*); ceteri graviter peccant 5-8 propriis vitiis *έρπέθ'* *άπανθ' όσ' έρπει δι' αίθρας χάους τε, οΰτι Κύπριδος* 9 *δ' άέρος* suprascripto *ως*; idem videtur in B fuisse, nam *άρεος* Call., *έρωσ* Iunt. 10, 11 ut K B 12 *έγώ ένοσφισάμην*, illud recte cum Iunt.; *έγών* cett. *έκρανον* δέ cum A³

Simiae Ovum. Codicis Z imaginem edidit Wendel; Stephanus (p. 386 editionis anni 1579) exemplum suum accurate reddidit. codicis deterrimi C lectiones supra proposui, vereor ut satis plene. itaque hic non singulorum errores cumulare, sed Holoboli recen- sionem dare iuvat, ubicumque rectius aut clarius fieri potest. 3 *τί τόδ' ών νέον αηδόνος Δωρίας αγρίου* 5 *δη άγνά*, sed *άγνάς* servatum est, traiectum post *ώδης* 6 7 *ήικιζε* 8 *φίλος* | *λεσβροτών . . . πέτροισι* 9 initio *ονω δ'* et in marg. *ορ . . (sic) ώυξε* 10 *αριθμόν δ' εις ακρον* (corr. ex -os) . . *κόσμον νέμοντα ρυθμόν* 11 *ποδών πιάσκε* (sic) 13 *θοαΐσι τ' αΐόλαις κώλα αλλά σών όρσι- πέδων έ. τεκέεσσι*; Z² supra *κώλα* addit e coni. *ισα* 15 *κατα- ρυθμίαις ίχνοι τιθήνας*; *ίχνη* C² Z², *ίχνος* dedit Steph. 16 *τ' άντρα* 17 *καί της όμόθυμος άμφίπαλτον αΐψ' ούδ' άν θης έν κόλπαις δεξάμενος* *πουκόττηα* 20 *μολπαΐς*

OXFORD CLASSICAL TEXTS

The prices given of copies on ordinary paper are for copies bound in limp cloth ; uncut copies may be had in paper covers at 6d. less per volume (1s. less for those priced from 6s. in cloth).

All volumes are also on sale interleaved with writing-paper and bound in stout cloth ; prices in square brackets.

March, 1911

OXFORD: AT THE CLARENDON PRESS

LONDON: HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS, AMEN CORNER, E.C.

Greek

- Aeschylus.** A. SIDGWICK. 3s. 6d. [7s. 6d.]. (India paper, 4s. 6d.)
- Antoninus.** J. H. LEOPOLD. 3s. [5s. 6d.]. (India paper, 4s.)
- Apollonius Rhodius.** R. C. SEATON. 3s. [5s. 6d.]. (India paper, 4s.)
- Aristophanes.** F. W. HALL, W. M. GELDART. (India paper, 8s. 6d.)
I. Ach., Eq., Nub., Vesp., Pax, Aves. 3s. 6d. [7s. 6d.] (India paper, 4s. 6d.)
II. Lys., Thesm., Ran., Eccl., Plut., fr. 3s. 6d. [7s. 6d.] (India paper, 4s. 6d.)
- Bucolici Graeci.** U. VON WILAMOWITZ-MOELLENDORFF. 3s. [7s.]
(India paper, 4s.)
- Demosthenes.** S. H. BUTCHER.
I. Orationes I-XIX. 4s. 6d. [8s. 6d.] II. i. Orationes XX-XXVI.
3s. 6d. [7s. 6d.] Together on India paper, 12s. 6d.
- Euripides.** GILBERT MURRAY. (India paper, I-III, 12s. 6d.; I-II, 9s.; III, 4s. 6d.)
I. Cyc., Alc., Med., Heracl., Hip., Andr., Hec. 3s. 6d. [7s. 6d.]
II. Suppl., Herc., Ion, Tro., El., I. T. 3s. 6d. [7s. 6d.]
III. Hel., Phoen., Or., Bacch., Iph. Aul., Rh. 3s. 6d. [7s. 6d.]
- Hellenica Oxyrhynchia cum Theopompi et Cratippi fragmentis.**
B. P. GRENFELL, A. S. HUNT. 4s. 6d.
- Herodotus.** K. HUDE. (India paper, 12s. 6d.)
Vol. I (Books I-IV). 4s. 6d. [10s.] Vol. II (Books V-IX). 4s. 6d. [10s.]
- Homer,** 3s. per volume. [5s. 6d. per volume.]
Iliad. (Vols. I and II.) D. B. MONRO, T. W. ALLEN. (India paper, 7s.)
Odyssey. (Vols. III and IV.) T. W. ALLEN. (India paper, 6s.)
- Hyperides.** F. G. KENYON. 3s. 6d.
- Longinus.** A. O. PRICKARD. 2s. 6d.
- Plato.** J. BURNET. Vols. I-III, 6s. each [12s. each] (India paper, 7s. each). Vol. IV. 7s. [14s.] (India paper, 8s. 6d.) Vol. V. 8s. [16s.] (India paper, 10s. 6d.)
I. Euth., Apol., Crit., Ph.; Crat., Tht., Soph., Polit.
II. Par., Phil., Symp., Phdr.; Alc. I, II, Hipp., Am.
III. Thg., Chrm., Lch., Lys.; Euthd., Prot., Gorg., Men.; Hipp. ma., mi., Io, Menex.
IV. Clit., Rep., Tim., Critias. Also, separately, Republic, 6s. [12s.]; on quarto writing-paper, 10s. 6d.: Clit., Tim., Crit., paper covers, 2s.
V. Part i. Minos, Leges I-VIII; Part ii. Leges IX-XII, Epinomis, Epistulae. Definitiones, Spuria.
First and fifth tetralogies separately, paper covers, 2s. each.
Apology and Meno separately, paper covers, 2s.
- Theophrasti Characteres.** H. DIELS. 3s. 6d.
- Thucydides.** H. STUART JONES. (India paper, 8s. 6d.)
I. Books 1-4. II. Books 5-8. 3s. 6d. each. [7s. 6d. each.]
- Xenophon.** E. C. MARCHANT. Vols. I-III. (India paper, 12s. 6d.)
I. Historia Graeca. 3s. [7s.]
II. Libri Socratici. 3s. 6d. [7s. 6d.]
III. Anabasis. 3s. [7s.]
IV. Cyropaedia. 3s. 6d. [7s. 6d.]

Latin

Asconius. A. C. CLARK. 3s. 6d. [6s.]

Caesar, Commentarii. R. L. A. DU PONTET. (India paper, 7s.)
Bellum Gallicum. 2s. 6d. [6s.] Bellum Civile. 3s. [7s.]

Catullus. R. ELLIS. 2s. 6d. [5s.] (With Tibullus and Propertius, on India paper, 8s. 6d.)

Cicero, Epistulae. L. C. PURSER. (India paper, 21s.)

I. Epp. ad Fam. 6s. [12s.]; II. ad Att., Pars i (1-8), Pars ii (9-16), 4s. 6d. each [8s. 6d. each]; III. ad Q. F., ad M. Brut., Fragn. 3s. [5s. 6d.]

Orationes. (Rosc. Am. etc., Mil. etc., Verrinae, India paper, 18s. 6d.)

Rosc. Am., I. Pomp., Clu., Cat., Mur., Cael. A. C. CLARK. 3s. [7s.]

Pro Milone, Caesarianae, Philippicae. A. C. CLARK. 3s. [7s.]

Verrinae. W. PETERSON. 4s. [8s.]

Quinct., Rosc. Com., Caec., Leg. Agr., Rab. perduell., Flacc., Pis., Rab. Post. A. C. CLARK. 3s. [7s.]

Post Red., De Domo, Har. Resp., Sest., Vat., Prov. Cons., Balb. W. PETERSON. [In the press.]

Tull., Font., Sull., Arch., Planc., Scaur. A. C. CLARK. [In the press.]

Rhetorica. A. S. WILKINS. (India paper, 7s. 6d.)

I. De Oratore. 3s. [7s.] II. Brutus, etc. 3s. 6d. [7s. 6d.]

Horace. E. C. WICKHAM. 3s. [5s. 6d.] (India paper, 4s. 6d.)

Lucretius. C. BAILEY. 3s. [5s. 6d.] (India paper, 4s.)

Martial. W. M. LINDSAY. 6s. [12s.] (India paper, 7s. 6d.)

Nepos. E. O. WINSTEDT. 2s. [4s. 6d.]

Persius and Juvenal. S. G. OWEN. 3s. [5s. 6d.] (India paper, 4s.)

Plautus. W. M. LINDSAY. (India paper, 16s.)

I. Amph.—Merc. II. Miles—fragn. 6s. each [13s. 6d. each.]

Propertius. J. S. PHILLIMORE. 3s. [5s. 6d.] (India paper, see Catullus.)

Statius. (India paper, 10s. 6d.)

Silvae. J. S. PHILLIMORE. 3s. 6d. [6s.]

Thebais and Achilleis. H. W. GARROD. 6s. [12s.]

Tacitus. (India paper, 15s.)

Annales. C. D. FISHER. 6s. [12s.] (India paper, 7s.)

Historiae. C. D. FISHER. 4s. [7s. 6d.] (India paper, 5s. 6d.)

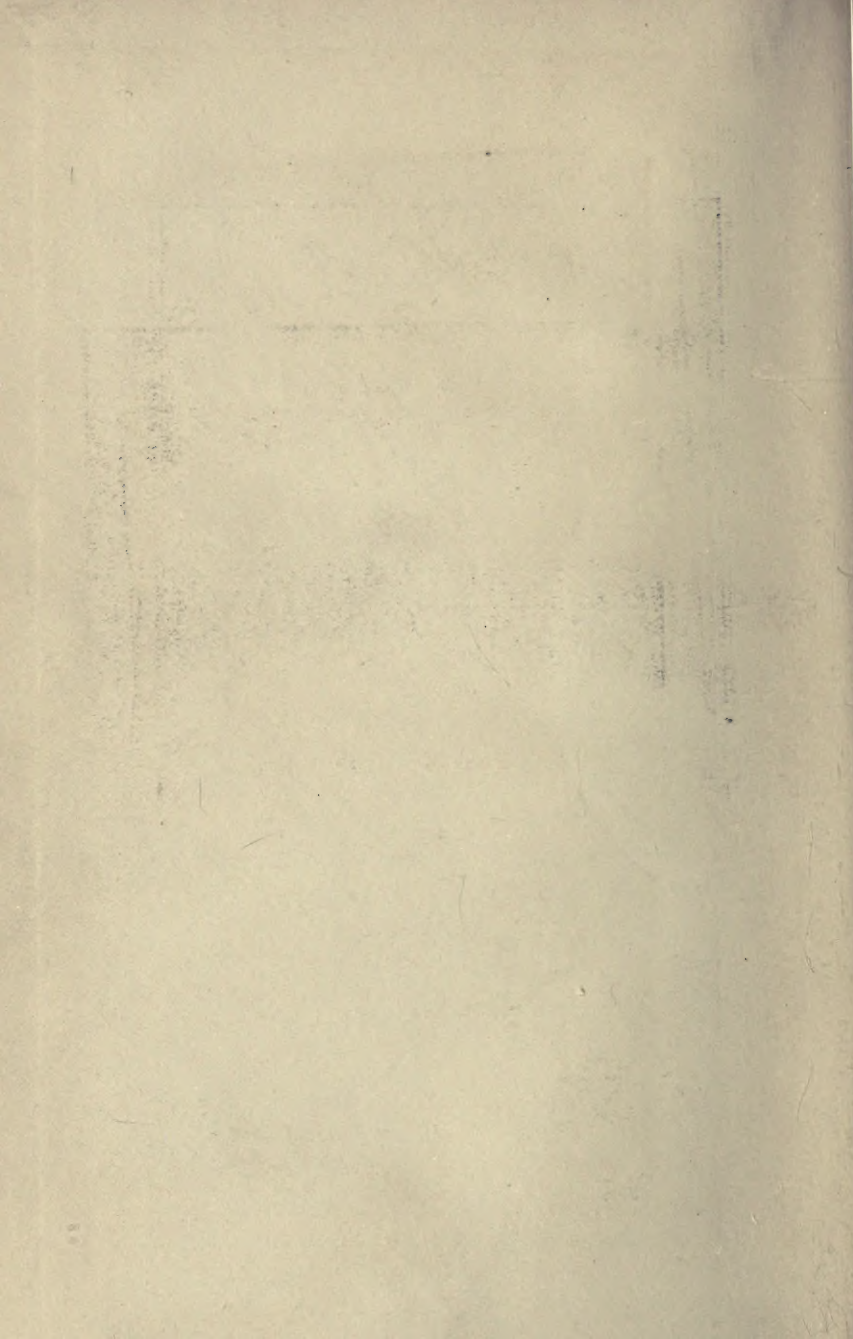
Opera Minora. H. FURNEAUX. 2s. [4s. 6d.]

Terence. R. Y. TYRRELL. 3s. 6d. [7s. 6d.] (India paper, 5s.)

Tibullus. J. P. POSTGATE. 2s. [4s. 6d.] (India paper, see Catullus.)

Vergil. F. A. HIRTZEL. 3s. 6d. [8s. 6d.] (India paper, 4s. 6d.)

Appendix Vergiliana. R. ELLIS. 4s.



PA Wilamowitz-Moellendorff,
4442 Ulrich von (ed.)
A2 Bucolici graeca. 2. ed.,
1905 corr.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

